

Bryssel 23.11.2016
COM(2016) 850 final

2016/0360 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2016) 377 final}

{SWD(2016) 378 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tämä ehdotettu muutos asetukseen (EU) N:o 575/2013 (vakavaraisuusasetus, CRR) on osa lainsäädäntöpakettia, johon sisältyvät myös muutokset direktiiviin 2013/36/EU (vakavaraisuusdirektiivi, CRD), direktiiviin 2014/59/EU (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi, BRRD) ja asetukseen (EU) N:o 806/2014 (yhteisestä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetus, SRMR).

Viime vuosina EU on uudistanut rahoituspalvelujen sääntelykehystä huomattavasti EU:n rahoitusallalla toimivien laitosten (eli luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten) häiriönsietokyvyn parantamiseksi. Uudistukset ovat perustuneet pääasiassa globaaleihin standardeihin, joista EU on sopinut yhdessä kansainvälisten kumppaniensa kanssa. Uudistuspakettiin sisältyivät erityisesti laitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja valvonnasta annetut asetus (EU) N:o 575/2013¹ (vakavaraisuusasetus) ja direktiivi 2013/36/EU² (vakavaraisuusdirektiivi) sekä laitosten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annettu direktiivi 2014/59/EU³ (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetus (EU) N:o 806/2014⁴.

Näillä toimenpiteillä reagoitiin vuosina 2007 ja 2008 levinneeseen finanssikriisiin, ja niissä otetaan huomioon kansainvälisesti sovitut standardit. Vaikka uudistuksilla on saatu vakautettua rahoitusjärjestelmää ja parannettua sen kykyä kestää monentyyppisiä mahdollisia tulevia häiriö- ja kriisitilanteita, niillä ei kuitenkaan pystytty vielä ratkaisemaan kaikkia havaittuja ongelmia. Sen vuoksi näillä uusilla ehdotuksilla pyritään täydentämään uudistusohjelmaa korjaamalla jäljellä olevat heikkoudet ja panemalla täytäntöön joitakin uudistuksessa vielä toteuttamatta olevia osia, jotka ovat välttämättömiä laitosten häiriönsietokyvyn varmistamiseksi ja jotka globaalien standardien laatijat (eli Baselin pankkivalvontakomitea ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä) ovat viimeistelleet vasta hiljattain:

- sitova vähimmäisomavaraisuusaste (LR), jolla estetään laitoksia velkaantumasta liikaa esimerkiksi alhaisen kannattavuuden kompensoimiseksi;
- sitova pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR), joka perustuu laitosten

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 321, 26.6.2013, s. 6).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismien ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta.

parantuneisiin rahoitusprofiileihin ja jolla vahvistetaan yhdenmukaistettu standardi siitä, kuinka paljon laitos tarvitsee vakaita pitkäaikaisia rahoituslähteitä selviytyäkseen markkinoiden ja rahoituksen stressitilanteista;

- riskiherkemmät omia varoja (eli pääomaa) koskevat vaatimukset laitoksille, jotka käyvät merkittävää kauppaa arvopapereilla ja johdannaisilla, millä estetään vaatimusten liian suuri vaihtelu, joka ei perustu laitosten riskiprofiileihin;
- viimeisenä vaan ei vähäisimpänä uudistuksena maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten (G-SII-laitosten) kokonaistappionkattamiskykyä (TLAC) koskevat uudet standardit, joissa näiltä laitoksilta vaaditaan parempaa kykyä kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa; lisäksi standardeissa käsitellään maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden yhteenliittäntöjä ja vahvistetaan entisestään EU:n kykyä ratkaista vaikeuksissa olevien G-SII-laitosten kriisejä minimoiden samalla veronmaksajiin kohdistuvat riskit.

Komissio totesi 24. marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa⁵ olevan tarpeen vähentää riskejä entisestään, ja se sitoutui esittämään lainsäädäntöehdotuksen, joka perustuu edellä mainittuihin kansainvälisiin sopimuksiin. Tällaisilla riskienvähentämistoimenpiteillä ei pelkästään vahvisteta Euroopan pankkijärjestelmän häiriönsietokykyä ja markkinoiden luottamusta siihen vaan tarjotaan myös perusta, jolta pankkiunionin toteuttamista voidaan jatkaa. Myös Ecofin-neuvoston 17. kesäkuuta 2016 esittämissä päätelmissä⁶ tunnustetaan se, että riskien vähentäminen rahoitusallalla vaatii enemmän konkreettisia lainsäädäntötoimia. Pankkiunionista 10. maaliskuuta 2016 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa (vuosikertomus 2015) mainitaan myös joitakin nykyisen sääntelykehiksen osa-alueita, joihin olisi puututtava.

Samalla komission on täytynyt ottaa huomioon nykyinen sääntelykehys ja kansainvälisellä tasolla sääntelyssä tapahtunut kehitys sekä vastata EU:n talouteen kohdistuviin haasteisiin, etenkin tarpeeseen edistää kasvua ja työpaikkojen syntymistä epävarmojen talousnäkökymien aikoina. Unionin talouden vahvistamiseksi on käynnistetty erilaisia keskeisiä toimintapoliittisia aloitteita, kuten Euroopan investointiohjelma (Euroopan strategisten investointien rahasto – ESIR) ja pääomamarkkinaunioni. Laitosten kykyä talouden rahoittamiseen on parannettava heikentämättä sääntelykehiksen vakautta. Sen varmistamiseksi, että viimeaikaiset rahoitusalan uudistukset toimivat sujuvassa vuorovaikutuksessa paitsi toistensa ja uusien toimintapoliittisten aloitteiden kanssa myös viimeaikaisten laajempien rahoitusalan uudistusten kanssa, komissio on toteuttanut kannanottoopyynnön pohjalta perusteellisen kokonaisvaltaisen arvioinnin nykyisestä rahoituspalvelujen kehiksestä (mukaan luettuina vakavaraisuusasetus ja -direktiivi, pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetus). Lähiaikoina toteutettavaa globaalien standardien tarkistusta on arvioitu myös laajempien taloudellisten vaikutusten kannalta.

⁵ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan keskuspankille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle, ”Pankkiunionin toteuttaminen”, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

⁶ Neuvoston päätelmät etenemissuunnitelmasta pankkiunionin täydentämiseksi, 17.6.2016.

Kansainväliseen kehitykseen perustuvilla muutoksilla saatetaan kansainväliset standardit täsmällisesti osaksi unionin lainsäädäntöä, mutta niihin on myös tehty kohdennettuja mukautuksia, jotta EU:n erityispiirteet ja laajemmat poliittiset näkökohdat on voitu ottaa huomioon. Esimerkkinä mainittakoon, että EU:n pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) ja infrastruktuurihankkeet, jotka yhdessä muodostavat sisämarkkinoiden selkärangan, ovat pääosin riippuvaisia pankkirahoituksesta, minkä vuoksi sääntelyyn on tehtävä erityisiä mukautuksia, jotta laitokset voisivat rahoittaa näitä yrityksiä ja hankkeita jatkossakin. Uusien vaatimusten on toimittava sujuvassa vuorovaikutuksessa olemassa olevien vaatimusten kanssa, jotka koskevat esimerkiksi keskusvastapuolimäärittystä tai johdannaisvastuiden kattamista vakuuksilla, ja joitakin uusia vaatimuksia on alettava noudattaa asteittain. Tällaisten mukautusten soveltamisalaa ja -aikaa on rajoitettu, minkä vuoksi mukautukset eivät heikennä ehdotusten yleistä perustaa, joka on kansainvälisten standardien perustavoitteiden mukainen.

Ehdotusten tavoitteena on myös parantaa olemassa olevia sääntöjä kannanottopyyntöön saadun palautteen mukaisesti. Komission tekemä analyysi on osoittanut, että nykyistä kehystä voidaan soveltaa oikeasuhteisemmin ottaen erityisesti huomioon pienet ja rakenteeltaan yksinkertaisemmat laitokset, joiden osalta joitakin nykyisiä julkistamis- ja raportointivaatimuksia ja monimutkaisia kaupankäyntivarastoa koskevia vaatimuksia ei voida perustella vakavaraisuusnäkökohdilla. Komissio on niin ikään arvioinut pk-yrityksille ja infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseen myönnettäviin lainoihin liittyvää riskiä ja havainnut tässä yhteydessä, että joihinkin tällaisiin lainoihin voi olla aiheellista soveltaa alhaisempia omien varojen vaatimuksia kuin nykyisin sovelletaan. Sen vuoksi näissä ehdotuksissa korjataan kyseisiä vaatimuksia ja painotetaan enemmän laitosten vakavaraisuuskehityksen oikeasuhteisuutta. Tällä tavoin parannetaan laitosten kykyä rahoittaa taloutta heikentämättä kuitenkin sääntelykehityksen vakautta.

Lisäksi komissio on arvioinut tiiviissä yhteistyössä pankki-, maksu- ja vakuutusasioita käsittelevän asiantuntijaryhmän kanssa vakavaraisuusdirektiivissä ja -asetuksessa säädettyjen vaihtoehtojen ja harkintavallan soveltamista. Tämän analyysin perusteella tässä ehdotuksessa poistetaan joitakin vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, jotka liittyvät vähimmäisomavaraisuusastetta, suuria asiakasriskejä ja omia varoja koskeviin säännöksiin. Ehdotuksessa poistetaan mahdollisuus luoda sellaisia uusia valtion takaamia laskennallisia verosaamisia, jotka eivät ole riippuvaisia tulevaisuudessa toteutuvista voitoista ja jotka vapautettaisiin vaatimuksesta vähentää ne lakisääteisestä pääomasta.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Useat vakavaraisuusdirektiivin ja -asetuksen muutosehdotukset perustuvat näihin säädöksiin liittyvissä uudelleentarkasteluissa esiin tulleisiin seikkoihin, kun taas toiset rahoitusalan sääntelykehityksen mukautukset ovat osoittautuneet tarpeellisiksi alalla tapahtuneen kehityksen, kuten pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin antamisen, yhteisen valvontamekanismin (YVM) perustamisen sekä Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) toimien ja kansainvälisellä tasolla toteutettujen toimien, myötä.

Ehdotuksella muutetaan voimassa olevaa lainsäädäntöä ja tehdään siitä täysin yhteensopiva laitosten vakavaraisuusvaatimuksia, valvontaa ja elvytys- ja kriisinratkaisukehystä koskevien nykyisten säännösten kanssa.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Neljä vuotta sen jälkeen, kun Euroopan valtion- ja hallitusten päämiehet päättivät perustaa pankkiunionin, pankkiunionin kaksi pilaria – yhteinen valvonta ja kriisinratkaisu – ovat käytössä, ja niiden vankkana perustana toimii kaikkia EU:n laitoksia koskeva yhteinen sääntökirja. Vaikka merkittävää edistymistä onkin tapahtunut, tarvitaan myös muita toimia pankkiunionin viimeistelemiseksi, muun muassa luomalla yhteinen talletussuojajärjestelmä.

Vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin uudelleentarkastelu on osa riskienvähentämistoimenpiteitä, joita tarvitaan pankkialan häiriönsietokyvyn vahvistamiseksi edelleen ja jotka toteutetaan rinnakkain eurooppalaista talletussuojajärjestelmä asteittaisen käyttöönoton kanssa. Uudelleentarkastelulla pyritään samalla varmistamaan jatkuva yhteinen sääntökirja kaikille sekä pankkiunionin sisällä että sen ulkopuolella toimiville EU:n laitoksille. Tämän aloitteen edellä kuvatut yleiset tavoitteet ovat täysin johdonmukaisia ja sopusoinnussa EU:n perimmäisten tavoitteiden kanssa, joita ovat tavoite edistää rahoitusvakautta, tavoite pienentää sellaisen tilanteen todennäköisyyttä ja laajuutta, jossa tarvittaisiin veronmaksajien tukea laitoksen kriisin ratkaisemiseksi, sekä tavoite edistää tasapainoista ja kestävää taloudellisen toiminnan rahoitusta, millä parannetaan samalla korkeatasoista kilpailukykyä ja kuluttajansuojaa.

Nämä yleiset tavoitteet ovat myös edellä kuvatuissa muissa keskeisissä EU:n aloitteissa asetettujen tavoitteiden mukaisia.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotetuilla muutoksilla on sama oikeusperusta kuin muutettavilla säädöksillä eli vakavaraisuusasetuksen muutosasetusehdotuksen tapauksessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla ja vakavaraisuusdirektiivin muutosdirektiivin tapauksessa saman sopimuksen 53 artiklan 1 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ehdotetuilla toimenpiteillä on tarkoitus täydentää jo olemassa olevaa EU:n lainsäädäntöä, mistä syystä tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin EU:n tasolla kuin toteuttamalla erilaisia kansallisia aloitteita. Kansalliset toimenpiteet, joilla pyritään esimerkiksi vähentämään laitosten velkaantumista sekä lujittamaan niiden pysyvää rahoitusta ja kaupankäyntivaraston pääomavaatimuksia, eivät olisi yhtä tehokkaita rahoitusvakauden varmistamisessa kuin EU:n säännöt, koska laitoksilla on vapaus sijoittautua muihin jäsenvaltioihin ja tarjota palveluja niissä, mistä seuraa tietyssä mittakaavassa rajat ylittävää palvelujen tarjontaa, pääomavirtoja ja markkinoiden yhdentymistä. Kansalliset toimenpiteet voisivat sitä vastoin vääristää kilpailua ja vaikuttaa pääoman liikkeisiin. Lisäksi kansallisten toimenpiteiden hyväksyminen olisi oikeudellisesti haastavaa, koska vakavaraisuusasetuksella säännellään jo pankkitoimintaa asettamalla vaatimuksia, jotka koskevat muun muassa velkaantuneisuutta (raportointi), maksuvalmiutta (erityisesti maksuvalmiusvaatimus (LCR)) ja kaupankäyntivarastoa.

Tämän vuoksi vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin muuttamisen katsotaan olevan paras vaihtoehto. Siinä löydetään oikea tasapaino yhdenmukaistamissääntöjen ja tarpeellisin osin säilytettävän kansallisen joustavuuden välillä vaikuttamatta kielteisesti yhteiseen sääntökirjaan. Muutosten avulla edistettäisiin vakavaraisuusvaatimusten yhdenmukaista

soveltamista ja valvontakäytäntöjen lähentämistä sekä varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla pankkipalvelujen sisämarkkinoilla. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa näitä tavoitteita yksin. Tämä on erityisen tärkeää pankkialalla, jolla monet luottolaitokset toimivat eri puolilla EU:n sisämarkkinoita. Täysipainoinen yhteistyö ja luottamus yhteisen valvontamekanismin (YVM) toteutuksessa ja valvontakollegioiden ja YVM:n ulkopuolisten toimivaltaisten viranomaisen keskuudessa on olennaisen tärkeää, jotta luottolaitoksia voidaan valvoa tehokkaasti konsolidoinnin perusteella. Kansallisilla säännöillä ei saavutettaisi näitä tavoitteita.

- **Suhteellisuusperiaate**

Suhteellisuusperiaate on ollut olennainen osa ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarvioinnissa. Sen lisäksi, että kaikkia ehdotettuja eri sääntelyalojen vaihtoehtoja on arvioitu yksitellen suhteellisuustavoitteen kannalta, myös oikeasuhteisuuden puuttuminen olemassa olevista säännöistä on esitetty erillisenä ongelmana ja erityisiä vaihtoehtoja on analysoitu tavoitteena vähentää pienemmille laitoksille aiheutuvia hallinnollisia ja lainsäädännön noudattamisesta johtuvia kustannuksia (ks. vaikutustenarvioinnin 2.9 ja 4.9 kohta).

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotuksena on, että toimenpiteet toteutetaan muuttamalla vakavaraisuusasetusta asetuksella ja vakavaraisuusdirektiiviä direktiivillä. Ehdotetuissa toimenpiteissä viitataan olemassa oleviin, kykeisiin säädöksiin sisältyviin säännöksiin tai kehitetään näitä säännöksiä pidemmälle (maksuvalmius, velkaantuneisuus, palkitseminen, suhteellisuusperiaate).

Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) hyväksymän uuden kokonaistappionkattamiskykyä (TLAC) koskevan standardin osalta ehdotetaan, että valtaosa standardista sisällytetään vakavaraisuusasetukseen, koska ainoastaan asetuksella voidaan saavuttaa tarvittava yhtenäinen soveltaminen pitkälti samaan tapaan kuin nykyisten riskiperusteisten omien varojen vaatimusten tapauksessa. Antamalla vakavaraisuusvaatimukset vakavaraisuusasetuksen muutoksen muodossa varmistettaisiin, että niitä sovelletaan suoraan maailmanlaajuisiin järjestelmän kannalta merkittäviin laitoksiin (G-SII-laitokset). Tämä estäisi jäsenvaltioita panemasta täytäntöön toisistaan eroavia kansallisia vaatimuksia alalla, jolla täydellinen yhdenmukaistaminen on toivottavaa, jolloin ei muodostu epätasapuolisia toimintaedellytyksiä. Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin nykyisten säännösten hienosäätö on kuitenkin tarpeen sen varmistamiseksi, että kokonaistappionkattamiskykyä (TLAC) koskeva vaatimus ja omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus (MREL) ovat keskenään täysin johdonmukaisia ja yhtenäisiä.

Jotkin ehdotetuista vakavaraisuusdirektiivin muutoksista, joilla on vaikutusta suhteellisuusperiaatteeseen, jättäisivät jäsenvaltioille jonkin verran liikkumavaraa pitää voimassa eri sääntöjä, kun muutokset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus säätää tiukempia sääntöjä tietyistä asioista.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Komissio on toteuttanut useita aloitteita arvioidakseen, ovatko nykyinen vakavaraisuuskehys ja globaalien standardien tulevat tarkistukset sopivimmat välineet EU:n laitosten

vakavaraisuustavoitteiden toteutumisen varmistamiseksi ja jatkaisivatko EU:n laitokset tarvittavan rahoituksen tarjoamista EU:n taloudelle.

Komissio käynnisti heinäkuussa 2015 julkisen kuulemisen vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin mahdollisista vaikutuksista EU:n talouden pankkirahoitukseen. Kuulemisessa keskityttiin erityisesti pk-yritysten ja infrastruktuurin rahoitukseen. Komissio julkaisi lisäksi syyskuussa 2015 kannanottoesityksen⁷, joka koski EU:n koko finanssialan lainsäädäntöä. Näillä kahdella aloitteella pyrittiin saamaan empiiristä näyttöä ja käytännön palautetta i) säännöistä, jotka vaikuttavat talouden kykyyn rahoittaa itseään ja kasvua, ii) tarpeettomasta sääntelytaakasta, iii) sääntöjen keskinäisistä vaikutuksista, epäjohtamukaisuudesta ja puutteista ja iv) säännöistä, joiden vaikutus on muu kuin oli tarkoitus. Lisäksi komissio on kerännyt sidosryhmien näkemyksiä palkitsemissäännöksiä koskevien erityisten analyysien⁸ ja vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin sääntöjen oikeasuhteisuutta koskevien erityisten analyysien yhteydessä. Komissio käynnisti myös toimeksiantamansa selvityksen yhteydessä julkisen kuulemisen arvioidakseen vakavaraisuusasetuksen vaikutusta talouden pankkirahoitukseen⁹.

Kaikista edellä mainituista aloitteista on saatu selkeä näyttö siitä, että on olemassa tarve päivittää ja täydentää nykyisiä sääntöjä, jotta voidaan i) vähentää pankkialan riskejä ja vähentää näin ollen turvautumista valtion tukeen ja veronmaksajien rahoihin kriisitilanteessa ja ii) parantaa laitosten kykyä ohjata riittävästi rahoitusta taloudelle.

Vaikutustenarvioinnin liitteissä 1 ja 2 esitetään yhteenveto kuulemisista, arvioinneista ja raporteista.

• Vaikutusten arviointi

Vaikutusten arviointia¹⁰ käsiteltiin 7. syyskuuta 2016 sääntelyntarkastelulautakunnassa, joka hylkäsi sen. Hylkäämisen jälkeen vaikutustenarviointia paranneltiin siinä tarkasteltujen eri toimintavaihtoehtojen osalta i) selittämällä paremmin ehdotuksen poliittista kontekstia (eli ehdotuksen suhdetta sekä kansainvälisellä että EU:n tasolla tapahtuneeseen poliittiseen kehitykseen), ii) antamalla lisää tietoa sidosryhmien näkemyksistä ja iii) esittämällä lisänäyttöä eri toimintavaihtoehtojen vaikutuksista (sekä hyötyjen että kustannusten osalta). Sääntelyntarkastelulautakunta antoi 27. syyskuuta 2016 myönteisen lausunnon¹¹ uudelleen toimitetusta vaikutustenarvioinnista. Vaikutustenarviointi on liitetty tähän ehdotukseen. Ehdotus on yhdenmukainen vaikutustenarvioinnin kanssa.

Kuten vaikutustenarviointia varten toteutetusta simulaatioanalyysistä ja makrotaloudellisesta mallintamisesta käy ilmi, uusien vaatimusten, erityisesti uusien Baselin standardien, kuten

⁷ Ks. http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf and http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Kannanottoesityksen oli tarkoitus kattaa koko rahoituspalvelualan sääntely. Vaikutustenarvioinnissa käsitellään vain pankkitoimintaa. Muita asioita, jotka liittyvät EU:n finanssilainsäädännön muihin osa-alueisiin, käsitellään myöhemmin erikseen.

⁸ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle – Direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten palkitsemissäännösten arviointi (COM(2016) 510 final).

⁹ Julkinen kuuleminen on saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

¹⁰ Insert link to impact assessment.

¹¹ Insert link to opinion.

vähimmäisomavaraisuusastetta ja kaupankäyntivarastoa koskevien standardien, käyttöön otosta aiheutuvien kustannusten odotetaan olevan rajallisia. Arvioitu pitkän aikavälin vaikutus bruttokansantuotteeseen (BKT) vaihtelee välillä -0,03 prosenttia ja -0,06 prosenttia, ja rahoituskustannusten nousun arvioidaan pankkialalla olevan alle 3 peruspistettä kaikkein äärimmäisimmässä skenaariossa. Saatavan hyödyn osalta simulaatio on osoittanut, että jos vuosien 2007 ja 2008 kaltainen finanssikriisi uusiutuisi, julkisia varoja tarvittaisiin tukemaan pankkijärjestelmää 32 prosenttia vähemmän eli tarve vähenisi 51 miljardista eurosta 34 miljardiin euroon.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Omien varojen vaatimusten yksinkertaistettujen laskentamenetelmien säilyttämisellä on tarkoitus varmistaa jatkossakin sääntöjen oikeasuhteisuus pienten laitosten kannalta. Lisätoimenpiteillä, joiden tarkoituksena on parantaa joidenkin (raportointiin, julkistamiseen ja palkitsemiseen liittyvien) vaatimusten oikeasuhteisuutta, on tavoitteena vähentää kyseisten laitosten hallinnollista ja lainsäädännön noudattamisesta aiheutuvaa raskautta.

Pk-yritysten osalta ehdotetulla pankkien pk-yrityksiin liittyviä vastuita koskevien omien varojen vaatimusten uudelleenmäärittämisellä odotetaan olevan myönteinen vaikutus pk-yritysten rahoitukseen. Tällä olisi vaikutusta ensisijaisesti sellaisiin pk-yrityksiin, joiden tämänhetkiset vastuut ovat yli 1,5 miljoonaa euroa, koska tällaisiin vastuisiin ei voida soveltaa pk-yritysten tukikerrointa nykyisten sääntöjen nojalla.

Ehdotuksen muiden osien, erityisesti niiden, joiden tarkoituksena on parantaa laitosten häiriönsietokykyä tulevaisuudessa kriiseissä, odotetaan lisäävän pk-yrityksille tapahtuvan antolainauksen kestävyyttä.

Lisäksi toimenpiteiden, joilla pyritään vähentämään laitosten, erityisesti pienempien ja rakenteeltaan yksinkertaisempien laitosten, lainsäädännön noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, odotetaan vähentävän pk-yritysten lainakustannuksia.

Kolmansien maiden osalta ehdotuksella parannetaan EU:n finanssimarkkinoiden vakautta, mikä pienentää maailmanlaajuisille finanssimarkkinoille aiheutuvien heijastusvaikutusten ja kustannusten todennäköisyyttä. Lisäksi ehdotetuilla muutoksilla yhdenmukaistetaan sääntelykehystä kaikkialla unionissa, mikä vähentää merkittävästi EU:n alueella toimivien kolmansien maiden laitosten hallinnollisia kustannuksia.

Kun otetaan huomioon käynnissä oleva vakavaraisuusasetuksen uudelleentarkastelu, joka liittyy sijoituspalveluyrityksiin, sekä EPV:n antama alustava kertomus¹², katsotaan olevan asianmukaista, että vasta käyttöön otettuja vaatimuksia sovelletaan ainoastaan järjestelmän kannalta merkittäviin sijoituspalveluyrityksiin, kun taas muut sijoituspalveluyritykset saavat vapautuksen kyseisten vaatimusten soveltamisesta siihen asti, kun uudelleentarkastelu on saatu päätökseen.

Ehdotus on yhdenmukainen digitaalisia sisämarkkinoita koskevan komission ensisijaisen tavoitteen kanssa.

¹² Lisätietoja: <https://www.eba.europa.eu/-/eba-issues-recommendations-for-sound-prudential-regime-for-investment-firms>.

- **Perusoikeudet**

EU on sitoutunut edistämään korkeatasoista perusoikeuksien suojelua ja allekirjoittanut useita ihmisoikeussopimuksia. Tämän osalta ehdotuksella ei pitäisi olla suoraa vaikutusta kyseisiin oikeuksiin, sellaisina kuin ne on lueteltu YK:n tärkeimmissä ihmisoikeusyleissopimuksissa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, joka on keskeinen osa EU:n perussopimuksia, ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (ECHR).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ehdotettujen muutosten odotetaan alkavan tulla voimaan aikaisintaan vuonna 2019. Muutokset ovat tiiviisti sidoksissa vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin muihin säännöksiin, jotka ovat jo voimassa ja joiden soveltamista on seurattu vuodesta 2014.

Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) ja Euroopan pankkiviranomainen (EPV) keräävät jatkossakin tarvittavat tiedot vähimmäisomavaraisuusasteen ja uusien likviditeettitoimenpiteiden valvomiseksi, jotta uusien politiikan välineiden vaikutuksia voidaan arvioida tulevaisuudessa. Säännölliset vakavaraisuuden arviointiprosessit (SREP) ja stressitestit auttavat myös seuraamaan, millaisia vaikutuksia uusilla ehdotetuilla toimenpiteillä on asianomaisiin laitoksiin, ja arvioimaan säädetyn joustavuuden ja oikeasuhteisuuden asianmukaisuutta pienempien laitosten erityispiirteiden huomioimisen kannalta. Lisäksi komission yksiköt osallistuvat jatkossakin Baselin pankkivalvontakomitean työryhmien sekä Euroopan keskuspankin (EKP) ja EPV:n perustaman yhteisen työryhmän toimintaan. Ensiksi mainitut työryhmät seuraavat laitosten omien varojen ja likviditeettipositivoiden dynamiikkaa maailmanlaajuisesti ja viimeksi mainittu työryhmä vastaavasti EU:n tasolla.

Indikaattorit, joilla seurataan parhaiksi arvioitujen vaihtoehtojen toteuttamisen tuloksia, ovat seuraavat:

Pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR):

Indikaattori	EU:n laitosten NSFR
Tavoite	Soveltamispäivästä alkaen 99 % EPV:n Basel III -seurantaan kuuluvista laitoksista täyttää NSFR:n 100-prosenttisesti (65 % ryhmän 1 ja 89 % ryhmän 2 luottolaitoksista täytti NSFR:n joulukuun 2015 lopussa)
Tietolähde	Puolivuositaiset EPV:n Basel III -seurantareportit

Vähimmäisomavaraisuusaste (LR):

Indikaattori	EU:n laitosten LR
Tavoite	Soveltamispäivästä alkaen 99 %:lla ryhmän 1 ja ryhmän 2 luottolaitoksista LR on vähintään 3 % (93,4 % ryhmän 1)

	laitoksista täytti tavoitteen kesäkuussa 2015)
Tietolähde	Puolivuosittaiset EPV:n Basel III -seurantatiedot

Pk-yritykset:

Indikaattori	EU:n pk-yritysten rahoitusvaje eli ulkoisten varojen tarpeen ja saatavilla olevien varojen välinen ero
Tavoite	Kahden vuoden kuluttua soveltamispäivästä < 13 % (viimeisin tiedossa oleva luku – 13 % vuoden 2014 lopussa)
Tietolähde	Euroopan komissio / EKP:n SAFE-tutkimus (tiedot rajoittuvat euroalueeseen)

Kokonaistappionkattamiskyky (TLAC):

Indikaattori	G-SII-laitosten TLAC
Tavoite	EU:n kaikki maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät pankit (G-SIB-pankit) täyttävät tavoitteen (> 16 % riskipainotetuista omaisuuseristä (RWA) / 6 % vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävästä vastuumäärästä (LREM) vuodesta 2019 ja > 18 % RWA:sta) / 6,75 % LREM:stä vuodesta 2022)
Tietolähde	Puolivuosittaiset EPV:n Basel III -seurantatiedot

Kaupankäyntivarasto:

Indikaattori	Riskipainotetut omaisuuserät (RWA) EU:n laitosten markkinariskien osalta Sisäisten mallien menetelmän mukaisten yhdistettyjen salkkujen riskipainotettujen omaisuuserien havaittu vaihtelu
Tavoite	– Vuodesta 2023 kaikki EU:n laitokset täyttävät markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset EU:n lopullisen tasonmäärityksen mukaisesti. – Vuodesta 2021 EU:n laitosten sisäisten mallien tulosten perusteeton vaihtelu (eli vaihtelu, joka ei johdu riskien eroista) on vähäisempää kuin EU:n laitosten sisäisten mallien nykyinen vaihtelu*. _____ *Value-at-risk-arvoa (VaR) ja lisäriskien kattamisen vakavaraisuusvaatimusta (IRC) koskevien vaatimusten ”nykyisen vaihtelun” viitearvoina olisi käytettävä EPV:n

	raportissa ”Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios” arvioituja arvoja, jotka on laskettu yhdistetyille salkuille ja julkaistu ennen uuden markkinariskikehyksen voimaantuloa.
Tietolähde	Puolivuositteiset EPV:n Basel III -seurantareportit EPV:n raportti ”Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios”. Uudet arvot olisi laskettava samaa menetelmää käyttäen.

Palkitseminen:

Indikaattori	Maksamisen lykkäämisen ja instrumentteina maksamisen käyttö laitoksissa
Tavoite	99 % laitoksista, jotka eivät ole vakavaraisuusdirektiivin määritelmän mukaisia pieniä ja rakenteeltaan yksinkertaisia laitoksia, lykkää vähintään 40 % palkitsemisen muuttuvien osien maksamisesta 3–5 vuodella ja maksaa vähintään 50 % palkitsemisen muuttuvista osista instrumentteina sellaiselle yksilöidylle henkilöstölle, jonka palkitsemisessa muuttuvien osien osuus on huomattava.
Tietolähde	Palkitsemista koskevat EPV:n vertailuraportit

Suhteellisuusperiaate:

Indikaattori	Kevennetty valvontatietojen raportointi ja tietojen julkistaminen
Tavoite	80 % pienemmistä ja rakenteeltaan yksinkertaisemmista laitoksista ilmoittaa raportointi- ja julkistamisvaatimusten helpottuneen
Tietolähde	EPV laatii ja toteuttaa kyselyn vuoteen 2022 tai 2023 mennessä.

Tämän ehdotuksen vaikutusten arviointi tehdään viiden vuoden kuluttua ehdotettujen toimenpiteiden soveltamispäivästä EPV:n kanssa pian ehdotuksen hyväksymisen jälkeen sovittavan menetelmän mukaisesti. EPV:lle annetaan tehtäväksi määritellä ja kerätä tietoja, joiden avulla seurataan edellä mainittuja indikaattoreita sekä muita indikaattoreita, joita tarvitaan arvioitaessa muutettuja vakavaraisuusasetusta ja -direktiiviä. Menetelmä voitaisiin kehittää yksittäisiä vaihtoehtoja tai useita toisiinsa liittyviä vaihtoehtoja varten riippuen ennen arvioinnin käynnistämistä vallitsevista olosuhteista ja indikaattoreiden seurannan tuloksista.

Säännösten noudattaminen ja soveltamisen jatkuva valvonta varmistetaan tarvittaessa siten, että komissio käynnistää rikkomusmenettelyjä, jos säännöksiä ei ole saatettu osaksi kansallista

lainsäädäntöä, niiden sisällyttäminen on ollut virheellistä tai lainsäädäntötoimenpiteitä sovelletaan virheellisesti. EU:n oikeuden rikkomisista ilmoittaminen voidaan kanavoida Euroopan finanssivalvontajärjestelmän (EFVJ), myös kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja EPV:n, sekä EKP:n kautta. Lisäksi EPV julkaisee jatkossakin säännöllisiä raporttejaan EU:n pankkijärjestelmän Basel III -seurannasta. Tässä seurannassa seurataan Basel III -vaatimusten (sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön vakavaraisuusasetuksella ja -direktiivillä) vaikutuksia EU:n laitoksiin erityisesti laitosten vakavaraisuussuhteiden (riskiperusteiset ja ei-riskiperusteiset) ja maksuvalmiussuhteiden (LCR, NSFR) osalta. Tämä seuranta toteutetaan rinnakkain Baselin pankkivalvontakomitean toteuttaman seurannan kanssa.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

VAPAUTUKSET PÄÄOMA- JA MAKSUVALMIUSVAATIMUKSISTA (CRR)

Jos tytäryritysten edellytetään noudattavan omien varojen vaatimuksia ja maksuvalmiusvaatimuksia yksittäisinä yrityksinä, niiden voi olla vaikea hallita kyseisiä resursseja tehokkaasti ryhmän tasolla. Tämä on erityisen tärkeää vallitsevassa tilanteessa, jossa tekninen kehitys helpottaa yhä enemmän pääoman ja maksuvalmiuden hallinnan keskittämistä ryhmässä.

Voimassa olevassa lainsäädännössä toimivaltaisille viranomaisille annetaan mahdollisuus olla soveltamatta vaatimuksia yrityskohtaisesti tytär- tai emoyrityksiin, jotka sijaitsevat saman jäsenvaltion alueella tai kuuluvat useiden jäsenvaltioiden alueelle jakautuneeseen maksuvalmiusalaryhmään, jos on olemassa takeet siitä, että pääoma ja maksuvalmius jakautuvat tasaisesti emoyrityksen ja tytäryritysten välillä. Yhteisen valvontamekanismin (YVM) perustaminen on vahvistanut olennaisesti ryhmävalvontaa erityisesti sellaisissa tapauksissa, joissa ryhmän yhteisöt sijaitsevat valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa, koska eri jäsenvaltioissa sijaitsevat ryhmän yhteisöt tunnetaan yhteisessä valvontamekanismissa paremmin ja niihin voidaan käyttää suoraa toimivaltaa. Toisaalta, ennen kuin pankkiunionin toteuttaminen on saatu päätökseen, ”vastaanottavissa” jäsenvaltioissa, joihin tytäryritykset ovat sijoittautuneet, tunnetaan edelleen huolta siitä, että niille voi koitua finanssipoliittisia seuraamuksia, jos vaikeuksiin joutuneilla yksittäisillä tytäryrityksillä ei ole riittävästi likviditeettiä tai pääomaa. Tämä huoli on otettu tässä ehdotuksessa huomioon seuraavilla suojatoimilla: Vakavaraisuusasetuksessa jo asetettuja vaatimuksia täydennetään asettamalla emoyritykselle selkeä velvoite tukea tytäryrityksiä. Tämä emoyrityksen sitoumus on taattava koko sen määrän osalta, joka kuuluu vapautuksen piiriin, ja takauksen vakuutena on oltava vähintään puolet taatusta määrästä. Komissio aikoo seurata tarkasti asiaankuuluvien säännösten täytäntöönpanoa.

Pankkiunionin toteutuksen tässä vaiheessa katsotaan, että toimivaltaisella viranomaisella, joka valvoo pankkiunionissa eri jäsenvaltioihin sijoittautuneita emo- ja tytäryrityksiä, olisi oltava mahdollisuus olla soveltamatta omien varojen vaatimuksia ja maksuvalmiusvaatimuksia tytäryrityksiin, jotka sijaitsevat eri jäsenvaltioissa kuin emoyritys, mutta ainoastaan sillä ehdolla, että emoyrityksen sitoumus tukea näitä tytäryrityksiä taataan koko sen määrän osalta, joka kuuluu vapautuksen piiriin, ja takauksen vakuutena on vähintään puolet taatusta määrästä. Vakavaraisuusasetuksen 7 ja 8 artiklaa on muutettu vastaavasti. Pankkiunioniin kuulumattomien jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille annetaan mahdollisuus käyttää samoja vapautuksia, jos ne sitä nimenomaisesti haluavat.

**FINANSSIMARKKINOIDEN VAKAUDEN VALVONTARYHMÄN ANTAMA
KOKONAISTAPPIONKATTAMISKYKYÄ KOSKEVA STANDARDI (CRR, BRRD, SRMR)**

Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä julkaisi 9. marraskuuta 2015 kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan asiakirjan, jäljempänä 'TLAC-standardi', joka hyväksyttiin viikkoa myöhemmin Turkissa järjestetyssä G20-huippukokouksessa¹³. TLAC-standardin mukaan maailmanlaajuisilla järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla, jäljempänä 'G-SIB-pankit', joista käytetään unionin lainsäädännössä nimitystä maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät laitokset, jäljempänä 'G-SII-laitokset', on oltava riittävä määrä vahvasti tappionkattamiskykyisiä (alentamiskelpoisia) velkoja, joilla varmistetaan sujuva ja nopea tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen kriisinratkaisussa. TLAC-standardin ja unionin nykyisen samoihin sääntelytavoitteisiin pyrkivän lainsäädännön välistä vuorovaikutusta kuvataan tarkemmin perusteluissa, jotka liittyvät ehdotuksiin pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskevan asetuksen muuttamiseksi.

Yhdenmukaisuus pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin kanssa

TLAC-standardi pannaan unionissa täytäntöön tekemällä vakavaraisuusasetukseen muutoksia, jotka perustuvat pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin muodostamaan voimassa olevaan kehukseen. Jotta nämä kaksi kehystä, joilla pyritään samoihin poliittisiin tavoitteisiin, voitaisiin integroida keskenään, on otettava käyttöön uusia määritelmiä, kuten kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön ja kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän määritelmä (vakavaraisuusasetuksen 4 artikla), ja varmistettava toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten välinen yhteistyö (vakavaraisuusasetuksen 2 artikla).

Perusteita, jotka koskevat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteja (vakavaraisuusasetuksen 52 artikla) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentteja (vakavaraisuusasetuksen 63 artikla) muutetaan vakavaraisuusasetuksen 518 artiklassa vaaditun uudelleentarkastelun perusteella ja pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin 59 artiklan vaatimusten mukaisesti edellyttämällä, että kyseiset instrumentit alaskirjataan tai muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi siinä vaiheessa, kun laitos todetaan elinkelvottomaksi. Tämä ei vaikuta EU:n laitosten liikkeeseen laskemien pääomainstrumenttien asemaan, mutta sillä varmistetaan, että ainoastaan EU:n laitosten kolmansissa maissa toimivien tytäryritysten liikkeeseen laskemat instrumentit, jotka täyttävät tämän lisävaatimuksen, voidaan katsoa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi, kun yhteisöt, jotka toimivat EU:ssa näiden tytäryritysten emoyrityksinä, laskevat omien varojen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella.

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus

TLAC-standardi pannaan EU:ssa täytäntöön ottamalla käyttöön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus, joka koostuu riskiperusteisesta suhdeluvusta ja ei-riskiperusteisesta suhdeluvusta (vakavaraisuusasetuksen uusi 92 a artikla). Tämä vaatimus koskee ainoastaan G-SII-laitoksia, jotka voivat muodostaa laitosryhmän tai olla erillisiä laitoksia (vakavaraisuusdirektiivin 131 artiklan 1 kohta). Vakavaraisuusasetuksen 6 artiklaa

¹³ FSB, Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of Globally Systemically Important Banks (G-SIBs) in Resolution, Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term sheet, 9.11.2015.

muutetaan vaatimuksella, jonka mukaan erillisten G-SII-laitosten, jotka ovat kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on täytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus yksittäisinä laitoksina, kun taas 11 artiklaa muutetaan vaatimuksella, jonka mukaan kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka kuuluvat G-SII-laitoksiksi nimettyihin ryhmiin, on täytettävä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus konsolidoinnin perusteella.

TLAC-standardi sisältää myös sisäistä kokonaistappionkattamiskykyä koskevan vaatimuksen (eli vaatimuksen, jonka mukaan kriisinratkaisun kohteena olevassa yhteisössä olisi oltava jo ennakolta tappionkattamiskykyä ja pääomapohjan vahvistamiskykyä tytäryritysten tasolla). Tämä vaatimus pannaan EU:ssa täytäntöön ottamalla käyttöön omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus (vakavaraisuusasetuksen uusi 92 b artikla), jota sovelletaan EU:n ulkopuolisiin G-SII-laitoksiin (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä on jo vastaava sääntö G-SII-laitoksia varten). Tämä vaatimus on 90 prosenttia vaatimuksesta, jota sovelletaan G-SII-laitoksiin uuden 92 a artiklan mukaisesti. EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta sovelletaan näiden laitosten olennaisiin tytäryrityksiin yrityskohtaisesti, jos tytäryritykset eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä eivätkä EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitoksia, ja konsolidoinnin perusteella, jos ne ovat EU:ssa emoyrityksenä toimivia yrityksiä mutteivät kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä.

Hyväksyttävät velat

Vakavaraisuusasetukseen lisätään uusi hyväksyttäviä velkoja käsittelevä 5 a luku (uudet 72 a – 72 l artikla) omia varoja käsittelevien lukujen jälkeen. Uudessa 72 a artiklassa luetaan poissuljetut velat, joita ei voida ottaa huomioon, kun täytetään omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta. Uusi 72 b artikla sisältää hyväksyttäviä velkoja koskevat hyväksyttävyysskriteerit. Artiklan 2 kohdassa esitetään etuoikeudeltaan huonompia velkoja koskevat hyväksyttävyysskriteerit, kun taas sen 3 ja 4 kohdassa esitetään sellaisia velkoja koskevat hyväksyttävyysskriteerit, joilla on sama etuoikeusasema kuin poissuljetuilla veloilla. Uudessa 72 c artiklassa täsmennetään, että instrumentit voidaan kelpuuttaa hyväksyttäviin velkoihin vain, jos niiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi. Hyväksyttävyysskriteereissä suljetaan pois erillisyyhtiöiden välityksellä liikkeeseen lasketut instrumentit TLAC-asiakirjan mukaisesti.

Uuden 5 a luvun 2 jaksossa (72 e – 72 j artikla) annetaan vähentämissäännöt, joiden mukaisesti määritetään niiden velkojen nettomäärä, jotka voidaan ottaa huomioon omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimuksessa. Laitokset velvoitetaan vähentämään hyväksyttävistä veloista omistusosuudet omista hyväksyttävien velkojen instrumenteista (72 f artikla) ja muiden G-SII-laitosten hyväksyttävistä veloista (72 h ja 72 i artikla). Asetuksen 72 e artiklan 3 kohdassa on säännös sellaisista veloista olevien omistusosuuksien suhteellisesta vähentämisestä, joilla on sama etuoikeusasema kuin poissuljetuilla veloilla ja jotka voidaan sisällyttää hyväksyttäviin velkoihin ainoastaan rajoitettuun määrään saakka. Vähennykset hyväksyttävistä veloista ja omista varoista tehdään noudattamalla vastaavaa vähentämismenetelmää (vakavaraisuusasetuksen 66 artiklan e alakohta). Asetuksen 72 j artikla sisältää vähennyksiä koskevan poikkeuksen, jota sovelletaan kaupankäyntivarastoon kuuluviin eriin. Uuden 5 a luvun 3 jaksossa määritellään hyväksyttävien velkojen käsite (72 k artikla) ja omien varojen ja hyväksyttävien velkojen käsite (72 l artikla).

Komissio aikoo pyytää EPV:ltä lausuntoa vaihtoehtoisista tavoista käsitellä G-SII-laitosten liikkeeseen laskemista TLAC-instrumenteista olevia omistusosuuksia sekä tällaisten vaihtoehtoisten tapojen vaikutuksista. Yksi niistä vaihtoehtoista, joista komissio aikoo pyytää lausuntoa, on Baselin pankkivalvontakomitean hiljattain julkistaman menetelmän käyttöönotto TLAC-instrumenteista olevien omistusosuuksien käsittelyssä. Lausunnon perusteella komissio aikoo harkita, onko tässä ehdotuksessa esitettyyn ratkaisuun aiheellista tehdä muutoksia.

Muutokset omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeviin yleisiin vaatimuksiin

Vakavaraisuusdirektiivin toisen osan I osaston 6 lukuun (73–80 artikla) tehdyillä muutoksilla otetaan huomioon hyväksyttävien velkojen luokan käyttöönotto. Asetuksen 77 ja 78 artiklan soveltamisalaa laajennetaan siten, että valvontaviranomaiselta on saatava etukäteinen lupa pääomainstrumenttien ja hyväksyttävien velkojen ennen aikaiseen lunastukseen. Asetuksen 78 artiklassa valvontaviranomaiselle annetaan mahdollisuus myöntää laitokselle etukäteinen lupa ennen aikaisten lunastusten toteuttamiseen, jos luvan myöntämisperusteet täyttyvät. Asetuksen 80 artiklassa EPV:lle annetaan tehtäväksi valvoa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen liikkeeseenlaskuja. Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien hyväksyttävyyssuhteiden yhdenmukaistamiseksi erillisyyhtiön liikkeeseen laskemat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit voidaan sisällyttää omiin varoihin ainoastaan 31. joulukuuta 2021 saakka

PÄÄOMASIJOTUKSET RAHASTOIHIN (CRR)

Baselin komitea julkaisi joulukuussa 2013 uuden standardin rahastoihin tehtyjen pääomasijoitusten käsittelystä. Uuden standardin tavoitteena oli selventää tällaisten vastuiden nykyistä käsittelyä ja tehdä siitä kansainvälisesti yhdenmukaisempaa ja riskiherkempää (jotta käsittelyssä otettaisiin huomioon sekä rahaston sijoituksiin liittyvä riski että sen velkaantuneisuus). Vakavaraisuusasetukseen on tehty useita muutoksia, jotta uusi standardi voidaan panna unionin lainsäädännössä täytäntöön.

Asetuksen 128 artiklaa on muutettu sen varmistamiseksi, että erityisen suuren riskin sisältävien erien määritelmä ei käsitä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevia vastuuta.

Asetuksen 132 artiklaa on muutettu vastaamaan uusia yleisiä periaatteita ja vaatimuksia, joiden mukaisesti lasketaan omien varojen vaatimukset, jotka koskevat luottoriskin standardimenetelmää käyttävien laitosten yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevia vastuuta.

Asetukseen on lisätty uusi 132 a artikla, jossa annetaan tarkemmat säännökset laskelmista, jotka suoritetaan kahden 132 artiklassa säädetyn menetelmän eli läpikatsomisperiaatteen ja sijoitusmandaattiin perustuvan menetelmän mukaisesti.

Asetuksen 152 artiklaa on muutettu vastaamaan tarkistettuja vaatimuksia ja menetelmiä, joiden mukaisesti lasketaan omien varojen vaatimukset, jotka koskevat luottoriskin sovellettavaa sisäisten luottoluokitusten menetelmää käyttävien laitosten yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevia vastuuta.

VASTAPUOLIRISKIN STANDARDIMENETELMÄ (CRR)

Baselin komitea julkaisi maaliskuussa 2014 standardin uudesta vakiomenetelmästä, vastapuoliriskin standardimenetelmästä, jolla lasketaan johdannaisvastuiden vastuuarvo. Uuden menetelmän tavoitteena on korjata nykyisten vakiomenetelmien puutteita. Jotta uusi menetelmä voidaan sisällyttää unionin lainsäädäntöön ja jotta voidaan varmistaa samalla uusien sääntöjen oikeasuhteisuus, vakavaraisuusasetukseen on tehty useita muutoksia.

Uuden menetelmän käyttöönoton vuoksi asetuksen 273 artiklassa on muutettu joitakin määritelmiä ja artiklaan on lisätty uusia määritelmiä. Käyvän arvon menetelmä on korvattu vastapuoliriskin standardimenetelmällä (274 – 280 f artikla). Standardimenetelmään liittyvät säännöt on poistettu. Asetukseen on lisätty yksinkertaistettua vastapuoliriskin standardimenetelmää koskevat uudet säännöt (281 artikla). Alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää koskevia nykyisiä sääntöjä on muutettu (282 artikla). Kyseisen menetelmän käyttövaatimuksia on muutettu, ja asetukseen on lisätty yksinkertaistetun vastapuoliriskin standardimenetelmän käyttövaatimukset (273 a ja 273 b artikla). Vastapuoliriskin standardimenetelmän käyttöönoton vuoksi on muutettu myös 298 ja 299 artiklaa.

KESKUSVASTAPUOLIIN LIITTYVÄT VASTUUT (CRR JA EMIR)

Baselin komitea julkaisi joulukuussa 2014 lopullisen standardin keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden käsittelystä. Lopullisessa standardissa korjattiin kaksi vuotta aiemmin julkaistun väliaikaisen standardin puutteita. Jotta lopullinen standardi voitaisiin panna unionin lainsäädännössä täytäntöön, vakavaraisuusasetukseen ja asetukseen (EU) N:o 648/2012 (Euroopan markkinarakenneasetukseen eli EMIR) on tehty useita muutoksia.

Muutokset vakavaraisuusasetuksen 300–310 ja 497 artiklaan

Vakavaraisuusasetuksen 300 artiklaan on lisätty useita uusia määritelmiä, joissa määritellään sellaisia käsitteitä, joita käytetään keskusvastapuoliin liittyviä vastuuta koskevista omien varojen vaatimuksista annetuissa muutetuissa säännöissä. Asetuksen 301 artiklan muutoksilla on otettu käyttöön laitosten sellaisten keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden erityiskäsittely, jotka johtuvat käteistransaktioista, sekä täsmennetty alkumarginaalin käsittelyä ja otettu huomioon, että ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyviä vastuuta koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa sovelletaan yhtä ainutta menetelmää. Asetuksen 304 artiklan muutoksilla on otettu huomioon, että johdannaisten vastuuarvojen laskentamenetelmiä on muutettu, ja selkeytetty arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja asiakkaiden määritysosapuolille antamien vakuuksien käsittelyä. Asetuksen 305 artiklan muutoksilla on selkeytetty arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien käsittelyä ja muutettu perusteita, joilla asiakkaiden vastuisiin voidaan soveltaa etuuskohtelua. Asetuksen 306 artiklaan tehdyillä lisäyksillä on selkeytetty määritysosapuolten asiakkailleen antamien takausten ja arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien käsittelyä. Asetuksen 308 artiklassa on otettu käyttöön uusi menetelmä, jolla lasketaan ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon enakkoon rahastoituihin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset. Asetuksen 309 artiklassa on muutettu kaavaa, jolla lasketaan muuhun kuin ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuuta koskevat omien varojen vaatimukset. Asetuksen 310 artiklasta on poistettu vaihtoehtoinen menetelmä, jolla keskusvastapuoliin liittyviä vastuuta koskevat omien varojen vaatimukset on voitu laskea, ja menetelmä on korvattu uudella käsittelyllä, jota sovelletaan maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomiin osuuksiin. Lisäksi on muutettu 497 artiklan siirtymäsäännöksiä.

Muutokset markkinarakenneasetuksen 50 a – 50 d artiklaan ja 89 artiklaan

Markkinarakenneasetuksen 50 a – 50 d artiklan muutoksilla on otettu käyttöön uusi menetelmä, jolla lasketaan keskusvastapuolen oletettu pääoma, jota laitokset tarvitsevat laskiessaan kyseisen keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituja osuuksia koskevia omien varojen vaatimuksiaan. Asetuksen 89 artiklan 5 a kohdan muutoksilla on päivitetty kyseiseen laskentaan liittyviä siirtymäsäännöksiä.

KAUPANKÄYNTIVARASTO/MARKKINARISKI (CRR)

Baselin komitea sai tammikuussa 2016 päätökseen työnsä, jossa tarkistettiin perusteellisesti kaupankäyntivarastoa koskevia sääntöjä, ja julkaisi uuden standardin markkinariskin käsittelystä. Standardissa korjattiin nykyisen markkinariskikehyksen puutteita, kuten sitä, ettei kaikkia laitoksiin kohdistuneita riskejä ollut katettu riittävästi ja että kaupankäyntivaraston ja sen ulkopuolisten erien välisestä rajanvedosta oli epävarmuutta, mikä tarjosi mahdollisuuksia sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön. Uusi standardi sisältää tarkistettut säännöt sisäisten mallien käytöstä markkinariskin omien varojen vaatimusten laskennassa sekä uuden vakiomenetelmän, joka korvaa nykyisen menetelmän. Vakavaraisuusasetukseen on tehty useita muutoksia, jotta uusi standardi voitaisiin sisällyttää unionin lainsäädäntöön ja jotta voitaisiin varmistaa sääntöjen oikeasuhteisuus.

I osasto – Yleiset vaatimukset, arvostaminen ja ilmoittaminen

Asetuksen 94 artiklassa on tarkistettu edellytyksiä, joilla laitos voi hyödyntää sellaisia laitoksia koskevaa poikkeusta, joilla on vain vähän kaupankäyntivarastoon liittyvää toimintaa. Poikkeuksen nojalla markkinariskin omien varojen vaatimukset voidaan korvata kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positioihin liittyvän luottoriskin omien varojen vaatimuksilla. Asetuksen 102 ja 103 artiklassa selvennetään yleisiä vaatimuksia, jotka koskevat kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita. Asetuksen 104 ja 104 a artiklassa selvennetään perusteita, joilla positio luokitellaan kaupankäyntivarastoon, sekä edellytyksiä, joilla kaupankäyntivarastoon kuuluva positio voidaan luokitella uudelleen kaupankäyntivaraston ulkopuoliseksi positioiksi ja päinvastoin. Asetuksen 104 b artiklassa määritellään uusi kaupankäyntiyksikön käsite. Asetuksen 105 artiklassa annetaan säännöt, joita noudattaen kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot on arvostettava varovaisesti. Asetuksen 106 artiklassa käsitellään sellaisten kaupankäyntivarastoon kuuluvien positioiden kirjaamista ja käsittelyä, jotka katsotaan kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden sisäisiksi suojauksiksi.

1V osaston 1 luku – Yleiset säännökset

Asetuksen 325 artiklassa kuvataan eri menetelmiä, joita laitokset voivat käyttää laskeakseen markkinariskin omien varojen vaatimukset, sekä niiden käyttövaatimuksia ja mahdollisia yhdistämistapoja. Asetuksen 325 a artiklassa tarkennetaan, millä edellytyksillä laitokset, joiden kaupankäyntivarastoon liittyvä toiminta on määrältään keskitasoa, voivat käyttää yksinkertaistettua vakiomenetelmää. Asetuksen 325 b artiklassa vahvistetaan edellytykset, joilla markkinariskit voidaan nettouttaa ryhmässä eri oikeushenkilöiden välillä markkinariskin omien varojen vaatimuksen laskemiseksi konsolidoinnin perusteella. Asetuksen 325 c artiklan täsmennetään, millä edellytyksillä positiot, jotka laitos on ottanut suojautuakseen haittavaikutuksilta, joita valuuttakurssien muutoksilla on sen omia varoja koskeviin suhdelukuihin, voidaan vapauttaa markkinariskiä koskevista vaatimuksista.

1 a luku – Standardimenetelmä

Luvun 1 jaksossa (325 d artikla) kuvataan standardimenetelmän eri osatekijöitä. Sen 2 jaksossa (325 e – 325 l artikla) kuvataan ensimmäisen osatekijän eli herkkyyssperusteisen menetelmän toimintaa. Jaksossa vahvistetaan delta-, vega- ja kaarevuusriskien laskentaa ja yhdistämistä koskevat yleiset periaatteet. Luvun 3 jakson 1 alajaksossa (325 m – 325 r artikla) täsmennetään, mitkä riskitekijät on otettava huomioon laskettaessa kaupankäyntivaraston positioiden herkkyyksiä eri riskiluokille. Kyseisen 3 jakson 2 alajaksossa (325 s – 325 u artikla) selitetään, miten nämä herkkyydet on laskettava. Luvun 4 jaksossa (325 v artikla) kuvataan standardimenetelmän toista osatekijää eli jäännösriskilisää. Luvun 5 jaksossa (325 v artikla) kuvataan standardimenetelmän kolmatta osatekijää eli maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittavaa pääomaa. Tärkeimmät määritelmät esitetään 325 w artiklassa. Jakson 1 alajaksossa (325 x – 325 z artikla) kuvataan, miten maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittava pääoma on laskettava arvopaperistamattomille positioille, kun taas sen 2 alajaksossa (325 aa ja 325 ab artiklassa) ja 3 alajaksossa (325 ac – 325 ae artikla) kuvataan samaa laskentaa arvopaperistamisten osalta. Luvun 6 jaksossa (325 af – 325 az artikla) vahvistetaan riskipainot ja korrelaatiot, joita on käytettävä kunkin riskiluokan osalta yhdessä herkkyyksien kanssa, jotta voidaan määrittää standardimenetelmän mukaiset markkinariskien omien varojen vaatimukset. EU:n valtioilta olevat saamiset sisältyvät ensimmäiseen riskiluokkaan, johon sovelletaan pienintä riskipainoa (325 ai ja 325 al artikla). Tämä käsittely on luokituksesta riippumattoman käsittelyn mukainen, jota sovelletaan nykyään kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin sisältyviin vastuisiin. EU:n laitosten liikkeeseen laskemiin katettuihin joukkolainoihin sovellettavia riskipainoja on pienennetty (325 ai ja 325 al artikla). Tällä käsittelyllä pyritään estämään se, että pääomavaatimukset, jotka koskevat EU:n laitosten liikkeeseen laskemiin katettuihin joukkolainoihin liittyviä vastuuta, kasvavat merkittävästi, jolloin asuntolainojen ja muiden kiinnelainojen rahoituskustannukset voidaan pitää alemmalla tasolla.

1 b luku – Sisäisten mallien menetelmä

Luvun 1 jaksossa (325 ba ja 325 bb artikla) täsmennetään, millä edellytyksillä laitokset saavat käyttää sisäisiä malleja ja miten markkinariskin omien varojen vaatimukset on laskettava sellaisten kaupankäyntiysiköiden osalta, joilla on lupa käyttää tällaisia malleja. Luvun 2 jaksossa (325 bc–325 bl artikla) kuvataan, miten odotettuja tappioita ja likviditeettihorisontteja on käytettävä laskettaessa markkinariskin omien varojen vaatimuksia sekä vaatimuksia, jotka sisäisten mallien on täytettävä toteutumatestauksen, voittojen ja tappioiden tarkastelun ja sisäisen validoinnin osalta. Siinä käsitellään myös yleisempiä laatu- ja riskienmittaamisvaatimuksia sekä stressiskenaariota kuvaavaa riskimittaria, joka on laskettava sellaisten riskitekijöiden osalta, jotka eivät ole mallinnettavissa. Kuten standardimenetelmässä, sisäisten mallien menetelmässä on otettu käyttöön etuuskohtelu soveltamalla lyhyempiä likviditeettihorisontteja vastuisiin, jotka liittyvät EU:n valtioihin ja EU:n laitosten liikkeeseen laskemiin katettuihin joukkolainoihin (325 be artikla). Luvun 3 jaksossa (325 bm – 325 bq artikla) kuvataan, miten maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittava pääoma on laskettava maksukyvyttömyysriskille altistuvien kaupankäyntiysiköiden osalta käyttämällä sisäisten mallien menetelmää.

2, 3 ja 4 luku – Yksinkertaistettu standardimenetelmä

Näissä 2, 3 ja 4 luvussa, joissa käsitellään positioriskin, valuuttakurssiriskien ja hyödykeriskien omien varojen vaatimuksia, kuvataan yksinkertaistettua standardimenetelmää

tarkistetussa markkinariskikehyksessä. Nämä säännöt sisältyvät jo nykyiseen markkinariskikehykseen ja pysyvät muuttumattomina. Laitokset voivat käyttää tätä menetelmää [tämän asetuksen soveltamispäivään] saakka. Sen jälkeen yksinkertaistettua standardimenetelmää saavat käyttää ainoastaan sellaiset laitokset, jotka täyttävät 325 a artiklassa vahvistetut hyväksyttävyysskriteerit.

5 luku – Yksinkertaistettu sisäisten mallien menetelmä

Tässä 5 luvussa käsitellään sisäisten mallien menetelmää tarkistetussa markkinariskikehyksessä. Nämä säännöt sisältyvät jo nykyiseen markkinariskikehykseen ja pysyvät muuttumattomina. Laitokset voivat käyttää tätä menetelmää [tämän asetuksen soveltamispäivään] saakka. Sen jälkeen laitokset eivät saa enää käyttää yksinkertaistettua sisäisten mallien menetelmää laskiessaan markkinariskien omien varojen vaatimuksia. Tämä 5 luku on kuitenkin edelleen voimassa laskettaessa vastuun arvonokaisuriskejä 383 artiklan mukaisella kehittyneellä menetelmällä.

Kymmenes osa – Siirtymäsäännökset, kertomukset, uudelleentarkastelut ja muutokset

Vakavaraisuusasetuksen 501 b artiklassa kuvataan, miten 1 a ja b luvun mukaisesti lasketut markkinariskin omien varojen vaatimukset otetaan asteittain käyttöön. Asetuksen 519 a artiklassa käsitellään useita tarkistetun markkinariskikehyksen teknisiä osatekijöitä, jotka saattavat osoittautua ongelmallisiksi, kun ne on pantu täytäntöön. EPV:lle annetaan tehtäväksi tarkastella näitä teknisiä osatekijöitä uudelleen viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta, ja komissio voi tehdä ehdotuksia niihin liittyvien sääntöjen muuttamisesta EPV:n päätelmien perusteella.

SUURET ASIAKASRISKIT (CRR)

Nykyinen pääomapohja ("hyväksyttävä pääoma") kattaa vain pienen osan kaikista suurista asiakasriskeistä, joita laitoksella on, minkä vuoksi se ei riitä vakavaraisuuden kannalta estämään tilanteita, joissa suurin tappio, jonka laitos voi kärsiä yhden ainoan vastapuolen tai vastapuoliryhmän joutuessa äkillisesti vaikeuksiin, vaarantaa laitoksen toiminnan jatkuvuuden. Lisäksi nykyisessä raja-arvossa ei oteta huomioon G-SII-laitosten sellaisista vastuista johtuvia suurempia riskejä, jotka liittyvät yksittäisiin vastapuoliin tai asiakaskokonaisuuksiin ja erityisesti muihin G-SII-laitoksiin. Finanssikriisi on itse asiassa osoittanut, että yhden G-SII-laitoksen kärsimät olennaiset tappiot voivat herättää huolta muiden G-SII-laitosten vakavaraisuudesta, millä voi olla vakavia seurauksia rahoitusvakaudelle. Lopuksi on otettava huomioon, että suuriin asiakasriskeihin nykyisin sovellettava kehys perustuu vähemmän tarkkoihin menetelmiin kuin uusi menetelmä, jonka Baselin pankkikomitea on kehittänyt pankkien OTC-johdannaisiin liittyvien vastuiden laskentaa varten (vastapuoliriskin standardimenetelmä). Suuriin asiakasriskeihin sovellettavaa kehystä on muutettu havaittujen porsaanreikien tukkimiseksi. Pääoma, joka voidaan ottaa huomioon laskettaessa suuriin asiakasriskeihin sovellettavaa raja-arvoa, on erityisesti rajoitettu ensisijaiseen pääomaan (T1) (toissijaista pääomaa (T2) ei voida enää ottaa huomioon). Vakavaraisuusasetuksen 395 artiklan 1 kohdan muutoksella otetaan käyttöön alennettu 15 prosentin raja-arvo, jota sovelletaan muihin G-SIB-pankkeihin liittyviin G-SIB-pankkien vastuisiin, ja muutetussa 390 artiklassa edellytetään, että jopa sellaiset pankit, jotka ovat saaneet luvan sisäisten mallien käyttöön, käyttävät vastapuoliriskin standardimenetelmää määrittäessään OTC-johdannaistransaktioihin liittyviä vastuuta. Nykyiseen kehykseen tehdyillä muutoksilla yleisesti katsoen parannetaan suuriin asiakasriskeihin sovellettavan

järjestelmän riskiherkkyyttä ja saadaan eurooppalainen järjestelmä vastaamaan paremmin Baselin pankkikomitean vuonna 2014 julkaisemaa suuria asiakasriskejä koskevaa standardia.

Vakavaraisuusasetuksen 507 artiklassa edellytetään, että komissio tarkastelee 400 artiklan 1 kohdan j alakohdan ja 2 kohdan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen. Koska ei ole ollut mahdollista kerätä riittävästi määrällistä tietoa siitä, mitä vaikutuksia voisi olla sillä, että kyseisissä säännöksissä luetellut poikkeukset poistetaan tai niistä tehdään pakollisia, 507 artiklassa EPV:lle annetaan uusi tehtävä raportoida komissiolle 400 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 390 artiklan 6 kohdassa säädettyjen poikkeusten käytöstä.

VÄHIMMÄISOMAVARAISUUSASTE (CRR)

Moniin vakavaraisuusasetuksen artikloihin on lisätty uusia säännöksiä ja tehty muita muutoksia, jotta kaikille vakavaraisuusdirektiivin soveltamisalaan kuuluville laitoksille voitaisiin asettaa sitova vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus. Kyseisellä vaatimuksella täydennetään sekä vakavaraisuusdirektiivin nykyisiä vaatimuksia, jotka koskevat ylivelkaantumisriskin viranomaisvalvontaa, että vakavaraisuusasetuksen vaatimuksia, jotka koskevat vähimmäisomavaraisuusasteen laskentaa, sen ilmoittamista valvontaviranomaisille ja (tammikuusta 2015 lähtien) sen julkistamista.

Vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus

Vakavaraisuusasetuksen 92 artiklassa vahvistettuihin omien varojen vaatimuksiin on lisätty vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus, joka laitosten on täytettävä riskiperusteisten vaatimusten lisäksi. Kyseinen vaatimus on 3 prosenttia ensisijaisesta pääomasta (T1), kuten kansainvälisellä tasolla on sovittu. Tällä tavoin koko unionissa otetaan käyttöön yhdenmukainen sitova vaatimus, jonka tavoitteena on pysäyttää laitosten ylivelkaantuminen. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset ovat edelleen velvollisia valvomaan yksittäisten laitosten vivutusperiaatteita ja -menettelyjä, ja ne voivat tarvittaessa määrätä lisätoimia ylivelkaantumisriskien hallitsemiseksi.

Vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuumäärän oikaisut

Vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävän vastuumäärän oikaisut, jotka sisältyvät jo voimassa olevaan vakavaraisuusasetukseen, on säilytetty. Niiden lisäksi tarvitaan kuitenkin muita oikaisuja, koska 3 prosentin vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus rajoittaisi tiettyjä liiketoimintamalleja ja liiketoiminta-alueita enemmän kuin muita. Laitokset voivat vähentää vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävää vastuumäärää julkisten kehityspankkien julkisen antolainauksen (429 a artiklan 1 kohdan d alakohta), pass through -lainojen (429 artiklan 1 kohdan e alakohta) ja julkisesti tuettujen vientiluottojen (429 a artiklan 1 kohdan f alakohta) osalta. Jottei vähennettäisi laitosten halukkuutta tarjota asiakkaille määrityspalveluja, laitoksille annetaan mahdollisuus vähentää vastuumäärää sellaisten alkumarginaalien verran, jotka on saatu asiakkailta ehdot täyttävien keskusvastapuolten määrittämiä johdannaisia varten (429 c artiklan 4 kohta).

G-SIB-pankkien vähimmäisomavaraisuusastepuskuri

Parhaillaan käydään kansainvälisiä keskusteluja siitä, olisiko G-SIB-pankkeja varten otettava käyttöön vähimmäisomavaraisuusastepuskuri. Kun asiassa on päästy lopulliseen kansainväliseen sopimukseen, olisi harkittava tämän puskurin sisällyttämistä vakavaraisuusasetukseen.

LAKISÄÄTEINEN RAPORTOINTI (CRR)

Vakavaraisuusasetukseen ja -direktiiviin on lisätty useita säännöksiä tai näiden säädösten säännöksiä on muutettu, jotta on voitu parantaa koko lakisääteiseen raportointiin sovellettavan kehyksen suhteellisuutta ja vähentää laitoksille sen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Vakavaraisuusasetuksen 99 artiklan 5 kohtaa on muutettu antamalla EPV:lle tehtäväksi laatia komissiolle kertomus lakisääteisen raportoinnin kustannuksista viimeistään 31. joulukuuta 2019. Tässä toimeksiannossa kuvataan hyvin tarkasti, millä menetelmällä EPV:n on määritettävä laitosten raportointikustannukset, ja veloitetaan se antamaan suosituksia muutoksista, joita olisi tehtävä sen raportointilomakkeisiin, jotta raportointi olisi pienten laitosten kannalta yksinkertaisempaa.

Asetuksen 430 a artiklassa määritellyiltä pieniltä laitoksilta vaaditaan ainoastaan, että ne toimittavat lakisääteisiä raportteja kerran vuodessa, kun taas muiden laitosten on toimitettava niitä puolivuositain tai useammin (99 artiklan 4 kohta ja 100, 101, 394 ja 430 artikla).

Suurten asiakasriskien raportointia yksinkertaistetaan poistamalla yksi tietovaatimus ja täsmentämällä toista nykyisen 394 artiklan mukaista tietovaatimusta.

TIETOJEN JULKISTAMINEN (CRR)

Oikeasuhteisemmat julkistamisvaatimukset

Kahdeksanteen osaan lisätään uusia säännöksiä, joilla luodaan oikeasuhteisempi julkistamisjärjestelmä, jossa otetaan huomioon laitosten suhteellinen koko ja monitahoisuus. Laitokset jaetaan kolmeen luokkaan – suuret laitokset (433 a artikla), pienet laitokset (433 b artikla) ja muut laitokset (433 c artikla) – minkä lisäksi tehdään ero listattujen ja listaamattomien laitosten välillä. Julkistamisvaatimuksia sovelletaan kuhunkin laitoslukkaan liukuvan asteikon mukaisesti, ja julkistettavat tiedot eriytetään sisällön ja julkistamistiheyden mukaisesti.

Liukuvan asteikon yläpäässä olevien suurten laitosten, joilla on listattuja arvopapereita, on julkistettava kaikki kahdeksannessa osassa vaaditut tiedot vuosittain, minkä lisäksi niiden on julkistettava tietyt tiedot puolivuositain ja neljännesvuosittain. Jälkimmäisiin tietoihin kuuluvat myös keskeiset vakavaraisuusmittarit, jotka on julkistettava taulukkomuodossa (447 artikla). Taulukon alapäässä olevien pienten listaamattomien laitosten on julkistettava ainoastaan tietyt hallintoa, palkitsemista ja riskienhallintaa koskevat tiedot ja taulukkomuodossa olevat keskeiset mittarit kerran vuodessa.

Kohdennetut muutokset, joilla säännöksiä yhdenmukaistetaan kansainvälisten standardien kanssa, sekä uudet tai muutetut pilari 1:n vaatimukset

Kahdeksannen osan II ja III osastoon on tehty useita muutoksia, joilla julkistamisvaatimuksia on yhdenmukaistettu julkistamista koskevien kansainvälisten standardien kanssa. Säännöksiin on erityisesti lisätty uusi vaatimus sellaisia merkittäviä sijoituksia koskevista vakuutusyritysten tiedoista, joita toimivaltaisen viranomaisen luvalla ei vähennetä finanssiryhmittymien täydentävien omien varojen vaatimuksesta (438 artiklan e ja f alakohta).

Näiden osastojen muiden muutosten tarkoituksena on ottaa huomioon uudet tai muutetut pilari 1:n vaatimukset, jotka otetaan käyttöön tämän lainsäädäntöehdotuksen osana. Niihin kuuluvat tiedot, jotka on julkistettava kokonaistappionkattamiskyvystä (437 a artikla), vastapuoliriskistä (439 artikla), markkinariskistä (445 artikla) ja maksuvalmiusvaatimuksista

(451 a artikla). Lopuksi tehdään joitakin selvennyksiä palkitsemistietojen julkistamiseen ja asetetaan vaatimus julkistaa tiedot direktiivin 2013/36/EU palkitsemissääntöjä koskevien poikkeuksien käytöstä (450 artikla).

EPV:n ja komission valtuuttaminen

Ehdotuksessa EPV valtuutetaan luomaan yhtenäiset julkistamismuodot, joiden pitäisi noudatella mahdollisimman pitkälle kansainvälisiä julkistamismuotoja, jotta tietojen vertaileminen olisi helpompaa (434 a artikla).

Samasta syystä ehdotuksessa siirretään komissiolle valta muuttaa kahdeksannen osan julkistamisvaatimuksia, jotta niissä voidaan ottaa huomioon kansainvälisten julkistamisstandardien kehitykset tai muutokset (456 artiklan k alakohta).

NSFR (CRR)

Vakavaraisuusasetuksen kuudenteen osaan on lisätty uusi osasto ja voimassa olevia säännöksiä on muutettu, jotta luottolaitoksille ja järjestelmän kannalta merkittävälle sijoituspalveluyrityksille voidaan asettaa sitova pysyvän varainhankinnan vaatimus.

Yleiset säännökset

Ensimmäisen osan yleisiin säännöksiin on tehty mukautuksia. Asetuksen 8 artiklaan tehdyillä muutoksilla mukautetaan edellytyksiä, joilla laitokset voivat saada laitospohjaista vapautusta maksuvalmiusvaatimuksista, ja 11 ja 18 artiklaa on muutettu konsolidointisääntöjen osalta.

Voimassa olevat maksuvalmiussäännökset

Kuudennen osan I ja II osastoon tehdyillä muutoksilla mukautetaan määritelmiä ja raportointivaatimuksia. Asetuksen 411 artiklan määritelmiä on mukautettu, ja 412, 413, 415, 416 ja 422–425 artiklan raportointivaatimuksia on tarkennettu. Asetuksen 414 artiklan muutoksilla NSFR-vaatimus sisällytetään säännöksiin, ja niissä vahvistetaan, mitä seuraamuksia sovelletaan kyseisen vaatimuksen rikkomiseen.

Kuudennen osan uusi IV osasto: Pysyvän varainhankinnan vaatimus

1 luku: Pysyvän varainhankinnan vaatimus (428 a ja 428 b artikla)

Asetuksen 428 a artiklassa vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan kolmansissa maissa oleviin tytäryrityksiin, kun NSFR-vaatimus lasketaan konsolidoinnin perusteella.

Asetuksen 428 b artiklassa esitetään NSFR-vaatimuksen yleinen kuvaus. NSFR lasketaan jakamalla laitoksen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrä sen vaaditun pysyvän rahoituksen määrällä.

1 luku: Yleiset säännöt pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskentaa varten

Asetuksen 428 c artiklassa vahvistetaan yleiset säännöt, joita sovelletaan NSFR-vaatimuksen laskentaan.

Asetuksen 428 d artiklassa täsmennetään, miten johdannaisopimukset on otettava NSFR-vaatimuksen laskennassa huomioon, ja 428 e artiklassa käsitellään vakuudellisen luotonannon ja pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien nettoutusta.

Asetuksen 428 f artiklassa määritellään, millä edellytyksillä joidenkin varojen ja velkojen voidaan katsoa olevan riippuvaisia toisistaan, ja luetellaan tuotteet, joihin liittyvien varojen ja

velkojen katsotaan olevan riippuvaisia toisistaan. Tuotteisiin kuuluvat keskitetyt säännellyt säästöt, edistämislainat, katetut joukkolainat, joihin ei liity rahoitusriskiä yhden vuoden aikajänteellä, sekä asiakkaiden johdannaisten määrittämiseen liittyvät toiminnot. Komissiolle siirretään valta antaa delegoitu säädös, jolla kyseistä luetteloa voidaan tarkistaa (460 artiklan uusi 3 kohta).

Asetuksen 428 g artiklassa tarkennetaan talletusten käsittelyä osuustoiminnallisissa verkostoissa tai laitosten suojajärjestelmissä, kun taas 428 h artiklassa komissiolle annetaan valta harkita etuuskohtelun myöntämistä tietyillä ehdoilla ryhmänsäisiä liiketoimia varten.

3 luku: Käytettävissä oleva pysyvä rahoitus (428 i – 428 o artikla)

Tämän luvun 1 jaksossa (428 i ja 428 j artikla) määritellään yleiset säännöt, joita sovelletaan laskettaessa käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrää, joka on NSFR-vaatimuksessa osoittajana.

Luvun 2 jaksossa (428 k – 428 o artikla) määritellään käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan lakisääteiseen pääomaan ja erilaisiin velkoihin niiden ominaisuuksien, erityisesti maturiteetin ja vastapuolityypin perusteella.

4 luku: Vaadittu pysyvä rahoitus (428 p – 428 ag artikla)

Tämän luvun 1 jaksossa (428 p ja 428 a artikla) määritellään yleiset säännöt, joita sovelletaan laskettaessa vaaditun pysyvän rahoituksen määrää, joka on NSFR-vaatimuksessa nimittäjänä.

Luvun 2 jaksossa (428 r – 428 o artikla) määritellään vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan lakisääteiseen pääomaan ja erilaisiin velkoihin niiden ominaisuuksien, erityisesti maturiteetin ja vastapuolityypin perusteella.

Määritelmässä ja vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimissa, joita sovelletaan NSFR-vaatimuksen laskentaan, otetaan huomioon määritelmät ja arvonleikkaukset, joita sovelletaan eurooppalaisen maksuvalmiusvaatimuksen laskentaan. Erityisesti sellaisiin varoihin, jotka katsotaan tason 1 laadukkaiksi likvideiksi varoiksi (HQLA-varat), lukuun ottamatta kuitenkin erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja, sovelletaan 0 prosentin suuruista vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jotta voidaan välttää valtionlainamarkkinoiden likviditeettiin kohdistuvat haittavaikutukset.

Omaisuseriin, jotka ovat peräisin rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutetuista liiketoimista ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja joiden vakuutena on tason 1 laadukkaita likvidejä varoja, sovelletaan 5 prosentin suuruista vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, lukuun ottamatta kuitenkin erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja (428 s artikla). Jos ne ovat vakuudettomia tai niiden vakuutena on muita omaisuseriä, näihin liiketoimiin sovelletaan 10 prosentin suuruista vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa (428 u artikla). Näillä Baselin komitean hyväksymiin vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimiin (10 prosenttia ja 15 prosenttia) tehdyillä mukautuksilla on tarkoitus lieventää pankkien välisten rahoitusmarkkinoiden likviditeettiin, arvopapereiden likviditeettiin ja markkinatakaustoimintaan kohdistuvia haittavaikutuksia. Komissiolle siirretään valta antaa delegoitu säädös, jossa tarkistetaan tätä käsittelyä ja vakuudellisten liiketoimien käsittelyä laajemminkin ottaen huomioon EPV:n laatimassa kertomuksessa esitetyt päätelmät. Jos asiasta ei tehdä päätöstä viimeistään kolmen vuoden kuluttua NSFR-vaatimuksen soveltamispäivästä, vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet korotetaan 10 :een ja 15 prosenttiin (kymmenennen osan 510 artiklan uusi 7 kohta).

Johdannaissopimuksia käsitellään seuraavasti: jos johdannaismarginaalit (jotka kuitataan käteisvarojen tai muiden tason 1 laadukkaiden likvidien varojen kuin erittäin laadukkaiden katettujen joukkolainojen muodossa olevilla vakuusmarginaaleilla) ovat suuremmat kuin johdannaismarginaalit (jotka kuitataan kaikilla asetetuilla vakuusmarginaaleilla), eroon sovelletaan 100 prosentin suuruista vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa (428 ag artikla). Sellaisiin omaisuuseriin, jotka on asetettu alkumarginaaleiksi tai jotka ovat keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituja osuuksia, sovelletaan 85 prosentin suuruista vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa (428 af artikla). Lisäksi Baselin komitean NSFR-vaatimusta on mukautettu ottamalla käyttöön riskiherkkä menetelmä, jolla on tarkoitus kattaa johdannaisten tulevia rahoitusriskejä. Kun on kyse vakuudettomista johdannaissopimuksista, niihin liittyviin bruttomääriin johdannaismarginaaleihin sovelletaan 10 prosentin suuruista vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa (428 u artikla). Vakuudellisia johdannaissopimuksia varten tarjotaan kahta vaihtoehtoa: joko sovelletaan 20 prosentin suuruista vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa bruttomääriin johdannaismarginaaleihin tai käytetään tulevaisuuden potentiaalista vastapuoliriskiä (potential future exposure, PFE), joka lasketaan vastapuoliriskin standardimenetelmän mukaisesti (428 x artikla). Komissiolle siirretään valta antaa delegoitu säädös, jossa tarkistetaan tätä käsittelyä ottaen huomioon EPV:n laatimassa kertomuksessa esitetyt päätelmät. Jos asiasta ei tehdä päätöstä viimeistään kolmen vuoden kuluttua NSFR-vaatimuksen soveltamispäivästä, bruttomääriin johdannaismarginaaleihin sovellettavaa 20 prosentin suuruista vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa sovelletaan kaikkiin johdannaissopimuksiin ja kaikkiin laitoksiin (510 artiklan uusi 5 kohta).

IFRS 9 (CRR)

Vakavaraisuusasetukseen lisätään uusi 473 a artikla, jotta uudet kansainvälisen tilinpäätösstandardin mukaiset vaatimukset, jotka koskevat arvonalennusten lisäyksiä luottoriskin osalta, voidaan ottaa vähitellen käyttöön 1. tammikuuta 2019 ja 31. joulukuuta 2023 väliseksi ajaksi, millä pyritään lieventämään laitoksiin kohdistuvia taloudellisia vaikutuksia.

PK-YRITYSTEN TUKIKERROIN (CRR)

Ehdotuksessa muutetaan pääomavaatimuksia, jotka koskevat pk-yrityksiin liittyviä vastuuta (501 artikla). Siinä säilytetään nykyinen 23,81 prosentin vähennys, jota sovelletaan pk-yritykseen liittyvään vastuuseen, jos se on enintään 1,5 miljoonaa euroa. Jos pk-yritykseen liittyvä vastuu ylittää tämän raja-arvon, vastuun ensimmäiseen 1,5 miljoonan euron suuruiseen osaan sovelletaan ehdotuksen mukaan 23,81 prosentin vähennystä, kun taas jäljellä olevaan osaan sovelletaan 15 prosentin vähennystä. Laitokset voivat jatkossakin soveltaa vähennystä mukauttamalla tiettyyn pk-yritykseen liittyvää riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää.

INFRASTRUKTUURIHANKKEISIIN LIITTYVIEN VASTUIDEN KÄSITTELY (CRR)

Unionin talouskasvun kannalta on olennaisen tärkeää tukea kannattavia infrastruktuurihankkeita liikenteen, energian, innovoinnin, koulutuksen ja tutkimuksen kaltaisilla aloilla. Komission muiden aloitteiden, kuten pääomamarkkinaunionin ja Euroopan investointiohjelman tavoin tämän ehdotuksen tavoitteena on hankkia yksityistä rahoitusta laadukkaisiin infrastruktuurihankkeisiin. Ehdotuksessa otetaan huomioon vakuutusyritysten sääntelyjärjestelmän viimeaikainen kehitys ja Baselin komitean käynnissä oleva työ, joka liittyy standardimenetelmän tulevaan uudistamiseen, ja esitetään niiden pohjalta, että sekä

standardimenetelmässä että luottoriskiin sovellettavassa sisäisten luottoluokitusten menetelmässä sovelletaan etuuskohtelua erityiskohteiden rahoitukseen liittyviin vastuisiin, kun on kyse vakaiden ja hyvin suunniteltujen infrastruktuurihankkeiden rahoittamisesta. Niiden määrittelemiseksi vahvistetaan perusteet, joita soveltamalla voidaan alentaa vastuun riskiprofiilia ja vahvistaa laitosten kykyä hallita tätä riskiä. Perusteet vastaavat Solvenssi II -kehyksessä käytettyjä perusteita, joilla tunnistetaan sellaiset infrastruktuurihankkeet, joihin voidaan soveltaa etuuskohtelua. Ehdotettuun kohteluun sovelletaan tarkistuslauseketta, jotta säännöstä voidaan tarvittaessa hienosäätää sen perusteella, miten se vaikuttaa EU:ssa infrastruktuuri-investointeihin, ja jotta voidaan ottaa huomioon asiaan liittyvä maailmanlaajuinen kehitys. Lisäksi tarkistuslauseke antaa mahdollisuuden muuttaa säännöstä, jos on tarpeen lisätä joustovaraa infrastruktuurihankkeiden rahoitusrakenteen osalta eli ulottaa kohtelu koskemaan infrastruktuuriin investoivia yrityksiä. Komissio laatii EPV:tä kuultuaan kertomuksen infrastruktuuri-investointien markkinatrendeistä ja niiden tosiasiallisesta riskiprofiilista ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä asianmukaisten ehdotusten kanssa.

SJOITUSPALVELUYRITYKSIÄ KOSKEVA UDELLEENTARKASTELU (CRR)

Vakavaraisuusasetuksen 508 artiklan 3 kohdan mukainen sijoituspalveluyrityksiä koskeva uudelleentarkastelu on edennyt toiseen vaiheeseensa. Joulukuussa 2015 julkaistussa ensimmäisessä kertomuksessa EPV toteaa, etteivät vakavaraisuusasetuksessa annetut pankkitoiminnan kaltaista toimintaa koskevat säännöt ole useimpien sijoituspalveluyritysten kannalta tarkoituksenmukaisia, jollei oteta huomioon sellaisia järjestelmän kannalta merkittävämpiä sijoituspalveluyrityksiä, jotka aiheuttavat samankaltaisia riskejä kuin luottolaitoksiin kohdistuu. EPV tekee parhaillaan komission pyynnöstä täydentäviä analyysejä ja kerää tarvittavia tietoja voidakseen suunnitella sijoituspalveluyrityksiä varten tarkoituksenmukaisemman ja oikeasuhteisemman pääomakohtelun, joka käsittää mahdollisen uuden järjestelmän kaikki parametrit. EPV:n odotetaan antavan työnsä lopulliset tulokset komissiolle kesäkuussa 2017. Komissio aikoo antaa lainsäädäntöehdotuksia erityisen vakavaraisuuskehysten perustamisesta muita kuin järjestelmän kannalta merkittäviä sijoituspalveluyrityksiä varten vuoden 2017 loppuun mennessä.

Ennen näiden ehdotusten hyväksymistä katsotaan olevan asianmukaista, että sijoituspalveluyritykset, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä, saavat soveltaa vakavaraisuusasetusta sellaisena kuin se oli ennen muutosten voimaantuloa. Järjestelmän kannalta merkittäviin sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan sen sijaan vakavaraisuusasetuksen muutettua versiota. Näin varmistetaan järjestelmän kannalta merkittävien sijoituspalveluyritysten asianmukainen kohtelu ja kevennetään samalla sääntelyn muille sijoituspalveluyrityksille aiheuttamaa raskautta, sillä muuten jälkimmäiset yritykset joutuisivat soveltamaan luottolaitoksille ja järjestelmän kannalta merkittäville sijoituspalveluyrityksille suunniteltuja uusia sääntöjä siihen asti, kun vuonna 2017 ehdotettava sijoituspalveluyritysten erityinen vakavaraisuuskehys hyväksytään lopullisesti.

MUUTETUN KEHYKSEN KÄYTTÖÖNOTTO KORKORISKIÄ VARTEN (CRR JA CRD)

Korkoriskien mittaamisessa Baselin komitean tasolla tapahtuneen kehityksen vuoksi vakavaraisuusdirektiivin 84 ja 98 artiklaa sekä vakavaraisuusasetuksen 448 artiklaa muutetaan, jotta voidaan ottaa käyttöön tarkistettu kehys, jossa säädetään kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positiioihin liittyvien korkoriskien määrittämisestä. Muutoksilla otetaan käyttöön yhteinen vakiomenetelmä, jota laitokset voivat käyttää näiden

riskien määrittämiseksi, tai toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että laitos noudattaa parannettuja ulkopuolisia testejä ja julkistamista koskevia vaatimuksia, kun sen itsensä riskien määrittämiseen kehittämät järjestelmät eivät ole tyydyttäviä. Lisäksi EPV:lle annetaan vakavaraisuusdirektiivin 84 artiklassa tehtäväksi määritellä standardimenetelmän yksityiskohdat niiden perusteiden ja edellytysten osalta, joita laitosten olisi noudatettava korkoriskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi, hallitsemiseksi ja vähentämiseksi. Vakavaraisuusdirektiivin 98 artiklassa EPV:lle annetaan niin ikään tehtäväksi määritellä kuusi korkoihin sovellettavaa valvonnallista häiriöskenaariota ja yhteinen oletus, joka laitosten on toteutettava ulkoista testiä varten.

Ehdotus**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS**

asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹⁴,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁵,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni toteutti vuosina 2007–2008 puhjenneen finanssikriisin jälkimainingeissa rahoituspalvelujen sääntelykehyksen huomattavan uudistuksen parantaakseen rahoituslaitostensa häiriönsietokykyä. Uudistus perustui suurelta osin kansainvälisesti sovittuihin standardeihin. Yksi uudistuspaketin monista toimenpiteistä oli antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013¹⁶ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU¹⁷, joilla tiukennettiin luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksia.
- (2) Vaikka uudistuksella vakautettiin rahoitusjärjestelmää ja parannettiin sen kykyä kestää monentyyppisiä mahdollisia tulevia häiriö- ja kriisitilanteita, siinä ei kuitenkaan käsitelty kaikkia havaittuja ongelmia. Yksi tärkeä syy tähän oli se, että kansainvälisten

¹⁴ EUVL C , , s. .

¹⁵ EUVL C , , s. .

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

standardien laatijat, kuten Baselin pankkivalvontakomitea, jäljempänä 'Baselin komitea', ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, jäljempänä 'FSB', eivät olleet tuolloin saaneet päätökseen työtään, jossa kehitettiin kansainvälisesti sovittuja ratkaisuja kyseisiin ongelmiin. Jäljelle jääneitä ongelmia olisikin käsiteltävä nyt, kun merkittäviin lisä uudistuksiin liittynyt työ on saatu päätökseen.

- (3) Komissio tunnusti 24 päivänä marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa olevan tarpeen jatkaa riskien vähentämistä ja sitoutui antamaan lainsäädäntöehdotuksen, joka perustuisi kansainvälisesti sovittuihin standardeihin. Myös neuvosto on todennut 17 päivänä kesäkuuta 2016 antamissaan päätelmissä ja Euroopan parlamentti 10 päivänä maaliskuuta 2016 antamassaan päätöslauselmassa¹⁸, että riskien vähentämiseksi olisi toteutettava lisätoimia.
- (4) Riskienvähentämistoimien ei pitäisi pelkästään vahvistaa Euroopan pankkijärjestelmän häiriönsietokykyä ja markkinoiden luottamusta siihen vaan myös tarjota perusta, jolta pankkiunionin toteuttamista voidaan jatkaa. Näitä toimenpiteitä tarkasteltaessa olisi myös otettava huomioon unionin talouteen vaikuttavat laajemmat haasteet, erityisesti tarve edistää kasvua ja työllisyyttä aikoina, joina talousnäkymät ovat epävarmoja. Tässä yhteydessä on käynnistetty erilaisia merkittäviä poliittisia aloitteita, kuten Euroopan investointiohjelma ja pääomamarkkinaunioni, joilla on pyritty vahvistamaan unionin taloutta. Sen vuoksi on tärkeää, että kaikki riskienvähentämistoimet toimivat sujuvassa vuorovaikutuksessa näiden poliittisten aloitteiden sekä finanssialalla hiljattain tehtyjen laajempien uudistusten kanssa.
- (5) Tämän muutosasetuksen säännösten olisi vastattava kansainvälisesti sovittuja standardeja, ja niillä olisi varmistettava, että direktiivi 2013/36/EY ja tämä asetus ovat edelleen Basel III -kehysten mukaisia. Kohdennettujen muutosten, joissa otetaan huomioon unionin erityispiirteet ja laajemmat poliittiset näkökohdat, olisi oltava soveltamisalaltaan tai -ajaltaan rajoitettuja, jotta ne eivät heikentäisi vakavaraisuuskehysten yleistä vakautta.
- (6) Myös voimassa olevia riskienvähentämistoimia olisi parannettava sen varmistamiseksi, että niitä voidaan soveltaa oikeasuhteisemmin eikä säännösten noudattamisesta aiheudu kohtuutonta rasitusta etenkin pienille ja rakenteeltaan yksinkertaisille laitoksille.
- (7) Vähimmäisomavaraisuusasteet myötävaikuttavat rahoitusvakauden säilymiseen toimimalla riskiperusteisiin pääomavaatimuksiin liittyvänä pysäytysmekanismina ja rajoittamalla ylivelkaantumista noususuhdanteiden aikana. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus täydentämään nykyistä vähimmäisomavaraisuusasteen raportointi- ja julkistamisjärjestelmää.
- (8) Jottei rajoitettaisi tarpeettomasti laitosten luotonantoa yrityksille ja kotitalouksille ja jotta estettäisiin markkinalikviditeettiin kohdistuvat aiheettomat haittavaikutukset, vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus olisi asetettava sellaiselle tasolle, jolla se toimisi uskottavana pysäytysmekanismina ylivelkaantumisriskin varalta

¹⁸ Katso pankkiunionista 10 päivänä maaliskuuta 2016 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma – vuosikertomus 2015, joka on saatavilla osoitteesta <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0093+0+DOC+XML+V0//FI>.

haittaamatta kuitenkaan talouskasvua.

- (9) Euroopan pankkiviranomainen, jäljempänä 'EPV', toteaa komissiolle antamassaan raportissa¹⁹, että ensisijaisen pääoman (T1) perusteella laskettava vähimmäisomavaraisuusaste, joka vahvistetaan 3 prosentiksi kaikentyyppisille luottolaitoksille, toimisi uskottavana pysäytysmekanismina. Myös Baselin komitea on sopinut kansainvälisellä tasolla tästä 3 prosentin suuruisesta vähimmäisomavaraisuusastetta koskevasta vaatimuksesta. Vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus olisi sen vuoksi vahvistettava 3 prosentiksi.
- (10) Tämä 3 prosentin suuruinen vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus rajoittaisi kuitenkin tiettyjä liiketoimintamalleja ja liiketoiminta-alueita enemmän kuin muita. Erityisesti julkisten kehityspankkien myöntämiin julkisiin lainoihin sekä julkisesti tuettuihin vientiluottoihin kohdistuvat vaikutukset olisivat kohtuuttoman suuria. Sen vuoksi vähimmäisomavaraisuusastetta olisi mukautettava tämän tyyppisten vastuiden osalta.
- (11) Vähimmäisomavaraisuusaste ei saisi myöskään heikentää keskusvastapuolimääritykseen liittyviä palveluja, joita laitokset tarjoavat asiakkaille. Sen vuoksi keskusvastapuolten määrittämien johdannaistransaktioiden alkumarginaalit, jotka laitokset saavat käteisenä asiakkailtaan ja jotka ne siirtävät keskusvastapuolille, olisi jätettävä pois vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävästä vastuumäärästä.
- (12) Baselin komitea on tarkistanut vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaa kansainvälistä standardia täsmentääkseen tiettyjä vähimmäisomavaraisuusasteen määrittelyyn liittyviä näkökohtia. Asetus (EU) N:o 575/2013 olisi muutettava tarkistetun standardin mukaiseksi, jotta unionin ulkopuolella toimivat EU:n laitokset saisivat tasapuolisemmat edellytykset toimia kansainvälisellä tasolla ja jotta varmistettaisiin, että vähimmäisomavaraisuusaste täydentää yhä tehokkaasti riskiperusteisia omien varojen vaatimuksia.
- (13) Baselin komitea harkitsee parhaillaan maailmanlaajuisiin järjestelmän kannalta merkittäviin pankkeihin, jäljempänä 'G-SIB-pankit', sovellettavan vähimmäisomavaraisuusasteen korottamista. Baselin komitean kalibrointityön lopputuloksen pitäisi synnyttää keskustelua siitä, miten järjestelmän kannalta merkittäviin EU:n laitoksiin sovellettava vähimmäisomavaraisuusaste olisi kalibroitava asianmukaisesti.
- (14) FSB julkaisi 9 päivänä marraskuuta 2015 kokonaistappionkattamiskykyä (total loss-absorbing capacity, TLAC) koskevan asiakirjan, jäljempänä 'TLAC-standardi', jonka G-20-maat hyväksyivät Turkissa marraskuussa 2015 pidetyssä huippukokouksessa. TLAC-standardin mukaan G-SIB-pankeilla on oltava riittävä määrä vahvasti tappionkattamiskykyisiä (alentamiskelpoisia) velkoja, joilla varmistetaan sujuva ja nopea tappioiden kattaminen ja pääomapohjan vahvistaminen kriisinratkaisun yhteydessä. Komissio sitoutui 24 päivänä marraskuuta 2015 antamassaan

¹⁹ Raportti vähimmäisomavaraisuusastetta koskevasta vaatimuksesta, 3 päivä elokuuta 2016, [https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+\(Leverage+ratio+report\).pdf](https://www.eba.europa.eu/documents/10180/1360107/EBA-Op-2016-13+(Leverage+ratio+report).pdf)

tiedonannossa esittämään vuoden 2016 loppuun mennessä lainsäädäntöehdotuksen, jolla TLAC-standardi voidaan panna täytäntöön kansainvälisesti sovitun määräajan mukaisesti vuoteen 2019 mennessä.

- (15) Kun TLAC-standardia pannaan unionissa täytäntöön, on otettava huomioon voimassa oleva omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus (minimum requirement for own funds and eligible liabilities, MREL), joka vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU²⁰. Koska TLAC-standardin ja MREL-vaatimuksen yhteisenä tavoitteena on varmistaa, että laitosten tappionkattamiskyky on riittävän suuri, nämä kaksi vaatimusta ovat yhteisen kehyksen täydentäviä osatekijöitä. Käytännössä TLAC-standardin yhdenmukaistettu vähimmäistaso olisi otettava asetuksessa (EU) N:o 575/2013 käyttöön lisäämällä siihen uusi omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus. Maailmanlaajuisia järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia, jäljempänä 'G-SII-laitokset', koskeva korotus ja muita kuin G-SII-laitoksia koskeva korotus olisi sen sijaan otettava käyttöön tekemällä kohdennettuja mukautuksia direktiiviin 2014/59/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 806/2014²¹. Säännöksiä, joilla TLAC-standardi otetaan tässä asetuksessa (EU) käyttöön, olisi luettava yhdessä edellä mainituissa säädöksissä annettujen säännösten ja direktiivin 2013/36/EU kanssa.
- (16) TLAC-standardin mukaisesti, jota sovelletaan ainoastaan G-SIB-pankkeihin, tässä asetuksessa käyttöön otettua vähimmäisvaatimusta, joka koskee omien varojen ja vahvasti tappionkattamiskykyisten velkojen riittävää määrää, olisi sovellettava ainoastaan G-SII-laitoksiin. Tässä asetuksessa käyttöön otettuja, hyväksyttäviä velkoja koskevia sääntöjä olisi kuitenkin sovellettava kaikkiin laitoksiin direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen täydentävien mukautusten ja vaatimusten mukaisesti.
- (17) Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta olisi TLAC-standardin mukaisesti sovellettava kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jotka ovat joko itse G-SII-laitoksia tai osa G-SII-laitokseksi yksilöityä ryhmää. Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta olisi sovellettava joko yksilöllisesti tai konsolidoinnin perusteella sen mukaan, ovatko tällaiset kriisinratkaisun kohteena olevat yhteisöt itsenäisiä laitoksia, joilla ei ole tytäryrityksiä, vai emoyrityksiä.
- (18) Direktiivin 2014/59/EU mukaan kriisinratkaisuvälineitä voidaan soveltaa paitsi laitoksiin myös rahoitusalan holdingyhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin. Emoyrityksenä toimivilla rahoitusalan holdingyhtiöillä ja emoyrityksenä toimivilla rahoitusalan sekaholdingyhtiöillä olisi sen vuoksi oltava riittävän suuri tappionkattamiskyky kuten emoyrityksenä toimivilla laitoksillakin.

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).

- (19) Jotta varmistettaisiin omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimuksen tehokkuus, on olennaisen tärkeää, että instrumenteilla, joita pidetään hallussa kyseisen vaatimuksen täyttämiseksi, on vahva tappionkattamiskyky. Veloilla, joihin ei sovelleta direktiivissä 2014/59/EU tarkoitettua velan arvon alentamista, ei ole tätä kykyä eikä myöskään muilla veloilla, jotka ovat periaatteessa alentamiskelpoisia mutta joiden arvon alentaminen voisi aiheuttaa käytännön ongelmia. Sen vuoksi tällaisia velkoja ei pitäisi hyväksyä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukseen. Toisaalta pääomainstrumenteilla ja etuoikeudeltaan huonommilla veloilla on vahva tappionkattamiskyky. Myös sellaisten velkojen tappionkattamiskyky, joilla on sama etuoikeusasema kuin tietyillä poissuljetuilla veloilla, olisi otettava tietyssä määrin huomioon TLAC-standardin mukaisesti.
- (20) Jotta velkoja ei laskettaisi kahteen kertaan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusta laskettaessa, olisi otettava käyttöön hallussa olevien hyväksyttävien velkojen erien vähentämissäännöt, jotka vastaavat asetuksessa (EU) N:o 575/2013 pääomainstrumentteja varten jo kehitettyä menetelmää. Kyseisen menetelmän mukaan omistusosuudet hyväksyttävien velkojen instrumenteista olisi ensiksi vähennettävä hyväksyttävistä veloista ja, siinä määrin kuin velkoja ei ole riittävästi, ne olisi vähennettävä toissijaisen pääoman (T2) pääomainstrumenteista.
- (21) TLAC-standardi sisältää joitakin velkojen hyväksyttävyysskriteerejä, jotka ovat tiukempia kuin voimassa olevat pääomainstrumenttien hyväksyttävyysskriteerit. Johdonmukaisuuden varmistamiseksi pääomainstrumenttien hyväksyttävyysskriteerit olisi yhdenmukaistettava siltä osin kuin on kyse erillisyyhtiöiden välityksellä liikkeeseen lasketuista instrumenteista, joita ei enää hyväksytä 1 päivästä tammikuuta 2022.
- (22) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 antamisen jälkeen on muutettu kansainvälistä standardia, joka koskee keskusvastapuoliin liittyvien, laitosten vastuiden vakavaraisuuskäsittelyä, millä on pyritty parantamaan ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyvien, laitosten vastuiden käsittelyä. Standardiin tehtyjä merkittäviä tarkistuksia ovat yhden menetelmän käyttö määrittettäessä omien varojen vaatimusta, joka koskee maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiin liittyviä vastuuta, sekä selvän ylärajan asettaminen omien varojen kokonaisvaatimuksille, joita sovelletaan ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyviin vastuisiin, ja riskiherkemmän menetelmän käyttö johdannaisten arvon määrittämiseksi, kun lasketaan ehdot täyttävän keskusvastapuolen hypoteettisia resursseja. Muihin kuin ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden käsittelyä ei sen sijaan ole muutettu. Koska tarkistetuissa kansainvälisissä standardeissa on otettu käyttöön käsittely, joka sopii paremmin sellaiseen ympäristöön, jossa käytetään keskusvastapuolimäärittystä, nämä standardit olisi sisällytettävä unionin lainsäädäntöön, jota olisi näin ollen muutettava.
- (23) Sen varmistamiseksi, että laitokset hallitsevat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevia vastuutaan asianmukaisesti, näiden vastuiden käsittelyä koskevien sääntöjen olisi oltava riskiherkkiä ja edistettävä läpinäkyvyyttä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden osalta. Sen vuoksi Baselin komitea on antanut tarkistetun standardin, jossa vahvistetaan selkeä hierarkia menetelmille, joiden avulla näille vastuille lasketaan riskipainotetut vastuuerät. Hierarkia kuvastaa kohde-etuuksiin liittyvien vastuiden läpinäkyvyyden astetta. Asetus (EU) N:o 575/2013 olisi

muutettava vastaamaan näitä kansainvälisesti sovittuja sääntöjä.

- (24) Nykyään asetuksessa (EU) N:o 575/2013 annetaan laitoksille mahdollisuus laskea johdannaistransaktioiden vastuuarvo vastapuoliriskikehyksessä käyttämällä jotakin kolmesta eri vakiomenetelmästä, jotka ovat standardimenetelmä, käyvän arvon menetelmä ja alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä.
- (25) Näissä vakiomenetelmissä ei kuitenkaan oteta asianmukaisesti huomioon vastuisiin liittyvien vakuuksien kykyä alentaa riskejä. Menetelmien kalibroinnit ovat vanhentuneita, eivätkä ne ilmennä finanssikriisin aikana havaittua huomattavaa volatilitteettia. Niissä ei myöskään oteta asianmukaisesti huomioon nettoutuksesta saatavia hyötyjä. Näiden puutteiden vuoksi Baselin komitea päätti korvata standardimenetelmän ja käyvän arvon menetelmän uudella johdannaisvastuiden vastuuarvon laskennassa käytettävällä vakiomenetelmällä, jota kutsutaan vastapuoliriskin standardimenetelmäksi. Koska tarkistetuissa kansainvälisissä standardeissa on otettu käyttöön uusi vakiomenetelmä, joka sopii paremmin sellaiseen ympäristöön, jossa käytetään keskusvastapuolimäärittystä, nämä standardit olisi sisällytettävä unionin lainsäädäntöön, jota olisi näin ollen muutettava.
- (26) Vastapuoliriskin standardimenetelmä on riskiherkempi kuin nykyinen standardimenetelmä ja käyvän arvon menetelmä, minkä vuoksi sen pitäisi johtaa omien varojen vaatimuksiin, jotka vastaavat paremmin laitosten johdannaistransaktioihin liittyviä riskejä. Toisaalta vastapuoliriskin standardimenetelmän käyttö on laitosten kannalta monimutkaisempaa. Joillekin laitoksille, jotka käyttävät nykyään käyvän arvon menetelmää, vastapuoliriskin standardimenetelmä voi osoittautua liian monimutkaiseksi ja raskaaksi käyttää. Tällaisia laitoksia varten olisi otettava käyttöön yksinkertaistettu versio vastapuoliriskin standardimenetelmästä. Koska yksinkertaistettu versio ei olisi yhtä riskiherkkä kuin vastapuoliriskin standardimenetelmä, se olisi kalibroitava asianmukaisesti, jotta varmistettaisiin, ettei johdannaistransaktioiden vastuuarvoa arvioida siinä liian pieneksi.
- (27) Sellaisten laitosten kannalta, joilla on hyvin vähän johdannaisvastuita ja jotka käyttävät nykyään alkuperäisen hankinta-arvon menetelmää, vastapuoliriskin standardimenetelmä ja sen yksinkertaistettu versio voivat kumpikin olla liian monimutkaisia ottaa käyttöön. Sen vuoksi alkuperäisen hankinta-arvon menetelmä olisi varattava näille laitoksille, mutta sitä olisi tarkistettava, jotta sen suurimmat puutteet voitaisiin korjata.
- (28) Olisi otettava käyttöön selkeät kriteerit, joilla laitoksia voidaan opastaa sallittujen menetelmien valinnassa. Kriteerien olisi perustuttava laitoksen johdannaistoiminnan kokoon, joka kuvastaa sitä, miten kehittynyttä menetelmää laitoksen pitäisi pystyä käyttämään vastuuarvon laskennassa.
- (29) Finanssikriisin aikana joillakin unioniin sijoittautuneilla laitoksilla oli huomattavia kaupankäyntivarastoon liittyneitä tappioita. Tuolloin kävi ilmi, että eräillä niistä ei ollut riittävästi pääomaa kattamaan näitä tappioita, minkä vuoksi ne joutuivat hakemaan poikkeuksellista julkista rahoitustukea. Nämä havainnot saivat Baselin komitean korjaamaan useita puutteita sellaisten kaupankäyntivarastoon kuuluvien positioiden vakavaraisuuskohtelussa, jotka otetaan huomioon markkinariskien omien varojen vaatimuksissa.

- (30) Vuonna 2009 viimeisteltiin ensimmäiset uudistukset kansainvälisellä tasolla, ja ne saatettiin osaksi unionin lainsäädäntöä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/76/EU²².
- (31) Vuonna 2009 toteutetussa uudistuksessa ei kuitenkaan puututtu markkinariskien omien varojen vaatimuksia koskevien standardien rakenteellisiin heikkouksiin. Epäselvyys kaupankäyntitoiminnan ja rahoitustoiminnan välisestä rajanvedosta mahdollisti sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön, kun taas markkinariskien omien varojen vaatimusten puutteellinen riskiherkkyys ei antanut mahdollisuutta kattaa kaikkia laitoksiin kohdistuneita riskejä.
- (32) Sen vuoksi Baselin komitea käynnisti kaupankäyntivaraston perusteellisen tarkistuksen korjatakseen nämä heikkoudet. Työ saatiin päätökseen tammikuussa 2016. Kaupankäyntivaraston perusteellisen tarkistuksen mukaiset standardit lisäävät markkinariskikehyksen riskiherkyyttä vahvistamalla omien varojen vaatimusten määrän, joka on suhteutettu paremmin kaupankäyntivaraston positiioihin, ja niissä selvennetään kaupankäyntitoiminnan ja rahoitustoiminnan välistä rajanvetoa.
- (33) Kun kaupankäyntivaraston perusteellisen tarkistuksen mukaisia standardeja pannaan unionissa täytäntöön, samalla on säilytettävä unionin finanssimarkkinoiden moitteeton toiminta. Viimeaikaiset tutkimukset näiden standardien vaikutuksista osoittavat, että niiden täytäntöönpano todennäköisesti johtaa markkinariskejä koskevan omien varojen kokonaisvaatimuksen jyrkkään kasvuun. Jotta kaupankäyntitoiminta ei supistuisi unionissa äkillisesti, olisi otettava käyttöön siirtymäaika, jonka kuluessa laitokset voisivat mukautua markkinariskien omien varojen vaatimusten kokonaistasoon, johon päädytään, kun kaupankäyntivaraston perusteellisen tarkistuksen mukaiset standardit saatetaan osaksi unionin lainsäädäntöä. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä myös eurooppalaisiin kaupankäynnin erityispiirteisiin ja mukautuksiin, jotka liittyvät valtion joukkolainoja ja katettuja joukkolainoja sekä yksinkertaisia, läpinäkyviä ja standardoituja arvopaperistamisia koskeviin omien varojen vaatimuksiin.
- (34) Markkinariskien oikeasuhteista käsittelyä olisi sovellettava myös sellaisiin laitoksiin, joilla ei ole kovinkaan paljon kaupankäyntivarastoon liittyvää toimintaa, jolloin useammat laitokset, joiden kaupankäyntitoiminta on vähäistä, voivat soveltaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positiioihin liittyvää luottoriskikehystä vähäistä kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskevan poikkeuksen tarkistetun version mukaisesti. Lisäksi olisi sallittava, että laitokset, joilla on keskisuuri kaupankäyntivarasto, laskevat markkinariskien omien varojen vaatimukset käyttämällä yksinkertaistettua vakiomenetelmää sen menetelmän mukaisesti, jota käytetään nykyään asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla.
- (35) Suuriin asiakasriskeihin sovellettavaa kehystä olisi lujitettava, jotta parannettaisiin laitosten kykyä kattaa tappioita ja noudattaa kansainvälisiä standardeja. Tätä varten olisi käytettävä laadukkaampaa pääomaa pääomapohjana, kun lasketaan suuriin asiakasriskeihin sovellettavaa rajaa, ja luottojohdannaisiin liittyvät vastuut olisi

²²

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/76/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaatimusten sekä palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevan valvojan arvion osalta (EUVL L 329, 14.12.2010, s. 3).

laskettava vastapuoliriskin standardimenetelmällä. Lisäksi olisi alennettava rajaa, jota sovelletaan G-SIB-pankkien muihin G-SIB-pankkeihin liittyviin vastuisiin, jotta voitaisiin vähentää suurten laitosten keskinäisiin kytköksiin liittyviä järjestelmäriskkejä ja pienentää sitä todennäköisyyttä, että G-SIB-pankkien vastapuolten maksukyvyttömyys vaikuttaa rahoitusvakauteen.

- (36) Vaikka maksuvalmiusvaatimus (LCR) varmistaa, että luottolaitokset ja järjestelmän kannalta merkittävät sijoituspalveluyritykset voivat kestää vakavaa stressitilannetta lyhyellä aikavälillä, se ei kuitenkaan takaa, että näillä luottolaitoksilla ja sijoituspalveluyrityksillä on vakaa rahoitusrakenne pidemmällä aikavälillä. Onkin käynyt selväksi, että EU:n tasolla pitäisi kehittää yksityiskohtainen sitova pysyvän varainhankinnan vaatimus, joka olisi täytettävä kaikkina aikoina, jotta estettäisiin liian suuret maturiteettierot varojen ja velkojen välillä sekä liiallinen riippuvuus lyhytaikaisesta tukkurahoituksesta.
- (37) Sen vuoksi olisi pysyvää varainhankintaa koskevien Baselin komitean standardien mukaisesti annettavat säännöt, joissa pysyvän varainhankinnan vaatimus määritellään laitoksen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrän ja vaaditun pysyvän rahoituksen määrän välisenä suhteena yhden vuoden aikajänteellä. Tämä suhdeluku on sitova pysyvän varainhankinnan vaatimus, jäljempänä 'NSFR-vaatimus'. Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrä olisi laskettava kertomalla laitoksen velat ja lakisääteinen pääoma sopivilla kertoimilla, jotka kuvastavat niiden luotettavuutta NSFR-vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä. Vaaditun pysyvän rahoituksen määrä olisi laskettava kertomalla laitoksen varat ja taseen ulkopuolisiin eriin liittyvät vastuut sopivilla kertoimilla, jotka kuvastavat niiden maksuvalmiusominaisuuksia ja jäljellä olevia maturiteetteja NSFR-vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä.
- (38) NSFR-vaatimus olisi ilmaistava prosentteina, ja sen vähimmäistasoksi olisi vahvistettava 100 prosenttia, joka osoittaa, että laitoksen pysyvä rahoitus riittää täyttämään sen varainhankintatarpeet yhden vuoden aikana sekä normaali- että stressitilanteissa. Jos laitoksen NSFR-vaatimus alittaa 100 prosentin tason, laitoksen olisi noudatettava asetuksen (EU) N:o 575/2013 414 artiklassa vahvistettuja erityisvaatimuksia päästäkseen mahdollisimman pian takaisin vähimmäistasolle. Jos NSFR-vaatimusta ei täytetä, valvontatoimenpiteet eivät saisi olla automaattisia, vaan toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava NSFR-vaatimuksen täyttämättä jättämisen syyt ennen kuin ne määrittelevät mahdollisia valvontatoimenpiteitä.
- (39) Kuten EPV suosittaa 15 päivänä joulukuuta 2015 asetuksen (EU) N:o 575/2013 510 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti laatimassaan kertomuksessa, NSFR-vaatimuksen laskentasäännöissä olisi otettava tarkasti huomioon Baselin komitean standardit, mukaan luettuina niiden muutokset, jotka koskevat johdannaistransaktioiden käsittelyä. Toisaalta, koska on tarpeen ottaa huomioon joitakin eurooppalaisia erityispiirteitä sen varmistamiseksi, ettei NSFR-vaatimuksella vaikeuteta Euroopan reaalitalouden rahoittamista, Baselin NSFR-vaatimukseen on aiheellista tehdä joitakin mukautuksia määriteltäessä eurooppalaista NSFR-vaatimusta. EPV:n laatimassa NSFR-kertomuksessa suositetaan näitä eurooppalaisesta toimintaympäristöstä johtuvia mukautuksia, joissa on pääasiassa kyse erityiskohteluista, joita sovelletaan i) pass through -malleihin yleisesti ja katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskuun erityisesti; ii) kaupan rahoitukseen liittyviin

toimiin; iii) keskitettyihin säänneltyihin säästöihin; iv) vakuudellisiin asuntolainoihin; ja v) luotto-osuuskuntiin. Nämä ehdotetut erityiskohtelut heijastavat pitkälti sitä etuuskohtelua, joka myönnetään kyseisille toimille eurooppalaisessa maksuvalmiusvaatimuksessa muttei Baselin maksuvalmiusvaatimuksessa. Koska NSFR-vaatimus täydentää maksuvalmiusvaatimusta, näiden kahden vaatimuksen olisi todellakin oltava johdonmukaisia määritelmiltään ja kalibroinneiltaan. Tämä koskee erityisesti vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia, joita sovelletaan maksuvalmiusvaatimuksen laadukkaisiin likvideihin varoihin laskettaessa NSFR-vaatimusta, jossa on otettava huomioon eurooppalaisen maksuvalmiusvaatimuksen määritelmät ja arvonleikkaukset, riippumatta sellaisten maksuvalmiusvaatimuksen laskennalle asetettujen yleisten ja toiminnallisten vaatimusten noudattamisesta, jotka eivät ole tarkoituksenmukaisia NSFR-vaatimuksen laskennan yhden vuoden aikakehyksessä.

- (40) Eurooppalaisten erityispiirteiden lisäksi johdannaistransaktioiden tiukka käsittely Baselin NSFR-vaatimuksessa voisi vaikuttaa merkittävästi laitosten johdannaistoimiin ja näin ollen myös Euroopan finanssimarkkinoihin ja loppukäyttäjien mahdollisuuksiin käyttää joitakin toimintoja. Baselin NSFR-vaatimuksen käyttöönotto ilman laajoja määrällisiä vaikutustutkimuksia ja julkista kuulemistä voisi vaikuttaa aiheettomasti ja suhteettomasti johdannaistransaktioihin ja joihinkin toisiinsa liittyviin liiketoimiin, määritystoimet mukaan luettuina. Lisävaatimusta, jonka mukaan bruttomääräisten johdannaisvelkojen varalta on oltava 20 prosenttia pysyvää rahoitusta, pidetään hyvin yleisesti karkeana vaatimuksena, jossa yliarvioidaan ylimääräiset rahoitusriskit, jotka liittyvät johdannaisvelkojen mahdolliseen kasvuun yhden vuoden aikajänteellä. Sen vuoksi vaikuttaa kohtuulliselta hyväksyä vaihtoehtoinen riskiherkempi toimenpide, jolla ei vaikeuteta Euroopan finanssimarkkinoiden moitteetonta toimintaa eikä riskeiltä suojaavien välineiden tarjoamista laitoksille ja loppukäyttäjille, yritykset mukaan luettuina, jolloin varmistetaan niiden rahoittaminen pääomamarkkinaunionin tavoitteen mukaisesti.

Bruttomääräisiin johdannaisvelkoihin olisi sovellettava 10 prosentin suuruista vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jäljempänä 'RSF-kerroin', kun on kyse vakuudettomista johdannaistransaktioista, joiden tulevaan rahoitukseen liittyvät riskit riippuvat odottamattomista tapahtumista, kuten luottoluokitusten muutosten laukaisemista tapahtumista, jotka vaativat vakuuksien asettamista, ja jotka ovat parhaiten arvioitavissa markkina-arvonsa perusteella, joka olisi sen rahoituksen määrä, joka tarvittaisiin tällaisen tapahtuman toteutuessa. Vaikuttaa todellakin siltä, että 20 prosentin RSF-kerroin ilmentää hyvin suurta varovaisuutta. Vakuudellisten johdannaistransaktioiden osalta annetaan sellaisille laitoksille, jotka käyttävät vastapuoliriskin standardimenetelmää, mahdollisuus käyttää joko Baselin standardin mukaista 20 prosentin RSF-kerrointa tai kyseisten laitosten tulevaisuuden potentiaalista vastapuoliriskiä (PFE), joka lasketaan vastapuoliriskin standardimenetelmän mukaisesti. Laitoksilla, jotka eivät käytä vastapuoliriskin standardimenetelmää, on hyvin pienet johdannaissalkut, ja ne olisi vapautettava tästä vaatimuksesta. Kyseinen menetelmä on riskiherkempi ja, koska se on tarkoitettu vastapuoliriskin ja vähimmäisomavaraisuusasteen laskentaan, sen ei pitäisi aiheuttaa laitoksille ylimääräistä rasitusta laskennan yhteydessä.

- (41) Baselin järjestelmässä lyhytaikaisen rahoituksen, kuten takaisinostosopimusten

(pysyvä rahoitus, jota ei hyväksytä), ja lyhytaikaisen antolainauksen, kuten takaisinmyyntisopimusten (vaativat maksuvalmiusvaatimuksen määritelmän mukaisesti jonkin verran pysyvää rahoitusta eli 10 prosenttia, jos niiden vakuutena on tason 1 laadukkaita likvidejä varoja (HQLA-varat), ja 15 prosenttia muiden liiketoimien osalta) käsittely on epäsymmetristä, kun on kyse rahoitusalan asiakkaista. Tämän epäsymmetrisen käsittelyn tavoitteena on ehkäistä laajojen kytkösten syntyminen lyhytaikaisessa rahoituksessa rahoitusasiakkaiden välille, koska tällaiset kytkökset merkitsevät keskinäistä yhteyttä, jonka vuoksi vaikeuksiin joutuneen laitoksen kriisinratkaisua on vaikea toteuttaa ilman, että riski leviää koko rahoitusjärjestelmään. Epäsymmetriaan sovelletaan kuitenkin liian varovaista kalibrointia, joka voi vaikuttaa sellaisten arvopapereiden, erityisesti valtion joukkolainojen, likviditeettiin, joita käytetään yleensä vakuuksina lyhytaikaisissa liiketoimissa, koska laitokset vähentävät todennäköisesti toimintavolyymiaan takaisinostomarkkinoilla. Se saattaisi myös heikentää markkinatakaustoimintaa, koska takaisinostomarkkinat helpottavat tarvittavan varaston hallintaa, mikä olisi ristiriidassa pääomamarkkinaunionin tavoitteiden kanssa. Sen vuoksi olisi myös vaikeampaa muuntaa tällaisia arvopapereita nopeasti rahaksi hyvään hintaan, mikä vaarantaisi maksuvalmiusvaatimuksen tehokkuuden, koska maksuvalmiusvaatimuksen ajatuksena on pitää puskurina likvidejä varoja, jotka voidaan muuntaa helposti rahaksi maksuvalmiuskriisin puhjetessa. Lisäksi epäsymmetrian kalibrointi voi vaikuttaa pankkien välisten rahoitusmarkkinoiden likviditeettiin etenkin, kun markkinoilla toimitaan likviditeetin hallintatarkoituksissa, koska pankkien kannalta tulee olemaan kalliimpaa lainata toisille pankeille lyhyellä aikavälillä. Epäsymmetrinen käsittely olisi säilytettävä, mutta RSF-kertoimia olisi pienennettävä 10 prosentista 5 prosenttiin ja 15 prosentista 10 prosenttiin.

- (42) Baselin RSF-kertoimen uudelleenkalibroinnin lisäksi (RSF-kerroin on 5 prosenttia 10 prosentin sijasta), joka koskee sellaisia rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettuja lyhytaikaisia takaisinmyyntitransaktioita, joiden vakuutena on valtion joukkolainoja, on osoittautunut tarpeelliseksi tehdä joitakin muita mukautuksia sen varmistamiseksi, ettei NSFR-vaatimuksen käyttöönotto vaikuta kielteisesti valtionlainamarkkinoiden likviditeettiin. Baselin järjestelmän mukainen 5 prosentin RSF-kerroin, jota sovelletaan tason 1 laadukkaisiin likvideihin varoihin, valtion joukkolainat mukaan luettuina, merkitsee sitä, että laitoksilla pitäisi olla näin suuri prosenttimäärä pitkäaikaista vakuudetonta rahoitusta valmiiksi saatavilla riippumatta siitä, kuinka kauan ne aikovat pitää tällaisia valtion joukkolainoja. Tämä voisi kannustaa laitoksia vielä enemmän tallettamaan käteisvaroja keskuspankkeihin sen sijaan, että ne toimisivat päämarkkinatakaajina ja tarjoaisivat likviditeettiä valtionlainamarkkinoilla. Lisäksi se on ristiriidassa maksuvalmiusvaatimuksen kanssa, jossa näiden varojen likviditeetti hyväksytään kokonaan jopa vaikean maksuvalmiuskriisin aikana (0 prosentin arvoneleikkaus). Sen vuoksi RSF-kerrointa, jota sovelletaan EU:n maksuvalmiusvaatimuksessa määriteltyihin tason 1 laadukkaisiin likvideihin varoihin, erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja lukuun ottamatta, olisi pienennettävä 5 prosentista 0 prosenttiin.
- (43) Lisäksi kaikilla EU:n maksuvalmiusvaatimuksessa määritellyillä tason 1 laadukkailla likvideillä varoilla (erittäin laadukkaita katettuja joukkolainoja lukuun ottamatta), jotka on saatu johdannaisopimusten vakuusmarginaaleina, olisi kuitattava johdannaisvaroja, kun taas Baselin standardissa hyväksytään ainoastaan se, että

johdannaisvaroja kuitataan käteisvaroilla, jotka täyttävät velkaantumista koskevan kehyksen ehdot. Hyväksymällä vakuusmarginaalit laajemmin lisätään valtionlainamarkkinoiden likviditeettiä, estetään sellaisten loppukäyttäjien rankaiseminen, joilla on runsaasti valtion joukkolainoja mutta vain vähän käteisvaroja (kuten eläkerahastot), ja vältetään käteisvarojen kysyntään liittyvien jännitteiden lisääminen takaisinostomarkkinoilla.

- (44) NSFR-vaatimusta olisi sovellettava laitoksiin sekä yksilöllisesti että konsolidoinnin perusteella, paitsi jos toimivaltaiset viranomaiset myöntävät yksittäisille laitoksille vapautuksia sen soveltamisesta. NSFR-vaatimuksella täydennetään maksuvalmiusvaatimusta, jonka soveltamisala näin ollen kaksinkertaistuu. Jos yksittäisille laitoksille ei ole myönnetty vapautuksia NSFR-vaatimuksen soveltamisesta, kahdelle samaan ryhmään tai samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvalla laitoksella olisi periaatteessa annettava symmetriset käytettävissä olevan ja vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet, jottei menetettäisi rahoitusta sisämarkkinoilla eikä estettäisi tehokasta likviditeetin hallintaa eurooppalaisissa yritysryhmissä, joissa likviditeettiä hallitaan keskitetysti. Tällaiset symmetriset etuuskohtelut olisi sallittava ainoastaan ryhmänsisäisissä liiketoimissa, jos kaikki tarvittavat suojatoimet ovat käytössä, rajat ylittäviä liiketoimia koskevien lisäkritereiden perusteella ja ainoastaan asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten ennakkosuostumuksella, koska ei voida olettaa, että laitokset, joilla on vaikeuksia täyttää maksuvelvoitteitaan, saavat aina rahoitustukea muilta samaan ryhmään tai samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvilta yrityksiltä.
- (45) Kolmansissa maissa olevien tytäryritysten konsolidoinnissa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kyseisissä maissa sovellettavat pysyvän varainhankinnan vaatimukset. Sen vuoksi unionin konsolidointisäännöissä ei pitäisi ottaa käyttöön sellaista kolmansissa maissa olevien tytäryritysten käytettävissä olevan ja vaaditun rahoituksen kohtelua, joka on edullisempi kuin kyseisten kolmansien maiden kansallisessa lainsäädännössä säädetään.
- (46) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 508 artiklan 3 kohdan mukaan komission on määrä antaa kertomus asianmukaisesta sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvontaan tarkoitettuun järjestelmään ja tarvittaessa myös lainsäädäntöehdotus. Ennen kuin kyseistä säännöstä aletaan soveltaa, olisi sijoituspalveluyrityksiin, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä, sovellettava edelleen jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, joka koskee pysyvän varainhallinnan vaatimusta. Jos sijoituspalveluyritykset, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä, kuuluvat pankkiryhmiiin, niihin olisi kuitenkin sovellettava asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyä NSFR-vaatimusta konsolidoinnin perusteella, jotta kyseinen vaatimus voitaisiin laskea konsolidoidusti asianmukaisella tavalla.
- (47) Laitosten olisi ilmoitettava sitova yksityiskohtainen NSFR-vaatimus toimivaltaisille viranomaisilleen raportointivaluutan määräisenä kaikkien erien osalta ja erikseen kunkin merkittävän valuutan määräisten erien osalta, jotta varmistettaisiin mahdollisten valuuttaerojen asianmukainen seuranta. Laitoksille ei saisi asettaa NSFR-vaatimuksen vuoksi kaksinkertaisia raportointivaatimuksia tai sellaisia raportointivaatimuksia, jotka eivät ole voimassa olevien sääntöjen mukaisia, ja laitoksille olisi annettava riittävästi aikaa valmistautua uusien raportointivaatimusten voimaantuloon.

- (48) Koska tarkoituksenmukaisten ja vertailukelpoisten tietojen tarjoaminen markkinoille laitosten yhteisistä keskeisistä riskimittareista on vakaan pankkijärjestelmän peruseriaate, on olennaisen tärkeää vähentää tietojen epäsymmetriaa mahdollisimman paljon ja helpottaa luottolaitosten riskiprofiilien vertailua lainkäyttöalueiden sisällä ja niiden välillä. Baselin komitea julkaisi tarkistettua pilarin 3 mukaiset julkistamisstandardit tammikuussa 2015 parantaakseen laitosten sääntelyn mukaisesti markkinoille antamien tietojen vertailtavuutta, laatua ja johdonmukaisuutta. Sen vuoksi on aiheellista muuttaa nykyisiä julkistamisvaatimuksia, jotta nämä uudet kansainväliset standardit voidaan panna täytäntöön.
- (49) Rahoituspalveluja koskevasta EU:n sääntelykehyksestä esitettyyn komission kannanottoopyyntöön vastanneet tahot katsoivat, että nykyiset julkistamisvaatimukset ovat kohtuuttomia ja raskaita pienten laitosten kannalta. Olisi sallittava, että pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset eivät julkista tietoja yhtä usein ja yhtä tarkasti kuin suuret laitokset, mikä vähentäisi pienten laitosten hallinnollista rasitusta, sanotun kuitenkin rajoittamatta julkistettavien tietojen pidemmälle menevää mukauttamista kansainvälisiin standardeihin.
- (50) Olisi tehtävä joitakin selvennyksiä palkitsemista koskevien tietojen julkistamiseen. Lisäksi olisi vaadittava, että laitokset, jotka saavat poiketa tietyistä palkitsemissäännöistä, julkistavat kyseistä poikkeusta koskevat tiedot.
- (51) Rahoitusinstrumenteista annetulla tarkistetulla kansainvälisellä tilinpäätösstandardilla IFRS 9 käyttöön otetut arvonalennusten lisäykset odotettavissa olevien luottotappioiden osalta voivat sovellettaessa johtaa laitosten vakavaraisuussuhdelukujen äkilliseen merkittävään kasvuun. Keskustelujen jatkuessa siitä, mitä vakavaraisuuskohtelua olisi asianmukaista soveltaa odotettavissa olevien luottotappioiden kasvun vaikutuksiin, olisi IFRS 9:n mukainen täydentävien varausten kirjaaminen luottoriskin varalta otettava vaiheittain käyttöön, jotta pankkien antolainaus ei kärsisi aiheettomasti.
- (52) Pienillä ja keskisuurilla yrityksillä (pk-yritykset) on keskeinen merkitys talouskasvun luomisessa ja työllisyyden edistämisessä, minkä vuoksi ne kuuluvat unionin talouden tukipilareihin. Koska pk-yrityksiin liittyy pienempi järjestelmäriski kuin suurempiin yrityksiin, pk-yrityksiin liittyviä vastuita koskevien pääomavaatimusten pitäisi olla pienempiä kuin vastaavien suuriin yrityksiin liittyvien vaatimusten, jotta varmistettaisiin pk-yritysten optimaalinen pankkirahoitus. Nykyään enintään 1,5 miljoonan euron suuruisiin pk-yrityksiin liittyviin vastuisiin sovelletaan 23,81 prosentin suuruista riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän vähennystä. Ottaen huomioon, että pk-yrityksiin liittyviin vastuisiin sovellettava 1,5 miljoonan euron kynnyksarvo ei ilmaise pk-yrityksen riskialttiuden muutosta, pääomavaatimusten vähentäminen olisi ulotettava koskemaan pk-yrityksiin liittyviä vastuita, jotka ylittävät 1,5 miljoonan euron kynnyksarvon, ja kynnyksarvon ylittävään osaan olisi sovellettava 15 prosentin suuruista riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän vähennystä.
- (53) Infrastruktuuri-investoinnit ovat olennaisen tärkeä keino parantaa Euroopan kilpailukykyä ja edistää työpaikkojen luomista. Unionin talouden elpyminen ja tuleva kasvu riippuvat pitkälti siitä, onko pääomaa saatavilla strategisiin investointeihin, joiden kohteina ovat Euroopan kannalta tärkeät infrastruktuurit, varsinkin laajakaista- ja energiaverkot, ja liikenneinfrastruktuurit erityisesti teollisuuskeskuksissa sekä

koulutus, tutkimus, innovointi, uusiutuva energia ja energiatehokkuus. Euroopan investointiohjelman tavoitteena on edistää lisärahoituksen saantia kannattaviin infrastruktuurihankkeisiin muun muassa hankkimalla sitä uusista yksityisistä rahoituslähteistä. Monien mahdollisten sijoittajien kannalta suurimpana ongelmana on oletettu kannattavien hankkeiden puute sekä rajalliset mahdollisuudet arvioida asianmukaisesti hankkeisiin liittyviä riskejä niiden monitahoisuuden vuoksi.

- (54) Sen vuoksi on olennaisen tärkeää edistää yksityistä investoimista infrastruktuurihankkeisiin luomalla sääntely-ympäristö, joka antaa mahdollisuuden edistää laadukkaita infrastruktuurihankkeita ja vähentää investoijille koituvia riskejä. Erityisesti olisi alennettava infrastruktuurihankkeisiin liittyviä vastuita koskevia pääomavaatimuksia, jos kyseiset hankkeet täyttävät joukon kriteereitä, jotka edellyttävät niiden riskiprofiilin alentamista ja kassavirtojen ennustettavuuden parantamista. Komission olisi tarkasteltava kyseistä säännöstä [kolmen vuoden kuluttua sen voimaantulosta], jotta voidaan arvioida, a) miten säännös on vaikuttanut laitosten tekemien infrastruktuuri-investointien määrään ja investointien laatuun ottaen huomioon EU:n tavoitteet siirtyä vähähiiliseen ja ilmastonmuutosta kestävään kiertotalouteen ja b) miten asianmukainen säännös on vakavaraisuuden kannalta. Lisäksi komission olisi harkittava, olisiko säännös ulotettava koskemaan myös yritysten tekemiä infrastruktuuri-investointeja.
- (55) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013² 508 artiklan 3 kohdassa edellytetään, että komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka käsittelee asianmukaista järjestelmää sijoituspalveluyritysten ja kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen yritysten vakavaraisuusvalvontaa varten, ja että kertomusta seuraa tarvittaessa lainsäädäntöehdotus. Lainsäädäntöehdotuksessa voidaan asettaa uusia vaatimuksia näille yrityksille. Jotta varmistettaisiin oikeasuhteisuus ja vältettäisiin tarpeettomat ja toistuvat sääntelymuutokset, sijoituspalveluyritykset, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä, olisi jätettävä asetusta (EU) N:o 575/2013 muuttavien uusien säännösten soveltamisen ulkopuolelle. Sijoituspalveluyrityksille, joista aiheutuu sama järjestelmäriski kuin luottolaitoksista, olisi kuitenkin asetettava samat vaatimukset, joita luottolaitosten on noudatettava.
- (56) Ottaen huomioon, että vakavaraisuutta koskevan sääntelykehyksen lujittaminen ja pankkiunionin perustaminen vahvistavat ryhmävalvontaa, on suotavaa, että laitokset hyödyntävät vielä enemmän sisämarkkinoiden tarjoamia etuja muun muassa varmistaakseen pääoma- ja likviditeettiresurssien tehokkaan hallinnan koko ryhmässä. Rajojen yli toimivilla ryhmillä olisi sen vuoksi oltava mahdollisuus saada vapautus vaatimusten soveltamisesta yksittäisten tytäryritysten ja emoyritysten tasolla, jos on olemassa riittävät takeet siitä, että vapautuksen soveltamisalaan kuuluvilla yhteisöillä on käytettävissään riittävästi pääomaa ja likviditeettiä. Jos kaikki takeet täyttyvät, toimivaltainen viranomainen saa päättää tällaisten vapautusten myöntämisestä. Toimivaltainen viranomaisten päätökset olisi perusteltava asianmukaisesti.
- (57) Jotta laitosten olisi helpompi noudattaa tässä asetuksessa ja direktiivissä 2013/36/EU vahvistettuja sääntöjä sekä teknisiä sääntelystandardeja, teknisiä täytäntöönpanostandardeja ja ohjeita ja malleja, jotka vahvistetaan kyseisten sääntöjen täytäntöönpanoa varten, EPV:n olisi kehitettävä tietotekninen väline, jonka tarkoituksena on opastaa laitoksia asiaankuuluvien säännösten, standardien ja mallien

noudattamisessa laitosten koon ja liiketoimintamallin mukaisesti.

- (58) Jotta julkistettuja tietoja olisi helpompi verrata keskenään, EPV:lle olisi annettava tehtäväksi laatia tietojen julkistamista varten vakiolomakkeet, jotka käsittävät kaikki Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyt julkistamisvaatimukset. Laatiessaan näitä standardeja EPV:n olisi otettava huomioon laitosten koko ja monitahoisuus sekä niiden toiminnan luonne ja riskien taso.
- (59) Jotta voitaisiin varmistaa, että asetuksen (EU) N:o 573/2013 eräät tekniset erityissäännökset määritellään asianmukaisesti, ja ottaa huomioon mahdollinen kehitys kansainvälisellä tasolla, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä sellaisia tuotteita tai palveluja koskevasta luettelosta, joihin liittyvien varojen ja velkojen voidaan katsoa olevan riippuvaisia toisistaan, sekä johdannaisten, vakuudellisten luotonantojen ja pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien käsittelyn ja sellaisten, rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettujen vakuudettomien liiketoimien käsittelyn määrittelemisestä, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskemista varten.
- (60) Komission olisi hyväksyttävä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä EPV:n laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa käsitellään kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positioihin liittyvän markkinariskin omien varojen vaatimuksia, instrumentteja, joihin liittyy jäännösriskkejä, äkillisiä tappioita koskevia laskelmia, lupaa käyttää sisäisiä malleja markkinariskin osalta, sisäisiin malleihin liittyvää toteutumatestausta, voittojen ja tappioiden tarkastelua, riskitekijöitä, jotka eivät ole mallinnettavissa, ja maksukyvyttömyysriskiä markkinarisktiin sovellettavassa sisäisten mallien menetelmässä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission ja EPV:n olisi varmistettava, että kaikki kyseiset laitokset voivat soveltaa näitä standardeja ja vaatimuksia oikeassa suhteessa laitosten toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen nähden.
- (61) Suuria asiakasriskejä koskevien sääntöjen soveltamiseksi komission olisi täsmennettävä antamalla säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, missä olosuhteissa asiakaskokonaisuuden olemassaolon edellytykset täyttyvät ja millä tavoin lasketaan sellaisista liitteessä II tarkoitetuista sopimuksista ja sellaisista luottojohdannaissopimuksista johtuvien vastuiden arvo, joita ei tehdä suoraan asiakkaan kanssa vaan jotka ovat kyseisen asiakkaan liikkeeseen laskeman vieraan pääoman tai oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen kohde-etuuksia, ja missä tapauksissa ja kuinka kauan toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia suurille asiakasriskeille asetetun rajan ylittymisen. Lisäksi komission olisi annettava tekninen sääntelystandardi, jossa täsmennetään suuria asiakasriskejä koskevan raportoinnin muoto ja tiheys sekä sellaisten varjopankkien tunnistamisperusteet, joihin suuria asiakasriskejä koskevia raportointivelvollisuuksia sovelletaan.
- (62) Vastapuoliriskin osalta komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä sellaisten näkökohtien määrittelemisestä, jotka liittyvät liiketoimien olennaiseen riskitekijään,

valvojan määrittämään deltaan ja hyödykeriskikategoriaa koskevaan korotukseen.

- (63) Ennen säädösten antamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti on erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (64) Komissiolla olisi oltava valta muuttaa asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä julkistamisvaatimuksia delegoidulla säädöksellä, jotta voitaisiin reagoida tehokkaammin kehitykseen, jota julkistamisstandardeissa tapahtuu ajan myötä kansainvälisellä tasolla ja unionin tasolla.
- (65) Jos vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia käsittelevää unionin pakettia voidaan parantaa soveltamisalan, tarkkuuden tai raportointitiheyden osalta, EPV:n olisi ilmoitettava tästä asiasta.
- (66) Jotta voitaisiin soveltaa omien varojen vaatimuksia, jotka koskevat yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevia vastuuta, komission olisi täsmennettävä antamalla tekninen sääntelystandardi, miten laitosten on laskettava riskipainotettu vastuuerä sijoitusmandaattiin perustuvassa menetelmässä, kun jotakin laskentaan tarvittavaa lähtötietoa ei ole saatavilla.
- (67) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat sellaisen jo olemassa olevan unionin lainsäädännön lujittaminen ja parantaminen, jolla varmistetaan luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat yhdenmukaiset vakavaraisuusvaatimukset, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (68) Ottaen huomioon muutokset, jotka koskevat ehdot täytettäviin keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, erityisesti laitosten tällaisten vastapuolten maksukyvyttömyysrahastoihin rahastojen maksujen käsittelyä, olisi muutettava myös asetuksen (EU) N:o 648/2012 asiaankuuluvia säännöksiä, jotka on otettu kyseisessä asetuksessa käyttöön asetuksella (EU) N:o 575/2013 ja joissa säädetään siitä, miten lasketaan keskusvastapuolten oletettu pääoma, jota laitokset käyttävät sen jälkeen laskiessaan omien varojen vaatimuksiaan.
- (69) Tiettyjä säännöksiä, jotka liittyvät omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeviin uusiin vaatimuksiin ja joilla TLAC-standardi pannaan täytäntöön, olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2019, kuten kansainvälisellä tasolla on sovittu.
- (70) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 575/2013 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 575/2013 seuraavasti:

- (1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt yleisistä vakavaraisuusvaatimuksista, jotka direktiivin 2013/36/EU nojalla valvottavien laitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden on täytettävä seuraavien seikkojen osalta:

- (a) omien varojen vaatimukset, jotka liittyvät luottoriskin, markkinariskin, operatiivisen riskin ja toimitusriskin täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;
- (b) vaatimukset, joilla rajoitetaan suuria asiakasriskejä;
- (c) maksuvalmiusvaatimukset, jotka liittyvät likviditeettiriskin täysin kvantifioitaviin, yhdenmukaisiin ja standardoituihin osatekijöihin;
- (d) a, b ja c alakohtaan ja velkaantumiseen liittyvät raportointivaatimukset;
- (e) julkistamisvaatimukset.

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhdenmukaiset säännöt, jotka koskevat omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevia vaatimuksia, joita kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen, jotka ovat maailmanlaajuisia järjestelmän kannalta merkittäviä laitoksia (G-SII-laitokset) tai osa G-SII-laitoksia ja EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisia tytäryrityksiä, on noudatettava.

Tällä asetuksella ei säännellä julkistamisvaatimuksia, joita toimivaltaiset viranomaiset soveltavat laitosten vakavaraisuuden sääntelyn ja valvonnan alalla direktiivin 2013/36/EU mukaisesti.”

- (2) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla Valvontavaltuudet

- 1. Tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava direktiivissä 2013/36/EU ja tässä asetuksessa säädetyt valtuudet ja niiden on noudatettava näissä säädöksissä säädettyjä menettelyjä.
- 2. Tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi kriisinratkaisuviranomaisilla on oltava direktiivissä 2014/59/EU ja tässä asetuksessa säädetyt valtuudet ja niiden on noudatettava näissä säädöksissä säädettyjä menettelyjä.
- 3. Toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuviranomaisten on tehtävä yhteistyötä omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.”

- (3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

- (a) Korvataan 1 kohdan 7 alakohta seuraavasti:

”7) ’yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavalla yrityksellä’ (collective investment

undertaking, CIU) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY²³ 1 artiklan 2 kohdassa määriteltyä siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä (yhteissijoitusyritys) tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU²⁴ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoista sijoitusrahastoa;”.

(b) Korvataan 1 kohdan 20 alakohta seuraavasti:

”20) ’rahoitusalan holdingyhtiöllä’ rahoituslaitosta, jonka tytäryritykset ovat yksinomaan tai pääasiallisesti laitoksia tai rahoituslaitoksia ja joka ei ole rahoitusalan sekaholdingyhtiö.

Rahoituslaitoksen tytäryritykset ovat pääasiallisesti laitoksia tai rahoituslaitoksia, joista vähintään yksi on laitos ja joissa yli 50 prosenttia pääomasta, konsolidoidusta taseesta, tuloista, henkilöstöstä tai muusta rahoituslaitoksen toimivaltaisen viranomaisen merkityksellisenä pitämästä indikaattorista liittyy tytäryrityksiin, jotka ovat laitoksia tai rahoituslaitoksia.”

(c) Korvataan 1 kohdan 26 alakohta seuraavasti:

”26) ’rahoituslaitoksella’ yritystä, joka ei ole laitos eikä pelkkä teollinen holdingyhtiö ja jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistussuhteita tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I olevissa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/64/EY²⁵ tarkoitettut rahoitusalan holdingyhtiöt, rahoitusalan sekaholdingyhtiöt ja maksulaitokset sekä omaisuusdenhoito-yhtiöt mutta poislukien direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 1 kohdan f alakohdassa määritellyt vakuutushallintayhtiöt (vakuutusholdingyhtiöt) ja sen g alakohdassa määritellyt sekavakuutushallintayhtiöt;”.

(d) Lisätään 1 kohdan 39 alakohtaan alakohta seuraavasti:

”Kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jotka täyttävät a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset, koska niillä on samaan keskusvastapuoleen kohdistuva välitön vastuu määritystoimia varten, ei katsota olevan asiakaskokonaisuus;”.

(e) Korvataan 1 kohdan 71 alakohdan b alakohdan johdantolause seuraavasti:

”b) sovellettaessa 97 artiklaa seuraavien varojen summaa:”.

(f) Korvataan 1 kohdan 72 alakohdan a alakohta seuraavasti:

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1).

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1).

”a) se on säännelty markkina tai kolmannen maan markkina, jonka katsotaan vastaavan säänneltyä markkinaa direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti;”.

(g) Korvataan 1 kohdan 86 alakohta seuraavasti:

”86) ’kaupankäyntivarastolla’ kaikkia positioita, jotka laitos on ottanut rahoitusvälineissä ja hyödykkeissä käydäkseen kauppaa tai suojatakseen positioita, jotka on otettu kaupankäyntitarkoituksessa, tai 104 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja positioita, mutta ei 104 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja positioita;”.

(h) Korvataan 1 kohdan 91 alakohta seuraavasti:

”91) ’kaupankäyntivastuulla’ keskusvastapuoleen liittyvää määräytösapuolen tai asiakkaan nykyhetken vastuuta, mukaan luettuna määräytösapuolelle kuuluva vakuusmarginaali, jota ei ole vielä saatu, tai keskusvastapuoleen liittyvää määräytösapuolen tai asiakkaan nykyhetken mahdollista tulevaa vastuuta, joka johtuu 301 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista, sekä alkumarginaalia;”.

(i) Korvataan 1 kohdan 96 alakohta seuraavasti:

”96) ’sisäisellä suojauksella’ positiota, jolla kaupankäyntivaraston positioon ja yhteen tai useampaan kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen positioon liittyvät tai kahteen kaupankäyntiyksikköön liittyvät riskitekijät katetaan suurelta osin;”.

(j) Lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”129) ’kriisinratkaisuviranomaisella’ direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista;

130) ’kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä’ direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 83 a alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisun kohteena olevaa yhteisöä;

131) ’kriisinratkaisun kohteena olevalla ryhmällä’ direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 83 b alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisun kohteena olevaa ryhmää;

132) ’maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella’ (G-SII-laitos) direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti yksilöityä G-SII-laitosta;

133) ’EU:n ulkopuolisella maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella’ (EU:n ulkopuolinen G-SII-laitos) maailmanlaajuisesta järjestelmän kannalta merkittävää pankkia tai pankkiryhmiä (G-SIB-pankki), joka ei ole G-SII-laitos ja joka sisältyy finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän G-SIB-pankeista julkaisemaan luetteloon, jota päivitetään säännöllisesti;

134) ’olennaisella tytäryrityksellä’ tytäryritystä, joka yksittäisenä yrityksenä tai konsolidoinnin perusteella täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

- (a) tytäryrityksellä on hallussaan yli 5 prosenttia alkuperäisen emoyrityksensä konsolidoiduista riskipainotetuista omaisuuseristä;
- (b) tytäryritys tuottaa yli 5 prosenttia alkuperäisen emoyrityksensä liiketoiminnan yhteenlasketuista tuotoista;
- (c) vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävä tytäryrityksen

vastuiden kokonaismäärä on 5 prosenttia tytäryrityksen alkuperäisen emoyrityksen konsolidoidusta vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävästä vastuumäärästä;

135) 'G-SII-yhteisöllä' yhteisöä, joka on oikeushenkilö ja G-SII-laitos tai osa G-SII-laitosta tai EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;

136) 'velan arvon alentamisella' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 57 alakohdassa tarkoitettua velan arvon alentamista;

137) 'ryhmällä' yritysryhmää, johon kuuluu ainakin yksi laitos ja joka koostuu emoyrityksestä ja sen tytäryrityksistä taikka yrityksistä, jotka ovat yhteydessä toisiinsa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU²⁶ 22 artiklassa tarkoitettulla tavalla;

138) 'arvopapereilla toteutettavalla rahoitustoimella' takaisinostotransaktiota, arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvää liiketoimea tai vakuudellista limiittiluotonantoa;

139) 'järjestelmän kannalta merkittävällä sijoituspalveluyrityksellä' sijoituspalveluyritystä, joka on yksilöity G-SII-laitokseksi tai O-SII-laitokseksi direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 1, 2 tai 3 kohdan mukaisesti;

140) 'alkumarginaalilla' vakuutta, joka ei ole vakuusmarginaali ja joka on kerätty yhteisöltä tai asetettu yhteisölle kattamaan liiketoimeen tai liiketoimien muodostamaan salkkuun liittyvää nykyistä ja mahdollista riskiä ajan, joka tarvitaan kyseisten liiketoimien realisoinniseksi, tai suojaamaan uudelleen niiden markkinariskeiltä liiketoimen tai liiketoimien muodostaman salkun vastapuolen maksukyvyttömyyden jälkeen;

141) 'markkinariskillä' markkinahintojen muutoksista johtuvien tappioiden riskiä;

142) 'valuuttakurssiriskillä' valuuttakurssien muutoksista johtuvien tappioiden riskiä;

143) 'hyödykeriskillä' hyödykehintojen muutoksista johtuvien tappioiden riskiä;

144) 'kaupankäyntiyksiköllä' tarkasti määriteltä väittäjien ryhmää, jonka laitos on perustanut hoitamaan yhdessä kaupankäyntivaraston positoiden muodostamaa salkkua tarkoin määritellyn ja johdonmukaisen liiketoimintastrategian mukaisesti ja joka toimii samassa riskienhallintarakenteessa."

(k) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

"4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, missä tilanteissa 39 alakohdan ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta].

²⁶

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(4) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”Jokaisen laitoksen on täytettävä yksittäisenä yrityksenä toisessa, kolmannessa, neljännessä, viidennessä, seitsemännessä ja kahdeksannessa osassa säädetyt velvoitteet.”

(b) Lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, ainoastaan sellaisten laitosten, jotka on yksilöity kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat myös G-SII-laitoksia tai kuuluvat G-SII-laitokseen ja joilla ei ole tytäryrityksiä, on täytettävä 92 a artiklan vaatimukset yksittäisinä laitoksina.

Ainoastaan EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisten tytäryritysten, jotka eivät ole EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryrityksiä eivätkä kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä ja joilla ei ole tytäryrityksiä, on noudatettava 92 b artiklaa yksittäisinä yrityksinä.”

(5) Korvataan 7 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyrkiessään varmistumaan siitä, että omat varat jakaantuvat asianmukaisesti emoyrityksen ja tytäryrityksen välillä, olla soveltamatta 6 artiklan 1 kohtaa tytäryritykseen, kun sekä tytäryrityksellä että emoyrityksellä on pääkonttori samassa jäsenvaltiossa, tytäryritys on sisällytetty emoyrityksen konsolidoituun valvontaan ja kyseinen emoyritys on laitos, rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) emoyrityksen suorittamalla nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen maksamiselle takaisin tytäryritykselle ei ole sillä hetkellä tai odotettavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä;
- (b) joko emoyritys pystyy osoittamaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla, että tytäryrityksiä johdetaan vakaasti, ja on toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella esittänyt ilmoituksen, että se takaa tytäryrityksensä sitoumukset, tai tytäryritykseen liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;
- (c) tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;
- (d) emoyrityksellä on yli 50 prosenttia tytäryrityksen osuuksiin tai osakkeisiin kuuluvista äänioikeuksista tai oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen ylimmän hallintoelimen jäsenistä.

2. Kuultuaan konsolidointiryhmän valvojaa toimivaltainen viranomainen voi olla soveltamatta 6 artiklan 1 kohtaa tytäryritykseen, jolla on pääkonttori eri jäsenvaltiossa kuin sen emoyrityksellä ja joka on sisällytetty kyseisen emoyrityksen konsolidoituun valvontaan ja tämä emoyritys on laitos, finanssialan holdingyhtiö tai finanssialan sekaholdingyhtiö ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) 1 kohdan a–d alakohdassa säädetyt edellytykset;
- (b) laitos antaa tytäryritykselleen takauksen, joka täyttää kaikkina aikoina seuraavat edellytykset:
 - (i) takaus annetaan määrälle, joka on vähintään samansuuruinen kuin vapautuksen kohteena olevan tytäryrityksen omien varojen vaatimuksen määrä;
 - (ii) takaus lankeaa maksettavaksi, jos tytäryritys ei pysty maksamaan velkojaan tai muita sitoumuksiaan niiden erääntyessä tai tytäryrityksestä on tehty direktiivin 2014/59/EU 59 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, sen mukaan, kumpi näistä tapahtuu aiemmin;
 - (iii) takausta varten on annettu vakuus, jolla katetaan kokonaan vähintään 50 prosenttia sen määrästä käyttämällä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY²⁷ 2 artiklan 1 kohdan alakohdassa määriteltyä rahoitusvakuusjärjestelyä;
 - (iv) takaukseen ja rahoitusvakuusjärjestelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa tytäryrityksen pääkonttori sijaitsee, jollei tytäryrityksen toimivaltainen viranomainen toisin määrää;
 - (v) takauksen vakuutena on 197 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävä vakuus, joka riittävän varovaisten arvonleikkausten jälkeen riittää kattamaan iii alakohdassa tarkoitettun määrän kokonaan;
 - (vi) takauksen vakuus on kiinnittämätön, eikä sitä käytetä minkään muun takauksen vakuutena;
 - (vii) ei ole olemassa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai toiminnallisia esteitä, joiden vuoksi vakuutta ei olisi mahdollista siirtää emoyritykseltä asianomaiselle tytäryritykselle.”
- (6) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Vapautus maksuvalmiusvaatimusten soveltamisesta yksittäiseen laitokseen

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kokonaan tai osittain vapauttaa laitoksen ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä, joiden pääkonttorit ovat samassa jäsenvaltiossa kuin laitoksen pääkonttori, kuudennen osan soveltamisesta ja valvoa niitä yhtenä maksuvalmiusalaryhmänä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryritys alakonsolidointiryhmän tasolla noudattaa kuudetta osaa;
 - (b) emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla seuraa jatkuvasti kaikkien tämän kohdan mukaisesti vapautuksen kohteina olevien maksuvalmiusalaryhmän

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

laitosten kassatilanteita ja varmistaa riittävän maksuvalmiustason kaikkien näiden laitosten osalta;

- (c) maksuvalmiusalaryhmän laitokset ovat tehneet toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät sopimukset, jotka mahdollistavat varojen vapaan liikkuvuuden niiden välillä, jotta kyseiset laitokset voivat täyttää laitospohjaiset ja yhteiset velvoitteensa niiden erääntyessä;
- (d) c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten täyttämiseksi ei ole olemassa tai odotettavissa olennaisia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat kokonaan tai osittain vapauttaa laitoksen ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä, joiden pääkonttorit ovat eri jäsenvaltioissa kuin laitoksen pääkonttori, kuudennen osan soveltamisesta ja valvoa niitä yhtenä maksuvalmiusalaryhmänä vasta sen jälkeen, kun ne ovat noudattaneet 21 artiklassa säädettyä menettelyä, ja vapauttaa tällöin ainoastaan sellaiset laitokset, joiden toimivaltaiset viranomaiset sopivat seuraavista seikoista:

- (a) niiden arvio 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä;
- (b) niiden arvio siitä, miten likviditeettiriskin hoitaminen ja käsittely täyttävät direktiivin 2013/36/EU 86 artiklassa säädetyt perusteet yhdessä maksuvalmiusalaryhmässä;
- (c) yhden maksuvalmiusalaryhmän hallinnassa oleviksi vaadittujen likvidien varojen määrien jakautuminen ja näiden varojen sijainti ja omistus;
- (d) niiden likvidien varojen vähimmäismäärien määrittäminen, joita kuudennen osan soveltamisesta vapautettavien laitosten on pidettävä hallussaan;
- (e) tarve käyttää tiukempia parametreja kuin kuudennessa osassa säädetään;
- (f) kaikkien tietojen rajoittamaton vaihtaminen toimivaltaisten viranomaisten välillä;
- (g) tällaisen poikkeuksen vaikutusten ymmärtäminen kokonaisuudessaan.

3. Viranomainen, jolla on toimivalta valvoa yksilöllisesti laitosta ja kaikkia tai joitakin sen tytäryrityksistä, joiden pääkonttorit ovat eri jäsenvaltioissa kuin laitoksen pääkonttori, voi vapauttaa kokonaan tai osittain kuudennen osan soveltamisesta kyseisen laitoksen ja kaikki tai jotkin sen tytäryrityksistä ja valvoa niitä yhtenä maksuvalmiusalaryhmänä, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) 1 kohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettut edellytykset;
- (b) emoyrityksenä toimiva laitos konsolidoinnin perusteella tai tytäryrityksenä toimiva laitos alakonsolidointiryhmän tasolla myöntää laitokselle tai ryhmälle laitoksia, joiden pääkonttori sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa, takauksen, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:
 - (i) takaus annetaan määrälle, joka on vähintään samansuuruinen kuin niiden likviditeetin nettoulosvirtausten määrä, jotka takauksella

katetaan, ja joka lasketaan komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61²⁸ mukaisesti yksilöllisesti sille laitokselle tai alakonsolidointiryhmän tasolla sille laitosryhmälle, jota vapautus koskee ja joka hyötyy takauksesta, ottamatta huomioon mitään etuuskohtelua;

- (ii) takaus lankeaa maksettavaksi, jos vapautuksen kohteena oleva ja takauksesta hyötyvä laitos tai laitosryhmä ei pysty maksamaan velkojaan tai muita sitoumuksiaan niiden erääntyessä tai jos vapautuksen kohteena olevasta laitoksesta tai laitosryhmästä on tehty direktiivin 2014/59/EU 59 artiklan 3 kohdan mukainen toteamus, sen mukaan, kumpi näistä tapahtuu aiemmin;
- (iii) takausta varten annetaan vakuus, jolla se katetaan kokonaan käyttämällä direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltä rahoitusvakuusjärjestelyä;
- (iv) takaukseen ja rahoitusvakuusjärjestelyyn sovelletaan sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jossa vapautuksen kohteena olevan ja takauksesta hyötyvän laitoksen tai laitosryhmän pääkonttori sijaitsee, jollei kyseisten laitosten toimivaltainen viranomainen toisin määrää;
- (v) takauksen vakuus hyväksytään komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10–13 ja 15 artiklan mukaiseksi laadukkaaksi likvidiksi omaisuuseräksi, ja se kattaa kyseisen asetuksen II osaston 2 luvussa tarkoitettujen arvonleikkausten soveltamisen jälkeen vähintään 50 prosenttia likviditeetin nettoulosvirtausten määrästä, joka on laskettu kyseisen asetuksen mukaisesti yksilöllisesti sille laitokselle tai alakonsolidointiryhmän tasolla sille laitosryhmälle, jota vapautus koskee ja joka hyötyy takauksesta, ottamatta huomioon mitään etuuskohtelua;
- (vi) takauksen vakuus on kiinnittämätön, eikä sitä käytetä minkään muun liiketoimen vakuutena;
- (vii) ei ole olemassa tai odotettavissa oikeudellisia, sääntelyyn liittyviä tai käytännön esteitä, joiden vuoksi vakuutta ei olisi mahdollista siirtää takauksen myöntävältä laitokselta vapautuksen kohteena olevalle ja takauksesta hyötyvälle laitokselle tai laitosryhmälle.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös soveltaa 1, 2 ja 3 kohtaa rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön yhteen tytäryritykseen tai joihinkin tytäryrityksiin ja valvoa yhtenä maksuvalmiusalaryhmänä kyseistä finanssialan

²⁸

Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

holdingyhtiötä tai finanssialan sekaholdingyhtiötä ja sen tytäryrityksiä, joihin vapautusta sovelletaan, tai ainoastaan vapautuksen kohteena olevia tytäryrityksiä. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa esitettyjen viittausten emoyrityksenä toimivaan laitokseen katsotaan käsittävän rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat soveltaa 1, 2 ja 3 kohtaa myös sellaisiin laitoksiin, jotka ovat saman 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun laitosten suojajärjestelmän jäseniä, jos kyseiset laitokset täyttävät kaikki 113 artiklan 7 kohdassa säädetty edellytykset, ja muihin laitoksiin, joita sitoo toisiinsa 113 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu suhde, jos ne täyttävät kaikki kyseisessä kohdassa säädetty edellytykset. Siinä tapauksessa toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä yksittäinen laitos vapautetuksi kuudennen osan soveltamisesta kaikkien yhteen maksuvalmiusalaryhmään kuuluvien laitosten konsolidoidun aseman perusteella.
6. Jos vapautus on myönnetty 1–5 kohdan nojalla, toimivaltaiset viranomaiset voivat myös soveltaa direktiivin 2013/36/EU 86 artiklaa tai sen osia kyseisen yksittäisen maksuvalmiusalaryhmän tasolla ja olla soveltamatta direktiivin 2013/36/EU 86 artiklaa tai sen osia laitospohtaisesti.

Jos vapautus on myönnetty 1–5 kohdan nojalla, toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava, kun on kyse vapautuksen piiriin kuuluvista kuudennen osan osista, tämän asetuksen 415 artiklassa säädettyjä raportointivelvollisuuksia kyseisen yksittäisen maksuvalmiusalaryhmän tasolla ja myönnettävä vapautus 415 artiklan soveltamisesta laitospohtaisesti.

7. Jos vapautusta ei myönnetä 1–5 kohdan nojalla laitoksille, joille vapautus on aiemmin myönnetty laitospohtaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon, kuinka paljon kyseiset laitokset tarvitsevat aikaa valmistautuakseen kuudennen osan tai sen osan soveltamiseen, ja säädettävä asianmukaisesta siirtymäkaudesta ennen kyseisten säännösten soveltamista näihin laitoksiin.”

- (7) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

*”11 artikla
Yleinen kohtelu*

1. Sovellettaessa tämän asetuksen vaatimuksia konsolidoinnin perusteella ilmaisuilla ’laitokset’, ’jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivat laitokset’, ’EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos’ ja ’emoyritys’ tarkoitetaan tapauksen mukaan myös rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä, joilla on direktiivin 2013/36/EU 21 a artiklan mukainen toimilupa.
2. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien laitosten on täytettävä konsolidoidun asemansa perusteella toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä osassa

säädetyt velvoitteet 18 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien emoyritysten ja niiden tytäryritysten on perustettava asianmukainen organisaatiorakenne ja asiaankuuluvat sisäiset valvontajärjestelyt sen varmistamiseksi, että konsolidointia varten vaaditut tiedot käsitellään ja toimitetaan eteenpäin asianmukaisesti. Niiden on erityisesti varmistettava, että tytäryrityksillä, joihin tätä asetusta ei sovelleta, on käytössään järjestelmät, menettelyt ja mekanismit, joilla varmistetaan asianmukainen konsolidointi.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, ainoastaan sellaisten emoyrityksenä toimivien laitosten, jotka on yksilöity kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat G-SII-laitoksia tai kuuluvat G-SII-laitoksiin tai EU:n ulkopuolisiin G-SII-laitoksiin, on noudatettava 92 a artiklaa konsolidoinnin perusteella 18 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla.

Ainoastaan EU:ssa emoyrityksenä toimivien yritysten, jotka ovat EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisia tytäryrityksiä ja jotka eivät ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on noudatettava 92 b artiklaa konsolidoinnin perusteella 18 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla.

4. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten on noudatettava kuudetta osaa konsolidoidun asemansa perusteella, jos ryhmään kuuluu yksi tai useampia luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä, joilla on toimilupa direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa lueteltujen sijoituspalvelujen tarjoamiseen ja sijoitustoiminnan harjoittamiseen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat siihen asti, kun komission tämän asetuksen 508 artiklan 2 kohdan mukaisesti antama kertomus on saatu, ja jos ryhmään kuuluu ainoastaan sijoituspalveluyrityksiä, vapauttaa EU:ssa emoyrityksenä toimivat laitokset kuudennen osan noudattamista konsolidoinnin perusteella ottaen huomioon sijoituspalveluyritysten toiminnan luonteen, laajuuden ja monimuotoisuuden.

Jos vapautus on myönnetty 8 artiklan 1–5 kohdan nojalla, laitosten ja tapauksen mukaan rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, jotka kuuluvat maksuvalmiusalaryhmään, on noudatettava kuudetta osaa maksuvalmiusalaryhmän konsolidoinnin perusteella tai alakonsolidointiryhmän tasolla.

5. Sovellettaessa 10 artiklaa siinä tarkoitetun keskuslaitoksen on täytettävä toisen, kolmannen, neljännen, viidennen, kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen osan vaatimukset keskuslaitoksen ja siihen liittyneiden laitosten muodostaman kokonaisuuden konsolidoidun aseman perusteella.
6. Edellä olevien 1–4 kohdan vaatimusten lisäksi ja tämän asetuksen muita säännöksiä

ja direktiivin 2013/36/EU säännöksiä rajoittamatta toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, silloin kun se on perusteltua riskin erityisominaisuuksista tai laitoksen pääomarakenteesta johtuvia valvontatarkoituksia varten tai jos jäsenvaltio säättää kansallisia lakeja, jotka edellyttävät toiminnan rakenteellista erottamista pankkiryhmän sisällä, että laitos noudattaa tämän asetuksen toisessa, kolmannessa ja neljännessä osassa sekä kuudennessa, seitsemännessä ja kahdeksannessa osassa ja direktiivin 2013/36/EU VII osastossa säädettyjä velvoitteita alakonsolidointiryhmän tasolla.

Ensimmäisessä alakohdassa säädetyn lähestymistavan soveltaminen ei saa rajoittaa tehokasta konsolidoitua valvontaa eikä aiheuttaa suhteettomia kielteisiä vaikutuksia koko rahoitusjärjestelmään tai sen osiin muissa jäsenvaltioissa tai koko unionissa eikä muodostaa tai luoda estettä sisämarkkinoiden toiminnalle.”

- (8) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Konsolidoitu laskenta sellaisten GII-laitosten osalta, joihin kuuluu useita kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä

Jos useampi kuin yksi samaan G-SII-laitokseen kuuluva G-SII-yhteisö on kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, kyseisen G-SII-laitoksen EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen on laskettava 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrä. Laskelman on perustuttava EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen konsolidoituun asemaan ikään kuin laitos olisi ainoa G-SII-laitokseen kuuluva kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö.

Jos ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettu määrä on pienempi kuin kaikkien kyseiseen G-SII-laitokseen kuuluvien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrien summa, kriisinratkaisuviranomaisten on toimittava direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan 3 kohdan ja 45 h artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos ensimmäisen alakohdan mukaisesti laskettu määrä on suurempi kuin kaikkien kyseiseen G-SII-laitokseen kuuluvien kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrien summa, kriisinratkaisuviranomaiset voivat toimia direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan 3 kohdan ja 45 h artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

- (9) Korvataan 13 artikla seuraavasti:

”13 artikla

Julkistamisvaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

1. EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten on noudatettava kahdeksatta osaa konsolidoidun asemansa perusteella.

EU:ssa emoyrityksenä toimivien laitosten suurten tytäryritysten on julkistettava 437, 438, 440, 442, 450, 451, 451 a, 451 d ja 453 artiklassa tarkoitettut tiedot yksittäisinä yrityksinä tai tarvittaessa tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU mukaisesti alakonsolidointiryhmän tasolla.

2. Kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi yksilöidyt laitokset, jotka ovat G-SII-laitoksia tai kuuluvat G-SII-laitokseen, on noudatettava kahdeksatta osaa

konsolidoidun rahoitusasemansa perusteella.

3. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta EU:ssa emoyrityksenä toimiviin laitoksiin, EU:ssa emoyrityksenä toimiviin rahoitusalan holdingyhtiöihin, EU:ssa emoyrityksenä toimiviin rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin eikä kriisinratkaisun kohteena oleviin yhteisöihin, jos niitä koskevat tiedot sisältyvät kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen konsolidoinnin perusteella julkistamiin vastaaviin tietoihin.

Edellä olevan 1 kohdan toista alakohtaa sovelletaan kolmanteen maahan sijoittautuneiden emoyritysten tytäryrityksiin, jos kyseiset tytäryritykset katsotaan suuriksi tytäryrityksiksi.

4. Sovellettaessa 10 artiklaa siinä tarkoitetun keskuslaitoksen on noudatettava kahdeksatta osaa konsolidoidun asemansa perusteella. Keskuslaitokseen sovelletaan 18 artiklan 1 kohtaa, ja siihen liittyneet laitokset katsotaan sen tytäryrityksiksi.”

(10) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Varovaisuusperiaatteen mukaisen konsolidoinnin menetelmät

1. Laitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, joiden on noudatettava tämän luvun 1 jaksossa tarkoitettuja vaatimuksia konsolidoidun asemansa perusteella, on konsolidoitava kokonaan kaikki laitokset ja rahoituslaitokset, jotka ovat niiden tytäryrityksiä. Tämän artiklan 3–7 kohtaa ei sovelleta silloin, kun kuudetta osaa sovelletaan laitoksen, rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön konsolidoidun aseman perusteella tai maksuvalmiusalaryhmän alakonsolidointiryhmän tasolla 8–10 artiklan mukaisesti.

Laitosten, joiden on noudatettava 92 a tai 92 b artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia konsolidoinnin perusteella, on konsolidoitava kokonaan kaikki laitokset ja rahoituslaitokset, jotka ovat niiden tytäryrityksiä asianomaisissa kriisinratkaisun kohteena olevissa ryhmissä.

2. Jos direktiivin 2013/36/EU 111 artiklassa edellytetään konsolidoitua valvontaa, oheispalveluyritykset on sisällytettävä konsolidointiin samoissa tapauksissa ja samoin menetelmin kuin tässä artiklassa säädetään.
3. Jos yritykset ovat sidoksissa toisiinsa direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, miten konsolidointi on suoritettava.
4. Konsolidointiryhmän valvojan on vaadittava niiden laitosten ja rahoituslaitosten omistusyhteyksien suhteellista konsolidointia, joiden johdossa on konsolidointiin sisältyvä yritys yhdessä yhden tai useamman konsolidoinnin ulkopuolella olevan

yrityksen kanssa, kun kyseisten yritysten vastuu rajoittuu niiden omistamaan pääomaosuuteen.

5. Kun on kyse muista kuin 1 ja 4 kohdassa tarkoitetuista omistusyhteyksistä tai pääomayhteyksistä, toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava. Ne voivat erityisesti sallia pääomaosuusmenetelmän käytön tai edellyttää sitä. Tämä menetelmä ei kuitenkaan tarkoita kyseisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.
6. Toimivaltaisten viranomaisten on seuraavissa tapauksissa päätettävä, onko konsolidointi suoritettava ja millä tavoin se on suoritettava:
 - (a) kun laitoksella on toimivaltaisten viranomaisten mielestä huomattava vaikutusvalta yhdessä tai useammassa laitoksessa tai rahoituslaitoksessa, mutta sillä ei ole omistus- tai muita pääomayhteyksiä näissä laitoksissa; ja
 - (b) kun kaksi tai useampi laitos tai rahoituslaitos on yhteisen johdon alaisia siten, ettei tämä perustu sopimukseen tai niiden perustamiskirjan tai yhtiöjärjestyksen määräyksiin.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti sallia direktiivin 2013/34/EU 22 artiklan 7–9 kohdassa säädetyn menetelmän käytön tai edellyttää sitä. Menetelmä ei kuitenkaan merkitse asianomaisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, millä edellytyksillä konsolidointi on suoritettava tämän artiklan 2–6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

- (11) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

Kolmansissa maissa toimivia yhteisöjä koskeva alakonsolidointi

1. Tytäryrityksenä toimivien laitosten on sovellettava 89–91 artiklassa sekä kolmannessa ja neljännessä osassa säädettyjä vaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos kyseisillä laitoksilla on laitos tai rahoituslaitos tytäryrityksenä kolmannessa maassa tai omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tytäryrityksenä toimiva laitos ei saa soveltaa 89–91 artiklassa ja kolmannessa ja neljännessä osassa säädettyjä vaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos sen tytäryrityksen kokonaisvarat kolmannessa maassa ovat alle 10 prosenttia tytäryrityksenä toimivan laitoksen

varojen ja taseen ulkopuolisten erien kokonaismäärästä.”

- (12) Korvataan toisen osan otsikko seuraavasti:
”OMAT VARAT JA HYVÄKSYTTÄVÄT VELAT”
- (13) Korvataan 33 artiklan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:
”c) laitoksen käypään arvoon arvostetut johdannaisvelkojen voitot ja tappiot, jotka aiheutuvat laitoksen oman luottoriskin muutoksesta.”
- (14) Korvataan 36 artiklan j alakohta seuraavasti:
”j) 56 artiklan mukaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä vähennettävä määrä, joka ylittää laitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät;”.
- (15) Lisätään 37 artiklaan c alakohta seuraavasti:
”c) vähennettävää määrää on pienennettävä tytäryritysten aineettomien hyödykkeiden kirjanpidollisen uudelleenarvostuksen määrällä, joka johdetaan tytäryritysten konsolidoinnista ja liittyy muihin henkilöihin kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluviin yrityksiin.”
- (16) Korvataan 39 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantolause seuraavasti:
”Tulevista veronalaisista voitoista riippumattomiin laskennallisiin verosaamisiin kuuluvat vain väliaikaisten erojen seurauksena ennen [päivää, jona kollegio hyväksyy muutosasetuksen] syntyneet laskennalliset verosaamiset, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:”.
- (17) Korvataan 45 artiklan a alakohdan i alakohta seuraavasti:
”i) lyhyen position erääntymispäivä on sama tai myöhempi kuin pitkän position erääntymispäivä tai pitkän position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään 365 päivää;”.
- (18) Lisätään 49 artiklan 2 kohdan loppuun alakohta seuraavasti:
”Tätä kohtaa ei sovelleta, kun omia varoja lasketaan 92 a ja 92 b artiklan vaatimuksia varten.”
- (19) Muutetaan 52 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- (a) Korvataan a alakohta seuraavasti:
”a) instrumentit ovat laitoksen suoraan liikkeeseen laskemia, ja ne on maksettu kokonaan;”.
- (b) Korvataan p alakohta seuraavasti:
”p) instrumentteja koskevassa laissa tai sopimusmääräyksissä edellytetään, että kriisinratkaisuviranomaisen päättäessä käyttää direktiivin 2014/59/EU 59 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;”.
- (c) Lisätään 1 kohtaan q ja r alakohta seuraavasti:
”q) instrumentit voidaan laskea liikkeeseen kolmannen maan lainsäädännön

nojalla tai ne voivat olla muuten kolmannen maan lainsäädännön alaisia vain, jos direktiivin 2014/59/EU 59 artiklassa tarkoitettujen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö on kyseisen lainsäädännön nojalla pätevää ja täytäntöönpanokelpoista sellaisten oikeussäännösten tai oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisten sopimusmääräysten perusteella, joissa tunnustetaan kriisinratkaisutoimet tai muut alaskirjaus- tai muuntamistoimet;

r) instrumentit eivät ole sellaisten kuittausjärjestelyjen tai nettoutusoikeuksien alaisia, jotka heikentäisivät niiden tappionkattamiskykyä.”

(20) Korvataan 56 artiklan e alakohta seuraavasti:

”e) 66 artiklan mukaisesti toissijaisen pääoman (T2) eristä vähennettävien erien määrä, joka ylittää laitoksen toissijaisen pääoman (T2) erät;”.

(21) Korvataan 59 artiklan a alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) lyhyen position erääntymispäivä on sama tai myöhempi kuin pitkän position erääntymispäivä tai pitkän position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään 365 päivää;”.

(22) Korvataan 62 artiklan a alakohta seuraavasti:

”i) pääomainstrumentit ja etuoikeudeltaan huonommat lainat, jos 63 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät, 64 artiklassa täsmennetyssä laajuudessa;”.

(23) Muutetaan 63 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) tapauksen mukaan instrumentit ovat laitoksen suoraan liikkeeseen laskemia tai etuoikeudeltaan huonommat lainat ovat laitoksen suoraan nostamia, ja ne on maksettu kokonaan;”.

(b) Korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) tapauksen mukaan instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on instrumentteja koskevien säännösten mukaan tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen pääomamäärää koskeva vaade on etuoikeudeltaan huonompia lainoja koskevien säännösten mukaan kaikkia hyväksyttävien velkojen instrumenteista johtuvia vaateita huonommassa asemassa;”.

(c) Korvataan n alakohta seuraavasti:

”n) instrumentteja koskevassa laissa tai sopimusmääräyksissä edellytetään, että kriisinratkaisuviranomaisen päättäessä käyttää direktiivin 2014/59/EU 59 artiklassa tarkoitettuja valtuuksia instrumenttien pääoman määrän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai instrumentit muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi;”.

(d) Lisätään o ja p alakohta seuraavasti:

”o) instrumentit voidaan laskea liikkeeseen kolmannen maan lainsäädännön nojalla tai ne voivat olla ovat muuten kolmannen maan lainsäädännön alaisia vain, jos direktiivin 2014/59/EU 59 artiklassa tarkoitettujen alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien käyttö on kyseisen lainsäädännön nojalla pätevää ja täytäntöönpanokelpoista sellaisten oikeussäännösten tai oikeudellisesti

täytäntöönpanokelpoisten sopimusmääräysten perusteella, joissa tunnustetaan kriisinratkaisutoimet tai muut alaskirjaus- tai muuntamistoimet;

p) instrumentit eivät ole sellaisten kuittausjärjestelyjen tai nettoutusoikeuksien alaisia, jotka heikentäisivät niiden tappionkattamiskykyä.”

(24) Korvataan 64 artikla seuraavasti:

”64 artikla

Toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien lyhennys

1. Toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on yli viisi vuotta, katsotaan koko määrältään toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi.
2. Se, missä määrin toissijaisen pääoman (T2) instrumentit katsotaan toissijaisen pääoman (T2) eriksi instrumenttien maturiteetin viimeisten viiden vuoden aikana, lasketaan kertomalla a alakohdan laskutoimituksesta saatu tulos b alakohdassa tarkoitettulla määrällä seuraavasti:
 - (a) instrumenttien tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen kirjanpitoarvo niiden sopimuksenmukaisen maturiteetin viimeisen viisivuotiskauden ensimmäisenä päivänä jaettuna kyseisen kauden kalenteripäivien lukumäärällä;
 - (b) instrumenttien tai etuoikeudeltaan huonompien lainojen sopimuksenmukaisesta maturiteetista jäljellä olevien kalenteripäivien lukumäärä.”

(25) Lisätään 66 kohtaan e alakohta seuraavasti:

”e) niiden erien määrä, jotka on 72 e artiklan mukaan vähennettävä hyväksyttävien velkojen eristä, jotka ylittävät laitoksen hyväksyttävät velat.”

(26) Korvataan 69 artiklan a alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) lyhyen position erääntymispäivä on sama tai myöhempi kuin pitkän position erääntymispäivä tai pitkän position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään 365 päivää;”.

(27) Lisätään 72 artiklan jälkeen 5 a luku seuraavasti:

”5 a LUKU

Hyväksyttävät velat

1 JAKSO

HYVÄKSYTTÄVIEN VELKOJEN ERÄT JA INSTRUMENTIT

72 a artikla

Hyväksyttävien velkojen erät

1. Hyväksyttävien velkojen erät koostuvat seuraavista, jolleivät ne kuulu johonkin 2 kohdassa säädettyyn poissuljettujen velkojen luokkaan:
 - (a) hyväksyttävien velkojen instrumentit, jos 72 b artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät eikä kyseisiä instrumentteja katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eikä toissijaisen pääoman (T2) eriksi;

- (b) toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, jos niitä ei katsota 64 artiklan mukaisesti toissijaisen pääoman (T2) eriksi.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, seuraavia velkoja ei sisällytetä hyväksyttävien velkojen eriin:
- (a) suojatut talletukset;
 - (b) avistatalletukset ja lyhytaikaiset talletukset, joiden alkuperäinen maturiteetti on alle yhden vuoden;
 - (c) se luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisten talletusten osa, joka ylittää direktiivin 2014/49/EU 6 artiklassa tarkoitetun suojatason;
 - (d) talletukset, jotka olisivat luonnollisten henkilöiden ja mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten suojakelpoisia talletuksia, jollei niitä olisi tehty unioniin sijoittautuneiden laitosten unionin ulkopuolella sijaitsevien siviiliyritysten kautta;
 - (e) vakuudelliset velat, mukaan luettuina katetut joukkolainat ja suojaustarkoituksiin käytettyjen rahoitusvälineiden muodossa olevat velat, jotka muodostavat olennaisen osan katepoolia ja joille on kansallisen lainsäädännön mukaisesti asetettu vakuudet samalla tavoin kuin katetuille joukkolainoille, edellyttäen, että kaikki tiettyyn katettujen joukkolainojen vakuuspooliin liittyvät vakuudelliset varat säilyvät koskemattomina ja pidetään erillään ja riittävästi rahoitettuna, ja sulkien pois sellaisen osan vakuudellista velkaa tai velkaa, jonka vakuudeksi on annettu pantti tai kiinnitys, jota vakuutena käytettyjen varojen, pantin tai kiinnityksen taikka muun vakuuden arvo ei riitä kattamaan;
 - (f) velat, jotka aiheutuvat asiakkaan varojen tai asiakkaan rahojen hallussapidosta, mukaan luettuina asiakkaan varat tai asiakkaan rahat, joita pidetään hallussa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen puolesta, edellyttäen, että asiakas on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyyslainsäädännön nojalla;
 - (g) velat, jotka aiheutuvat varainhoitosuhteesta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai jonkin sen tytäryrityksen (varainhoitaja) ja toisen henkilön (edunsaaja) välillä, edellyttäen, että edunsaaja on suojattu sovellettavan maksukyvyttömyys- tai siviililainsäädännön nojalla;
 - (h) velat, joiden alkuperäinen maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajana on laitos, joka ei ole samaan ryhmään kuuluva yhteisö;
 - (i) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle seitsemän päivää ja joiden edunsaajina ovat direktiivin 98/26/EY mukaisesti nimetyt järjestelmät tai järjestelmien ylläpitäjät tai niiden osapuolet ja jotka aiheutuvat tällaiseen järjestelmään osallistumisesta;
 - (j) velat, jonka edunsaajana on jokin seuraavista:
 - (i) työntekijä kertyneen palkan, eläke-etuuden tai muun kiinteän palkkion osalta, lukuun ottamatta palkkion muuttuvaa osaa, jota ei säännellä

työehtosopimuksella, ja lukuun ottamatta direktiivin 2013/36/EU 92 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen olennaista riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivien henkilöiden palkkion muuttuvaa osaa;

- (ii) kaupallinen velkoja, kun velka aiheutuu sellaisten tavaroiden tai palvelujen tarjoamisesta laitokselle tai emoyritykselle, jotka ovat sen jokapäiväisen toiminnan kannalta kriittisiä tavaroita ja palveluja, mukaan luettuina tietotekniset palvelut, yleishyödylliset palvelut sekä tilojen vuokraus, huolto ja ylläpito;
 - (iii) vero- ja sosiaaliturvaviranomainen, edellyttäen, että kyseiset velat ovat etuoikeutettuja sovellettavan lainsäädännön nojalla;
 - (iv) talletussuojajärjestelmät, kun velka aiheutuu direktiivin 2014/49/EU mukaisesti maksettavista rahoitusosuuksista;
- (k) johdannaisista aiheutuvat velat;
- (l) velat, jotka aiheutuvat kytkettyjä johdannaisia sisältävistä velkainstrumenteista.

72 b artikla

Hyväksyttävien velkojen instrumentit

1. Velat katsotaan hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi, jos ne täyttävät tässä artiklassa säädetty edellytykset, ja ainoastaan tässä artiklassa täsmennetyssä laajuudessa.
2. Velat katsotaan hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) velat ovat tapauksen mukaan laitoksen suoraan liikkeeseen laskemia tai nostamia, ja ne on maksettu kokonaan;
 - (b) mikään seuraavista ei ole ostanut velkoja:
 - (v) laitos tai yhteisö, joka kuuluu samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään;
 - (vi) yritys, johon laitoksella on suora tai välillinen omistusyhteys siten, että laitos pitää hallussaan suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta vähintään 20:tä prosenttia yrityksen äänioikeuksista tai pääomasta;
 - (c) kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö ei ole rahoittanut suoraan tai välillisesti velkojen ostoa;
 - (d) velkojen pääomamäärää koskeva vaade on instrumentteja koskevien säännösten mukaan kokonaan 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin poissuljettuihin velkoihin perustuvia vaateita huonommassa asemassa. Tämän ensisijaisuusjärjestystä koskevan vaatimuksen katsotaan täyttyvän kaikissa seuraavissa tilanteissa:

- (i) velkoja koskevissa sopimusmääräyksissä täsmennetään, että direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa määritellyssä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin poissuljettuihin velkoihin perustuvia vaateita huonommassa asemassa;
- (ii) velkoja koskevassa lainsäädännössä täsmennetään, että direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa määritellyssä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä instrumenttien pääomamäärää koskeva vaade on 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin poissuljettuihin velkoihin perustuvia vaateita huonommassa asemassa;
- (e) instrumentit laskee liikkeeseen kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö, jolla ei ole taseessaan sellaisia poissuljettuja 72 a artikla 2 kohdassa tarkoitettuja velkoja, joilla on sama tai huonompi etuoikeusasema kuin hyväksyttävien velkojen instrumenteilla;
- (f) mikään seuraavista tahoista ei ole antanut veloille sellaista vakuutta tai takausta tai tehnyt muuta sellaista järjestelyä, joka parantaisi vaateen etuoikeusasemaa:
 - (i) laitos tai sen tytäryritykset;
 - (ii) laitoksen tai sen tytäryritysten emoyrityksenä toimiva yritys;
 - (iii) yritys, jolla on läheinen sidonnaisuus i ja ii alakohdassa tarkoitettuihin yhteisöihin;
- (g) velat eivät ole sellaisten kuittausjärjestelyjen tai nettoutusoikeuksien alaisia, jotka heikentäisivät niiden tappionkattamiskykyä kriisinratkaisun yhteydessä;
- (h) velkojen koskevissa säännöksissä ei ole kannustimia siihen, että laitos tapauksen mukaan toteuttaisi niiden pääomamäärän osto-option, lunastuksen tai takaisinoston ennen niiden erääntymistä tai maksaisi ne varhain takaisin;
- (i) jollei 72 c artiklan 2 kohdasta muuta johdu, instrumenttien haltijat eivät voi lunastaa velkoja ennen niiden erääntymistä;
- (j) jos velkoihin sisältyy tapauksen mukaan yksi tai useampi osto-optio tai varhaisen takaisinmaksun optio, optioiden käyttö on yksinomaan liikkeeseenlaskijan harkintavallassa;
- (k) velkojen osto-optio, lunastus, takaisinosto tai varhainen takaisinmaksu voidaan toteuttaa vain, jos 77 ja 78 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät;
- (l) velkoja koskevissa säännöksissä ei ilmaista nimenomaisesti tai epäsuorasti, että kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö tosiasiallisesti tai mahdollisesti toteuttaisi velkojen osto-option, lunastuksen, takaisinoston tai varhaisen takaisinmaksun muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä, eikä laitos ilmaise tätä muulla tavoin;
- (m) velkoja koskevissa säännöksissä ei anneta haltijalle oikeutta nopeuttaa tulevaa

suunniteltua koron tai pääoman maksua muuten kuin laitoksen maksukyvyttömyyden tai selvitystila- ja konkurssimenettelyn yhteydessä;

- (n) velkoihin liittyvien koron- tai osingonmaksujen määrää ei muuteta kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön tai sen emoyrityksen luottoluokituksen perusteella;
- (o) velkoja koskevilla sopimusmääräyksissä edellytetään, että kriisinratkaisuviranomaisen päättäessä käyttää direktiivin 2014/48/EU 48 artiklan mukaisia alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksia velkojen pääomamäärän kirjanpitoarvoa alennetaan pysyvästi tai velat muunnetaan ydinpääoman (CET1) instrumenteiksi.

3. Hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi katsotaan 2 kohdassa tarkoitettujen velkojen lisäksi sellaiset velat, joiden yhteenlaskettu määrä on enintään 3,5 prosenttia 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, edellyttäen, että

- (a) kaikki 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät d alakohdassa säädettyä edellytystä lukuun ottamatta;
- (b) veloilla on sama etuoikeusasema kuin 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla poissuljetuilla veloilla, jotka ovat ensisijaisuusjärjestyksessä viimeisinä; ja
- (c) kyseisten velkojen sisällyttämisellä hyväksyttävien velkojen eriin ei ole olennaisia kielteisiä vaikutuksia laitoksen purkamismahdollisuuksiin, minkä kriisinratkaisuviranomainen vahvistaa arvioituaan direktiivin 2014/59/EU 45 b artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettut osatekijät.

Laitos voi päättää olla sisällyttämättä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja velkoja hyväksyttävien velkojen eriin.

4. Kun laitos tekee 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun päätöksen, velat katsotaan hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi 2 kohdassa tarkoitettujen velkojen ohella, jos

- (a) laitoksen päätös olla sisällyttämättä 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja velkoja hyväksyttävien velkojen eriin on 5 kohdan mukaisesti voimassa;
- (b) kaikki 2 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät kyseisen kohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä lukuun ottamatta;
- (c) veloilla on sama tai parempi etuoikeusasema kuin 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla poissuljetuilla veloilla, jotka ovat ensisijaisuusjärjestyksessä viimeisinä;
- (d) sellaisten 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen poissuljettujen velkojen määrä, joilla on sama tai huonompi etuoikeusasema kuin kyseisillä veloilla maksukyvyttömyyden yhteydessä, on laitoksen taseessa enintään 5 prosenttia laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrästä;
- (e) kyseisten velkojen sisällyttämisellä hyväksyttävien velkojen eriin ei ole

olennaisia kielteisiä vaikutuksia laitoksen purkamismahdollisuuksiin, minkä kriisinratkaisuviranomainen vahvistaa arvioituaan direktiivin 2014/59/EU 45 b artiklan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut osatekijät.

5. Edellä 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetussa päätöksessä on ilmoitettava, aikooko laitos sisällyttää 4 kohdassa tarkoitetut velat hyväksyttävien velkojen eriin vai olla sisällyttämättä mitään 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja velkoja kyseisiin eriin. Laitos ei saa päättää sisällyttää sekä 3 että 4 kohdassa tarkoitettuja velkoja hyväksyttävien velkojen eriin.

Päätös on julkaistava vuosikertomuksessa, ja sen on tultava voimaan kuuden kuukauden kuluttua kyseisen kertomuksen julkaisemisesta. Päätöksen on oltava voimassa vähintään yhden vuoden ajan.

6. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kriisinratkaisuviranomaista tutkiessaan, täytyvätkö tämän artiklan edellytykset.

72 c artikla

Hyväksyttävien velkojen instrumenttien lyhennys

1. Hyväksyttävien velkojen instrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, kelpuutetaan kokonaan hyväksyttävien velkojen eriin.

Hyväksyttäviä velkainstrumentteja, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yhden vuoden, ei kelpuuteta hyväksyttävien velkojen eriin.

2. Jos hyväksyttävien velkojen instrumentti sisältää haltijalle kuuluvan lunastusoption, joka voidaan käyttää ennen kuin instrumentin alkuperäinen ilmoitettu maturiteetti päättyy, instrumentin maturiteetti määritellään 1 kohtaa sovellettaessa ensimmäiseksi mahdolliseksi ajankohdaksi, jona haltija voi käyttää lunastusoptiota ja pyytää instrumentin lunastusta tai takaisinmaksua.

72 d artikla

Sen seuraukset, että hyväksyttävyyседellytykset eivät enää täyty

Jos 72 b artiklassa säädetty sovellettavat edellytykset eivät enää täyty hyväksyttävien velkojen instrumentin tapauksessa, velat lakkaavat välittömästi olemasta hyväksyttävien velkojen instrumentteja.

Edellä 72 b artiklan 2 kohdassa tarkoitetut velat voidaan edelleen lukea hyväksyttävien velkojen instrumentteihin, jos ne katsotaan hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi 72 b artiklan 3 tai 4 kohdan nojalla.

2 JAKSO

HYVÄKSYTTÄVIEN VELKOJEN ERISTÄ TEHTÄVÄT VÄHENNYKSET

72 e artikla

Hyväksyttävien velkojen eristä tehtävät vähennykset

1. Laitosten, jotka kuuluvat 92 a artiklan soveltamisalaan, on vähennettävä hyväksyttävien velkojen eristä seuraavat:
 - (a) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet omista hyväksyttävien velkojen instrumenteista, mukaan luettuina omat velat, jotka laitos voi joutua ostamaan voimassa olevien sopimusvelvoitteiden vuoksi;
 - (b) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, kun laitoksella on näiden yhteisöjen kanssa keskinäiset ristiinomistukset, joilla toimivaltaisen viranomaisen mielestä pyritään keinotekoisesti lisäämään kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön kykyä kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa;
 - (c) 72 i artiklan mukaisesti määritetty sovellettava määrä suoria, välillisiä ja synteettisiä omistusosuuksia G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta näissä yhteisöissä;
 - (d) laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, kun laitoksella on merkittävä sijoitus näissä yhteisöissä, lukuun ottamatta kuitenkaan merkintäsitoumuksia koskevia positioita, joita pidetään enintään viisi työpäivää.
2. Tätä jaksoa sovellettaessa kaikkia instrumentteja, joilla on sama etuoikeusasema kuin hyväksyttävien velkojen instrumenteilla, on käsiteltävä hyväksyttävien velkojen instrumentteina, lukuun ottamatta kuitenkaan sellaisia instrumentteja, joilla on sama etuoikeusasema kuin instrumenteilla, jotka tunnustetaan hyväksyttäviksi veloiksi 72 b artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla.
3. Tätä jaksoa sovellettaessa laitokset voivat laskea 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrän seuraavasti:

$$h = \sum_i (H_i \cdot \frac{l_i}{L_i})$$

jossa

h = 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien määrä;

i = liikkeeseen laskevaa laitosta tarkoittava indeksi;

H_i = 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien liikkeeseen laskevan laitoksen i omistusosuuksien kokonaismäärä;

l_i = niiden velkojen määrä, jotka liikkeeseen laskeva laitos i sisällyttää hyväksyttävien velkojen eriin 72 b artiklan 3 kohdassa määritetyissä rajoissa tuoreimpien julkistamiensa tietojen mukaan;

L_i = 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liikkeeseen laskevan laitoksen i liikkeeseen laskemien velkojen kokonaismäärä tuoreimpien liikkeeseenlaskijan julkistamien tietojen mukaan.

4. Jos EU:ssa emoyrityksenä toimivalla laitoksella tai jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla laitoksella, johon sovelletaan 92 a artiklaa, on suoria, välillisiä tai synteettisiä omistusosuuksia sellaisen tytäryrityksen (sellaisen tytäryritysten) omien varojen instrumenteista tai hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joka ei kuulu (jotka eivät kuulu) samaan kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään kuin kyseinen emoyritys, emoyrityksen kriisinratkaisuviranomainen voi sen jälkeen, kun se on kuullut mahdollisten asianomaisten tytäryritysten kriisinratkaisuviranomaisia, sallia, että emoyritys poikkeaa 1 kohdan c ja d alakohdasta ja 2 kohdasta vähentämällä pienemmän määrän, jonka määrittää kotijäsenvaltion kriisinratkaisuviranomainen. Kyseisen pienemmän määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin määrä (m), joka lasketaan seuraavasti:

$$m_i = O_i + P_i - \max \{0; [(O_i + P_i) - r_{RG} \times R_i]\}$$

jossa

i = tytäryritystä tarkoittava indeksi;

O_i = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien omien varojen instrumenttien määrä, jonka emoyrityksenä toimiva laitos on kirjannut konsolidoiduiksi omiksi varoiksi;

P_i = tytäryrityksen i liikkeeseen laskemien ja emoyrityksenä toimivan laitoksen hallussa olevien hyväksyttävien velkojen määrä;

r_{RG} = suhdeluku, jota asianomaiseen kriisinratkaisun kohteena olevaan ryhmään sovelletaan 92 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ja direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan mukaisesti;

R_i = 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti laskettu G-SII-yhteisön kokonaisriskin määrä.

Jos emoyrityksen sallitaan vähentää pienempi määrä ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tytäryrityksen on vähennettävä 1 kohdan c ja d alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti lasketun määrän ja tämän pienemmän määrän välinen erotus vastaavasta omien varojen ja hyväksyttävien velkojen osatekijästä.

72 f artikla

Omista hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Sovellettaessa 72 e artiklan 1 kohdan a alakohtaa laitosten on laskettava omistusosuudet pitkien bruttopositioden perusteella seuraavin poikkeuksin:

- (a) laitokset voivat laskea omistusosuuksien määrän pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - (i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samassa kohteena olevassa vastuussa eikä lyhyisiin positioihin liity vastapuoliriskiä;
 - (ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;
- (b) laitosten on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin, omiin hyväksyttävien velkojen instrumentteihin;
- (c) laitokset voivat nettouttaa pitkät bruttopositiot, jotka ovat omissa hyväksyttävien velkojen instrumenteissa ja jotka on saatu indeksiarvopapereista olevista omistusosuuksista, niiden lyhyiden positioden kanssa, jotka ovat omissa hyväksyttävien velkojen instrumenteissa ja jotka on saatu kohde-etuutena olevissa indekseissä olevista lyhyistä positioista, myös silloin, kun kyseisiin lyhyisiin positioihin liittyy vastapuoliriski, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - (i) lyhyet ja pitkät positiot ovat samoissa kohde-etuutena olevissa indekseissä;
 - (ii) sekä lyhyet että pitkät positiot ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella.

72 g artikla

Hyväksyttävien velkojen erien vähennyspohja

Sovellettaessa 72 e artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohtaa laitosten on vähennettävä pitkät bruttopositiot, jollei 72 h – 72 i artiklassa säädettyistä poikkeuksista muuta johdu.

72 h artikla

Muiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävistä veloista olevien omistusosuuksien vähentäminen

Laitosten, jotka eivät hyödynnä 72 j artiklassa säädettyä poikkeusta, on tehtävä 72 e artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitetut vähennykset seuraavasti:

- (a) ne voivat laskea hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevat suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet samassa kohteena olevassa vastuussa olevan pitkän nettoposition perusteella, jos kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - (i) lyhyen position maturiteetti vastaa pitkän position maturiteettia tai lyhyen position jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
 - (ii) sekä pitkä positio että lyhyt positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;
- (b) niiden on määritettävä indeksiarvopapereista olevien suorien, välillisten ja

synteettisten omistusosuuksien osalta vähennettävä määrä laskemalla kohteena oleva vastuu, joka liittyy kyseisiin indekseihin sisältyviin omiin hyväksyttävien velkojen instrumentteihin.

72 i artikla

Hyväksyttävien velkojen vähentäminen, kun laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta G-SII-yhteisöissä

1. Sovellettaessa 72 e artiklan 1 alakohdan c alakohtaa laitosten on laskettava sovellettava vähennettävä määrä kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettua laskutoimituksesta saatavalla kertoimella:
 - (a) kokonaismäärä, jolla laitoksen suorat, välilliset ja synteettiset omistusosuudet niiden finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ja niiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, ylittävät 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä ja joka on laskettu seuraavien säännösten soveltamisen jälkeen:
 - (i) 32–35 artikla;
 - (ii) 36 artiklan 1 kohdan a–g alakohta, k alakohdan ii–v alakohta ja l alakohta, lukuun ottamatta määrää, joka on vähennettävä tulevista veronalaisista voitoista riippuvien ja väliaikaisten erojen seurauksena syntyvien laskennallisten verosaamisten osalta;
 - (iii) 44 ja 45 artikla;
 - (b) niiden G-SII-yhteisöjen, joissa laitoksella ei ole merkittävää sijoitusta, hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevien laitoksen suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien määrä jaettuna kaikkien niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistusosuuksien kokonaismäärällä, jotka laitoksella on niiden finanssialan yhteisöjen ensisijaisen oman ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumenteista ja niiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joissa kriisinratkaisun kohteena olevalla yhteisöllä ei ole merkittävää sijoitusta.
2. Laitosten on jätettävä pois 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista määristä ja 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua kertoimen laskennasta merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joita pidetään enintään viisi työpäivää.
3. Edellä 1 kohdan mukaisesti vähennettävä määrä on kohdistettava kuhunkin laitoksen hallussa olevaan G-SII-yhteisön hyväksyttävien velkojen instrumenttiin. Laitosten on määritettävä kustakin hyväksyttävien velkojen instrumentista se määrä, joka on vähennettävä 1 kohdan mukaisesti, kertomalla tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettulla osuudella:
 - (a) 1 kohdan mukaisesti vähennettävien omistusosuuksien määrä;

- (b) laitoksen hallussa olevan kunkin hyväksyttävien velkojen instrumentin osuus niiden suorien, välillisten ja synteettisten omistussuhteiden kokonaismäärästä, jotka laitoksella on niiden G-SII-yhteisöjen hyväksyttävien velkojen instrumenteista, joissa sillä ei ole merkittävää sijoitusta.
- 4. Edellä 72 e artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen omistussuhteiden määrää, joka on enintään 10 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 1 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohdan säännösten soveltamisen jälkeen, ei saa vähentää, ja siihen on tarvittaessa sovellettava kolmannen osan II osaston 2 tai 3 luvun mukaisia riskipainoja ja kolmannen osan IV osaston vaatimuksia.
- 5. Laitosten on määritettävä kustakin hyväksyttävien velkojen instrumentista 4 kohdan mukaan riskipainotettava määrä kertomalla 4 kohdan mukaan riskipainotettavien omistussuhteiden määrä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua laskennasta saatavalla määrällä.

72 j artikla

Kaupankäyntivarastoa koskeva poikkeus hyväksyttävien velkojen eristä tehtävistä vähennyksistä

- 1. Laitokset voivat päättää olla vähentämättä määrättyä osaa hyväksyttävien velkojen instrumenteista olevista suorista, välillisistä ja synteettisistä omistussuhteista, jotka ovat yhteenlaskettuina ja pitkien bruttopositioiden perusteella arvostettuina enintään 5 prosenttia laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 32–36 artiklojen soveltamisen jälkeen, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) omistussuhteet ovat kaupankäyntivarastossa;
 - (b) hyväksyttävien velkojen instrumentteja pidetään hallussa enintään 30 pankkipäivää.
- 2. Niiden erien määriin, joita ei vähennetä 1 kohdan mukaisesti, on sovellettava kaupankäyntivarastoon kuuluvia eria koskevia omien varojen vaatimuksia.
- 3. Jos 1 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty kyseisen kohdan mukaisesti vähennettävien omistussuhteiden osalta, kyseiset omistussuhteet on vähennettävä 72 g artiklan mukaisesti soveltamatta 72 h ja 72 i artiklassa säädettyjä poikkeuksia.

3 JAKSO

OMAT VARAT JA HYVÄKSYTTÄVÄT VELAT

72 k artikla

Hyväksyttävät velat

Laitoksen hyväksyttävät velat koostuvat laitoksen hyväksyttävien velkojen eristä 72 e artiklassa tarkoitettujen vähennysten jälkeen.

72 l artikla
Omat varat ja hyväksyttävät velat

Laitoksen omat varat ja hyväksyttävät velat koostuvat laitoksen omien varojen ja hyväksyttävien velkojen summasta.”

(28) Korvataan toisen osan I osaston 6 luvun otsikko seuraavasti:

”Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevat yleiset vaatimukset”

(29) Muutetaan 73 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Instrumentteihin liittyvä voitonjako”.

(b) Korvataan 1, 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”1. Pääomainstrumentteja ja velkoja, joiden osalta laitoksella on yksinomainen harkintavalta päättää voitonjaon maksamisesta muussa muodossa kuin käteisenä tai omien varojen instrumenttina, ei katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) tai hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi, paitsi jos laitos on saanut etukäteisen luvan toimivaltaiselta viranomaiselta.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava 1 kohdassa tarkoitettu lupa vain, jos ne katsovat, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) edellä 1 kohdassa tarkoitettu mahdollisuus tai voitonjaon mahdollinen muoto ei vaikuttaisi haitallisesti laitoksen kykyyn peruuttaa instrumenttiin liittyviä maksuja;
- (b) edellä 1 kohdassa tarkoitettu mahdollisuus tai voitonjaon mahdollinen muoto ei vaikuttaisi haitallisesti instrumentin tai velan kykyyn kattaa tappioita;
- (c) edellä 1 kohdassa tarkoitettu mahdollisuus tai voitonjaon mahdollinen muoto ei muutoin alentaisi pääomainstrumentin tai velan laatua.

Ennen 1 kohdassa tarkoitettun luvan antamista toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kriisinratkaisuviranomaista siitä, täyttääkö laitos kyseiset edellytykset.

3. Pääomainstrumentteja ja velkoja, joiden osalta muulla oikeushenkilöllä kuin ne liikkeeseen laskeneella laitoksella on harkintavalta päättää tai vaatia, että instrumentteihin tai velkoihin liittyvä voitonjako suoritetaan muussa muodossa kuin käteisenä tai omien varojen instrumenttina, ei katsota ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) tai hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi.

4. Laitokset voivat käyttää yleistä markkinaindeksiä yhtenä perustana määrittäessä ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) ja hyväksyttävien velkojen instrumentteihin liittyvän voitonjaon tasoa.”

(c) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Laitosten on ilmoitettava ja julkistettava yleiset markkinaindeksit, joista niiden

pääomainstrumentit ja hyväksyttävät velat ovat riippuvaisia.”

(30) Korvataan 75 artiklan johdantolause seuraavasti:

”Edellä 45 artiklan a alakohdassa, 59 artiklan a alakohdassa, 69 artiklan a alakohdassa ja 72 h artiklan a alakohdassa tarkoitettujen lyhyiden positioiden maturiteettia koskevat vaatimukset katsotaan täytetyiksi hallussa olevien positioiden osalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:”.

(31) Korvataan 76 artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Laitokset voivat 42 artiklan a kohtaa, 45 artiklan a kohtaa, 57 artiklan a kohtaa, 59 artiklan a kohtaa, 67 artiklan a kohtaa, 69 artiklan a kohtaa ja 72 h artiklan a alakohtaa sovellettaessa vähentää pääomainstrumentissa olevan pitkän position määrää sen indeksin osuudella, joka on muodostettu samasta kohteena olevasta vastuusta, jota suojataan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

(a) suojattava pitkä positio ja sen suojauksessa käytettävässä indeksissä oleva lyhyt positio ovat molemmat kaupankäyntivarastossa tai molemmat sen ulkopuolella;

(b) edellä a alakohdassa tarkoitetut positiot arvostetaan käypään arvoon laitoksen taseessa.

2. Vaihtoehtona sille, että laitos laskee vastuunsa, joka liittyy eriin, jotka mainitaan yhdessä tai useammassa seuraavista alakohdista, laitos voi käyttää toimivaltaisen viranomaisen etukäteisellä luvalla varovaista arviota suojattavasta vastuustaan, joka liittyy indekseihin sisältyviin instrumentteihin:

(a) indekseihin sisältyvät ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) ja hyväksyttävien velkojen instrumentit;

(b) indekseihin sisältyvät finanssialan yhteisöjen ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit;

(c) indekseihin sisältyvät laitosten hyväksyttävien velkojen instrumentit.

3. Toimivaltaiset viranomaiset saavat antaa 2 kohdassa tarkoitetun luvan vain, jos laitos on osoittanut niiden hyväksymällä tavalla, että laitoksen olisi toiminnallisesti raskasta valvoa suojattavaa vastuutaan, joka liittyy tapauksen mukaan yhdessä tai useammassa 2 kohdan alakohdassa mainittuihin eriin.”

(32) Korvataan 77 artikla seuraavasti:

”77 artikla

Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähentämisen edellytykset

Laitoksen on saatava toimivaltaiselta viranomaiselta etukäteinen lupa jompaankumpaan tai molempiin seuraavista toimista:

(a) laitoksen liikkeeseen laskemien ydinpääoman (CET1) instrumenttien vähentäminen, lunastaminen tai takaisinosto sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä sallitulla tavalla;

(b) tapauksen mukaan ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) tai hyväksyttävien velkojen instrumenttien osto-option, lunastuksen, takaisinmaksun tai takaisinoston toteuttaminen ennen sopimuksenmukaista maturiteettia.”

(33) Korvataan 78 artikla seuraavasti:

”78 artikla

Valvontaviranomaisen lupa omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähentämiseen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava laitokselle lupa toteuttaa ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) tai hyväksyttävien velkojen instrumenttien vähentämisiä, takaisinostoja, osto-optioita tai lunastuksia, kun jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - (a) laitos korvaa ennen 77 artiklassa tarkoitettua toimea tai samanaikaisesti sen kanssa 77 artiklassa tarkoitetut instrumentit vähintään yhtä laadukkailla tai laadukkaammilla omien varojen tai hyväksyttävien velkojen instrumenteilla laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestäväillä ehdoilla;
 - (b) laitos on osoittanut toimivaltaisen viranomaisen hyväksymällä tavalla, että laitoksen omat varat ja hyväksyttävät velat ylittäisivät kyseisen toimen jälkeen tässä asetuksessa, direktiivissä 2013/36/EU ja direktiivissä 2014/59/EU säädetty vaatimukset marginaalilla, jota toimivaltainen viranomainen pitää tarpeellisenä.

Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kriisinratkaisuviranomaista ennen luvan myöntämistä.

Jos laitos antaa riittävät takeet siitä, että se kykenee harjoittamaan toimintaansa omilla varoilla, jotka ylittävät tässä asetuksessa, direktiivissä 2013/36/EU ja direktiivissä 2014/59/EU säädetty vaatimukset, kriisinratkaisuviranomainen voi toimivaltaista viranomaista kuultuaan myöntää kyseiselle laitokselle yleisen etukäteisen luvan toteuttaa hyväksyttävien velkojen instrumenttien osto-optioita, lunastuksia, takaisinmaksuja tai takaisinostoja, jos täytetään perusteet, joilla varmistetaan, että tällaiset tulevat toimet ovat tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaiset. Tämän yleisen etukäteisen luvan saa myöntää ainoastaan tietyksi, enintään yhden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi, jonka jälkeen se voidaan uusida. Yleisen etukäteisen luvan saa myöntää ainoastaan tiettyä kriisinratkaisuviranomaisen ennalta vahvistamaa määrää varten. Kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista myönnettyistä yleisistä etukäteisistä luvista.

Jos laitos antaa riittävät takeet siitä, että se kykenee harjoittamaan toimintaansa omilla varoilla, jotka ylittävät tässä asetuksessa, direktiivissä 2013/36/EU ja direktiivissä 2014/59/EU säädetty vaatimukset, toimivaltainen viranomainen voi kriisinratkaisuviranomaista kuultuaan myöntää kyseiselle laitokselle yleisen etukäteisen luvan toteuttaa hyväksyttävien velkojen instrumenttien osto-optioita, lunastuksia, takaisinmaksuja tai takaisinostoja, jos täytetään perusteet, joilla varmistetaan, että tällaiset tulevat toimet ovat tämän kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaiset. Tämän yleisen etukäteisen luvan saa myöntää ainoastaan tietyksi, enintään yhden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi, jonka jälkeen se voidaan uusida. Yleisen etukäteisen luvan saa myöntää ainoastaan tiettyä toimivaltaisen viranomaisen ennalta vahvistamaa määrää varten. Ydinpääoman (CET1) instrumenttien tapauksessa ennalta vahvistettu määrä saa olla enintään

3 prosenttia kyseisestä liikkeeseenlaskusta ja enintään 10 prosenttia määrästä, jolla ydinpääoma (CET1) ylittää tässä asetuksessa, direktiivissä 2013/36/EU ja direktiivissä 2014/59/EU säädettyjen ydinpääomaa (CET1) koskevien vaatimusten summan marginaalilla, jota toimivaltainen viranomaisen pitää tarpeellisenä. Ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien tapauksessa ennalta vahvistettu määrä saa olla enintään 10 prosenttia kyseisestä liikkeeseenlaskusta ja enintään 3 prosenttia liikkeeseen laskettujen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien kokonaismäärästä tapauksen mukaan. Hyväksyttävien velkojen instrumenttien tapauksessa kriisinratkaisuviranomaisen on kuultava toimivaltaista viranomaista ennen kuin se vahvistaa määrän ennalta.

Toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava yleinen etukäteinen lupa, jos laitos rikkoo jotakin kyseistä lupaa varten vahvistettua perustetta.

2. Arvioidessaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen korvaavien instrumenttien kestävyyttä laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava, missä määrin kyseiset korvaavat pääomainstrumentit ja velat olisivat laitoksen kannalta kalliimpia kuin ne, jotka niiden on määrä korvata.
3. Kun laitos toteuttaa 77 artiklan a kohdassa tarkoitetun toimen ja 27 artiklassa tarkoitettujen ydinpääoman (CET1) instrumenttien lunastamisesta ei saa sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan kieltäytyä, toimivaltainen viranomaisen voi poiketa tämän artiklan 1 kohdassa säädetystä edellytyksistä sillä ehdolla, että se vaatii laitosta rajoittamaan tällaisten instrumenttien lunastamista asianmukaisin perustein.
4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan toteuttaa ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenttien osto-optioita, lunastuksia, takaisinmaksuja tai takaisinostoja viiden vuoden kuluessa niiden liikkeeseenlaskupäivästä, jos 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - (a) kyseisten instrumenttien luokitusta koskevissa säännöksissä on tapahtunut muutos, jonka johdosta instrumentit todennäköisesti suljettaisiin omien varojen ulkopuolelle tai luokiteltaisiin uudelleen laadultaan alempiarvoisiksi omiksi varoiksi, ja kummatkin seuraavista edellytyksistä täyttyvät:
 - (i) toimivaltainen viranomaisen katsoo kyseisen muutoksen olevan riittävän varma;
 - (ii) laitos osoittaa toimivaltaisen viranomaisten hyväksymällä tavalla, että kyseisten instrumenttien sääntelyn mukaista uudelleenluokitusta ei voitu kohtuudella ennakoida ajankohtana, jona ne laskettiin liikkeeseen;
 - (b) kyseisiin instrumentteihin sovellettavassa verotuskohtelussa on tapahtunut muutos, jonka laitos osoittaa toimivaltaisen viranomaisten hyväksymällä tavalla olevan olennainen ja joka ei ollut kohtuudella ennakoitavissa ajankohtana, jona

instrumentit laskettiin liikkeeseen;

- (c) instrumentit vapautetaan uusista säännöksistä määrääjäksi 484 artiklan nojalla;
- (d) laitos korvaa ennen 77 artiklassa tarkoitettua toimea tai samanaikaisesti sen kanssa 77 artiklassa tarkoitetut instrumentit vähintään yhtä laadukkailla tai laadukkaammilla omien varojen tai hyväksyttävien velkojen instrumenteilla laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestäväillä ehdoilla, ja toimivaltainen viranomais on sallinut kyseisen toimen todettuaan, että se olisi vakavaraisuuden kannalta hyödyllinen ja perusteltavissa poikkeuksellisilla olosuhteilla;
- (e) ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentit ostetaan takaisin markkinatakausta varten.

Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kriisinratkaisuviranomaista näistä edellytyksistä ennen luvan myöntämistä.

5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään seuraavat seikat:

- (a) ilmaisun 'laitoksen tuloksen tuottamiskyvyn kannalta kestävä' merkitys;
- (b) 3 kohdassa tarkoitetut asianmukaiset perusteet rajoittaa lunastamista;
- (c) menettelyvaatimukset, mukaan luettuina rajoitukset ja menettelyt, joita on noudatettava toimivaltaisten viranomaisten myöntäessä etukäteisen luvan 77 artiklassa mainittuun toimeen, ja tietovaatimukset, jotka laitoksen on täytettävä hakiessaan toimivaltaiselta viranomaiselta lupaa toteuttaa 77 artiklassa mainittu toimi, mukaan luettuina menettely, jota sovelletaan lunastettaessa osuuskuntien jäsenille liikkeeseen laskettuja osakkeita, ja hakemuksen käsittelyn määräaika;
- (d) 4 kohdassa tarkoitetut poikkeukselliset olosuhteet;
- (e) 4 kohdassa tarkoitetun ilmaisun 'markkinatakaus' merkitys.

EPV toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kolmen kuukauden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

- (34) Muutetaan 79 artikla seuraavasti:

- (a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Väliaikainen poikkeus omista varoista ja hyväksyttävistä veloista tehtävistä vähennyksistä”.

- (b) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun laitos tapauksen mukaan pitää hallussaan pääomainstrumentteja tai velkoja tai on myöntänyt etuoikeudeltaan huonompia lainoja, jotka katsotaan väliaikaisesti ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumenteiksi finanssialan yhteisössä tai hyväksyttävien velkojen instrumenteiksi laitoksessa, ja kun toimivaltainen viranomais katsoo, että kyseisiä omistusosuuksia

pidetään hallussa rahoitustuen antamiseksi, minkä tavoitteena on kyseisen yhteisön tai laitoksen uudelleenorganisointi tai pelastaminen, toimivaltainen viranomainen voi väliaikaisesti olla soveltamatta vähentämissäännöksiä, joita sovellettaisiin muutoin näihin instrumentteihin.”

(35) Muutetaan 80 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Omien varojen ja hyväksyttävien velkojen laadun jatkuva valvonta”.

(b) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. EPV valvoo laitosten unionissa liikkeeseen laskemien omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien laatua ja, jos on huomattavaa näyttöä siitä, etteivät kyseiset instrumentit täytä tämän asetuksessa säädettyjä hyväksyttävyyssuhteita, ilmoittaa siitä välittömästi komissiolle.

Toimivaltaisten viranomaisten on EPV:n pyynnöstä toimitettava EPV:lle viipymättä kaikki sen merkitykselliseksi katsomat tiedot uusista päämainstrumenteista tai uudentyypisistä veloista, jotka on laskettu liikkeeseen, jotta EPV voi valvoa laitosten unionissa liikkeeseen laskemien omien varojen ja hyväksyttävien velkojen instrumenttien laatua.

(c) Korvataan 3 artiklan johdantolause seuraavasti:

”3. EPV antaa komissiolle teknistä neuvontaa mahdollisista merkittävistä muutoksista, joita se katsoo tarvittavan omien varojen ja hyväksyttävien velkojen määrittämiseen seuraavien seikkojen vuoksi.”.

(36) Korvataan 81 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Vähemmistöosuksiin kuuluvat yhteenlasketut ydinpääomat (CET1), jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

(a) tytäryritys on jompikumpi seuraavista:

(i) laitos;

(ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;

(iii) kolmannessa maassa sijaitseva väliyhtiönä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, johon sovelletaan samoja sääntöjä kuin kyseisen kolmannen maan luottolaitoksiin, jos komissio on päättänyt 107 artiklan 4 kohdan mukaisesti, että kyseiset säännöt vastaavat vähintään tämän asetuksen sääntöjä;

(b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;

(c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat tämän kohdan johdantokappaleessa tarkoitetun ydinpääoman (CET1).”

(37) Korvataan 82 artikla seuraavasti:

”82 artikla

Ehdot täyttävät ensisijainen lisäpääoma (AT1), ensisijainen pääoma (T1) ja toissijainen pääoma (T2) ja ehdot täyttävät omat varat

Ehdot täyttäviin ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), ensisijaiseen pääomaan (T1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) ja ehdot täyttäviin omiin varoihin kuuluvat tapauksen mukaan tytäryrityksen vähemmistöosuuksien, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) tai toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä niihin liittyvät kertyneet voittovarot ja ylikurssirahastot, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) tytäryritys on jompikumpi seuraavista:
 - (i) laitos;
 - (ii) yritys, johon sovelletaan tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU vaatimuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;
 - (iii) kolmannessa maassa sijaitseva väliyhtiönä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö, johon sovelletaan samoja sääntöjä kuin kyseisen kolmannen maan luottolaitoksiin, jos komissio on päättänyt 107 artiklan 4 kohdan mukaisesti, että kyseiset säännöt vastaavat vähintään tämän asetuksen sääntöjä;
- (b) tytäryritys kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla kokonaan konsolidoinnin piiriin;
- (c) muut henkilöt kuin ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin kuuluvat yritykset omistavat kyseiset instrumentit.”

- (38) Korvataan 83 artiklan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:

”1. Erillisyhtiön liikkeeseen laskemat ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä niihin liittyvät ylikurssirahastot sisällytetään 31 päivään joulukuuta 2021 saakka, tapauksen mukaan, ehdot täyttäviin ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1), ensisijaiseen pääomaan (T1) tai toissijaiseen pääomaan (T2) tai ehdot täyttäviin omiin varoihin vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:”.

- (39) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

- (a) Lisätään 1 kohtaan d alakohta seuraavasti:

”d) vähimmäisomavaraisuusaste 3 prosenttia.”

- (b) Korvataan 3 kohdan b, c ja d alakohta seuraavasti:

”b) laitoksen kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskevat omien varojen vaatimukset lasketaan seuraavien riskien osalta:

- (iv) tämän osan IV osaston mukaisesti määritetyt markkinariskit;

- (v) neljännen osan mukaisesti määritetyt suuret asiakasriskit, jotka ylittävät 395–401 artiklassa määritetyt raja-arvot, siltä osin kuin laitoksella on lupa ylittää kyseiset raja-arvot;

c) tämän osan IV osaston mukaisesti määritetyt markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset kaiken liiketoiminnan osalta, joka aiheuttaa valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä;

d) V osaston mukaisesti määritetyt omien varojen vaatimukset, lukuun ottamatta

kuitenkaan 379 artiklaa toimitusriskin osalta.”

(40) Lisätään 92 a ja 92 b artikla seuraavasti:

”92 a artikla

G-SII-laitosten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus

1. Jollei 93 ja 94 artiklasta ja tämän artiklan 2 kohdassa säädetyistä poikkeuksista muuta johdu, laitosten, jotka on määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat G-SII-laitoksia tai G-SII-laitoksen osia, on aina täytettävä seuraavat omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukset:
 - (a) 18 prosentin riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä;
 - (b) 6,75 prosentin ei-riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta vastuiden kokonaismäärästä.
2. Edellä 1 kohdassa säädetty vaatimusta ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:
 - (a) kolmen vuoden aikana päivästä, jona laitos tai ryhmä, johon laitos kuuluu, on yksilöity G-SII-laitokseksi;
 - (b) kahden vuoden aikana päivästä, jona kriisinratkaisuviranomainen on soveltanut velan arvon alentamista direktiivin 2014/59/EU mukaisesti;
 - (c) kahden vuoden aikana päivästä, jona kriisinratkaisun kohteena oleva yhteisö on ottanut käyttöön direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vaihtoehtoisen yksityisen sektorin toimenpiteen, jolla pääomainstrumentit ja muut velat on alaskirjattu tai muunnettu ydinpääomaksi (CET1), millä on pyritty vahvistamaan kriisinratkaisun kohteena olevan yhteisön pääomapohjaa kriisinratkaisuvälineitä käyttämättä.
3. Jos kokonaismäärä, joka saadaan soveltamalla 1 kohdan a alakohdan vaatimuksia saman G-SII-laitoksen jokaiseen kriisinratkaisun kohteena olevaan yhteisöön ylittää 12 artiklan mukaisesti lasketun omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimuksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen kriisinratkaisuviranomainen voi muita asianomaisia kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan toimia direktiivin 2014/59/EU 45 d artiklan 3 kohdan tai 45 h artiklan 1 kohdan mukaisesti.

92 b artikla

EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus

Laitosten, jotka ovat EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten olennaisia tytäryrityksiä eivätkä ole kriisinratkaisun kohteena olevia yhteisöjä, on täytettävä aina omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus, joka on 90 prosenttia 92 a artiklasta säädetyistä omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimuksista.

Edellä olevan 1 kohdan noudattamiseksi ensisijaisen lisäpääoman (AT1), toissijaisen pääoman (T2) ja hyväksyttävien velkojen instrumentit otetaan huomioon vain, jos ne ovat laitoksen emoyrityksen hallussa kolmannessa maassa.”

(41) Korvataan 94 artikla seuraavasti:

”94 artikla

Pientä kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaa koskeva poikkeus

1. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetään, laitokset voivat laskea kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevan omien varojen vaatimuksen 2 kohdan mukaisesti edellyttäen, että laitosten tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan koko on kuukausittain tehtävän arvioinnin perusteella enintään seuraavien kynnysarvojen suuruinen:
 - (a) 5 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;
 - (b) 50 miljoonaa euroa.
2. Jos 1 kohdassa asetetut edellytykset täyttyvät, laitokset voivat laskea kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevan omien varojen vaatimuksen seuraavasti:
 - (a) liitteessä II olevassa 1 kohdassa lueteltujen sopimusten, liitteessä II olevassa 3 kohdassa tarkoitettujen osakkeisiin liittyvien sopimusten sekä luottojohdannaisten osalta laitokset voivat olla soveltamatta 92 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua omien varojen vaatimusta kyseisiin positiioihin;
 - (b) muiden kuin a alakohdassa tarkoitettujen kaupankäyntivarastoon kuuluvien positioiden osalta laitokset voivat korvata 92 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun omien varojen vaatimuksen 92 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketulla vaatimuksella.
3. Laitosten on 1 kohtaa sovellettaessa laskettava tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoimintansa koko tiettyinä päivinä seuraavien vaatimusten mukaisesti:
 - (a) kaikki 104 artiklan mukaisesti kaupankäyntivarastoon luokitellut positiot on sisällytettävä laskentaan, seuraavia lukuun ottamatta:
 - (i) valuuttaa ja hyödykkeitä koskevat positiot;
 - (ii) luottojohdannaiset, jotka hyväksytään sisäisiksi suojauksiksi kaupankäyntivaraston ulkopuolista luottoriskiä tai vastapuoliriskiä vastaan;
 - (b) kaikki positiot on arvostettava niiden kyseisen päivän markkinahintoihin; jos

position markkinahinta ei ole saatavilla kyseiselle päivälle, laitosten on käytettävä position tuoreinta markkina-arvoa;

- (c) pitkien positoiden absoluuttinen arvo on laskettava yhteen lyhyiden positoiden absoluuttisen arvon kanssa.
- 4. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, kun ne suorittavat kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevan omien varojen vaatimuksen laskennan 2 kohdan mukaisesti, tai kun ne lopettavat sen.
- 5. Jos laitos ei enää täytä yhtään 1 kohdassa olevaa edellytystä, sen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle.
- 6. Laitoksen on lopetettava 2 kohdan mukainen kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevan omien varojen vaatimuksen määrittäminen kolmen kuukauden kuluessa jossakin seuraavista tapauksista:
 - (a) laitos ei täytä yhtään 1 kohdan edellytystä kolmen peräkkäisen kuukauden ajan;
 - (b) laitos ei täytä yhtään 1 kohdan edellytystä yli kuuden kuukauden aikana viimeksi kuluneen 12 kuukauden ajanjaksolla.
- 7. Kun laitos lakkaa laskemasta kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevan omien varojen vaatimuksen tämän artiklan säännösten mukaisesti, se saa laskea kaupankäyntivarastoon liittyvää liiketoimintaansa koskevan omien varojen vaatimuksen tämän artiklan säännösten mukaisesti vain, jos se osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki 1 kohdassa säädetyt edellytykset on täytetty keskeytyksettä kokonaisen vuoden ajan.
- 8. Laitokset eivät saa ottaa kaupankäyntivaraston positioita ainoastaan noudattaakseen jotain 1 kohdassa asetetuista edellytyksistä kuukausittaisen arvioinnin aikana.”

(42) Korvataan 99 artikla seuraavasti:

”99 artikla

Omien varojen vaatimuksista annettavat ilmoitukset ja rahoitustiedot

- 1. Laitosten on annettava toimivaltaisille viranomaisilleen ilmoitus 92 artiklassa säädetyistä velvoitteista tämän artiklan mukaisesti.

Kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen on annettava toimivaltaisille viranomaisilleen vähintään puolivuositain ilmoitus 92 a ja 92 b artiklassa säädetyistä velvoitteista.
- 2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun omista varoista ilmoittamisen lisäksi laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen rahoitustiedot, jos kyse on jostakin seuraavista laitoksista:
 - (a) laitos, johon sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1606/2002 4 artiklaa;
 - (b) luottolaitos, joka laatii konsolidoidut tilinpäätöksensä noudattaen

kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja asetuksen (EY) N:o 1606/2002 5 artiklan b kohdan mukaisesti.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia luottolaitoksia, jotka määrittävät omat varansa konsolidoinnin perusteella kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti tämän asetuksen 24 artiklan 2 kohdan nojalla, ilmoittamaan rahoitustiedot tämän artiklan mukaisesti.
4. Jäljempänä 430 a artiklassa määriteltyjen pienten laitosten on toimitettava vuosittain ja kaikkien muiden laitosten on toimitettava, jollei 6 kohdasta muuta johdu, puolivuositteittain tai useammin 1–3 kohdan mukaisesti vaaditut ilmoitukset.
5. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu rahoitustietojen ilmoittaminen koskee vain tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan antaa kattava kuva laitoksen riskiprofiilista sekä käsitys laitosten finanssialalle tai reaaliseläoudelle aiheuttamista järjestelmäriskeistä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.
6. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 1–3 kohdassa ja 100 artiklassa tarkoitettujen ilmoitusten yhtenäiset muodot, jaksotus, määräpäivät, määritelmät ja tietotekniikkaratkaisut.

Tässä artiklassa säädettyjä raportointivaatimuksia on sovellettava laitoksiin tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon ja monimuotoisuuteen sekä niiden toiminnan luonteeseen ja riskien tasoon.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.
7. EPV arvioi komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014²⁹ rahoitusvaikutukset laitoksiin sääntelyn noudattamisesta aiheutuvien kustannusten osalta ja raportoi havainnoistaan komissiolle viimeistään [31 päivänä joulukuuta 2019]. Raportissa on erityisesti tarkasteltava sitä, onko raportointivaatimuksia sovellettu riittävän oikeasuhteisella tavalla. Näitä tarkoituksia varten raportissa on
 - (a) ryhmiteltävä laitokset perustuen niiden kokoon ja monimuotoisuuteen sekä niiden toiminnan luonteeseen ja riskien tasoon. Raportissa on erityisesti oltava luokka 430 a artiklassa määriteltyjä pieniä laitoksia varten;
 - (b) mitattava kullekin laitosten luokalle aiheutuva raportointitaakka asianomaisella jaksolla täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 raportointivaatimusten täyttämiseksi ottaen huomioon seuraavat periaatteet:
 - (i) raportointitaakka on mitattava laskemalla sääntelyn noudattamisesta aiheutuneiden kustannusten suhde laitoksen nettotuloihin

²⁹

Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

asianomaisella jaksolla;

- (ii) sääntelyn noudattamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin kuuluvat kaikki kulut, jotka suoraan tai välillisesti liittyvät raportointijärjestelmien käyttöönottoon ja jatkuvaan käyttöön, kuten henkilöstöstä ja tietotekniikkajärjestelmistä sekä laki-, kirjanpito-, tilintarkastus- ja konsultointipalveluista aiheutuvat kulut;
 - (iii) asianomaisella jaksolla tarkoitetaan kutakin vuotuista jaksoa, jonka aikana laitoksille on aiheutunut sääntelyn noudattamisesta johtuneita kuluja, koska ne ovat valmistautuneet täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 680/2014 säädettyjen raportointivaatimusten täytäntöönpanoon ja jatkaneet raportointijärjestelmien jatkuvaa käyttämistä;
- (c) arvioitava, ovatko sääntelyn noudattamisesta aiheutuvat kustannukset olennaisesti estäneet vasta vahvistettuja laitoksia pääsemästä markkinoille, ja jos ovat niin missä määrin;
- (d) arvioitava b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen sääntelyn noudattamisesta aiheutuvien kustannusten vaikutus kussakin laitosten luokassa vaihtoehtokustannusten osalta; sekä
- (e) suositeltava muutoksia täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 680/2014 laitosten tai tiettyjen laitosten luokkien raportointitaakan vähentämiseksi tarvittaessa ja ottaen huomioon tämän asetuksen ja direktiivin 2013/36/EU tavoitteet. Raportissa on tehtävä ainakin suosituksia siitä, miten alennetaan 430 a artiklassa määriteltyjen pienten laitosten raportointivaatimusten rakeisuustasoa.
8. Sovellettaessa 7 kohdan d alakohtaa 'vaihtoehtokustannuksilla' tarkoitetaan arvoa, jonka laitokset menettävät niistä palveluista, joita ei toimiteta asiakkaille sääntelyn noudattamisesta aiheutuvien kustannusten vuoksi.
9. Toimivaltaiset viranomaiset kuulevat EPV:tä siitä, olisiko muidenkin kuin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen laitosten ilmoitettava rahoitustiedot konsolidoinnin perusteella 2 kohdan mukaisesti edellyttäen, että kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:
- (a) asianomaiset laitokset eivät vielä tee ilmoituksia konsolidoinnin perusteella;
 - (b) asianomaisiin laitoksiin sovelletaan direktiivin 86/635/ETY mukaista tilinpäätössäännöstä;
 - (c) rahoitustietojen ilmoittamista pidetään tarpeellisena, jotta voidaan antaa kattava kuva kyseisten laitosten toimien riskiprofiilista sekä käsitys laitosten finanssialalle tai reaalitaloudelle aiheuttamista järjestelmäriskeistä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 mukaisesti.

EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään ne ilmoitusten muodot, joita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen laitosten on käytettävä samassa alakohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

10. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että 6 kohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien kattamien tietojen lisäksi tarvitaan muita tietoja 5 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten, sen on ilmoitettava EPV:lle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle (EJRK) ne lisätiedot, jotka se katsoo tarpeelliseksi sisällyttää 6 kohdassa tarkoitettuihin teknisiin täytäntöönpanostandardeihin.
11. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa vaatimuksesta ilmoittaa tiedot, jotka määritetään tässä artiklassa ja 100, 101, 394, 415 ja 430 artiklassa tarkoitetuissa teknisissä täytäntöönpanostandardeissa, jos kyseiset tiedot ovat jo toimivaltaisten viranomaisten saatavilla muilla välineillä kuin edellä mainittujen teknisten täytäntöönpanostandardien nojalla ja myös silloin, jos tiedot ovat toimivaltaisten viranomaisten saatavilla eri muodoissa tai eri rakeisuustasoilla.”

(43) Korvataan 100 artikla seuraavasti:

*”100 artikla
Varojen vakuussidonnaisuutta koskevat raportointivaatimukset*

1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen varojen vakuussidonnaisuutensa taso.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on esitettävä jaottelu vakuussidonnaisuustyyppeihin, kuten takaisinostosopimukset, arvopaperilainaus, arvopaperistetut vastuut tai lainat, jotka on liitetty vakuutena katettuihin joukkolainoihin.”

(44) Korvataan 101 artiklan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:

”1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen puolivuositain seuraavat koostetut tiedot kustakin sellaisesta kansallisesta kiinteistömarkkinasta, jolla niillä on vastuuta.”

(45) Korvataan 101 artiklan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa määritetään 1 kohdassa tarkoitettujen koostettujen tietojen yhtenäiset muodot, määritelmät, niissä sovellettava jaksotus, raportointipäivät ja tietotekniikkaratkaisut.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetusten (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, 430 a artiklassa määriteltyjen pienten laitosten on ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitettujen tiedot vuosittain.”

(46) Muutetaan 102 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”2. Kaupankäyntitarkoitus on voitava osoittaa sellaisten strategioiden, toimintatapojen ja menettelyiden perusteella, jotka laitos on luonut hoitaakseen positiota tai sijoitussalkkua 104 artiklan mukaisesti.

3. Laitosten on luotava ja pidettävä yllä kaupankäyntivaraston hallinta- ja valvontajärjestelmiä 103 artiklan mukaisesti.

4. Kaupankäyntivaraston positiot on annettava laitoksen 104 b artiklan mukaisesti perustamille kaupankäyntiyksiköille, jollei laitokseen voida soveltaa 94 artiklassa tarkoitettua kohtelua tai jollei sille ole myönnetty 104 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vapautusta.”

(b) Lisätään 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Kaupankäyntivaraston positioihin on sovellettava 105 artiklassa määritettyjä varovaista arvostamista koskevia vaatimuksia.

6. Laitosten on käsiteltävä sisäisiä suojauksia 106 artiklan mukaisesti.”

(47) Muutetaan 103 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat kaupankäyntivaraston hoitoa varten. Toiminta- ja menettelytavoissa on otettava huomioon ainakin seuraavat:

- (a) mitkä toiminnot laitos katsoo kaupankäyntitoiminnaksi sekä kaupankäyntivaraston osaksi sovellettaessa omien varojen vaatimuksia;
- (b) missä määrin positioden arvo voidaan määrittää päivittäin suhteessa aktiivisiin likvideihin kahdensuuntaisiin markkinoihin;
- (c) mallin avulla arvostettujen positioden osalta, missä määrin laitos voi
 - (i) tunnistaa position kaikki olennaiset riskit,
 - (ii) suojata position kaikki olennaiset riskit välineillä, joille on olemassa aktiiviset likvidit kahdensuuntaiset markkinat,
 - (iii) tehdä luotettavia arvioita tärkeimmistä olettamista ja mallissa käytetyistä parametreista;
- (d) missä määrin laitos voi tehdä ja on velvollinen tekemään positioista arvostuksia, jotka voidaan validoida ulkoisesti johdonmukaisella tavalla;
- (e) missä määrin oikeudelliset rajoitukset tai muut toiminnalliset rajoitukset estävät laitosta realisoimasta tai suojaamasta positiota lyhyellä aikavälillä;
- (f) missä määrin laitos voi harjoittaa ja on velvollinen harjoittamaan positioden aktiivista riskinvalvontaa kaupankäyntitoimissaan;
- (g) missä määrin laitos voi siirtää riskejä tai positioita kirjaamalla ne joko kaupankäyntivarastoon tai sen ulkopuolelle sekä tällaisten 104 b artiklassa tarkoitettujen siirtojen ehdot.”;

(b) Korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”2. Hallinnoidessaan kaupankäyntivaraston positioitaan tai positiosalkkujaan laitoksen on noudatettava kaikkia seuraavia vaatimuksia:”;

(c) Korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) laitoksella on oltava kaupankäyntivaraston positiota tai salkkuja varten toimivan johdon hyväksymä selkeästi dokumentoitu kaupankäyntistrategia, johon sisältyy myös odotettu hallussapitoaika;”;

(d) Muutetaan 2 kohdan b alakohdan johdantokappaletta seuraavasti:

”b) laitoksella on oltava kaupankäyntivaraston positioiden tai salkkujen aktiivista hallinnointia varten selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat. Toiminta- ja menettelytavoissa on määritettävä seuraavat:”;

(e) Muutetaan 2 kohdan b alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) mitkä positiot tai positiosalkut voidaan ottaa kussakin kaupankäyntiyksikössä tai, kuten tilanne voi olla, nimetyn välittäjän toimesta;”.

(48) Korvataan 104 artikla seuraavasti:

”104 artikla

Kaupankäyntivarastoon lukeminen

1. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat sen määrittämiseksi, mitkä positiot luetaan kaupankäyntivarastoon laitosten omien varojen vaatimusten laskemiseksi 102 artiklan vaatimusten, 4 artiklan 1 kohdan 86 alakohdassa olevan kaupankäyntivaraston määritelmän ja tämän artiklan säännösten mukaisesti ottaen huomioon laitoksen riskinhallintakyky ja -käytäntö. Laitoksen on pidettävä kirjaa kyseisten toiminta- ja menettelytapojen noudattamisesta, ne on alistettava sisäiseen tarkastukseen vähintään kerran vuodessa, ja kyseisen tarkastuksen tulokset on annettava toimivaltaisten viranomaisten käyttöön.
2. Seuraavien välineiden positiot on luokiteltava kaupankäyntivarastoon:
 - (a) välineet, jotka täyttävät 6–9 kohdassa tarkoitetut korrelaatiokaupankäyntisalkkuun sisällyttämistä koskevat perusteet;
 - (b) rahoitusvälineet, joita hallinnoidaan 104 b artiklan mukaisesti perustetussa kaupankäyntiyksikössä;
 - (c) rahoitusvälineet, jotka aiheuttavat nettomääräisen lyhyen luotto-position tai nettomääräisen lyhyen osakeposition;
 - (d) välineet, jotka ovat seurausta merkintätakauksesta;
 - (e) käypään arvoon arvostetut rahoitusvarat tai -velat;
 - (f) välineet, jotka ovat seurausta markkinatakaustoiminnasta;
 - (g) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset sillä edellytyksellä, että ne täyttävät tämän artiklan 10 kohdassa määritetyt ehdot;
 - (h) julkisesti noteeratut osakkeet;
 - (i) kaupankäyntiin liittyvät arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet;

- (j) optiot mukaan lukien erotetut kytketyt johdannaiset kaupankäyntivaraston ulkopuolisista välineistä, joihin liittyy luotto- tai osakeriski.

Tämän kohdan c alakohtaa sovellettaessa laitoksella katsotaan olevan nettomääräinen lyhyt osakepositio, jos osakkeen hinnan lasku tuottaa voittoa laitokselle. Vastaavasti laitoksella katsotaan olevan nettomääräinen lyhyt luottopositio, jos luottoriskimarginaalin kasvaminen taikka liikkeeseenlaskijan tai liikkeeseenlaskijoiden ryhmän luottokelpoisuuden heikentyminen tuottaa voittoa laitokselle.

3. Seuraavien välineiden positioita ei saa luokitella kaupankäyntivarastoon:
 - (a) arvopaperistamisvarastoon nimetyt välineet;
 - (b) kiinteistöomistukset;
 - (c) vähittäisluotot sekä pienten ja keski suurten yritysten luotot;
 - (d) muut kuin 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetut yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset, joissa laitos ei voi seurata rahastoa päivittäin tai joissa laitos ei voi päivittäin saada todellisia hintatietoja pääomasijoituksilleen rahastossa;
 - (e) johdannaissopimukset, joiden kohde-etuutena on a–d alakohdassa tarkoitettuja välineitä;
 - (f) välineet, joita pidetään a–e alakohdassa tarkoitettua välinettä koskevan position erityiseltä riskiltä suojautumiseksi.
4. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitos ei saa luokitella 2 kohdan e–i alakohdassa tarkoitettua välinettä koskevaa positiota kaupankäyntivarastoon, jos kyseinen laitos kykenee osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että positiota ei pidetä kaupankäyntitarkoituksessa eikä sillä suojata kaupankäyntitarkoituksessa pidettäviä positioita.
5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitos toimittaa todisteet siitä, että positio, jota ei tarkoiteta 3 kohdassa, luokitellaan kaupankäyntivarastoon. Jos sopivia todisteita ei ole, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitos uudelleenluokittelee kyseisen position kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin, lukuun ottamatta positioita, joita tarkoitetaan 2 kohdan a–d alakohdassa.
6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitos toimittaa todisteet siitä, että positio, jota ei tarkoiteta 2 kohdan a–d alakohdassa, luokitellaan kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin. Jos sopivia todisteita ei ole, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitos uudelleenluokittelee kyseisen position kaupankäyntivarastoon, jollei positio ole sellainen, jota tarkoitetaan 3 kohdassa.
7. Korrelaatiokaupankäyntisalkun arvopaperistamispositiot ja n:n tappion luottojohdannaiset, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset, luokitellaan korrelaatiokaupankäyntisalkkuun:

- (a) positiot eivät ole uudelleenarvopaperistettuja positioita, arvopaperistettujen omaisuuserien etuoikeusluokan optioita eivätkä mitään muita arvopaperistettujen vastuiden johdannaisia, jotka eivät tarjoa suhteellista osuutta etuoikeusluokan tuotosta;
- (b) kaikki niiden kohde-etuutena toimivat välineet ovat
 - (i) yhden kohteen välineitä mukaan lukien yhteen riskikohteeseen perustuvat luottojohdannaiset, joille on olemassa likvidit kahdensuuntaiset markkinat;
 - (ii) i alakohdassa tarkoitettuihin välineisiin perustuvia yleisesti kaupan kohteena olevia indeksejä.

Kahdensuuntaisten markkinoiden katsotaan olevan olemassa, jos on tehty vilpittömässä mielessä itsenäisiä osto- ja myyntitarjouksia, niin että viimeisimpään myyntihintaan järkevässä suhteessa oleva hinta tai senhetkiset vilpittömässä mielessä tehdyt kilpailukykyiset osto- ja myyntitarjousnoteeraukset voidaan määritellä yhden päivän aikana ja toimittaa kyseiseen hintaan suhteellisen lyhyen ajan kuluessa kaupankäyntitavan mukaisesti.

8. Positioita, joissa on jokin seuraavista kohde-etuutena toimivista välineistä, ei saa sisällyttää korrelaatiokaupankäyntisalkkuun:
 - (a) kohde-etuutena toimivat välineet, jotka kuuluvat 112 artiklan h tai i alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin;
 - (b) erillisyhtiöön kohdistuva saatava, jonka vakuutena on suoraan tai välillisesti positio, joka 6 kohdan mukaisesti ei itse olisi hyväksyttävissä sisällytettäväksi korrelaatiokaupankäyntisalkkuun.
9. Laitokset voi sisällyttää korrelaatiokaupankäyntisalkkuun positioita, jotka eivät ole arvopaperistamispositioita eivätkä n:n tappion luottojohdannaisia, mutta jotka suojaavat tämän kaupankäyntisalkun muita positioita edellyttäen, että välineelle tai sen kohde-etuutena oleville välineille on olemassa 7 kohdan viimeisen alakohdan mukaiset likvidit kahdensuuntaiset markkinat.
10. Laitoksen on luokiteltava yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä koskeva positio kaupankäyntivarastoon, kun se täyttää vähintään toisen seuraavista ehdoista:
 - (a) laitos voi päivittäin seurata yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä;
 - (b) laitos voi päivittäin saada yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavaa yritystä koskevia hintatietoja.”

(49) Lisätään 104 a ja 104 b artikla seuraavasti:

*”104 a artikla
Position uudelleenluokittelu*

1. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toimintatavat sen määrittämiseksi, mitkä poikkeukselliset olosuhteet oikeuttavat uudelleenluokitteluun

kaupankäyntivarastoon kuuluvan position kaupankäyntivaraston ulkopuoliseksi positioksi tai päinvastoin kaupankäyntivaraston ulkopuolisen position kaupankäyntivaraston ulkopuoliseksi positioksi, jotta ne voivat määrittää omien varojen vaatimuksensa toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla. Laitosten on tarkasteltava näitä toimintatapoja vähintään kerran vuodessa.

EPV laatii viimeistään [kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä] ohjeet siitä, mitä tarkoitetaan poikkeuksellisilla olosuhteilla tätä artiklaa sovellettaessa.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan, joka koskee kaupankäyntivarastoon kuuluvan position uudelleenluokittelua kaupankäyntivaraston ulkopuoliseksi positioksi tai käänteisesti kaupankäyntivaraston ulkopuolisen position uudelleenluokittelua kaupankäyntivarastoon kuuluvaksi positioksi, jotta laitokset voivat määrittää omien varojen vaatimuksensa, vain silloin kun laitos on toimittanut toimivaltaisille viranomaisille kirjallisia todisteita siitä, että sen päätös position uudelleenluokittelemiseksi on seurausta poikkeuksellisesta olosuhteesta, joka on yhdenmukainen laitoksen 1 kohdan mukaisesti vahvistamien toimintatapojen kanssa. Tätä tarkoitusta varten laitoksen on toimitettava riittävästi todisteita siitä, että positio ei enää täytä niitä ehtoja, joiden mukaan se on luokiteltava kaupankäyntivarastoon kuuluvaksi tai kaupankäyntivaraston ulkopuoliseksi positioksi 104 artiklan mukaisesti.

Laitoksen ylimmän hallintoelimen on hyväksyttävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös.

3. Kun toimivaltaiset viranomaiset ovat myöntäneet luvan 2 kohdan mukaisesti, laitoksen on
 - (a) ilmoitettava julkisesti aikaisimpana mahdollisena raportointipäivänä tieto siitä, että sen positio on uudelleenluokiteltu;
 - (b) jollei 4 kohdassa tarkoitettu kohtelusta muuta johdu, määritettävä aikaisimmasta mahdollisesta raportointipäivästä lähtien uudelleenluokitellun position omien varojen vaatimukset 92 artiklan mukaisesti.
4. Jos aikaisimpana mahdollisena raportointipäivänä position uudelleenluokittelusta johtuva laitoksen omien varojen vaatimusten nettomuutos johtaa omien varojen vaatimusten nettovähennykseen, laitoksella on oltava hallussaan nettomuutoksen verran lisää omia varoja ja sen on julkistettava kyseisten omien lisävarojen määrä. Kyseisten omien lisävarojen määrän on säilyttävä muuttumattomana, kunnes positio erääntyy, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset anna laitokselle lupaa poistaa määrää vaiheittain aikaisemmin.

5. Position uudelleenluokittelu tämän artiklan mukaisesti on peruuttamaton.

104 b artikla

Kaupankäyntiyksikköä koskevat vaatimukset

1. Laitosten on perustettava kaupankäyntiyksiköitä ja annettava kukin kaupankäyntivarastoonsa kuuluva positio jollekin kyseisistä kaupankäyntiyksiköistä. Kaupankäyntivarastoon kuuluvat positiot voidaan antaa samalle kaupankäyntiyksikölle vain, jos ne ovat kaupankäyntiyksikön hyväksytyn liiketoimintastrategian mukaisia ja jos niitä hallinnoidaan ja valvotaan johdonmukaisesti 2 kohdassa säädetyllä tavalla.
2. Laitosten kaupankäyntiyksiköiden on aina täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:
 - (a) jokaisella kaupankäyntiyksiköllä on oltava selkeä ja erottuva liiketoimintastrategia ja riskienhallintarakenne, joka on riittävä sen liiketoimintastrategiaa varten;
 - (b) jokaisella kaupankäyntiyksiköllä on oltava selkeä organisaatorakenne; laitoksessa toimivien nimettyjen välittäjien on hallinnoitava jokaista kaupankäyntiyksikön positiota; jokaisella välittäjällä on oltava nimetyt tehtävät kaupankäyntiyksikössä; kukin välittäjä voidaan nimetä vain yhtä kaupankäyntiyksikköä varten; yhden välittäjän jokaisessa kaupankäyntiyksikössä on otettava johtava asema valvoakseen kaupankäyntiyksikön toimintoja ja muita välittäjiä;
 - (c) jokaiselle kaupankäyntiyksikölle on asetettava kyseisen kaupankäyntiyksikön liiketoimintastrategian mukaiset positiolimitit;
 - (d) vähintään viikoittain on laadittava kaupankäyntiyksikön tasolla toimintoja, kannattavuutta, riskienhallintaa ja sääntelyvaatimuksia koskevat raportit, ja ne on säännöllisesti toimitettava laitoksen ylimmälle hallintoelimelle;
 - (e) jokaisella kaupankäyntiyksiköllä on oltava selkeä vuotuinen liiketoimintasuunnitelma, joka sisältää hyvin määritellyn palkitsemisjärjestelmän, joka perustuu luotettaviin suoritusten arvioinnissa käytettyihin perusteisiin.
3. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, miten ne noudattavat 2 kohdan vaatimuksia. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että laitos muuttaa kaupankäyntiyksiköidensä rakennetta tai organisaatiota tämän artiklan noudattamiseksi.
4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitokset, jotka käyttävät 325 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja menetelmiä markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten määrittämiseksi, voivat hakea vapautusta kaikkien tai joidenkin tämän artiklan vaatimusten soveltamisesta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää vapautuksen, jos laitos osoittaa, että

- (a) laitoksen kyky hallinnoida ja valvoa tehokkaasti kaupankäyntivarastoon kuuluvien positioidensa markkinariskejä ei heikkenisi olennaisesti, vaikka 2 kohtaa ei noudatettaisi;
 - (b) laitos noudattaa 103 artiklassa säädettyjä kaupankäyntivaraston hoitoa koskevia yleisiä vaatimuksia.”
- (50) Muutetaan 105 artikla seuraavasti:
- (a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kaikkiin kaupankäyntivaraston positiioihin ja käypään arvoon arvostettaviin kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin positiioihin on sovellettava tässä artiklassa määritettyjä varovaista arvostamista koskevia vaatimuksia. Laitosten on erityisesti varmistettava, että niiden kaupankäyntivaraston positioiden varovaisen arvostamisen varmuusaste on asianmukainen, kun otetaan huomioon kaupankäyntivaraston positioiden ja käypään arvoon arvostettavien kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden dynaaminen luonne, erityiseen varovaisuuteen liittyvät vaatimukset sekä kaupankäyntivaraston positiioita ja käypään arvoon arvostettavia kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positiioita koskevien omien varojen vaatimusten soveltamistapa ja tarkoitus.”;
 - (b) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Laitosten on arvostettava kaupankäyntivaraston positiot käypään arvoon uudelleen vähintään päivittäin. Kyseisten positioiden arvonmuutokset on ilmoitettava laitoksen tuloslaskelmassa.

4. Laitosten on mahdollisuuksien mukaan aina arvostettava markkinahintaan kaupankäyntivaraston positionsa ja käypään arvoon arvostettavat kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positionsa, myös silloin, kun ne soveltavat kyseisiin positiioihin asianomaista pääomakohtelua.”;
 - (c) korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”6. Kun arvostusta markkinahintaan ei voida suorittaa, laitosten on varovaisesti arvostettava positionsa ja salkkunsu mallin avulla, myös laskiessaan kaupankäyntivaraston positioiden ja käypään arvoon arvostettujen kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positiioita koskevia omien varojen vaatimuksia.”;
 - (d) korvataan 7 kohdan viimeinen alakohta seuraavasti:

Sovellettaessa d alakohtaa kaupankäyntiyritykset eivät saa osallistua mallin kehittämiseen tai hyväksymiseen ja malli on testattava riippumattomasti, mukaan lukien mallin matemaattisen perustan, käytettyjen oletusten ja ohjelmistototeutuksen validointi.”;
 - (e) korvataan 11 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) ylimääräinen aika, joka tarvittaisiin position suojaamiseksi tai siihen sisältyviltä riskeiltä suojautumiseksi niiden likviditeettihorisonttien jälkeen, jotka on osoitettu position riskitekkijöille 325 be artiklan mukaisesti;”.
- (51) Muutetaan 106 artikla seuraavasti:
- (a) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Edellä olevan 1 kohdan vaatimuksia on sovellettava rajoittamatta kaupankäyntivarastoon kuulumattomaan tai siihen kuuluvaan suojattuun positioon tapauksen mukaan sovellettavia vaatimuksia.

3. Jos laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottorisktiin tai vastapuolirisktiin liittyvän vastuun käyttämällä kaupankäyntivarastonsa kirjattua luottojohdannaista, kyseinen luottojohdannaispositio on hyväksyttävä kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen luottorisktiin tai vastapuolirisktiin liittyvän vastuun sisäiseksi suojaukseksi 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa, kun laitos tekee hyväksytyn kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa toisen luottojohdannaisransaktion, joka täyttää kaupankäyntivarastoon kuulumattoman takauksen luonteista luottosuojaa koskevat vaatimukset ja kuittaa täydellisesti sisäisen suojauksen aiheuttaman markkinariskin.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytty sisäinen suojaus ja kolmannen osapuolen kanssa tehty luottojohdannaista koskeva sopimus on sisällytettävä kaupankäyntivarastoon laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.”;

(b) Lisätään 4, 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”4. Jos laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen osakerisktiin liittyvän vastuun käyttämällä kaupankäyntivarastonsa kirjattua osakejohdannaista, kyseinen osakejohdannaispositio on hyväksyttävä kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen osakerisktiin liittyvän vastuun sisäiseksi suojaukseksi 92 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää laskettaessa, kun laitos tekee hyväksytyn kolmannen osapuolen luottosuojan tarjoajan kanssa toisen osakejohdannaisransaktion, joka täyttää kaupankäyntivarastoon kuulumattoman takauksen luonteista luottosuojaa koskevat vaatimukset ja kuittaa täydellisesti sisäisen suojauksen aiheuttaman markkinariskin.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti hyväksytty sisäinen suojaus ja kolmannen osapuolen kanssa tehty osakejohdannaista koskeva sopimus on sisällytettävä kaupankäyntivarastoon laskettaessa markkinariskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.

5. Kun laitos suojaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin korkoriskeihin liittyviä vastuita käyttämällä kaupankäyntivarastonsa kirjattua korkoriskipositiota, kyseistä positiota on pidettävä sisäisenä suojauksena arvioitaessa kaupankäyntivarastoon kuulumattomista positioista syntyviä korkoriskejä direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklan mukaisesti, kun seuraavat ehdot täyttyvät:

(a) positio on osoitettu 104 b artiklan mukaisesti perustetulle kaupankäyntiyksikölle, jonka liiketoimintastrategia keskittyy yksinomaan korkoriskien sisäisten suojausten markkinariskin hallintaan ja vähentämiseen. Tätä tarkoitusta varten kyseinen kaupankäyntiyksikkö voi ottaa muita korkoriskipositioita kolmansien osapuolten tai laitoksen muiden kaupankäyntiyksiköiden kanssa, edellyttäen että kyseiset muut kaupankäyntiyksiköt kuittaavat täydellisesti kyseisten muiden korkoriskipositioiden aiheuttaman markkinariskin ottamalla vastakkaismerkkisiä korkoriskipositioita kolmansien osapuolten kanssa;

(b) laitos on dokumentoinut täydellisesti sen, miten positio vähentää kaupankäyntivarastoon kuulumattomista positioista syntyviä korkoriskejä sovellettaessa direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklan vaatimuksia;

6. Edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kaikkien kaupankäyntiyrityksille osoitettujen tai kaupankäyntiyrityksen ottamien positioiden markkinariskien omien varojen vaatimukset on laskettava itsenäisesti erillisenä salkkuna, ja ne täydentävät muita kaupankäyntivarastoon kuuluvia positioita koskevia omien varojen vaatimuksia.”

(52) Korvataan 107 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tässä asetuksessa kolmannen maan sijoituspalveluyritykseen, kolmannen maan luottolaitokseen ja kolmannen maan pörssiin liittyviä vastuuta kohdellaan samoin kuin saamia laitokselta vain, jos kolmannen maan kyseiseen sijoituspalveluyritykseen, luottolaitokseen tai pörssiin soveltamat vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyvaatimukset vastaavat vähintään unionin soveltamia vaatimuksia.”

(53) Korvataan 128 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on sovellettava 150 prosentin riskipainoa vastuisiin, jotka sisältävät erityisen suuria riskejä.

2. Tätä artiklaa sovellettaessa laitosten on käsiteltävä spekulatiivista kiinteän omaisuuden rahoitusta vastuina, jotka sisältävät erityisen suuria riskejä.”

(54) Korvataan 132 artikla seuraavasti:

”132 artikla

CIU:ssa olevia osuuksien tai osakkeiden muodossa olevia vastuuta koskevat omien varojen vaatimukset

1. Laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen kertomalla CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka lasketaan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla menetelmällä, kyseisten laitosten hallussa olevien osuuksien tai osakkeiden prosenttiosuudella.

2. Jos 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, laitokset voivat soveltaa 132 a artiklan 1 kohdan mukaista läpikatsomisperiaatetta tai 132 a artiklan 2 kohdan mukaista sijoitusmandaattiin perustuvaa menetelmää.

Jollei 132 b artiklan 2 kohdasta muuta johdu, laitosten, jotka eivät sovelta läpikatsomisperiaatetta tai sijoitusmandaattiin perustuvaa menetelmää, on sovellettava 1,250 prosentin riskipainoa (vaihtoehtoinen menetelmä, ’fall-back approach’) CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen.

Laitokset voivat laskea riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen käyttämällä tässä kohdassa olevien menetelmien yhdistelmää sillä edellytyksellä, että edellytykset kyseisten menetelmien käyttämiselle täyttyvät.

3. Laitokset voivat määrittää CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 132 a artiklassa säädettyjen menetelmien avulla, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- (a) CIU on jokin seuraavista:
- (i) siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys, joista säädetään direktiivissä 2009/65/EY;
 - (ii) unioniin sijoittautunut vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on rekisteröitynyt direktiivin 2011/61/EU 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla;
 - (iii) vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unioniin sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on saanut toimiluvan direktiivin 2011/61/EU 6 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
 - (iv) vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on saanut toimiluvan direktiivin 2011/61/EU 37 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
 - (v) unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoinen sijoitusrahasto, jota hoitaa unionin ulkopuolelle sijoittautunut vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja ja jota markkinoidaan direktiivin 2011/61/EU 42 artiklan mukaisesti;
- (b) CIU:n esite tai vastaava asiakirja sisältää seuraavat tiedot:
- (i) omaisuuslajit, joihin CIU:lla on valtuudet sijoittaa;
 - (ii) jos sovelletaan sijoitusrajoja, suhteelliset rajat ja niiden laskentamenetelmät;
- (c) CIU:n raportointi laitokselle täyttää seuraavat vaatimukset:
- (i) CIU:n liiketoiminnasta raportoidaan vähintään yhtä usein kuin laitoksen liiketoiminnasta;
 - (ii) rahoitustiedot ovat riittävän tarkkajakoisia, jotta laitos voi laskea CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laitoksen valitsemaa menetelmää käyttäen;
 - (iii) jos laitos soveltaa läpikatsomisperiaatetta, riippumaton kolmas osapuoli todentaa kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tiedot.
4. Laitokset, joilla ei ole riittäviä tietoja, joiden avulla ne voisivat laskea CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 132 a artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti, voivat käyttää kolmannen osapuolen laskelmia sillä

edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

(a) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:

- (i) CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;
- (ii) i alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien CIU:iden osalta CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen yhtiö täyttää 3 kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen.

(b) kolmas osapuoli suorittaa laskennan 132 a artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti, tapauksen mukaan;

(c) ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut kolmannen osapuolen laskelmien paikkansapitävyyden.

Laitokset, jotka käyttävät kolmannen osapuolen laskelmia, käyttävät kyseisistä laskelmista saatavaan CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään kerrointa, joka on 1,2.

1. Jos laitos soveltaa 132 a artiklassa tarkoitettuja menetelmiä laskeakseen CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ('tason 1 CIU') ja jos mikä tahansa tason 1 CIU:n kohde-etuuteen liittyvä vastuu on toisessa CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleva vastuu ('tason 2 CIU'), tason 2 CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä voidaan laskea käyttäen mitä tahansa kolmesta 2 kohdassa kuvatussa menetelmästä. Laitos voi käyttää läpikatsomisperiaatetta laskeakseen CIU:iden vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät tasolla 3 ja sitä seuraavilla tasoilla vain, jos se on käyttänyt samaa menetelmää laskennassa edellisellä tasolla. Muussa tapauksessa sen on käytettävä vaihtoehtoista menetelmää (fall-back approach).

6. CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka lasketaan läpikatsomisperiaatteen ja sijoitusmandaattiin perustuvan menetelmän mukaisesti, rajataan kyseisen CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään, joka lasketaan vaihtoehtoisen menetelmän (fall-back approach) mukaisesti."

(55) Lisätään 132 a artikla seuraavasti:

"132 a artikla

Menetelmät CIU:iden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseksi

1. Jos 132 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät, niiden laitosten, joilla on riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista, on otettava kyseiset vastuut huomioon laskeakseen CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän painottamalla kaikkia CIU:n kohde-etuuteen liittyviä vastuita ikään kuin ne kohdistuisivat välittömästi kyseisiin laitoksiin.

2. Jos 132 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät, ne laitokset, joilla ei ole riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista voidakseen käyttää läpikatsomisperiaatetta, voivat laskea kyseisten vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän CIU:n sijoitusmandaatissa ja asianomaisessa lainsäädännössä asetettujen rajojen mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa laitosten on tehtävä laskelmat olettaen, että CIU:n vastuut syntyvät ensiksi sellaisista sen sijoitusmandaatin tai asianomaisen lainsäädännön mukaisen enimmäismäärän puitteissa sallituista vastuista, joilla omien varojen vaatimus on suurin, minkä jälkeen vastuut kertyvät laskevassa järjestyksessä, kunnes vastuiden yhteenlaskettu enimmäismäärä saavutetaan.

Laitosten on suoritettava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu laskenta tämän osaston tässä luvussa, tämän osaston 5 luvussa ja tämän osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

3. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädetään, laitokset, jotka laskevat CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, voivat korvata kyseisen CIU:n johdannaisvastuiden arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksen määrällä, joka on 50 prosenttia kyseisten vastuiden vastuuarvosta laskettuna tapauksen mukaan tämän osaston 6 luvun 3, 4 tai 5 jakson mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos voi jättää johdannaisvastuiden arvonokaisuriskin omien varojen vaatimuksen laskennan ulkopuolelle ne vastuut, joita kyseinen vaatimus ei koskisi, jos ne kohdistuisivat välittömästi laitokseen.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään, miten laitosten on laskettava 2 kohdassa tarkoitettujen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät silloin, kun saatavilla ei ole laskentaan tarvittavia lähtötietoja.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [yhdeksän kuukauden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

- (56) Lisätään 132 b artikla seuraavasti:

”132 b artikla

CIU:iden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärien laskentamenetelmiä koskevat poikkeukset

5. Laitosten on jätettävä 132 artiklassa tarkoitettujen laskelmien ulkopuolelle CIU:n hallussa olevat ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, jotka on vähennettävä kutakin niistä koskevien 36 artiklan 1 kohdan, 56 artiklan ja 66 artiklan mukaisesti.

6. Laitokset voivat jättää 132 artiklassa tarkoitettujen laskelmien ulkopuolelle CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevat vastuut 150 artiklan 1 kohdan g ja h alakohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja sen sijaan soveltaa niihin 133 artiklassa säädettyä kohtelua.”

(57) Korvataan 152 artikla seuraavasti:

”152 artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä (CIU) olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa olevien saamisten käsittely

1. Laitosten on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärät CIU:ssa olevien osuuksien tai osakkeiden muodossa oleville vastuilleen kertomalla CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka lasketaan tässä artiklassa tarkoitettulla menetelmällä, kyseisten laitosten hallussa olevien osuuksien tai osakkeiden prosenttiosuudella.
2. Jos 132 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät, niiden laitosten, joilla on riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista, on otettava huomioon kyseiset kohde-etuuteen liittyvät vastuut laskeakseen CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän painottamalla kaikkia CIU:n kohde-etuuteen liittyviä vastuita ikään kuin ne kohdistuisivat välittömästi kyseisiin laitoksiin.
3. Poiketen siitä, mitä 92 artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädetään, laitokset, jotka laskevat CIU:n riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, voivat korvata kyseisen CIU:n johdannaisvastuiden arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen määrällä, joka on 50 prosenttia kyseisten vastuiden vastuuarvosta laskettuna tapauksen mukaan tämän osaston 6 luvun 3, 4 tai 5 jakson mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, laitos voi jättää johdannaisvastuiden arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksen laskennan ulkopuolelle ne vastuut, joita kyseinen vaatimus ei koskisi, jos ne kohdistuisivat välittömästi laitokseen.
4. Laitokset, jotka soveltavat läpikatsomisperiaatetta 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja jotka täyttävät 150 artiklan mukaiset pysyvän osittaisen käytön edellytykset tai jotka eivät täytä edellytyksiä tässä luvussa säädettyjen menetelmien soveltamiseksi kaikkien CIU:n kohde-etuuteen liittyvien vastuiden tai niiden osien osalta, on laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja odotettujen tappioiden määrä seuraavien periaatteiden mukaisesti:
 - (a) laitosten on sovellettava 147 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun oman pääoman ehtoisten vastuiden vastuuryhmään kuuluviin vastuisiin 155 artiklan 2 kohdassa säädettyä yksinkertaisen riskipainon menetelmää;

- (b) laitosten on sovellettava arvopaperistettujen vastuiden vastuuryhmään kuuluviin vastuisiin 261 artiklassa säädettyä luottoluokitukseen perustuvaa arviointimallia;
- (c) laitosten on sovellettava kaikkiin muihin kohde-etuuteen liittyviin vastuisiin tämän osaston 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää.

Jos laitos ei ensimmäisen alakohdan a alakohdtaa sovellettaessa pysty erottamaan pääomasijoituksiin liittyviä vastuuta, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyviä vastuuta ja muihin oman pääoman ehtoihin sijoituksiin liittyviä vastuuta toisistaan, sen on käsiteltävä kyseisiä vastuuta kuten muita oman pääoman ehtoisia sijoituksia.

- 5. Jos 132 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyvät, ne laitokset, joilla ei ole riittävästi tietoa CIU:n kohde-etuuteen liittyvistä yksittäisistä vastuista, voivat laskea kyseisten riskien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän 132 a artiklan 2 kohdassa säädetyn sijoitusmandaattiin perustuvan menetelmän mukaisesti. Laitosten on kuitenkin sovellettava tämän artiklan 4 kohdan a, b ja c alakohdassa lueteltuihin vastuisiin kyseisissä alakohdissa säädettyjä menetelmiä.
- 6. Jollei 132 b artiklan 2 kohdasta muuta johdu, laitosten, jotka eivät sovelle tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaista läpikatsomisperiaatetta tai tämän artiklan 5 kohdan mukaista sijoitusmandaattiin perustuvaa menetelmää, on sovellettava 132 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoista menetelmää (fall-back approach).
- 7. Laitokset, joilla ei ole riittäviä tietoja, joiden avulla ne voisivat laskea CIU:n riskipainotetun määrän 2, 3, 4 ja 5 kohdassa säädettyjen menetelmien mukaisesti, voivat käyttää kolmannen osapuolen laskelmia sillä edellytyksellä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) kolmas osapuoli on jokin seuraavista:
 - (i) CIU:n säilytysyhteisönä toimiva laitos tai säilytysyhteisönä toimiva rahoituslaitos edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja säilyttää kaikkia arvopapereita kyseisessä säilytysyhteisönä toimivassa laitoksessa tai säilytysyhteisönä toimivassa rahoituslaitoksessa;
 - (ii) i alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien CIU:iden osalta CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen CIU:n rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädettyt kriteerit;
 - (b) muiden kuin 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta kolmas osapuoli suorittaa laskennan 132 a artiklan 1 kohdassa säädettyä menetelmää käyttäen;
 - (c) edellä 4 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta kolmas osapuoli suorittaa laskennan kyseisissä kohdissa säädettyjä menetelmiä käyttäen;

- (d) ulkopuolinen tilintarkastaja on vahvistanut kolmannen osapuolen laskelmien paikkansapitävyyden.

Laitokset, jotka käyttävät kolmannen osapuolen laskelmia, käyttävät kyseisistä laskelmista saataviin CIU:n vastuiden riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärään kerrointa, joka on 1,2.

8. Tätä artiklaa sovellettaessa sovelletaan 132 artiklan 5 ja 6 kohdassa ja 132 b artiklassa olevia säännöksiä.”

- (58) Korvataan 201 artiklan 1 kohdan h alakohta seuraavasti:

”h) ehdot täyttävät keskusvastapuolet.”

- (59) Lisätään 204 a artikla seuraavasti:

*”204 a artikla
Osakejohdannaisten hyväksyttävät tyypit*

1. Laitokset voivat käyttää osakejohdannaisia, jotka ovat tuottojenvaihtosopimuksia tai taloudellisessa mielessä käytännössä vastaavia, hyväksyttävänä luottosuojana vain sisäisten suojausten toteuttamiseksi.

Kun laitos ostaa luottosuojaa tuottojenvaihtosopimuksen avulla ja kirjaa vaihtosopimuksen perusteella saadut nettomaksut nettotuloiksi, mutta ei kirjaa vastaavaa suojattavan omaisuuserän arvon alentumista joko käyvän arvon alennuksena tai varausten lisäyksenä, luottosuojaa ei pidetä hyväksyttävänä.

2. Kun laitos toteuttaa sisäisen suojauksen osakejohdannaista käyttäen, kaupankäyntivarastoon siirretty luottoriski on siirrettävä kolmannelle tai kolmansille, jotta sisäistä suojausta voidaan pitää hyväksyttävänä luottosuojana tätä lukua sovellettaessa.

Kun laitos on toteuttanut sisäisen suojauksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti, ja tässä luvussa asetetut vaatimukset täyttyvät, laitoksen on takauksen luonteista luottosuojaa hankkiessaan sovellettava tämän luvun 4–6 jaksossa esitettyjä sääntöjä riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja odotettujen tappioiden yhteismäärän laskennasta.”

- (60) Muutetaan 223 artikla seuraavasti:

- (a) Korvataan 3 kohdan viimeinen alakohta seuraavasti:

”Kun kyseessä ovat OTC-johdannaisopimukset, 6 luvun 6 jaksossa säädettyä menetelmää käyttävien laitosten on laskettava E_{VA} seuraavasti:

$$E_{VA} = E.$$

- (b) Korvataan 5 kohdan viimeinen alakohta seuraavasti:

”Kun kyseessä ovat OTC-johdannaisopimukset, tämän osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa säädettyjä menetelmiä käyttävien laitosten on tapauksen mukaan otettava huomioon kyseisissä jaksoissa säädetty vakuuden riskiä vähentävät vaikutukset.”

(61) Korvataan 272 artiklan 6 ja 12 alakohta seuraavasti:

”6) ’suojausryhmällä’ sellaista liiketoimien ryhmää yhden nettoutusryhmän sisällä, johon voidaan soveltaa täydellistä tai osittaista kuittausta määritettäessä tulevaisuuden potentiaalista vastapuoliriskiä tämän luvun 3 tai 4 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti;

12) ’markkina-arvolla (current market value, CMV)’ tämän luvun 3–5 jaksoa sovellettaessa kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien liiketoimien nettomarkkina-arvoa ilman saatuja tai asetettuja vakuuksia, missä positiiviset ja negatiiviset markkina-arvot on nettoutettu laskettaessa markkina-arvoa;”.

(62) Lisätään 272 artiklaan 7 a ja 12 a kohta seuraavasti:

”7 a) ’yksisuuntaisella vakuusvajesopimuksella’ vakuusvajesopimusta, jonka mukaan laitoksen on asetettava vakuusmarginaali vastapuolelle, mutta se ei saa vakuusmarginaalia kyseiseltä vastapuolelta tai päinvastoin;”.

”12 a) ’riippumattomalla vakuuden nettomäärällä’ soveltuvin osin nettoutusryhmän vastaanotetun tai asetetun nettovakuuden volatiliteettikorjattua arvoa pois lukien vakuusmarginaali;”.

(63) Muutetaan 273 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitosten on laskettava liitteessä II lueteltujen sopimusten vastuuarvo jonkin tämän luvun 3–6 jaksossa esitetyn menetelmän perusteella tämän artiklan mukaisesti.

Jos laitos ei täytä 273 a artiklan 2 kohdan mukaisia ehtoja, se ei saa käyttää tämän luvun 4 jaksossa esitettyä menetelmää. Jos laitos ei täytä 273 a artiklan 3 kohdan mukaisia ehtoja, se ei saa käyttää tämän luvun 5 jaksossa esitettyä menetelmää.

Määritettäessä liitteessä II olevassa 3 kohdassa lueteltujen sopimusten vastuuarvoja laitos ei saa käyttää tämän luvun 5 jaksossa esitettyä menetelmää.

Laitokset voivat ryhmänä käyttää tämän luvun 3–6 jaksossa esitettyjä menetelmiä yhdistelmänä jatkuvasti. Yksittäinen laitos ei saa käyttää tämän luvun 3–6 jaksossa esitettyjä menetelmiä yhdistelmänä jatkuvasti.”

(b) Korvataan 6, 7, 8 ja 9 kohta seuraavasti:

”6. Kaikissa tämän luvun 3–6 jaksossa vahvistetuissa menetelmissä tietyn vastapuolen vastuuarvo on sama kuin kyseisen vastapuolen kullekin nettoutusryhmälle laskettujen vastuuarvojen summa.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun yhtä vakuusvajesopimusta sovelletaan useaan kyseisen vastapuolen nettoutusryhmään ja laitos käyttää yhtä tämän luvun 3 ja 6 jaksossa säädettyä menetelmää kyseisten nettoutusryhmien vastuuarvon laskemiseksi, vastuuarvo on laskettava kyseisen jakson mukaisesti.

Tietylle vastapuolelle liitteessä II lueteltujen OTC-johdannaisopimusten tietyille nettoutusryhmälle tämän luvun mukaisesti laskettu vastuuarvo on nolla tai – jos seuraavaksi mainittu luku on suurempi – vastapuoleen liittyvien kaikkien nettoutusryhmien vastuuarvojen summan ja kyseiseen vastapuoleen liittyvän

sellaisen vastuun arvonoinnissa (CVA) summan, jonka laitos hyväksyy tapahtuneeksi arvonalennukseksi, välinen erotus. Vastuiden arvonoinnissa on laskettava ilman, että otetaan huomioon tätä kuittaavaa velan arvonoinnissa, joka kohdistuisi yrityksen omaan luottoriskiin ja jonka yritys on jo vähentänyt omista varoista 33 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

7. Laskettaessa vastuuarvoja tämän luvun 3–5 jaksossa säädettyjen menetelmien mukaisesti laitokset voivat käsitellä kahta samaan nettoutussopimukseen kuuluvaa OCT-johdannaisoppimusta, jotka ovat täysin yhdenmukaisia, ikään kuin ne olisivat yksi sopimus, jonka nimellinen pääoma on nolla.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa kahden OCT-johdannaisoppimuksen katsotaan olevan täysin yhdenmukaisia, kun ne täyttävät kaikki seuraavat ehdot:

- (a) niiden riskipositiot ovat vastakkaismerkkisiä;
- (b) niiden ominaisuudet ovat samat lukuun ottamatta kaupantekopäivää;
- (c) niiden kassavirrat kuittaavat toisensa täysin.

8. Laitosten on määriteltävä pitkän selvitysjaksan liiketoimista aiheutuvien vastuiden vastuuarvot käyttäen mitä tahansa tämän luvun 3–6 jaksossa vahvistettua menetelmää riippumatta menetelmästä, jonka laitos on valinnut OCT-johdannaisille ja takaisinostotransaktioille, arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksiantamiselle tai -ottamiselle sekä vakuudelliselle limiittiluotonannolle. Laskiessaan omien varojen vaatimuksia, jotka koskevat pitkän selvitysjaksan liiketoimia, laitos, joka käyttää 3 luvussa vahvistettua menetelmää, voi soveltaa riskipainoja 2 luvussa vahvistetun menetelmän mukaisesti jatkuvasti ja kyseisten positioden olennaisuudesta riippumatta.

9. Tämän luvun 3–6 jaksossa vahvistettujen menetelmien osalta laitosten on käsiteltävä liiketoimia, joissa on havaittu wrong-way -erityisriski, 291 artiklan mukaisesti.”

(64) Lisätään 273 a ja 273 b artikla seuraavasti:

”273 a artikla

Edellytykset yksinkertaistettujen menetelmien käyttämiselle vastuuarvoa laskettaessa

1. Laitos voi laskea johdannaispositioiden vastuuarvon 4 jaksossa säädetyn menetelmän mukaisesti edellyttäen, että sen tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä johdannaisiin liittyvän liiketoiminnan koko on kuukausittain tehtävän arvioinnin perusteella enintään seuraavien kynnysarvojen suuruinen:

- (a) 10 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;
- (b) 150 miljoonaa euroa;

Tätä kohtaa sovellettaessa laitosten on määriteltävä tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä johdannaisiin liittyvän liiketoiminnan koko tiettyinä päivinä sisällyttämällä siihen kaikki niiden johdannaispositiot lukuun ottamatta luottojohdannaisia, jotka hyväksytään sisäisinä suojauksina kaupankäyntivaraston ulkopuolista luottoriskiä vastaan.

2. Laitos voi laskea korko-, valuutta- ja kultajohdannaispositioiden vastuuarvon 5 jakson mukaisesti edellyttäen, että sen tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä johdannaisiin liittyvän liiketoiminnan koko on kuukausittain tehtävän arvioinnin perusteella enintään seuraavien kynnysarvojen suuruinen:
 - (a) 5 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;
 - (b) 20 miljoonaa euroa;Tätä kohtaa sovellettaessa laitosten on määritettävä tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä johdannaisiin liittyvän liiketoimintansa koko tietyssä päivänä sisällyttämällä siihen kaikki niiden johdannaispositiot, joihin viitataan liitteessä II olevassa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa.
3. Sovellettaessa 1 ja 2 kohtaa laitosten on laskettava tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä johdannaisiin liittyvän liiketoimintansa koko tietyssä päivänä seuraavien vaatimusten mukaisesti:
 - (a) johdannaispositiot on arvostettava niiden kyseisen päivän markkinahintoihin. Jos position markkina-arvoa ei ole saatavilla tietylle päivälle, laitosten on käytettävä position tuoreinta markkina-arvoa.
 - (b) pitkien positioiden absoluuttinen arvo on laskettava yhteen lyhyiden positioiden absoluuttisen arvon kanssa.
4. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tämän luvun 4 tai 5 jaksossa säädetyistä menetelmistä, joita ne tapauksen mukaan käyttävät tai lopettavat käyttämästä, laskeakseen johdannaispositioidensa vastuuarvon.
5. Laitokset eivät saa tehdä johdannaistransaktiota koskevaa sopimusta ainoastaan noudattaakseen jotain 1 ja 2 kohdassa asetetuista edellytyksistä kuukausittaisen arvioinnin aikana.

273 b artikla

Yksinkertaistettujen menetelmien käyttämiselle asetettujen edellytysten noudattamatta jättäminen johdannaisten vastuuarvoa laskettaessa

1. Jos laitos ei enää täytä yhtään 273 a artiklan 1 tai 2 kohdassa olevaa edellytystä, sen on ilmoitettava siitä välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle.
2. Laitoksen on lopetettava 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan soveltaminen kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun jokin seuraavista tilanteista toteutuu:
 - (a) laitos ei täytä yhtään 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan edellytystä kolmen peräkkäisen kuukauden ajan;
 - (b) laitos ei täytä yhtään 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan edellytystä, tapauksen mukaan, yli kuuden kuukauden aikana viimeksi kuluneen 12 kuukauden ajanjaksolla.
3. Kun laitos lopettaa 273 a artiklan 1 tai 2 kohdan soveltamisen, se saa määrittää

johdannaispositioidensa vastuuarvon käyttämällä tämän luvun 4 tai 5 jaksossa säädettyjä menetelmiä ainoastaan, jos se osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että kaikki 273 a artiklan 1 tai 2 kohdassa säädetyt edellytykset on täytetty keskeytyksettä kokonaisen vuoden ajan.”

- (65) Korvataan kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jakso seuraavasti:

”3 JAKSO

VASTAPUOLIRISKIN STANDARDIMENETELMÄ

274 artikla

Vastuuarvo

1. Laitos voi laskea yksittäisen vastuuarvon nettoutusryhmän tasolla kaikille nettoutussopimuksen kattamille liiketoimille, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) nettoutussopimus kuuluu yhteen 295 artiklassa tarkoitetuista nettoutussopimusten tyypeistä;
- (b) toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet nettoutussopimuksen 296 artiklan mukaisesti;
- (c) laitos on täyttänyt 297 artiklassa säädetyt velvoitteet nettoutussopimuksen osalta.

Jos kyseisistä ehdoista yksikin jää täyttymättä, laitoksen on käsiteltävä kutakin liiketointa ikään kuin se muodostaisi oman nettoutusryhmänsä.

2. Laitosten on laskettava nettoutusryhmän vastuuarvo vastapuoliriskin standardimenetelmää käyttäen seuraavasti:

$$Vastuuarvo = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

jossa

RC = 275 artiklan mukaisesti laskettu jälleenhankinta-arvo;

PFE = 278 artiklan mukaisesti laskettu tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski ;

α = 1,4.

3. Vakuusvajesopimuksen alaisen nettoutusryhmän vastuuarvo on rajattava nettoutusryhmän vastuuarvoon, joka samalla nettoutusryhmällä olisi, jos siihen ei sovellettaisi minkäänlaista vakuusvajesopimusta.
4. Jos samaan nettoutusryhmään sovelletaan useita vakuusvajesopimuksia, laitosten on kohdennettava kukin vakuusvajesopimus siihen nettoutusryhmän liiketoimien ryhmään, johon kyseistä vakuusvajesopimusta sopimusoikeudellisesti sovelletaan, ja laskettava vastuuarvo erikseen kullekin kyseisistä ryhmiin jaetuista transaktioista.
5. Laitokset voivat asettaa nollassi sellaisen nettoutusryhmän vastuuarvon, joka täyttää

kaikki seuraavat edellytykset:

- (a) nettoutusryhmä koostuu ainoastaan myydyistä optioista;
 - (b) nettoutusryhmän markkina-arvo on aina negatiivinen;
 - (c) laitos on vastaanottanut kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien optioiden preemion ennakolta sopimusten täytäntöönpanon vakuudeksi;
 - (d) nettoutusryhmään ei sovelleta mitään vakuusvajesopimusta.
6. Nettoutusryhmässä laitosten on korvattava liiketoimi, joka on lineaarinen yhdistelmä ostettuja tai myytyjä osto- tai myyntioptioita, kaikilla yksittäisillä optioilla, jotka muodostavat kyseisen yksittäisenä liiketoimena pidettävän lineaarisen yhdistelmän tämän jakson mukaista nettoutusryhmän vastuuarvon laskemista varten.

275 artikla

Jälleenhankinta-arvo

1. Laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo (RC) nettoutusryhmille, joihin ei sovelleta vakuusvajesopimusta, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

2. Laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo yksittäisille nettoutusryhmille, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA, TH + MTA - NICA, 0\}$$

jossa

VM = säännöllisesti nettoutusryhmän markkina-arvon muutosten lieventämiseksi nettoutusryhmää varten tapauksen mukaan vastaanotetun tai asetetun nettovakuusmarginaalin volatilitteettikorjattu arvo;

TH = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava vakuusvajeraja, jonka alittuessa laitos ei voi vaatia vakuutta;

MTA = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava siirron vähimmäismäärä.

3. Laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo useille nettoutusryhmille, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta, seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = \max\left\{\sum_i \max\{CMV_i, 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\} \\ + \max\left\{\sum_i \min\{CMV_i, 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA}, 0\}, 0\right\}$$

jossa

i	=	nettoutusryhmiä, joihin sovelletaan yhtä vakuusvajesopimusta, merkitsevä indeksi;
CMV_i	=	nettoutusryhmän ”i” markkina-arvo;
VM_{MA}	=	useaa nettoutusryhmää varten niiden markkina-arvon muutosten lieventämiseksi säännöllisesti tapauksen mukaan vastaanotetun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjatun arvon yhteismäärä;
$NICA_{MA}$	=	muuta useita nettoutusryhmiä kuin VM_{MA} varten tapauksen mukaan vastaanotetun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjatun arvon yhteismäärä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa $NICA_{MA}$ voidaan laskea kaupan tasolla, nettoutusryhmän tasolla tai kaikkien niiden nettoutusryhmien tasolla, joihin vakuusvajesopimusta sovelletaan, riippuen siitä tasosta, jolla vakuusvajesopimusta sovelletaan.

276 artikla

Vakuuden hyväksyminen ja käsittely

1. Tätä jaksoa sovellettaessa laitosten on laskettava muuttujien VM , VM_{MA} , $NICA$ ja $NICA_{MA}$ vakuusmäärät soveltamalla kaikkia seuraavia vaatimuksia:
 - (a) jos kaikki nettoutusryhmään sisältyvät liiketoimet kuuluvat kaupankäyntivarastoon, ainoastaan 299 artiklan mukaan hyväksyttäväksi katsottava vakuus voidaan hyväksyä;
 - (b) jos nettoutusryhmä sisältää vähintään yhden kaupankäyntivaraston ulkopuolisen liiketoimen, ainoastaan 197 artiklan mukaan hyväksyttäväksi katsottava vakuus voidaan hyväksyä;
 - (c) vastapuolelta saatu vakuus on hyväksyttävä positiivisella merkillä ja vastapuolelle asetettu vakuus on hyväksyttävä negatiivisella merkillä;
 - (d) minkä tahansa tyyppisen saadun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjattu arvo on laskettava 223 artiklan mukaisesti. Tässä laskennassa laitokset eivät saa käyttää 225 artiklassa säädettyä menetelmää;
 - (e) samaa vakuuserää ei sisällytetä muuttujiin VM ja $NICA$ samanaikaisesti;
 - (f) samaa vakuuserää ei sisällytetä muuttujiin VM_{MA} ja $NICA_{MA}$ samanaikaisesti;
 - (g) mitään sellaista vastapuolelle asetettua vakuutta, joka on eroteltu kyseisen vastapuolen omaisuuseristä ja on sen vuoksi konkurssioikeudellisesti erillinen, jos kyseinen vastapuoli laiminlyö maksunsa tai tulee maksukyvyttömäksi, ei voida hyväksyä muuttujien $NICA$ ja $NICA_{MA}$ laskennassa.
2. Laskettaessa 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun asetetun vakuuden volatiliteettikorjattua arvoa laitosten on korvattava 223 artiklan 2 kohdassa oleva kaava seuraavalla kaavalla:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

3. Sovellettaessa 1 kohdan d alakohtaa laitosten on asetettava saadun tai asetetun vakuuden volatiliteettikorjatun arvon laskennan kannalta olennainen realisointiaika

jommankumman seuraavista aikahorisonteista mukaisesti:

- (a) aikahorisontti on yksi vuosi 276 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille;
- (b) aikahorisontti on 279 d artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti määritetty riskivakuusjakso 276 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille nettoutusryhmille.

277 artikla

Liiketoimien sijoittaminen riskiluokkiin

1. Laitosten on sijoitettava jokainen nettoutusryhmän liiketoimi johonkin seuraavista kuudesta riskiluokasta 278 artiklassa tarkoitetun nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin määrittämiseksi:
 - (a) korkoriski;
 - (b) valuuttakurssiriski;
 - (c) luottoriski;
 - (d) osakeriski;
 - (e) hyödykeriski;
 - (f) muut riskit.
2. Laitosten on suoritettava 1 kohdassa tarkoitettu sijoittaminen liiketoimen pääasiallisen riskitekijän perusteella. Muiden kuin 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta pääasiallisen riskitekijän on oltava johdannaisposition ainoa olennainen riskitekijä.
3. Sellaisen johdannaistransaktion osalta, joka on luokiteltu kaupankäyntivarastoon, johon laitos soveltaa 1 a tai 1 b luvussa säädettyjä menetelmiä markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi, pääasiallinen riskitekijä on [tämän asetuksen soveltamispäivä] lähtien se riskitekijä, johon liittyy kaikista kyseiselle liiketoimelle IV osaston 1 b luvun mukaisesti lasketuista herkkyyksistä suurin absoluuttinen herkkyys.
4. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, laitosten on noudatettava seuraavia vaatimuksia, kun ne sijoittavat liiketoimia 1 kohdassa lueteltuihin riskiluokkiin:
 - (a) jos liiketoimen pääasiallinen riskitekijä on inflaatiomuuttuja, laitosten on sijoitettava liiketoimi korkoriskiluokkaan;
 - (b) jos liiketoimen pääasiallinen riskitekijä on ilmasto-olosuhdemuuttuja, laitosten on sijoitettava liiketoimi hyödykeriskiluokkaan.
5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, laitosten on sijoitettava johdannaistransaktiot, joilla on useampi kuin yksi olennainen riskitekijä, yhtä useampaan riskiluokkaan. Jos kaikki olennaiset riskitekijät yhdessä kyseisistä

transaktioista kuuluvat samaan riskiluokkaan, laitosten edellytetään sijoittavan kyseinen transaktio yhden kerran kyseiseen riskiluokkaan perustuen kyseisistä riskitekijöistä olennaisimpaan. Jos olennaiset riskitekijät yhdessä kyseisistä transaktioista kuuluvat eri riskiluokkiin, laitosten edellytetään sijoittavan kyseinen transaktio yhden kerran kuhunkin riskiluokkaan, jossa transaktiolla on vähintään yksi olennainen riskitekijä, perustuen kyseisistä riskitekijöistä olennaisimpaan kyseisessä riskiluokassa.

6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään yksityiskohtaisemmin

- (a) menetelmä muiden kuin 3 kohdassa tarkoitettujen transaktioiden ainoan olennaisen riskitekijän tunnistamiseksi;
- (b) menetelmä niiden transaktioiden tunnistamiseksi, joilla on useampi kuin yksi olennainen riskitekijä, ja olennaisimman riskitekijän tunnistamiseksi 3 kohtaa sovellettaessa;

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

277 a artikla
Suojausryhmät

1. Laitosten on laadittava asianomaiset suojausryhmät kutakin nettoutusryhmän riskiluokkaa varten ja osoitettava kukin liiketoimi suojausryhmiin seuraavasti:

- (a) korkoriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä on saman valuutan määräinen;
- (b) valuuttakurssiriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä perustuu samaan valuuttapariin;
- (c) kaikki luottoriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään;
- (d) kaikki osakeriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään;
- (e) hyödykeriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava yhteen seuraavista viidestä suojausryhmästä niiden pääasiallisen riskitekijän luonteen perusteella:
 - (i) energia;
 - (ii) metallit;
 - (iii) maataloustuotteet;

(iv) ilmasto-olot;

(v) muut hyödykkeet.

- (f) muuhun riskiluokkaan sijoitetut liiketoimet on osoitettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä on sama.

Sovellettaessa a alakohtaa korkoriskiluokkaan sijoitetut liiketoimet, joiden pääasiallinen riskitekijä on inflaatiomuuttuja, on kohdennettava erillisiin suojausryhmiin, jotka eivät ole samoja kuin sellaisille liiketoimille vahvistetut korkoriskiluokkaan sijoitetut suojausryhmät, joiden pääasiallinen riskitekijä on inflaatiomuuttuja. Kyseiset liiketoimet on kohdennettava samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä on saman valuutan määräinen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitosten on vahvistettava erilliset yksittäiset suojausryhmät kussakin riskiluokassa seuraavia liiketoimia varten:

- (a) liiketoimet, joiden pääasiallinen riskitekijä on markkinahintojen perusteella laskettu volatiliteetti, riskitekijän toteutunut volatiliteetti tai kahden riskitekijän välinen korrelaatio;
- (b) liiketoimet, joiden pääasiallinen riskitekijä on kahden samaan riskiluokkaan sijoitetun riskitekijän välinen eroavuus, tai kahdesta saman valuutan määräisestä maksuvelvoitteesta koostuvat liiketoimet, joissa samasta riskiluokasta kuin pääasiallinen riskitekijä oleva riskitekijä sisältyy toiseen maksuvelvoitteeseen kuin siihen, joka sisältää pääasiallisen riskitekijän.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan a alakohtaa laitosten on osoitettava liiketoimet asianomaisen riskiluokan samaan suojausryhmään vain, jos niiden pääasiallinen riskitekijä on samanlainen.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa laitosten on osoitettava liiketoimet asianomaisen riskiluokan samaan suojausryhmään vain, jos b alakohdassa tarkoitettujen kyseisten liiketoimien riskitekijöiden pari on samanlainen ja molemmat kyseiseen pariin sisältyvät riskitekijät korreloivat positiivisesti keskenään. Muussa tapauksessa laitosten on osoitettava b alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien yhteen 1 kohdan mukaisesti vahvistettuun suojausryhmään vain toisen b alakohdassa tarkoitettujen riskitekijän perusteella.

3. Laitosten on toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä asetettava saataville 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen suojausryhmien lukumäärä kullekin riskiluokalle, kunkin suojausryhmän pääasiallinen riskitekijä tai kunkin kyseisen suojausryhmän riskitekijäpari sekä kussakin kyseisistä suojausryhmistä olevien liiketoimien lukumäärä.

278 artikla

Tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski

1. Laitosten on laskettava nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski (PFE) seuraavasti:

$$PFE = \text{kerroin} * \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$$

jossa

a = nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskentaan sisältyviä riskiluokkia merkitsevä indeksi;

$\text{AddOn}^{(a)}$ = riskiluokkaa ”a” koskeva korotus laskettuna tapauksen mukaan 280 a – 280 f artiklan mukaisesti;

kerroin = kerroin, joka lasketaan 3 kohdassa tarkoitettulla kaavalla.

Laskentaa varten laitosten on sisällytettävä nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskentaan riskiluokkaa koskeva korotus, jos vähintään yksi nettoutusryhmän liiketoimi on sijoitettu kyseiseen riskiluokkaan.

2. Edellä 275 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun usean nettoutusryhmän, joihin sovelletaan yhtä vakuusvajesopimusta, tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski lasketaan kaikkien yksittäisten nettoutusryhmien, joita tarkastellaan ikään kuin niihin ei sovellettaisi minkäänlaista vakuusvajesopimusta, yhteenlaskettuna määränä.
3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi kerroin lasketaan seuraavasti:

$$\text{kerroin} = \begin{cases} 1 & \text{jos } z \geq 0 \\ \min \left\{ 1, \text{Floor}_m + (1 - \text{Floor}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right) \right\} & \text{muussa tapauksessa} \end{cases}$$

jossa

Floor_m = 5 prosenttia;

y = $2 * (1 - \text{Floor}_m) * \sum_a \text{AddOn}^{(a)}$

z = $\begin{cases} \text{CMV} - \text{NICA} & \text{suojausryhmille, joita tarkoitetaan 275 artiklan 1 kohdassa} \\ \text{CMV} - \text{VM} - \text{NICA} & \text{suojausryhmille, joita tarkoitetaan 275 artiklan 2 kohdassa} \\ \text{CMV}_i - \text{NICA}_i & \text{suojausryhmille, joita tarkoitetaan 275 artiklan 3 kohdassa} \end{cases}$

NICA_i = riippumaton vakuuden nettomäärä laskettuna ainoastaan liiketoimille, jotka kuuluvat nettoutusryhmään ’i’. NICA_i on laskettava kaupan tasolla tai nettoutusryhmän tasolla vakuusvajesopimuksesta riippuen.

279 artikla

Riskiposition laskenta

Jäljempänä 280 a – 280 f artiklassa tarkoitetun riskiluokkaa koskevan korotuksen laskemiseksi laitosten on laskettava nettoutusryhmän jokaisen liiketoimen riskipositio seuraavasti:

$$\text{Riskipositio} = \delta \cdot \text{AdjNot} \cdot \text{MF}$$

jossa

δ = liiketoimen valvojan määrittämä delta laskettuna 279 a artiklassa säädetyn kaavan mukaisesti;

AdjNot = liiketoimen mukautettu nimellismäärä laskettuna 279 b artiklan mukaisesti;

MF = liiketoimen maturiteettikerroin laskettuna 279 c artiklassa säädetyn kaavan mukaisesti.

279 a artikla
Valvojan määrittämä delta

1. Laitosten on laskettava valvojan määrittämä delta (δ) seuraavasti:

(a) osto- ja myyntioptioiden osalta, jotka oikeuttavat option ostajan ostamaan tai myymään kohde-etuutena toimivan välineen positiiviseen hintaan yhtenä päivänä tulevaisuudessa, paitsi jos kyseiset optiot on sijoitettu korkoriskiluokkaan, laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$\delta = \text{sign} \cdot N \left(\text{type} \cdot \frac{\ln \left(\frac{P}{K} \right) + 0.5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}} \right)$$

jossa

sign = $\begin{cases} -1 & \text{jos liiketoimi on myyntioptio} \\ +1 & \text{jos liiketoimi on osto - optio} \end{cases}$

type = $\begin{cases} -1 & \text{jos liiketoimi on ostettu optio} \\ +1 & \text{jos liiketoimi on myyty optio} \end{cases}$

$N(x)$ = standardoitua normaali jakaumaa noudattavan satunnaismuuttujan kumulatiivinen kertymäfunktio eli todennäköisyys, että normaali jakaumaa noudattava satunnaismuuttuja, jonka keskiarvo on nolla ja varianssi yksi, on yhtä suuri tai pienempi kuin 'x';

P = option kohde-etuutena toimivan välineen spot- tai termiinihintaa;

K = option toteutushinta;

T = option erääntymispäivä, joka on ainoa tuleva päivä, jolloin optio voidaan toteuttaa. Erääntymispäivä ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä.

σ = option valvojan määrittämä volatilitteetti, joka määritetään taulukon 1 mukaisesti liiketoimen riskiluokan ja option kohde-etuutena toimivan välineen luonteen perusteella.

Taulukko 1

Riskiluokka	Kohde-etuutena toimiva väline	Valvojan määrittämä volatilitteetti
-------------	-------------------------------	-------------------------------------

Ulkomaaanvaluutta	Kaikki	15 %
Luotto	Yhden kohteen väline	100 %
	Usean kohteen väline	80 %
Osakkeet	Yhteen kohteen väline	120 %
	Usean kohteen väline	75 %
Hyödykkeet	Sähkö	150 %
	Muut hyödykkeet (paitsi sähkö)	70 %
Muut	Kaikki	150 %

Option kohde-etuutena toimivan välineen termiinihintaa käyttävän laitoksen on varmistettava, että

- i) termiinihintaa on option ominaisuuksien mukainen;
 - ii) termiinihintaa lasketaan käyttäen raportointipäivänä vallitsevaa korkokantaa;
 - iii) termiinihinnassa otetaan huomioon kohde-etuutena toimivan välineen odotetut kassavirrat ennen option erääntymistä.
- (b) synteettisen arvopaperistamisen etuoikeusluokkien osalta laitosten on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$\delta = \text{sign} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

jossa

$$\text{sign} = \begin{cases} +1 & \text{jos luottosuoja on hankittu liiketoimen avulla} \\ -1 & \text{jos luottosuoja on toimitettu liiketoimen avulla} \end{cases}$$

A = etuoikeusluokan kiinnityspiste;

D = etuoikeusluokan irtautumispiste.

- (c) niille liiketoimille, joita ei tarkoiteta a tai b alakohdassa, laitosten on käytettävä seuraavaa valvojan määrittämää deltaa:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{jos liiketoimi on pitkä positio pääasiallisessa riskitekijässä} \\ -1 & \text{jos liiketoimi on lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä} \end{cases}$$

2. Tätä jaksoa sovellettaessa pitkä positio pääasiallisessa riskitekijässä tarkoittaa, että liiketoimen markkina-arvo kasvaa, kun pääasiallisen riskitekijän arvo kasvaa, ja lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä tarkoittaa, että liiketoimen markkina-arvo pienenee, kun pääasiallisen riskitekijän arvo kasvaa.

Edellä 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta pitkä positio on liiketoimi, jonka pääasiallisen riskitekijän herkkyys on positiivinen, ja lyhyt positio on liiketoimi, jonka pääasiallisen riskitekijän herkkyys on negatiivinen. Muiden kuin 277 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta laitosten on määritettävä, ovatko liiketoimet pitkiä vai lyhyitä positioita pääasiallisessa riskitekijässä liiketoimien rakenteesta saatavilla olevan objektiivisen tiedon tai niiden tarkoituksen perusteella.

3. Laitosten on määritettävä, onko liiketoimi, jolla on useampi kuin yksi olennainen riskitekijä, pitkä vai lyhyt positio kussakin olennaisessa riskitekijässä 2 kohdassa pääasiallista riskitekijää varten käytetyn menetelmän mukaisesti.

4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

- (a) kaava, jota laitosten on käytettävä, kun ne laskevat valvojan määrittämää delta-arvoa korkoriskiluokkaan sijoitetuille osto- ja myyntioptioille ottaen huomioon markkinaolosuhteet, joissa korot voivat olla negatiivisia, sekä valvojan määrittämä volatilitiiteetti, joka soveltuu kyseiseen kaavaan;
- (b) mitä objektiivisia tietoja liiketoimen rakenteesta ja tarkoituksesta laitosten on käytettävä määrittääkseen, onko liiketoimi, johon ei viitata 277 artiklan 2 kohdassa, pitkä vai lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässään;

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

279 b artikla

Mukautettu nimellismäärä

1. Laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä seuraavasti:

- (a) niiden liiketoimien osalta, jotka on sijoitettu korkoriskiluokkaan tai luottoriskiluokkaan, laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä kertomalla johdannaisopimuksen nimellismäärä valvojan määrittämällä duraatiotekijällä, joka lasketaan seuraavasti:

$$\text{valvojan määrittämä duraatiotekijä} = \frac{\exp(-R \cdot S) - \exp(-R \cdot E)}{R}$$

jossa

R = valvojan määrittämä diskonttokorko; R = 5 prosenttia;

S = aloituspäivämäärä, joka on päivä, jolloin liiketoimen maksujen suuruuden määrittäminen alkaa tai liiketoimen perusteella ryhdytään maksamaan

sellaisia maksuja, jotka eivät liity vakuusvajesopimuksen perusteella vaihdettaviin vakuuksiin. Jos liiketoimen maksujen suuruuden määrittäminen on jo aloitettu tai liiketoimen perusteella on jo ryhdytty maksamaan maksuja raportointipäivänä, aloituspäivämäärä on nolla. Aloituspäivämäärä ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä.

Jos liiketoimella on yksi tai useampi päivämäärä tulevaisuudessa, jolloin laitos tai vastapuoli voi päättää liiketoimen loppuunsaattamisesta ennen sen sopimuksenmukaista maturiteettia, aloituspäivämäärä on aikaisin seuraavista:

i) se päivä, tai jos päiviä on useita, aikaisin niistä, jolloin laitos tai vastapuoli voi päättää liiketoimen loppuunsaattamisesta ennen sen sopimuksenmukaista maturiteettia;

ii) päivä, jolloin liiketoimen maksujen suuruuden määrittäminen on jo aloitettu tai liiketoimen perusteella on jo ryhdytty maksamaan maksuja, ei kuitenkaan maksuja, jotka liittyvät vakuuksien vaihtoon vakuusvajesopimuksessa.

Jos liiketoimella on kohde-etuutena toimivana välineenä rahoitusväline, joka voi aiheuttaa sopimusvelvoitteita, jotka ovat ylimääräisiä liiketoimen sopimusvelvoitteisiin nähden, liiketoimen aloituspäivämäärä määritetään perustuen aikaisimpaan päivään, jolloin kohde-etuutena toimivan välineen avulla maksujen suuruuden määrittäminen on jo aloitettu tai sen perusteella on jo ryhdytty maksamaan maksuja.

E = päättymispäivä, joka on se päivä, jolloin laitoksen ja vastapuolen välillä vaihdetaan liiketoimen viimeisen sopimuksenmukaisen maksun arvo. Päättymispäivä ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä.

Jos liiketoimella on kohde-etuutena toimivana rahoitusvälineenä rahoitusväline, joka voi aiheuttaa sopimusvelvoitteita, jotka ovat ylimääräisiä liiketoimen sopimusvelvoitteisiin nähden, liiketoimen päättymispäivä määritetään perustuen kohde-etuutena toimivan välineen viimeiseen sopimuksenmukaiseen maksuun;

(b) valuuttakurssiriskiluokkaan sijoitettujen liiketoimien osalta laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä seuraavasti:

(i) jos liiketoimi sisältää vain yhden maksuvelvoitteen, mukautettu nimellismäärä on johdannaissopimuksen nimellismäärä;

(ii) jos liiketoimi sisältää kaksi maksuvelvoitetta ja yhden maksuvelvoitteen nimellismäärä on laitoksen raportointivaluutan määräinen, mukautettu nimellismäärä on toisen maksuvelvoitteen nimellismäärä;

(iii) jos liiketoimi sisältää kaksi maksuvelvoitetta ja molempien maksuvelvoitteiden nimellismäärä on muun kuin laitoksen raportointivaluutan määräinen, mukautettu nimellismäärä on suurin näistä kahdesta maksuvelvoitteen nimellismäärästä sen jälkeen, kun kyseiset määrät on muutettu laitoksen raportointivaluutan määräisiksi vallitsevaan avistakurssiin.

- (c) niiden liiketoimien osalta, jotka on sijoitettu korkoriskiluokkaan tai hyödykeriskiluokkaan, laitosten on laskettava mukautettu nimellismäärä kertomalla liiketoimen kohde-etuutena toimivan välineen yhden yksikön markkinahinta yksiköiden määrällä siinä kohde-etuutena toimivassa välineessä, johon liiketoimi viittaa.

Laitoksen on käytettävä nimellismäärää mukautettuna nimellismääränä, jos osakeriskiluokkaan tai hyödykeriskiluokkaan sijoitettu liiketoimi ilmaistaan sopimuksellisesti nimellismääränä, eikä yksiköiden määränä kohde-etuutena toimivassa välineessä.

2. Laitosten on määritettävä kohde-etuutena toimivan välineen nimellismäärä tai yksiköiden määrä 1 kohdassa tarkoitetun liiketoimen mukautetun nimellismäärän laskemista varten seuraavasti:

- (a) jos liiketoimen kohde-etuutena toimivan välineen nimellismäärää tai yksiköiden määrää ei ole vahvistettu ennen sen sopimuksenmukaista maturiteettia:

(i) kohde-etuutena toimivan välineen determinististen nimellismäärien ja yksiköiden määrien osalta nimellismäärä on kaikkien kohde-etuutena toimivan välineen nimellismäärien tai yksiköiden määrien determinististen arvojen painotettu keskiarvo tapauksen mukaan liiketoimen sopimuksenmukaiseen maturiteettiin saakka, kun painokerroin on se osuus aikavälistä, jonka aikana sovelletaan kutakin nimellismäärän arvoa;

(ii) kohde-etuutena toimivan välineen stokastisten nimellismäärien ja yksiköiden määrien osalta nimellismäärä on määrä, joka määritellään vahvistamalla kaavan sisällä olevat markkina-arvot tulevien markkina-arvojen laskemiseksi.

- (b) binääri- ja digitaalioptioiden osalta nimellismäärä on suurin arvo option mahdollisten tilojen tuottamista maksuista sen erääntyessä.

Jos option mahdollinen maksu on stokastinen, laitoksen on käytettävä a alakohdan ii alakohdassa säädettyä menetelmää nimellismäärän arvon määrittämiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta ensimmäisen alakohdan soveltamista;

- (c) sopimusten, joiden nimellismäärä vaihdetaan useaan kertaan, nimellismäärä on kerrottava sopimusten mukaisten vielä jäljellä olevien maksujen lukumäärällä;

- (d) niiden sopimusten, jotka johtavat kassavirtamaksujen tai sopimuksen kohde-etuuden moninkertaistumiseen, laitoksen on mukautettava nimellismäärää sellaisten vaikutusten huomioonottamiseksi, joita moninkertaistumisella on kyseisten sopimusten riskirakenteeseen.

3. Laitosten on muunnettava liiketoimen mukautettu nimellismäärä raportointivaluuttaansa vallitsevaan avistakurssiin, jos mukautettu nimellismäärä lasketaan tämän artiklan mukaisesti muun valuutan määräisen kohde-etuutena

toimivan välineen yksiköiden määrän sopimuksenmukaisen nimellismäärän tai markkinahinnan perusteella.

279 c artikla
Maturiteettikerroin

1. Laitosten on laskettava maturiteettikerroin (MF) seuraavasti:

- (a) niiden liiketoimien osalta, jotka kuuluvat 275 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin, laitoksen on käytettävä seuraavaa kaavaa:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M, 10/OneBusinessYear\}, 1\}}$$

jossa

M = liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti, joka on yhtä kuin liiketoimen kaikkien sopimusvelvoitteiden loppuunsaattamiseen tarvittava ajanjakso. Tätä varten johdannaissopimuksen valinnaisuutta pidetään sopimusvelvoitteena. Jäljellä oleva maturiteetti ilmaistaan vuosina käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä.

Jos liiketoimella on toinen johdannaissopimus kohde-etuutena toimivana välineenä, ja se voi aiheuttaa ylimääräisiä sopimusvelvoitteita liiketoimen sopimusvelvoitteiden lisäksi, liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti on yhtä kuin se aika, joka tarvitaan kohde-etuutena toimivan välineen kaikkien sopimusvelvoitteiden loppuunsaattamiseen.

OneBusinessYear = yksi vuosi pankkipäivinä ilmaistuna käyttäen asianomaista pankkipäiväkäytäntöä.

- (b) niihin nettoutusryhmiin, joihin viitataan 275 artiklan 2 ja 3 kohdassa, sisältyvien liiketoimien maturiteettikerroin määritellään seuraavasti:

$$MF = \frac{3}{2} \sqrt{\frac{MPOR}{OneBusinessYear}}$$

jossa

MPOR = jäljempänä 285 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti määritetyn nettoutusryhmän riskivakuusjakso.

Kun määritetään asiakkaan ja määrätysosapuolen välisten liiketoimien riskivakuusjaksoa, asiakkaana tai määrätysosapuolena toimivan laitoksen on sovellettava 5 pankkipäivän vähimmäisjaksoa 285 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn sijaan.

2. Edellä oleva 1 kohtaa sovellettaessa jäljellä oleva maturiteetti on yhtä suuri kuin sellaisten liiketoimien seuraavaan tarkistuspäivään jäljellä oleva aika, jotka on strukturoitu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja joissa ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että sopimuksen markkina-arvo

kyseisinä maksupäivinä on nolla.

280 artikla

Suojausryhmän valvojan määrittämän tekijän kerroin

Jäljempänä 280 a – 280 f artiklassa tarkoitetun suojausryhmää koskevan korotuksen laskennassa suojausryhmän valvojan määrittämän tekijän kerroin 'ε' on seuraava:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 & \text{275 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetuille suojausryhmille} \\ 5 & \text{275 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti perustetuille suojausryhmille} \\ 0,5 & \text{275 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti perustetuille suojausryhmille} \end{cases}$$

280 a artikla

Korkoriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava korkoriskiluokkaa koskeva korotus tietyille nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$AddOn^{IR} = \sum_j AddOn_j^{IR}$$

jossa

j = kaikkia nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja korkoriskisuojausryhmiä merkitsevä indeksi;

$AddOn_j^{IR}$ = 2 kohdan mukaisesti lasketun korkoriskiluokan suojausryhmää 'j' koskeva korotus.

2. Korkoriskiluokan suojausryhmää 'j' koskeva korotus lasketaan seuraavasti:

$$AddOn_j^{IR} = \epsilon_j * SF^{IR} * EffNot_j^{IR}$$

jossa

ϵ_j = suojausryhmän 'j' suojausryhmän valvojan määrittämän tekijän kerroin, jonka sovellettava arvo määräytyy 280 artiklan mukaisesti;

SF^{IR} = valvojan määrittämä tekijä korkoriskiluokalle, jonka arvo on 0,5 prosenttia;

$EffNot_j^{IR}$ = suojausryhmän 'j' efektiivinen nimellismäärä, joka lasketaan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

3. Suojausryhmän 'j' efektiivisen nimellismäärän laskemiseksi laitosten on ensin sijoitettava suojausryhmän jokainen liiketoimi asianmukaiseen taulukon 2 luokkaan. Niiden on tehtävä se kunkin liiketoimen päättymisajankohdan perusteella, joka määritetään 279 b artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti:

Taulukko 2

Luokka	Päättymisajankohta (vuotta)
--------	--------------------------------

1	>0 ja <=1
2	>1 ja <= 5
3	> 5

Sen jälkeen laitosten on laskettava suojausryhmän 'j' efektiivinen nimellismäärä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$EffNot_j^{IR} = \sqrt{[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1.4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1.4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0.6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}]}$$

jossa

l = riskipositiota merkitsevä indeksi;

$D_{j,k}$ = suojausryhmän 'j' alaluokan 'k' efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in \text{alaluokka } k} \text{Riskipositio}_l$$

280 b artikla
Valuuttakurssiriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 278 artiklaa valuuttakurssiriskiluokkaa koskeva korotus lasketaan tietyille nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$AddOn^{FX} = \sum_j AddOn_j^{FX}$$

jossa

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja valuuttakurssiriskin suojausryhmiä merkitsevä indeksi;

$AddOn_j^{FX}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu valuuttariskiluokan suojausryhmää 'j' koskeva korotus.

2. Valuuttakurssiriskiluokan suojausryhmää 'j' koskeva korotus lasketaan seuraavasti:

$$AddOn_j^{FX} = \epsilon_j \cdot SF^{FX} \cdot |EffNot_j^{FX}|$$

jossa

ϵ_j = suojausryhmän 'j' valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka lasketaan 280 artiklan mukaisesti;

SF^{FX} = valvojan määrittämä tekijä valuuttakurssiriskiluokalle, jonka arvo on 4 prosenttia;

$EffNot_j^{IR}$ = suojausryhmän 'j' efektiivinen nimellismäärä laskettuna

seuraavasti:

$$EffNot_j^{FX} = \sum_{l \in \text{suojausryhmä } j} Riskipositio_l$$

280 c artikla

Luottoriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 2 kohtaa laitosten on vahvistettava nettoutusryhmän asianomaiset luottoreferenssiyhteisöt seuraavasti:

- (a) Kutakin luottoriskiluokkaan luokitellun yhden kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaa varten on oltava yksi luottoreferenssiyhteisö. Yhden kohteen liiketoimet on osoitettava samalle luottoreferenssiyhteisölle vain silloin, kun sama liikkeeseenlaskija on laskenut liikkeeseen kyseisten liiketoimien kohde-etuutena toimivan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen.
- (b) Kutakin luottoriskiluokkaan luokitellun usean kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan vieraan pääoman ehtoisen referenssirahoitusvälineen ryhmää tai yhteen riskikohteeseen perustuvaa luottojohdannaista varten on oltava yksi luottoreferenssiyhteisö. Usean kohteen liiketoimet on osoitettava samalle luottoreferenssiyhteisölle vain silloin, kun kyseisten liiketoimien kohde-etuuksina toimivien vieraan pääoman ehtoisten referenssirahoitusvälineiden ryhmällä tai kyseisten liiketoimien yhteen riskikohteeseen perustuvilla luottojohdannaisilla on samat osatekijät.

2. Sovellettaessa 278 artiklaa laitoksen on laskettava luottoriskiluokkaa koskeva korotus tietyille nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$AddOn^{Credit} = \sum_j AddOn_j^{Credit}$$

jossa

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja kaikkia luottoriskin suojausryhmiä merkitsevä indeksi;

$AddOn_j^{Credit}$ = 2 kohdan mukaisesti laskettu suojausryhmän 'j' luottoriskiluokkaa koskeva korotus.

3. Laitosten on laskettava suojausryhmän 'j' luottoriskiluokkaa koskeva korotus seuraavasti:

$$AddOn_j^{Credit} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Credit} \cdot AddOn(Entity_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Credit})^2 \right) \cdot \left(AddOn(Entity_j) \right)^2}$$

jossa

j = 1 kohdan mukaisesti vahvistettuja nettoutusryhmän luottoreferenssiyhteisöjä merkitsevä indeksi;

ϵ_j = suojausryhmän 'j' valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka määritetään 280 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

$AddOn(Entity_j)$ = 4 kohdan mukaisesti määritettyä luottoreferenssiyhteisöä 'j' koskeva korotus;

ρ_j^{Credit} = yhteisön 'j' korrelaatiokerroin. Jos luottoreferenssiyhteisö 'j' on vahvistettu 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, $\rho_j^{Credit} = 50$ prosenttia. Jos luottoreferenssiyhteisö 'j' on vahvistettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, $\rho_j^{Credit} = 80$ prosenttia.

4. Laitosten on laskettava luottoreferenssiyhteisöä 'j' koskeva korotus seuraavasti:

$$AddOn(Entity_j) = EffNot_j^{Credit}$$

jossa

$EffNot_j^{Credit}$ = luottoreferenssiyhteisön 'j' efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$EffNot_j^{Credit} = \sum_{l \in \text{luottoreferenssiyhteisö } j} SF_{j,l}^{Credit} * Riskipositio_l$$

jossa:

l = riskipositiota merkitsevä indeksi;

$SF_{j,l}^{Credit}$ = 5 kohdan mukaisesti määritetty luottoreferenssiyhteisön 'j' valvojan määrittämä tekijä.

5. Sovellettaessa 4 kohtaa laitosten on laskettava luottoreferenssiyhteisöön 'j' sovellettava valvojan määrittämä tekijä seuraavasti:

(a) Edellä 1 kohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetun luottoreferenssiyhteisön 'j' osalta $SF_{j,l}^{Credit}$ on sijoitettava yhteen kuudesta tämän artiklan taulukossa 3 ilmoitetusta valvojan määrittämästä tekijästä käyttäen perusteena vastaavan yksittäisen liikkeeseenlaskijan valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen tekemää ulkoista luottoluokitusta. Jos on kyse yksittäisestä liikkeeseenlaskijasta, jolle ei ole saatavilla valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta,

(i) II osaston 3 luvun mukaista menetelmää käyttävän laitoksen on määritettävä, mitä ulkoista luottoluokitusta yksittäisen liikkeeseenlaskijan sisäinen luottoluokitus vastaa;

(ii) II osaston 2 luvun mukaista menetelmää käyttävän laitoksen on sovellettava kyseiseen luottoreferenssiyhteisöön kerrointa $SF_{j,l}^{Credit} = 0,54$ prosenttia. Kuitenkin, jos laitos soveltaa yksittäiseen liikkeeseenlaskijaan liittyvään vastapuolirisktiin 128 artiklan mukaista

riskipainoa, on sovellettava kerrointa $SF_{j,l}^{Credit} = 1,6$ prosenttia.

(b) Edellä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistettujen luottoreferenssiyhteisöjen 'j' osalta:

- (i) kun positio 'l', joka osoitetaan luottoreferenssiyhteisölle 'j', on virallisesti hyväksytyssä pörssissä listattu luottoindeksi, $SF_{j,l}^{Credit}$:n valvojan määrittämäksi tekijäksi on valittava jompikumpi taulukossa 4 määritetystä arvosta sen perusteella, mikä luottoluokitus on suurimmalla osalla indeksin osatekijöistä.
- (ii) kun positio 'l', joka osoitetaan luottoreferenssiyhteisölle 'j', ei ole tämän alakohdan i alakohdassa tarkoitettu positio, $SF_{j,l}^{Credit}$ on kuhunkin osatekijään sijoitettujen valvojan määrittämien tekijöiden painotettu keskiarvo tämän kohdan a alakohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti, kun painot määritetään kyseisen position osatekijöiden nimellisarvojen osuuksien perusteella.

Taulukko 3

Luottoluokka	Yhden kohteen liiketoimien valvojan määrittämä tekijä
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

Taulukko 4

Hallitseva luottoluokka	Noteerattujen indeksien valvojan määrittämä tekijä
Investointiluokka	0,38 %
Muu kuin investointiluokka	1,06 %

okka	
------	--

280 d artikla
Osakeriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 2 kohtaa laitosten on vahvistettava nettoutusryhmän asianomaiset osakereferenssiyhteisöt seuraavasti:

- (a) kutakin osakeriskiluokkaan luokitellun yhden kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan osakereferenssirahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaa varten on oltava yksi osakereferenssiyhteisö. Yhden kohteen liiketoimet on osoitettava samalle osakereferenssiyhteisölle vain silloin, kun sama liikkeeseenlaskija on laskenut liikkeeseen kyseisten liiketoimien kohde-etuutena toimivan osakereferenssirahoitusvälineen.
- (b) Kutakin osakeriskiluokkaan luokitellun usean kohteen liiketoimen kohde-etuutena toimivan osakereferenssirahoitusvälineen ryhmää tai yhteen riskikohteeseen perustuvaa luottojohdannaista varten on oltava yksi osakereferenssiyhteisö. Usean kohteen liiketoimet on osoitettava samalle osakereferenssiyhteisölle vain silloin, kun kyseisten liiketoimien kohde-etuuksina toimivien osakereferenssirahoitusvälineiden ryhmällä tai tapauksen mukaan kyseisten liiketoimien yhteen riskikohteeseen perustuvilla osakejohdannaisilla on samat osatekijät.

2. Sovellettaessa 278 artiklaa laitoksen on laskettava osakeriskiluokkaa koskeva korotus tietyille nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$AddOn^{Equity} = \sum_j AddOn_j^{Equity}$$

jossa

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja luottoriskin suojausryhmiä merkitsevä indeksi;

$AddOn_j^{Equity}$ = 3 kohdan mukaisesti määritetty luottoriskiluokan suojausryhmää 'j' koskeva korotus.

3. Laitosten on laskettava suojausryhmän 'j' osakeriskiluokkaa koskeva korotus seuraavasti:

$$AddOn_j^{Equity} = \epsilon_j \cdot \sqrt{\left(\sum_j \rho_j^{Equity} \cdot AddOn(Entity_j) \right)^2 + \sum_j \left(1 - (\rho_j^{Equity})^2 \right) \cdot (AddOn(Entity_j))^2}$$

jossa

j = 1 kohdan mukaisesti vahvistettuja nettoutusryhmän

osakereferenssiyhteisöjä merkitsevä indeksi;

ϵ_j = suojausryhmän 'j' valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka määritetään 280 artiklan mukaisesti;

$AddOn(Entropy_j)$ = 4 kohdan mukaisesti määritettyä osakereferenssiyhteisöä 'j' koskeva korotus;

ρ_j^{Equity} = yhteisön 'j' korrelaatiokerroin. Jos osakereferenssiyhteisö j on vahvistettu 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, $\rho_j^{Equity} = 50$ prosenttia. Jos osakereferenssiyhteisö j on vahvistettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, $\rho_j^{Equity} = 80$ prosenttia.

4. Laitosten on laskettava osakereferenssiyhteisöä 'j' koskeva korotus seuraavasti:

$$AddOn(Entropy_j) = SF_j^{Equity} \cdot EffNot_j^{Equity}$$

jossa

SF_j^{Equity} = osakereferenssiyhteisöön 'j' sovellettava valvojan määrittämä tekijä. Jos osakereferenssiyhteisö 'j' on vahvistettu 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, $SF_j^{Equity} = 32$ prosenttia; jos osakereferenssiyhteisö 'j' on vahvistettu 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, $SF_j^{Equity} = 20$ prosenttia.

$EffNot_j^{Equity}$ = osakereferenssiyhteisön 'j' efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$EffNot_j^{Equity} = \sum_{l \in \text{osakereferenssiyhteisö } j} Riskipositio_l$$

280 e artikla
Hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus tietyille nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$AddOn^{Com} = \sum_j AddOn_j^{Com}$$

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja hyödykeriskin suojausryhmiä merkitsevä indeksi;

$AddOn_j^{Com}$ = 4 kohdan mukaisesti määritetty suojausryhmän 'j' hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus.

2. Laskettaessa tietyn nettoutusryhmän hyödykesuojausryhmää koskevaa korotusta 4 kohdan mukaisesti laitosten on vahvistettava kunkin suojausryhmän hyödykereferenssityypit. Hyödykejohtannaisia koskevat liiketoimet on luokiteltava samaan hyödykereferenssityyppiin vain silloin, kun kyseisten liiketoimien kohde-etuutena toimiva hyödykerahoitusväline on luonteeltaan sama.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia

laitosta, jolla on suuria ja keskittyneitä hyödykejohdannaissalkkuja, tarkastelemaan muitakin piirteitä kuin kohde-etuutena olevan hyödykerahoitusvälineen luonnetta, kun hyödykesuojausryhmän hyödykereferenssityyppejä vahvistetaan 2 kohdan mukaisesti.

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitä pidetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuna suurena ja keskittyneenä hyödykejohdannaissalkkuna.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [15 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Laitosten on laskettava suojausryhmän 'j' hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus seuraavasti:

$$AddOn_j^{Com} = \epsilon_j * \sqrt{\left(\rho^{Com} \cdot \sum_k AddOn(Type_k^j)\right)^2 + (1 - (\rho^{Com})^2) \cdot \sum_k \left(AddOn(Type_k^j)\right)^2}$$

jossa

k = 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja nettoutusryhmän hyödykereferenssityyppejä merkitsevä indeksi;

ϵ_j = suojausryhmän 'j' valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka lasketaan 280 artiklan mukaisesti;

$AddOn(Type_k^j)$ = 5 kohdan mukaisesti laskettua hyödykereferenssityyppeä 'k' koskeva korotus;

ρ^{Com} = hyödykeriskiluokan korrelaatiokerroin, jonka arvo on 40 prosenttia.

5. Laitoksen on laskettava hyödykereferenssityyppeä 'k' koskeva korotus seuraavasti:

$$AddOn(Type_k^j) = SF_k^{Com} * EffNot_k^{Com}$$

jossa

SF_k^{Com} = hyödykereferenssityyppeihin 'k' sovellettava valvojan määrittämä tekijä.

Jos hyödykereferenssityyppi 'k' vastaa liiketoimia, jotka luokitellaan 277 b artiklan 1 kohdan e alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun suojausryhmään, $SF_k^{Com} = 40$ prosenttia; muussa tapauksessa $SF_k^{Com} = 18$ prosenttia.

$EffNot_k^{Com}$ = hyödykereferenssityypin 'k' efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$EffNot_k^{Com} = \sum_{l \in \text{hyödykerekategoriassityyppi } k} Riskipositio_l$$

280 f artikla

Muiden riskien luokkaa koskeva korotus

1. Sovellettaessa 278 artiklaa laitosten on laskettava muiden riskien luokkaa koskeva korotus tietyille nettoutusryhmälle seuraavasti:

$$AddOn^{Other} = \sum_j AddOn_j^{Other}$$

jossa

j = nettoutusryhmälle 277 a artiklan 1 kohdan f alakohdan ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettuja muiden riskien luokan suojausryhmiä merkitsevä indeksi;

$AddOn_j^{Other}$ = 2 kohdan mukaisesti määritetty suojausryhmän 'j' muiden riskien luokkaa koskeva korotus.

2. Laitosten on laskettava suojausryhmän 'j' muiden riskien luokkaa koskeva korotus seuraavasti:

$$AddOn_j^{Other} = \epsilon_j * SF^{Other} * |EffNot_j^{Other}|$$

jossa

ϵ_j = suojausryhmän 'j' valvojan määrittämän tekijän kerroin, joka lasketaan 280 artiklan mukaisesti;

SF^{Other} = muiden riskien luokan valvojan määrittämä tekijä, jonka arvo on 8 prosenttia;

$EffNot_j^{Other}$ = suojausryhmän 'j' efektiivinen nimellismäärä laskettuna seuraavasti:

$$EffNot_j^{Other} = \sum_{l \in \text{suojausryhmä } j} Riskipositio_l$$

- (66) Korvataan kolmannen osan II osaston 6 luvun 4 jakso seuraavasti:

”4 JAKSO

YKSINKERTAISTETTU VASTAPUOLIRISKIN STANDARDIMENETELMÄ

281 artikla

Vastuuarvon laskeminen

1. Laitosten on laskettava yksittäinen vastuuarvo nettoutusryhmän tasolla tämän luvun 3 jakson mukaisesti, jollei 2 kohdasta muuta johdu.
2. Nettoutusryhmän vastuuarvo lasketaan seuraavien vaatimusten mukaisesti:
 - (a) Laitokset eivät saa soveltaa 274 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua kohtelua.

- (b) Poiketen siitä, mitä 275 artiklan 1 kohdassa säädetään, laitosten on sovellettava seuraavaa:

niiden nettoutusryhmien osalta, joihin ei viitata 275 artiklan 2 kohdassa, laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

- (c) Poiketen siitä, mitä 275 artiklan 2 kohdassa säädetään, laitosten on sovellettava seuraavaa:

niiden liiketoimien nettoutusryhmien osalta, jotka toteutetaan virallisesti hyväksytyssä pörssissä, taikka asetuksen (EU) 648/2012 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneen tai kyseisen asetuksen 25 artiklan mukaisesti tunnustetun keskusvastapuolen määrittämien liiketoimien nettoutusryhmien osalta taikka niiden liiketoimien nettoutusryhmien osalta, joiden vakuudet vaihdetaan kahdenvälisesti vastapuolen kanssa asetuksen (EU) 648/2012 11 artiklan mukaisesti, laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RC = TH + MTA$$

jossa

TH = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava vakuusvajeraja, jonka alittuessa laitos ei voi vaatia vakuutta;

MTA = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava siirron vähimmäismäärä.

- (d) Poiketen siitä, mitä 275 artiklan 3 kohdassa säädetään, laitosten on sovellettava seuraavaa:

niiden nettoutusryhmien osalta, joihin sovelletaan vakuusvajesopimusta, kun vakuusvajesopimusta sovelletaan useaan nettoutusryhmään, laitosten on laskettava jälleenhankinta-arvo kunkin yksittäisen nettoutusryhmän jälleenhankinta-arvon yhteismääränä laskettuna 1 kohdan mukaisesti ikään kuin ne eivät olisi vakuudellisia.

- (e) Kaikki suojausryhmät on vahvistettava 277 a artiklan 1 kohdan mukaisesti.
 (f) Laitosten on valittava 278 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskentakaavassa käytetyn kertoimen arvoksi 1 seuraavasti:

$$PFE = \sum_a Addon^{(a)} ;$$

- (g) Poiketen siitä, mitä 279 a artiklan 1 kohdassa säädetään, laitosten on sovellettava seuraavaa:

Laitosten on laskettava valvojan määrittämä delta kaikkien liiketoimien osalta seuraavasti:

$$\delta = \begin{cases} +1 & \text{kun liiketoimi on pitkä positio pääasiallisessa riskitekijässä} \\ -1 & \text{kun liiketoimi on lyhyt positio pääasiallisessa riskitekijässä} \end{cases}$$

- (h) Edellä 279 b artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu valvojan määrittämä duraatiotekijä lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$\text{valvojan määrittämä duraatiotekijä} = E - S$$

- (i) Edellä 279 c artiklan 1 kohdassa tarkoitettu maturiteettikerroin lasketaan seuraavasti:

- (iii) a) niiden liiketoimien osalta, jotka kuuluvat 275 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin, $MF = 1$;
- b) niiden liiketoimien osalta, jotka kuuluvat 275 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin, $MF = 0,42$.

- (j) Edellä 280 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettu suojausryhmän 'j' efektiivinen nimellismäärä lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$EffNot_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

- (k) Edellä 280 c artiklan 3 kohdassa tarkoitettu luottoriskiluokan suojausryhmän 'j' luottoriskiluokkaa koskeva korotus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$AddOn_j^{Credit} = \sum_j |AddOn(Entity_j)|;$$

- (l) Edellä 280 d artiklan 3 kohdassa tarkoitettu osakeriskiluokan suojausryhmän 'j' osakeriskiluokkaa koskeva korotus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$AddOn_j^{Equity} = \sum_j |AddOn(Entity_j)|$$

- (m) Edellä 280 e artiklan 3 kohdassa tarkoitettu hyödykeriskiluokan suojausryhmän 'j' hyödykeriskiluokkaa koskeva korotus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$AddOn_j^{Com} = \sum_j |AddOn(Type_k^j)|$$

- (67) Korvataan kolmannen osan II osaston 6 luvun 5 jakso seuraavasti:

”5 JAKSO

ALKUPERÄISEN HANKINTA-ARVON MENETELMÄ

282 artikla Vastuuarvon laskenta

1. Laitokset voivat laskea kaikille nettoutussopimuksen liiketoimille yksittäisen vastuuarvon, kun kaikki 274 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. Muussa tapauksessa laitosten on laskettava vastuuarvo erikseen kullekin liiketoimelle ikään kuin se muodostaisi oman nettoutusryhmänsä.

2. Nettoutusryhmän tai liiketoimen vastuuarvo on tulo, joka saadaan kertomalla luvulla 1,4 nykyisen jälleenhankinta-arvon ja tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin summa.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu nykyinen jälleenhankinta-arvo määritetään seuraavasti:
 - (a) niiden liiketoimien nettoutusryhmien osalta, jotka toteutetaan virallisesti hyväksytyssä pörssissä, taikka asetuksen (EU) 648/2012 14 artiklan mukaisesti toimiluvan saaneen tai kyseisen asetuksen (EU) 648/2012 25 artiklan mukaisesti tunnustetun keskusvastapuolen välityksellä määritettyjen liiketoimien nettoutusryhmien osalta taikka niiden liiketoimien nettoutusryhmien osalta, joiden vakuudet vaihdetaan kahdenvälisesti vastapuolen kanssa asetuksen (EU) 648/2012 11 artiklan mukaisesti, laitosten on laskettava 2 kohdassa tarkoitettu nykyinen jälleenhankinta-arvo seuraavasti:

$$RC = TH + MTA$$

jossa

TH = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava vakuusvajeraja, jonka alittuessa laitos ei voi vaatia vakuutta;

MTA = nettoutusryhmään vakuusvajesopimuksen mukaan sovellettava siirron vähimmäismäärä

- (b) kaikkien muiden nettoutusryhmien tai yksittäisten liiketoimien osalta laitosten on laskettava 2 kohdassa tarkoitettu nykyinen jälleenhankinta-arvo seuraavasti:

$$RC = \max\{CMV, 0\}$$

Nykyisen jälleenhankinta-arvon laskemiseksi laitosten on päivitettävä markkina-arvot vähintään kuukausittain.

4. Laitosten on laskettava 2 kohdassa tarkoitettu tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski seuraavasti:
 - (a) nettoutusryhmän tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski on kaikkien nettoutusryhmään kuuluvien liiketoimien b alakohdan mukaisesti laskettujen tulevaisuuden potentiaalisten vastapuoliriskien summa;
 - (b) yksittäisen liiketoimen tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski on sen nimellismäärä kerrottuna:
 - (i) tulolla, joka saadaan kertomalla luku 0,5 prosenttia liiketoimen jäljellä olevalla maturiteetilla korkosopimusten osalta;
 - (ii) 4 prosentilla valuuttakursseja koskevien sopimusten osalta;
 - (iii) 18 prosentilla kultaa koskevien sopimusten osalta;
 - (c) b alakohdassa tarkoitettu nimellismäärä määritetään tapauksen mukaan 279 b artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan ja 2 ja 3 kohdan mukaisesti;

- (d) edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen nettoutusryhmien tulevaisuuden potentiaalinen vastapuoliriski on kerrottava luvulla 0,42.

Korkosopimusten potentiaalisen vastapuoliriskin laskemiseksi b alakohdan ii alakohdan mukaisesti laitos voi valita, käyttääkö se sopimusten alkuperäistä maturiteettia niiden jäljellä olevan maturiteetin sijaan.”

- (68) Korvataan 283 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Laitoksen on sovellettava 3 tai 5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä kaikkiin sellaisiin OTC-johdannaisliiketoimiin ja pitkän selvitysjakson liiketoimiin, joihin se ei ole saanut 1 kohdan mukaista lupaa soveltaa sisäisen mallin menetelmää. Näitä menetelmiä voidaan käyttää jatkuvasti yhdistelmänä ryhmän sisällä.”.

- (69) Korvataan 298 artikla seuraavasti:

”298 artikla

Nettoutuksen hyväksymisestä riskien alentajana aiheutuvat vaikutukset

Sovellettaessa 3 ja 6 jaksoa nettoutus hyväksytään virallisesti kyseisten jaksoiden mukaisesti.”

- (70) Poistetaan 299 artiklan 2 kohdan a alakohta.

- (71) Muutetaan 300 artikla seuraavasti:

- (a) Korvataan johdantolause seuraavasti:

”Tässä jaksossa ja seitsemännessä osassa tarkoitetaan”.

- (b) lisätään 5–11 kohta seuraavasti:

”5) ’käteistransaktioilla’ liiketoimia, jotka suoritetaan käteisenä, vieraan pääoman ehtoisilla rahoitusvälineillä ja osakkeilla sekä valuuttojen avistakauppoja ja hyödykkeitä koskevia spot-liiketoimia; takaisinostotransaktiot ja arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät liiketoimet eivät ole käteistransaktioita;

6) ’epäsuoralla määrittämismenettelyllä’ järjestelyä, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 648/2012 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyt ehdot;

7) ’monitasoisella asiakasrakenteella’ epäsuoraa määrittämismenettelyä, jonka mukaan yhteisö, joka ei ole määrittämisosapuoli, vaan on itse määrittämisosapuolen tai korkeamman tason asiakkaan asiakas, tarjoaa laitokselle määrittämispalveluja;

8) ’korkeamman tason asiakkaalla’ yhteisöä, joka tarjoaa määrittämispalveluja alemman tason asiakkaalle;

9) ’alemmman tason asiakkaalla’ yhteisöä, jolla on pääsy keskusvastapuolen palveluihin korkeamman tason asiakkaan kautta;

10) ’maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomalla osuudella’ osuutta, jonka määrittämisosapuolena toimiva laitos on sopimusperusteisesti sitoutunut toimittamaan keskusvastapuolelle sen jälkeen, kun keskusvastapuoli on käyttänyt maksukyvyttömyysrahastonsa varat kattamaan tappiot, joita sille on aiheutunut yhden tai useamman määrittämisosapuolensa maksukyvyttömyydestä;

11) ’täysin taatulla talletuksen lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvällä liiketoimella’ täysin vakuudellista rahamarkkinaliiketoimintaa, jossa kaksi vastapuolta

vaihtaa talletuksia keskenään ja keskusvastapuoli asettaa itsensä väliin varmistaakseen vastapuolten maksuvelvoitteiden suorittamisen.”

(72) Korvataan 301 artikla seuraavasti:

*”301 artikla
Aineellinen soveltamisala*

1. Tätä jaksoa sovelletaan seuraaviin sopimuksiin ja liiketoimiin niin kauan kun niitä ei ole vielä selvitetty keskusvastapuolen kanssa:

- (a) liitteessä II luetellut sopimukset ja luottojohdannaiset;
- (b) arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet ja täysin taatut talletusten lainaksiantamiseen tai -ottamiseen liittyvät liiketoimet;
- (c) pitkän selvitysajan liiketoimet.

Tätä lukua ei sovelleta vastuisiin, jotka johtuvat käteistransaktioiden toimituksesta. Laitosten on sovellettava tämän osan V osastossa säädettyä kohtelua mainittuihin kaupankäyntivastuisiin, jotka johtuvat kyseisistä liiketoimista ja 0 prosentin riskipainoa maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiin, jotka kattavat vain kyseiset liiketoimet. Laitosten on sovellettava 307 artiklassa säädettyä kohtelua maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiin, jotka kattavat jonkin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista sopimuksista käteistransaktioiden lisäksi.

2. Tässä jaksossa sovelletaan seuraavaa:

- (a) alkumarginaali ei sisällä osuuksia, jotka maksetaan keskusvastapuolelle keskinäisiä tappionjakamisjärjestelyjä varten;
- (b) alkumarginaali sisältää vakuuden, jonka on asettanut määräytösapuolena toimiva laitos tai asiakas ja jonka määrä ylittää vähimmäismäärän, jota keskusvastapuoli tai määräytösapuolena toimiva laitos tahollaan edellyttää, sillä edellytyksellä, että keskusvastapuoli tai määräytösapuolena toimiva laitos voi asianmukaisissa tapauksissa estää määräytösapuolena toimivaa laitosta tai asiakasta nostamasta tällaista ylimääräistä vakuutta;
- (c) kun keskusvastapuoli käyttää alkumarginaalia tappioiden jakamiseksi määräytösapuoltensa kesken, määräytösapuolena toimivien laitosten on käsiteltävä kyseistä alkumarginaalia maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituna osuutena.”

(73) Korvataan 302 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Laitosten on arvioitava asianmukaisin skenaarioanalyysin ja stressitestauksin, onko niiden omien varojen taso riittävä niihin riskeihin nähden, jotka ovat ominaisia vastuissa, kuten keskusvastapuoleen liittyvät vastuut, mukaan lukien tulevaisuuden potentiaaliset luottoriskit ja mahdolliset luottoriskit, maksukyvyttömyysrahastoon rahastoiduista osuuksista aiheutuvat vastuut ja, jos määräytösapuolena on laitos, 304 artiklassa esitetyistä sopimusjärjestelyistä aiheutuvat vastuut.”

(74) Korvataan 303 artikla seuraavasti:

”303 artikla

Määritysosapuolten keskusvastapuoleen liittyvien vastuiden kohtelu

1. Laitoksen, joka toimii määritysosapuolena joko omia tarkoituksiaan varten tai rahoituksen välittäjänä asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä, on laskettava keskusvastapuoleen liittyviä vastuutaan koskevat omien varojen vaatimukset seuraavasti:
 - (a) sen on sovellettava 306 artiklassa säädettyä kohtelua keskusvastapuoliin liittyviin kaupankäyntivastuusiinsa;
 - (b) sen on sovellettava 307 artiklassa säädettyä kohtelua keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiinsa.
 2. Sovellettaessa 1 kohtaa laitoksen sellaisten omien varojen vaatimusten summa, jotka koskevat sen ehdot täyttävään keskusvastapuoleen liittyviä vastuuta, jotka johtuvat kaupankäyntivastuista ja maksukyvyttömyysrahastoon rahastoiduista osuuksista, ei saa olla suurempi kuin sellaisten omien varojen vaatimusten summa, joita sovellettaisiin samoihin vastuisiin, jos keskusvastapuoli ei olisi ehdot täyttävä keskusvastapuoli.”
- (75) Muutetaan 304 artikla seuraavasti:
- (a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen, joka toimii määritysosapuolena ja tuossa ominaisuudessa rahoituksen välittäjänä asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä, on laskettava asiakkaan kanssa toteuttamiaan keskusvastapuoleen liittyviä liiketoimia koskevat omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jakson, tämän osaston 4 luvun 4 jakson ja tämän osan VI osaston mukaisesti.”
 - (b) Korvataan 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”3. Kun määritysosapuolena toimiva laitos käyttää tämän luvun 3 tai 6 jaksossa säädettyjä menetelmiä laskeakseen vastuistaan aiheutuvan omien varojen vaatimuksen, sovelletaan seuraavaa:

 - (a) poiketen siitä, mitä 285 artiklan 2 kohdassa säädetään, laitos voi käyttää vähintään viiden pankkipäivän riskivakuusjaksoa asiakkaaseen liittyviä vastuutaan varten;
 - (b) laitoksen on sovellettava vähintään 10 pankkipäivän riskivakuusjaksoa keskusvastapuoleen liittyviä vastuutaan varten;
 - (c) poiketen siitä, mitä 285 artiklan 3 kohdassa säädetään, kun laskentaan sisältyvä nettoutusryhmä täyttää mainitun kohdan a alakohdassa säädetyn ehdon, laitos voi olla soveltamatta mainitussa alakohdassa säädettyä rajaa, edellyttäen, että nettoutusryhmä ei täytä kyseisen kohdan b alakohdassa säädettyä ehtoa eikä se sisällä riitautettuja kauppvoja;
 - (d) kun keskusvastapuoli pidättää liiketoimen vakuusmarginaalin, eikä laitoksen vakuutta ole suojattu keskusvastapuolen maksukyvyttömyyden varalta, laitoksen on sovellettava riskivakuusjaksoa, joka on yksi vuosi tai liiketoimen

jäljellä oleva maturiteetti sen mukaan kumpi näistä on pienempi, mutta kuitenkin vähintään 10 pankkipäivää.

4. Poiketen siitä, mitä 281 artiklan 2 kohdan h alakohdassa säädetään, kun määräytösapuolena toimiva laitos käyttää tämän luvun 4 jaksossa säädettyä menetelmää laskeakseen asiakkaaseen liittyviä vastuita koskevan omien varojen vaatimuksen, se voi käyttää laskennassaan maturiteettikerrointa, jonka arvo on 0,21.

5. Poiketen siitä, mitä 282 artiklan 4 kohdan d alakohdassa säädetään, kun määräytösapuolena toimiva laitos käyttää tämän luvun 5 jaksossa säädettyä menetelmää laskeakseen asiakkaaseen liittyviä vastuita koskevan omien varojen vaatimuksen, se voi käyttää kyseisessä laskennassa maturiteettikerrointa, jonka arvo on 0,21.”

(c) Lisätään 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Määritysosapuolena toimiva laitos voi käyttää 3, 4 ja 5 kohdassa tarkoitetuista laskelmista tuloksena saatavaa pienennettyä maksukyvyttömyystilassa olevaa vastuuta laskeakseen vastuun arvonotkaisuriskin omien varojen vaatimuksensa VI osaston mukaisesti.

7. Määritysosapuolena toimiva laitos, joka kerää asiakkaalta vakuuden keskusvastapuoleen liittyvää liiketoimea varten ja siirtää vakuuden keskusvastapuolelle, voi kirjata kyseisen vakuuden vähentääkseen asiakkaaseen liittyvää vastuutaan kyseisessä keskusvastapuoleen liittyvässä liiketoimessa.

Kun kyse on monitasoisesta asiakasrakenteesta, ensimmäisessä alakohdassa säädettyä kohtelua voidaan soveltaa rakenteen jokaisella tasolla.”

(76) Muutetaan 305 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Asiakkaana olevan laitoksen on laskettava määräytösapuolen kanssa toteuttamiaan, keskusvastapuoleensa liittyviä liiketoimia koskevat omien varojen vaatimukset tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jakson, tämän osaston 4 luvun 4 jakson ja tämän osan VI osaston mukaisesti.”

(b) Korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) asiakas on suorittanut riittävän perusteellisen oikeudellisen tarkastelun, jonka se on pitänyt ajan tasalla, ja jonka perusteella b alakohdassa olevan ehdon täyttymisen varmistavat järjestelyt ovat laillisia, päteviä, sitovia ja täytäntöönpanokelpoisia asianomaisen lainkäyttöalueen tai asianomaisten lainkäyttöalueiden asiaa koskevien lakien mukaisesti;”.

(c) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Laitos voi ottaa huomioon selkeät asiakaspositioiden ja keskusvastapuolella olevien vastaavien vakuuksien edeltävät siirrot ja toimialan aikomuksen jatkaa tätä käytäntöä, kun laitos arvioi, täyttääkö se ensimmäisen alakohdan b alakohdan ehdon.”

(d) Korvataan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, jos asiakkaana toimiva

laitos ei täytä mainitun kohdan a alakohdassa säädettyä edellytystä, koska laitosta ei ole suojattu tappioilta sellaisen tapauksen varalta, että määräytösapuoli ja määräytösapuolen toinen asiakas yhdessä tulevat maksukyvyttömiksi, mutta kaikki muut mainitun kohdan a alakohdassa ja muissa mainitun kohdan alakohdissa säädetty edellytykset täyttyvät, laitos voi laskea määräytösapuolen kanssa toteuttamien, keskusvastapuoleen liittyvien liiketoimien kaupankäyntivastuita koskevat omien varojen vaatimukset 306 artiklan mukaisesti edellyttäen, että kyseisen 306 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainittu 2 prosentin riskipaino korvataan 4 prosentin riskipainolla.

4. Kun kyse on monitasoisesta asiakasrakenteesta, alemman tason asiakkaana oleva laitos, jolla on pääsy keskusvastapuolen palveluihin korkeamman tason asiakkaan kautta, voi soveltaa 2 tai 3 kohdassa säädettyä käsittelyä ainoastaan, jos kyseisissä kohdissa mainitut edellytykset täyttyvät rakenteen joka tasolla.”

(77) Muutetaan 306 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) tapauksissa, joissa laitos toimii asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä rahoituksen välittäjänä ja keskusvastapuoleen liittyvän liiketoimen ehdoissa määrätään, että laitoksella ei ole velvollisuutta korvata asiakkaalle tappioita, jotka aiheutuvat liiketoimen arvon muutoksista, jos keskusvastapuoli tulee maksukyvyttömäksi, laitos voi asettaa sellaisen keskusvastapuoleen liittyvän kaupankäyntivastuun vastuuarvon nollassi, joka vastaa kyseistä keskusvastapuoleen liittyvää liiketoimea;”.

(b) Lisätään 1 kohtaan d alakohta seuraavasti:

”d) tapauksissa, joissa laitos toimii asiakkaan ja keskusvastapuolen välillä rahoituksen välittäjänä ja keskusvastapuoleen liittyvän liiketoimen ehdoissa määrätään, että laitoksella on velvollisuus korvata asiakkaalle tappiot, jotka aiheutuvat liiketoimen arvon muutoksista, jos keskusvastapuoli tulee maksukyvyttömäksi, laitoksen on tapauksen mukaan sovellettava a tai b alakohdassa säädettyä käsittelyä keskusvastapuoleen liittyvään kaupankäyntivastuuseen, joka vastaa kyseistä keskusvastapuoleen liittyvää liiketoimea.”

(c) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jos keskusvastapuolelle tai määräytösapuolelle vakuutena annetut omaisuuserät ovat konkurssioikeudellisesti erillisiä siinä tapauksessa, että keskusvastapuoli, määräytösapuoli tai yksi tai useampi määräytösapuolen muista asiakkaista tulee maksukyvyttömäksi, laitos voi asettaa kyseisiin omaisuuseriin liittyvän vastapuoliriskin vastuuarvon nollassi.

3. Laitoksen on laskettava keskusvastapuoleen liittyvien kaupankäyntivastuidensa vastuuarvot tapauksen mukaan tämän luvun 1–8 jakson ja tämän osaston 4 luvun 4 jakson mukaisesti.”

(78) Korvataan 307 artikla seuraavasti:

”307 artikla

Keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoituihin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

Laitoksen, joka toimii määritysosapuolena, on sovellettava seuraavaa kohtelua vastuisiinsa, jotka aiheutuvat sen keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimista osuuksista:

- (a) sen on laskettava ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoimiinsa osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset 308 artiklassa säädetyn menetelmän mukaisesti;
- (b) sen on laskettava muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakkoon rahastoimiinsa tai rahastoimattomiin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset 309 artiklassa säädetyn menetelmän mukaisesti;
- (c) sen on laskettava ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomiin osuuksiinsa liittyvät omien varojen vaatimukset 310 artiklassa säädetyn käsittelyn mukaisesti.”

(79) Muutetaan 308 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Laitoksen on laskettava seuraavasti omien varojen vaatimus (K_i), jolla katetaan sen ennakkoon rahastoidusta osuudesta (DF_i) aiheutuva vastuu:

$$K_i = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}}, 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i \right\}$$

jossa

i = määritysosapuolta merkitsevä indeksi;

K_{CCP} = ehdot täyttävän keskusvastapuolen oletettu pääoma, jonka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti;

DF_{CM} = ehdot täyttävän keskusvastapuolen kaikkien määritysosapuolten ennakkoon rahastoitujen osuuksien summa, jonka kyseinen vastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti;

DF_{CCP} = keskusvastapuolen ennakkoon rahastoidut taloudelliset resurssit, jotka kyseinen keskusvastapuoli on ilmoittanut laitokselle asetuksen (EU) N:o 648/2012 50 c artiklan mukaisesti.

3. Laitoksen on 92 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vastuille, jotka aiheutuvat sen ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimista osuuksista, kertomalla 2 kohdan mukaisesti määritetty omien varojen vaatimus (K_{CMi}) 12,5:llä.”;

(b) Kumotaan 4 ja 5 kohta.

(80) Korvataan 309 artikla seuraavasti:

”309 artikla

Muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon ennakoon rahastoituihin osuuksiin ja muuhun kuin ehdot täyttävään keskusvastapuoleen rahastoimattomiin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

1. Laitoksen on sovellettava seuraavaa kaavaa laskeakseen omien varojen vaatimuksen (K) vastuille, jotka aiheutuvat kyseisen laitoksen muun kuin ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon (DF) rahastoimista osuuksista ja sen kyseiseen keskusvastapuoleen rahastoimattomista osuuksista (UC) :

$$K = DF + UC.$$

2. Laitoksen on 92 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi laskettava riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä vastuille, jotka aiheutuvat sen ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimista osuuksista, kertomalla 1 kohdan mukaisesti määritetty omien varojen vaatimus (K) 12,5:llä.”

(81) Korvataan 310 artikla seuraavasti:

”310 artikla

Ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomiin osuuksiin liittyvät omien varojen vaatimukset

Laitoksen on sovellettava 0 prosentin riskipainoa ehdot täyttävän keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon rahastoimattomiin osuuksiinsa.”

(82) Korvataan 311 artikla seuraavasti:

”311 artikla

Sellaisiin keskusvastapuoliin liittyviä vastuita koskevat omien varojen vaatimukset, jotka eivät enää täytä tiettyjä edellytyksiä

3. Laitosten on sovellettava tässä artiklassa säädettyä kohtelua, kun niiden tietoon on tullut kyseisten laitosten käyttämän keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen tai keskusvastapuolen itsensä tiedotettua asiasta julkisesti, että kyseinen keskusvastapuoli ei enää täytä tapauksen mukaan toimiluvan tai hyväksynnän edellytyksiä.
4. Jos 1 kohdan ehto täyttyy, laitosten on toimittava kyseiseen keskusvastapuoleen liittyvien vastuidensa osalta seuraavasti kolmen kuukauden kuluessa kyseisessä kohdassa tarkoitetun tilanteen ilmenemisestä tai aikaisemmin, mikäli laitosten toimivaltaiset viranomaiset sitä vaativat:
 - (a) niiden on sovellettava kyseiseen keskusvastapuoleen liittyviin kaupankäyntivastuusiinsa 306 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä kohtelua;
 - (b) niiden on sovellettava kyseisen keskusvastapuolen

maksukyvyttömyysrahastoon ennalta rahastoimiinsa osuuksiin ja kyseiseen keskusvastapuoleen rahastoimattomiin osuuksiinsa 309 artiklassa säädettyä kohtelua;

- (c) niiden on käsiteltävä kyseiseen keskusvastapuoleen liittyviä muita kuin tämän kohdan a ja b alakohdassa mainittuja vastuita yritysvastuina tämän osaston 2 luvussa säädetyn, luottoriskin standardimenetelmän mukaisesti.”

(83) Korvataan kolmannen osan IV osaston 1 luku seuraavasti:

”1 luku Yleiset säännökset

325 artikla

Markkinariskien omien varojen vaatimusten laskentamenetelmät

1. Laitoksen on laskettava markkinariskien omien varojen vaatimukset seuraavien menetelmien mukaisesti kaikille sellaisille kaupankäyntivaraston positioille ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisille positioille, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski:
 - (a) tämän osaston 1 a luvussa säädetyn standardimenetelmän mukaisesti [tämän asetuksen soveltamispäivästä] lähtien;
 - (b) tämän osaston 1 b luvussa säädetyn sisäisten mallien menetelmän mukaisesti [tämän asetuksen soveltamispäivästä] lähtien vain kaupankäyntiyksiköille osoitetuille positioille, joita varten toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet laitokselle luvan käyttää tätä menetelmää 325 ba artiklan mukaisesti;
 - (c) [tämän asetuksen soveltamispäivän] jälkeen ainoastaan sellaiset laitokset, jotka täyttävät 325 a artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, saavat käyttää 4 kohdassa tarkoitettua yksinkertaistettua standardimenetelmää markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimustensa määrittämiseksi;
 - (d) tämän osaston 5 luvussa säädetyn yksinkertaistetun sisäisten mallien menetelmän mukaisesti [tämän asetuksen soveltamispäivänä] saakka niiden riskiluokkien osalta, joita varten laitokselle on myönnetty 363 artiklan mukainen lupa käyttää kyseistä menetelmää. [Tämän asetuksen soveltamispäivän] jälkeen laitokset eivät saa enää käyttää 5 luvussa säädettyä yksinkertaistettua sisäisten mallien menetelmää markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten määrittämiseksi.
2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua yksinkertaistettua standardimenetelmän mukaisesti lasketut markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset tarkoittavat tapauksen mukaan seuraavien omien varojen vaatimusten summaa:
 - (a) tämän osaston 2 luvussa tarkoitettua positioriskejä koskevat omien varojen vaatimukset;
 - (b) tämän osaston 3 luvussa tarkoitettua valuuttakurssiriskejä koskevat omien varojen vaatimukset;

- (c) tämän osaston 4 luvussa tarkoitettut hyödykeriskejä koskevat omien varojen vaatimukset.
3. Laitos voi käyttää 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää jatkuvasti ryhmän sisällä edellyttäen, että a alakohdassa tarkoitettulla menetelmällä lasketut markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset eivät ole enemmän kuin 90 prosenttia markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten yhteenlasketusta määrästä. Muussa tapauksessa laitoksen on käytettävä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua menetelmää kaikkiin positioihin, jotka otetaan markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimuksissa huomioon.
 4. Laitos voi käyttää 1 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää jatkuvasti ryhmän sisällä 363 artiklan mukaisesti.
 5. Laitos ei saa käyttää kumpaakaan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista menetelmistä yhdessä c kohdassa tarkoitettun menetelmän kanssa.
 6. Laitokset eivät saa käyttää 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menetelmää kaupankäyntivarastoon kuuluviin rahoitusvälineisiin, jotka ovat arvopaperistamispositioita tai 104 artiklan 7–9 kohdassa määriteltyjä korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia positioita.
 7. Kun laitokset laskevat vastuun arvonoikaisuriskejä koskevia omien varojen vaatimuksia käyttäen 383 artiklassa säädettyä kehittyntä menetelmää, ne voivat jatkaa tämän osaston 5 luvussa säädetyn yksinkertaistetun sisäisten mallien menetelmän käyttöä [tämän asetuksen soveltamispäivän] jälkeen, jolloin laitosten on lopetettava kyseisen menetelmän käyttö markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa.
 8. EPV laatii tekniset sääntelystandardit, joissa täsmennetään, miten laitosten on määritettävä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien mukaisesti sellaisten kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positoiden markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset, joihin kohdistuu valuuttakurssiriski tai hyödykeriski.
EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [6 kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta].
Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 a artikla

Yksinkertaistetun standardimenetelmän käytön edellytykset

1. Laitos voi laskea markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset 325 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun menetelmän mukaisesti edellyttäen, että laitoksen tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä markkinariskien alainen liiketoiminta on kuukausittain tehtävän arvioinnin perusteella enintään seuraavien kynnysarvojen

suuruista:

- (a) 10 prosenttia laitoksen kokonaisvaroista;
- (b) 300 miljoonaa euroa.

2. Laitosten on laskettava markkinariskien alaisten tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien koko tietyssä päivänä seuraavien vaatimusten mukaisesti:
 - (a) laskentaan on sisällytettävä kaikki kaupankäyntivarastoon luokitellut positiot, lukuun ottamatta luottojohdannaisia, jotka kirjataan taseeseen kaupankäyntivaraston ulkopuolisia luottoriskejä kattavina sisäisinä suojauksina;
 - (b) laskentaan on sisällytettävä kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä;
 - (c) kaikki positiot on arvostettava kyseisen päivän markkinahintoihinsa, lukuun ottamatta b alakohdassa tarkoitettuja positioita. Jos position markkinahintaa ei ole saatavilla tietyssä päivänä, laitosten on käytettävä position tuoreinta markkina-arvoa;
 - (d) kaikkia kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita, jotka aiheuttavat hyödykeriskejä, on pidettävä kokonaisnettovaluuttapositioina ja ne on arvostettava 352 artiklan mukaisesti;
 - (e) kaikki kaupankäyntivaraston ulkopuoliset positiot, jotka aiheuttavat hyödykeriskejä, on arvostettava 357–358 artiklan säännösten mukaisesti;
 - (f) pitkien positioiden absoluuttinen arvo on laskettava yhteen lyhyiden positioiden absoluuttisen arvon kanssa.
3. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, milloin ne laskevat markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimuksensa tai lopettavat niiden laskennan tämän artiklan mukaisesti.
4. Jos laitos ei täytä enää kumpaakaan 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle.
5. Laitosten on lopetettava 1 kohdan mukainen markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskenta kolmen kuukauden kuluessa jommassakummassa seuraavista tapauksista:
 - (a) laitos ei täytä kumpaakaan 1 kohdan edellytyksistä kolmen peräkkäisen kuukauden ajan;
 - (b) laitos ei täytä kumpaakaan 1 kohdan edellytyksistä yli kuuden kuukauden aikana viimeksi kuluneiden 12 kuukauden ajanjaksolla.
6. Jos laitos lopettaa 1 kohdan mukaisen markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskennan, sen sallitaan laskea markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset 1 kohdan mukaisesti vain, jos se osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle,

että kaikki 1 kohdan edellytykset on täytetty keskeytyksettä kokonaisen vuoden pituisen ajanjakson.

7. Laitokset eivät saa ottaa positioita ainoastaan noudattaakseen jompaakumpaa 1 kohdassa asetetuista edellytyksistä kuukausittaisen arvioinnin ajan.

325 b artikla

Konsolidoitujen vaatimusten huomioon ottaminen

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, laitokset voivat kuitata yhden laitoksen tai yrityksen positioita toisen laitoksen tai yrityksen positioilla ainoastaan laskiessaan nettopositioita ja omien varojen vaatimuksia tämän osaston mukaisesti konsolidoinnin perusteella.
2. Laitokset voivat soveltaa 1 kohtaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten luvalla, joka myönnetään, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) omat varat jakautuvat asianmukaisesti ryhmän sisällä;
 - (b) säädännölliset, oikeudelliset tai sopimukselliset puitteet, joissa laitokset harjoittavat liiketoimintaansa, ovat luonteeltaan sellaisia, että ne takaavat vastavuoroisen taloudellisen tuen ryhmässä.
3. Kolmansissa maissa sijaitsevien yritysten osalta vaatimuksena on, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät 2 kohdan mukaisten edellytysten lisäksi:
 - (a) kyseisille yrityksille on annettu toimilupa kolmannessa maassa, ja ne ovat joko luottolaitoksen määritelmän mukaisia laitoksia tai tunnustettuja kolmannen maan sijoituspalveluyrityksiä;
 - (b) kyseiset yritykset täyttävät yksittäisinä yrityksinä omien varojen vaatimukset, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia;
 - (c) kyseisessä kolmannessa maassa ei ole määräyksiä, jotka saattaisivat vaikuttaa merkittävästi varojen siirtoihin ryhmän sisällä.

325 c artikla

Rakenteelliset suojaukset valuuttakurssiriskin varalta

1. Positio, jonka laitos on ottanut voidakseen suojautua valuuttakurssien haitallisilta vaikutuksilta 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin omien varojen vaatimuksiinsa, voidaan toimivaltaisten viranomaisten luvalla jättää pois markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskennasta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) laskennasta pois jättäminen rajoittuu seuraavista määristä suurempaan:
 - (i) ulkomaanvaluutan määriäisten sijoitusten määrä sidoksissa olevissa yhteisöissä, joita ei ole konsolidoitu laitoksen kanssa;
 - (ii) ulkomaanvaluutan määriäisten sijoitusten määrä konsolidoiduissa tytäryrityksissä;

- (b) positio jätetään pois markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskennasta ainakin kuudeksi kuukaudeksi;
 - (c) laitos on toimittanut toimivaltaisille viranomaisille tiedot positioista ja se on osoittanut, että positio on otettu siinä tarkoituksessa, että sillä suojaudutaan osittain tai kokonaan valuuttakurssien haitallisilta vaikutuksilta 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin laitoksen omien varojen vaatimuksiin, ja se on ilmoittanut toimivaltaisille viranomaisille position määrät, jotka jätetään pois markkinariskejä koskevista omien varojen vaatimuksista a kohdassa tarkoitetulla tavalla.
2. Positioiden jättämistä pois markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimuksista 1 kohdan mukaisesti on sovellettava johdonmukaisesti omaisuuserien tai muiden erien elinkaaren loppuun saakka.
3. Jos laitos muuttaa myöhemmin määriä, jotka jätetään pois markkinariskejä koskevista omien varojen vaatimuksista 1 kohdan mukaisesti, sen on hyväksyttävä muutokset toimivaltaisilla viranomaisilla.”
- (84) Lisätään kolmannen osan IV osastoon 1 a ja 1 b luku seuraavasti:

”1 a luku Standardimenetelmä

1 JAKSO YLEISET SÄÄNNÖKSET

325 d artikla Standardimenetelmän soveltamisala ja rakenne

Laitosten on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset standardimenetelmää käyttäen salkulle, jossa on kaupankäyntivaraston positioita ja kaupankäyntivaraston ulkopuolisia positioita, jotka aiheuttavat valuuttakurssi- ja hyödykeriskejä, seuraavien kolmen osatekijän summana:

- (a) tämän luvun 2 jaksossa säädetyn herkkyyssperusteisen menetelmän mukainen omien varojen vaatimus;
- (b) tämän luvun 5 jaksossa säädetty maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus, jota sovelletaan ainoastaan kyseisessä jaksossa tarkoitettuihin kaupankäyntivarastoon kuuluviin positioihin;
- (c) tämän luvun 4 jaksossa säädettyt jäännösriskkejä koskevat omien varojen vaatimukset, joita sovelletaan ainoastaan kyseisessä jaksossa tarkoitettuihin kaupankäyntivarastoon kuuluviin positioihin.

2 JAKSO HERKKYYSPEKUSTEISEN MENETELMÄN MUKAINEN OMIEN VAROJEN VAATIMUS

325 e artikla Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) 'riskiluokalla' yhtä seuraavista seitsemästä luokasta: i) yleinen korkoriski; ii) arvopaperistamiseen liittymätön luottomarginaaliriski; iii) arvopaperistamiseen liittyvä korrelaatiokaupankäyntisalkun ulkopuolinen luottomarginaaliriski; iv) arvopaperistamiseen liittyvä korrelaatiokaupankäyntisalkun luottomarginaaliriski; v) osakeriski; vi) hyödykeriski; ja vii) valuuttakurssiriski;

2) 'herkkydellä' laitoksen hinnoittelumallin mukaan laskettua position arvon suhteellista muutosta, joka johtuu position yhden relevantin riskitekijän muutoksesta;

3) 'alaluokalla' johonkin riskiluokkaan kuuluvaa positioiden alaluokkaa, jossa positioilla on samanlainen riskiprofiili kuin muilla saman alaluokan positioilla ja johon sovelletaan tämän luvun 3 jakson 1 alajakson mukaista riskipainoa.

325 f artikla

Herkkyysperusteisen menetelmän osatekijät

1. Laitosten on laskettava markkinariskiä koskeva omien varojen vaatimus herkkyysperusteista menetelmää käyttäen yhdistämällä seuraavat kolmet omien varojen vaatimukset 325 i artiklan mukaisesti:

(a) deltariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan instrumentin arvonmuutosten riski, joka johtuu muutoksista sen muuhun kuin volatiliteettiin liittyvissä riskitekijöissä ja oletuksesta, että hinnoittelufunktio on lineaarinen;

(b) vegariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan instrumentin arvonmuutosten riski, joka johtuu muutoksista sen volatiliteettiin liittyvissä riskitekijöissä;

(c) kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset, joilla katetaan instrumentin arvonmuutosten riski, joka johtuu muutoksista sen pääasiallisissa muuhun kuin volatiliteettiin liittyvissä riskitekijöissä, joita ei oteta huomioon deltariskissä.

2. Edellä olevaa 1 kohdassa tarkoitettua laskentaa varten

(d) kaikkiin instrumenttien, joihin liittyy valinnaisuutta, positioihin sovelletaan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja omien varojen vaatimuksia.

(e) kaikkiin instrumenttien, joihin ei liity valinnaisuutta, positioihin sovelletaan ainoastaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja omien varojen vaatimuksia.

Instrumenteilla, joihin liittyy valinnaisuutta, tarkoitetaan tätä lukua sovellettaessa muun muassa seuraavia instrumentteja: osto- ja myyntioptiot, korkokatot ja korkolattiat, swaptiot, barrier-optiot ja eksoottiset optiot. Kytkeytyjä optioita, kuten ennakkomaksun mahdollisuutta tai käyttäytymisperusteisia optioita, on pidettävä optioiden itsenäisinä positioina laskettaessa markkinariskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.

Tätä lukua sovellettaessa instrumentteja, joiden kassavirrat voidaan kirjata kohde-etuuden nimellisarvon lineaarisena funktiona, on pidettävä instrumentteina, joihin ei liity valinnaisuutta.

Delta- ja vegariskejä koskevat omien varojen vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava tämän luvun 3 jakson 1 alajaksossa kuvattuja delta- ja vegariskitekijöitä, kun ne laskevat delta- ja vegariskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.
2. Laitosten on sovellettava 3–8 kohdassa säädettyä menettelyä, kun ne laskevat delta- ja vegariskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.
3. Delta- ja vegariskejä koskevissa omien varojen vaatimuksissa huomioon otettavien instrumenttien herkkyys kullekin sovellettavalle delta- ja vegariskitekijälle tietyssä riskiluokassa on laskettava kunkin riskiluokan osalta käyttäen käyttäen tämän luvun 3 jakson 2 alajaksossa olevia vastaavia kaavoja. Jos instrumentin arvo riippuu useasta riskitekijästä, herkkyys on määritettävä erikseen kunkin riskitekijän osalta.
4. Herkkyys on sijoitettava kussakin riskiluokassa johonkin alaluokista 'b'.
5. Kussakin alaluokassa 'b' positiiviset ja negatiiviset herkkyydet samalle riskitekijälle on nettoutettava, jolloin saadaan nettoherkkyys (s_k) alaluokan kullekin riskitekijälle k.
6. Nettoherkkyys kullekin riskitekijälle (s_k) kussakin alaluokassa on kerrottava vastaavilla 6 jaksossa kuvatuilla riskipainoilla (RW_k) , jolloin saadaan painotetut herkkyydet (WS_k) kullekin riskitekijälle kyseisessä alaluokassa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

7. Painotetut herkkyydet eri riskitekijöille kussakin alaluokassa on laskettava yhteen käyttäen seuraavaa kaavaa, jossa neliöjuurifunktiossa olevan määrän alarajana on nolla, jolloin saadaan alaluokakohtainen herkkyys (K_b) . Samassa alaluokassa (ρ_{kl}) olevien painotettujen herkkyyksien osalta on käytettävä vastaavia 6 jaksossa säädettyjä korrelaatioita.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

8. Alaluokakohtainen herkkyys (K_b) on laskettava riskiluokan kunkin alaluokan osalta 5–7 kohdan mukaisesti. Kun alaluokakohtainen herkkyys on laskettu kaikkien alaluokkien osalta, painotetut herkkyydet kaikkien alaluokkien kaikille riskitekijöille on laskettava yhteen seuraavan kaavan mukaisesti, jossa eri alaluokissa olevien painotettujen herkkyyksien osalta on käytettävä vastaavia 6 jaksossa säädettyjä korrelaatioita γ_{bc} , jolloin saadaan riskiluokakohtainen deltaa tai vegaa koskeva omien varojen vaatimus:

*Riskiluokakohtainen **deltaa tai vegaa** koskevan omien varojen vaatimus*

$$= \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

jossa $S_b = \sum_k WS_k$ kaikille riskitekijöille alaluokassa b ja $S_c = \sum_k WS_k$ kaikille riskitekijöille alaluokassa c . Jos kaikki kyseiset S_b :n ja S_c :n arvot tuottavat negatiivisen luvun laskettaessa kokonaissummaa $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$, laitoksen on laskettava riskiluokakohtaiset deltaa tai vegaa koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen vaihtoehtoista eritelmaa, jossa $S_b = \max [\min (\sum_k WS_k, K_b), -K_b]$ kaikille riskitekijöille alaluokassa b ja $S_c = \max [\min (\sum_k WS_k, K_c), -K_c]$ kaikille riskitekijöille alaluokassa c .

Riskiluokakohtaiset deltaa tai vegaa koskevat omien varojen vaatimukset on laskettava kullekin riskiluokalle 1–8 kohdan mukaisesti.

325 h artikla

Kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset

1. Laitosten on sovellettava 2–6 kohdassa säädettyä menettelyä, kun ne laskevat kaarevuusriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia.
2. Kunkin riskiluokan osalta on laskettava nettomääräinen kaarevuusriskivaatimus CVR_k kullekin kyseiseen riskiluokaan sisältyvälle riskitekijälle (k) seuraavan kaavan mukaisesti käyttäen 325 g artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettuja herkkyyksiä:

$$CVR_k = -\min \left\{ \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)})+} \right) - V_i(x_k) - RW_k^{(curvature)} \cdot s_{ik} \right], \sum_i \left[V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)})-} \right) - V_i(x_k) + RW_k^{(curvature)} \cdot s_{ik} \right] \right\}$$

jossa

i = sitä instrumenttia merkitsevä indeksi, johon kohdistuu riskitekijään k liittyviä kaarevuusriskejä;

x_k = riskitekijän k nykyinen taso;

$V_i(x_k)$ = instrumentin i , arvo, joka on arvioitu laitoksen hinnoittelumallin avulla käyttämällä riskitekijän k nykyistä arvoa;

$V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)})+} \right)$ ja $V_i \left(x_k^{(RW^{(curvature)})-} \right)$ = instrumentin i arvo sen jälkeen, kun muuttujaa x_k on suurennettu ja pienennetty vastaavien riskipainojen mukaisesti;

$RW_k^{(curvature)}$ = 6 jakson mukaisesti määritetty kaarevuusriskitekijän k riskipaino instrumentille i .

s_{ik} = instrumentin i deltaherkkyys sen deltariskitekijän osalta, joka vastaa kaarevuusriskitekijää k .

3. Kullekin riskiluokalle 2 kohdan mukaisesti lasketut nettomääräiset

kaarevuusriskivaatimukset CVR_k on sijoitettava kyseisessä riskiluokassa johonkin alaluokista (b).

4. Kaikki nettomääräiset kaarevuusriskivaatimukset CVR_k kussakin alaluokassa (b) on laskettava yhteen käyttäen seuraavaa kaavaa, jossa on käytettävä vastaavia säädettyjä korrelaatioita ρ_{kl} riskitekijäparien k, l joukossa kussakin alaluokassa, jolloin saadaan alaluokakohtainen kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset:

$$K_b = \sqrt{\max\left(0, \sum_k \max(CVR_k, 0)^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} CVR_k CVR_l \psi(CVR_k, CVR_l)\right)}$$

jossa

$\psi(CVR_k, CVR_l)$ = funktio, jonka arvo on 0, jos CVR_k ja CVR_l ovat molemmat miinusmerkkisiä. Kaikissa muissa tapauksissa $\psi(CVR_k, CVR_l)$ saa arvon 1.

5. Kunkin riskiluokan alaluokkien nettomääräiset omien varojen vaatimukset on laskettava yhteen seuraavan kaavan mukaisesti, jossa on käytettävä vastaavia säädettyjä korrelaatioita γ_{bc} eri alaluokkiin kuuluville nettomääräisten kaarevuusriskivaatimusten joukoille. Tästä saadaan riskiluokakohtaiset kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset.

$$\begin{aligned} & \text{Risk class specific curvature risk own funds requirements} \\ & = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)} \end{aligned}$$

jossa

$S_b = \sum_k CVR_k$ kaikille riskitekijöille alaluokassa b ja $S_c = \sum_k CVR_k$ kaikille riskitekijöille alaluokassa c .

$\psi(S_b, S_c)$ on funktio, jonka arvo on 0, jos S_b ja S_c ovat molemmat miinusmerkkisiä. Kaikissa muissa tapauksissa $\psi(S_b, S_c)$ saa arvon 1.

Jos kaikki kyseiset S_b :n ja S_c :n arvot tuottavat negatiivisen luvun laskettaessa kokonaissummaa $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c \psi(S_b, S_c)$

laitoksen on laskettava kaarevuusriskivaatimus käyttämällä vaihtoehtoista eritelmaa, jossa $S_b = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_b), -K_b]$ kaikille riskitekijöille alaluokassa b ja $S_c = \max[\min(\sum_k CVR_k, K_c), -K_c]$ kaikille riskitekijöille alaluokassa c .

6. Riskiluokakohtaiset kaarevuusriskiä koskevat omien varojen vaatimukset on laskettava kullekin riskiluokalle 2–5 kohdan mukaisesti.

325 i artikla

Riskiluokkakohthaisten delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevien omien varojen vaatimusten yhteenlaskenta

1. Laitosten on laskettava yhteen riskiluokkakohdaiset delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevat omien varojen vaatimukset 2–5 kohdassa säädetyn menetelmän mukaisesti.
2. Edellä 325 g ja 325 h artiklassa kuvattu riskiluokkakohthaisten delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskenta on suoritettava kolme kertaa kutakin riskiluokkaa kohti käyttäen joka kerralla eri korrelaatioparametrien joukkoa ρ_{kl} (alaluokkaan kuuluvien riskitekijöiden välinen korrelaatio) ja γ_{bc} (alaluokkien välinen korrelaatio riskiluokan sisällä). Kuka näistä kolmesta joukosta vastaa erilaista skenaarito seuraavasti:
 - (a) 'keskikokoisten korrelaatioiden' skenario, jossa korrelaatioparametrit ρ_{kl} ja γ_{bc} säilyvät muuttumattomina 6 jaksossa esitettyihin nähden.
 - (b) 'suurten korrelaatioiden' skenario, jossa 6 jaksossa esitetyt korrelaatioparametrit ρ_{kl} ja γ_{bc} kerrotaan yhdenmukaisesti luvulla 1,25, ja ρ_{kl} :an ja γ_{bc} :an sovelletaan 100 prosentin kattoa;
 - (c) 'pienten korrelaatioiden' skenario, jossa vastaavat säädetty 6 jakson mukaiset korrelaatiot kerrotaan yhdenmukaisesti luvulla 0,75.
3. Kaikki riskiluokkakohdaiset omien varojen vaatimukset, jotka saadaan kustakin skenaariosta, on yhteenlaskettava erikseen delta- vega- ja kaarevuusriskin osalta, jolloin saadaan kolme erilaista skenaariokohtaista omien varojen vaatimusta delta-, vega- ja kaarevuusriskille.
4. Edellä olevan 3 kohdan mukaisesti lasketuista kolmesta skenaariokohtaisesta delta-, vega- tai kaarevuusriskejä koskevasta omien varojen vaatimuksesta suurimmat ovat lopullisia delta-, vega- tai kaarevuusriskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.
5. Herkkyysperusteisen menetelmän mukainen omien varojen vaatimus on kolmen lopullisen delta-, vega- ja kaarevuusriskejä koskevan omien varojen vaatimuksen summa.

325 j artikla

Indeksi-instrumenttien ja usean kohde-etuuden optioiden käsittely

1. Laitosten on sovellettava läpikatsomisperiaatetta indeksi-instrumentteihin ja usean kohde-etuuden optioihin, kun kaikilla indeksin tai option osatekijöillä on samanmerkkiset deltariskiherkkydet. Herkkydet riskitekijöille, jotka johtuvat indeksi-instrumenttien ja usean kohde-etuuden osatekijöistä, voidaan nettouttaa yhteen riskikohteeseen perustuvilla instrumenteilla olevien herkkyysien kanssa rajoituksetta, korrelaatiokaupankäyntisalkussa olevia positioita lukuun ottamatta.
2. Usean kohde-etuuden optioihin, joilla on erimerkkisiä deltariskiherkkyksiä, ei

sovelleta delta- ja vegariskejä, mutta niihin sovelletaan tämän luvun 4 jaksossa tarkoitettua jännösriskejä koskevaa korotusta.

325 k artikla

Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten kohtelu

1. Laitoksen on laskettava yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä (collective investment undertaking, CIU) olevan position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen yhtä seuraavista menetelmistä:
 - (a) laitoksen, joka kykenee yksilöimään päivittäin CIU:n kohde-etuutena olevat sijoitukset tai indeksi-instrumentit, on otettava huomioon kyseiset kohde-etuutena olevat sijoitukset ja laskettava kyseisen position markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen 325 j artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menetelmää;
 - (b) kun CIU:n päivittäiset hinnat ovat saatavissa, mutta laitos on tietoinen CIU:n sijoitusmandaatista, kyseisen laitoksen on pidettävä CIU:n positiota osakeinstrumenttina herkkyysperusteista menetelmää sovellettaessa;
 - (c) kun CIU:n päivittäiset hinnat ovat saatavissa, mutta laitos ei ole tietoinen CIU:n sijoitusmandaatista, kyseisen laitoksen on pidettävä CIU:n positiota osakeinstrumenttina herkkyysperusteista menetelmää sovellettaessa ja osoitettava kyseiselle CIU:n positiolle osakeriskiluokan ”muu toimiala” riskipaino.
2. Laitokset voivat antaa seuraavassa mainituille kolmansille osapuolille toimeksi laskea ja ilmoittaa tässä luvussa säädettyjen menetelmien mukaisesti CIU:issä olevien positioidensa markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimuksensa:
 - (a) CIU:n säilytysyhteisö edellyttäen, että CIU sijoittaa yksinomaan arvopapereihin ja tallettaa kaikki kyseiset arvopaperit tähän säilytysyhteisöön;
 - (b) muiden CIU:den osalta CIU:n rahastoyhtiö edellyttäen, että kyseinen rahastoyhtiö täyttää 132 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetty kriteerit.
3. EPV laatii tekniset sääntelystandardit, joissa täsmennetään, mitä riskipainoja on sovellettava 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin CIU:n positioihin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [viidentoista kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 l artikla

Merkintäsitoumuksia koskevat positiot

1. Laitokset voivat käyttää tässä artikkelissa säädettyä menetelmää, kun ne laskevat velka- tai osakeinstrumenttien merkintäsitoumuksia koskevien positioiden markkinariskejä koskevia omien varojen vaatimuksia.

2. Laitosten on sovellettava yhtä taulukossa 1 olevaa asianmukaista kerrointa kaikkien merkintäsitoumuksia koskevien positioiden nettoherkkyyksiin kussakin yksittäisessä liikkeeseenlaskijassa, lukuun ottamatta sellaisia positioita, jotka koskevat sellaisia viralliseen sopimukseen perustuvia merkintäsitoumuksia, joita kolmannet osapuolet ovat antaneet tai joissa alkuperäinen merkitsijä on tehnyt sopimuksen merkinnän kohteena olevien osakkeiden edelleenlunastuksesta, ja laskettava markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset mukautettujen nettoherkkyyksien perusteella tässä luvussa säädetyn menetelmän mukaisesti.

Taulukko 1

arkipäivä 0	100 %
arkipäivä 1	90 %
arkipäivät 2 ja 3	75 %
arkipäivä 4	50 %
arkipäivä 5	25 %
arkipäivän 5 jälkeen	0 %

Tätä artiklaa sovellettaessa 'arkipäivällä 0' tarkoitetaan sitä arkipäivää, jona laitos sitoutuu ehdoitta hyväksymään tietyn tunnetun määrän arvopapereita sovittuun hintaan.

3. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille tässä artikkelissa säädetyn menetelmän soveltamisesta.

3 JAKSO

RISKITEKIJÖIDEN JA HERKKYYDEN MÄÄRITELMÄT

1 ALAJAKSO

RISKITEKIJÖIDEN MÄÄRITELMÄT

325 m artikla

Yleiset korkoriskitekijät

1. Kaikille yleisille korkoriskitekijöille, mukaan lukien inflaatoriski ja valuuttojen välinen korkoperusteriski, on oltava kutakin valuuttaa kohti yksi alaluokka, joka sisältää erilaisia riskitekijätyyppejä.

Koron muutoksille herkkiin instrumentteihin sovellettavia yleisiä deltakorkoriskitekijöitä ovat asianomaiset riskittömät korot kutakin valuuttaa ja kutakin seuraavaa maturiteettia kohden: 0,25 vuotta, 0,5 vuotta, 1 vuosi, 2 vuotta, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta, 15 vuotta, 20 vuotta ja 30 vuotta. Laitosten on

määritettävä pisteiden riskitekijät lineaarisen interpoloinnin avulla tai käyttämällä menetelmää, joka on johdonmukaisin niiden hinnoittelufunktioiden kanssa, joita laitoksen riippumaton riskienvalvontatoiminto käyttää markkinariskien tai voittojen ja tappioiden raportoinnissa toimivalle johdolle.

2. Laitokset saavat tiedot valuuttakohtaisista riskittömistä koroista laitoksen kaupankäyntivarastoon kuuluvista rahamarkkinainstrumenteista, joilla on alhaisin luottoriski, kuten yliyön indeksinvaihtosopimukset.

3. Jos laitokset eivät voi soveltaa 2 kohdassa tarkoitettua menetelmää, riskittömiä korkoja koskevat tiedot perustuvat yhteen tai useampaan markkinahintojen perusteella laskettuun swap-käyrään, joita laitos käyttää positioiden markkinahintaan arvostamiseen, kuten pankkienvälisten antolainauskorkojen swap-käyriin.

Jos 2 kohdassa ja tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvatut markkinahintojen perusteella laskettuja swap-käyriä koskevat tiedot eivät ole riittäviä, riskittömät korot voidaan johtaa sopivimmasta tietystä valuuttaa koskevasta valtionjoukkolainakäyrästä.

Jos laitokset soveltavat tämän kohdan toisen alakohdan mukaisesti johdettuja riskitekijöitä valtionlainainstrumentteihin, valtionlainainstrumenttia ei saa vapauttaa luottomarginaaliriskiä koskevista omien varojen vaatimuksista. Jos näissä tapauksissa ei ole mahdollista erottaa riskitöntä korkoa luottomarginaalia koskevasta osatekijästä, herkkyys tälle riskitekijälle on luokiteltava sekä yleiseen korkoriskiluokkaan että luottomarginaaliriskiluokkaan.

4. Kun kyse on yleisistä korkoriskitekijöistä, kukin valuutta muodostaa erillisen alaluokan. Laitosten on osoitettava samassa alaluokassa oleville riskitekijöille, joilla on eri maturiteetit, eri riskipainot 6 jakson mukaisesti.

Laitosten on sovellettava ylimääräisiä riskitekijöitä niiden velkainstrumenttien inflaatorisikkiin, joiden kassavirrat ovat funktionaalisesti inflaatioasteesta riippuvaisia. Kyseisten ylimääräisten riskitekijöiden tulee koostua yhdestä vektorista, joka muodostuu markkinahintojen perusteella lasketuista inflaatiotasoina eri maturiteeteille valuutoittain. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä inflaatioasteita.

5. Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys 4 kohdassa tarkoitettulle inflaatorisikkiä koskevalle ylimääräiselle riskitekijälle instrumentin arvon muutoksena sen hinnoittelumallin mukaisesti tuloksena, joka saadaan 1 peruspisteen muutoksesta kussakin vektorin osatekijässä. Kukin valuutta muodostaa erillisen alaluokan. Kussakin alaluokassa laitosten on käsiteltävä inflaatiota yksittäisenä riskitekijänä riippumatta kunkin vektorin osatekijöiden määrästä. Laitosten on kuitattava kaikki edellä kuvatulla tavalla lasketut herkkyydet inflaatioon alaluokan sisällä luokkakohtaisen yksittäisen nettoherkkyyden aikaansaamiseksi.

6. Velkainstrumentteihin, joissa suoritetaan maksuja eri valuutoissa, on myös sovellettava kyseisten valuuttojen välistä korkoperusteriskiä. Herkkyyksiin perustuvaa menetelmää sovellettaessa riskitekijän, jota laitosten on sovellettava, on oltava kunkin valuutan valuuttojen välinen korkoperusteriski suhteessa Yhdysvaltain dollariin tai euroon. Laitosten tulee laskea valuuttojen välinen korkoperusteriski, jossa korkoperusteriski ei liity Yhdysvaltain dollariin tai euroon, joko korkoperusteriskinä suhteessa Yhdysvaltain dollariin tai korkoperusteriskinä suhteessa euroon.

Kunkin valuuttojenvälisen korkoperusteriskitekijän tulee koostua yhdestä vektorista, joka muodostuu valuuttojenvälisistä inflaatiotasoina eri maturiteeteille valuutoittain. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä valuuttojen välisiä korkoperusteriskejä. Kukin valuutta muodostaa eri alaluokan.

Laitosten on laskettava instrumentin herkkyyks tälle riskitekijälle instrumentin arvon muutoksena sen hinnoittelumallin mukaisesti tuloksena, joka saadaan 1 peruspisteen muutoksesta kussakin vektorin osatekijässä. Kukin valuutta muodostaa erillisen alaluokan. Kussakin alaluokassa on oltava kaksi mahdollista erillistä riskitekijää: euroon perustuva ja Yhdysvaltain dollariin perustuva, riippumatta kussakin valuuttojen välisessä korkoperusteriskivektorissa olevien osatekijöiden määrästä. Yhtä alaluokkaa kohti voi olla enintään kaksi nettoherkkyyttä.

7. Yleisillä vega-korkoriskitekijöillä, joita sovelletaan optioihin, joissa on kohde-etuuksia ja jotka reagoivat herkästi yleiseen korkotasoon, tarkoitetaan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen asianomaisten riskittömien korkojen implisiittisiä volatiliteetteja, jotka on osoitettava luokkiin valuutan perusteella ja jaoteltava seuraavien maturiteettien mukaan kussakin alaluokassa: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. Kutakin valuuttaa kohti on oltava yksi alaluokka.

Sovellettaessa nettoutusta laitosten on pidettävä implisiittisiä volatiliteetteja, jotka liittyvät samoihin riskittömiin korkoihin ja jotka jaotellaan samoihin maturiteetteihin, osana samaa riskitekijää.

Kun laitokset jaottelevat implisiittisiä volatiliteetteja tässä kohdassa tarkoitettuihin maturiteetteihin, sovelletaan seuraavaa:

- (a) kun option maturiteetti vastaa kohde-etuuden maturiteettia, on otettava huomioon yksittäinen riskitekijä, joka on jaoteltava kyseisen maturiteetin mukaisesti.
- (b) kun option maturiteetti on lyhyempi kuin kohde-etuuden maturiteetti, on otettava huomioon seuraavat riskitekijät:
 - (i) ensimmäinen riskitekijä on jaoteltava option maturiteetin mukaisesti;
 - (ii) toinen riskitekijä on jaoteltava option kohde-etuuden jäljellä olevan

maturiteetin mukaisesti option erääntymispäivänä.

8. Yleiset kaarevuuskorkoriskitekijät, joita laitosten on sovellettava, koostuvat yhdestä riskittömien korkojen vektorista, joka edustaa erityistä riskittömien korkojen tuottokäyrää, kutakin valuuttaa kohti. Kukin valuutta muodostaa eri alaluokan. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia riskittömien korkojen maturiteetteja.
 9. Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys kullekin riskitekijälle, jota käytetään kaarevuusriskikaavassa s_{ik} , 325 h artiklan mukaisesti. Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on otettava huomioon vektorit, jotka vastaavat eri tuottokäyriä ja joilla on eri määrä osatekijöitä kuin samalla riskitekijällä, edellyttäen, että kyseiset vektorit vastaavat samaa valuuttaa. Laitosten on kuitattava samaan riskitekijään kohdistuvat herkkyydet. Kutakin alaluokkaa varten on vain yksi nettoherkkyys.
- Inflaatoriskiä ja valuuttojen välistä korkoperusteriskiä varten ei ole kaarevuusriskivaatimusta.

325 n artikla

Luottomarginaaliriskitekijät muuta kuin arvopaperistamista varten

1. Ne delta-luottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava muihin kuin arvopaperistettuihin instrumentteihin, jotka reagoivat herkästi luottomarginaaliin, ovat niiden liikkeeseenlaskijoiden luottomarginaalin tasoja, jotka määritetään asianmukaisten velkainstrumenttien ja luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja jaotellaan kuhunkin seuraavista maturiteeteista: 0,25 vuotta, 0,5 vuotta, 1 vuosi, 2 vuotta, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta, 15 vuotta, 20 vuotta ja 30 vuotta. Laitosten on sovellettava yhtä riskitekijää kutakin liikkeeseenlaskijaa ja maturiteettia kohti riippumatta siitä, onko kyseiset luottomarginaalin tasot johdettu velkainstrumenteista tai luottoriskinvaihtosopimuksista. Alaluokat ovat 6 jaksossa tarkoitettuja luokkia ja kussakin alaluokassa on oltava kaikki asianomaiselle toimialalle luokitellut riskitekijät.
2. Ne vega-luottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on herkästi luottomarginaaliin reagoivia muita kuin arvopaperistettuja kohde-etuuksia, ovat kohde-etuuden liikkeeseenlaskijan luottomarginaalin tasojen implisiittisiä volatilitetteja, jotka on johdettu 1 kohdassa säädetyllä tavalla ja jotka on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin sen option maturiteetin mukaisesti, johon sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. On käytettävä samoja alaluokkia kuin niitä, joita käytettiin muuta kuin arvopaperistamista varten olevan delta-luottomarginaaliriskin yhteydessä.

3. Kaarevuusluottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava muihin kuin arvopaperistamisinstrumentteihin, koostuvat erityisesti liikkeeseenlaskijan luottomarginaalikäyrää edustavasta luottomarginaalien tason yhdestä vektorista. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia luottomarginaalien tasojen maturiteetteja. On käytettävä samoja alaluokkia kuin niitä, joita käytettiin muuta kuin arvopaperistamista varten olevan delta-luottomarginaaliriskin yhteydessä.
4. Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys kullekin riskitekijälle, jota käytetään kaarevuusriskikaavassa s_{ik} , 325 h artiklan mukaisesti. Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on otettava huomioon vektorit, jotka määritetään asianmukaisten velkainstrumenttien tai luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja joilla on eri määrä osatekijöitä kuin samalla riskitekijällä, niin kauan kuin kyseiset vektorit vastaavat samaa liikkeeseenlaskijaa.

325 o artikla

Luottomarginaaliriskitekijät arvopaperistamista varten

1. Laitosten on sovellettava 3 kohdassa tarkoitettuja korrelaatiokaupankäyntisalkkujen arvopaperistamisten luottomarginaaliriskitekijöitä korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluviin arvopaperistamispositioihin, kuten 104 artiklan 7–9 kohdassa tarkoitetaan.
Laitosten on sovellettava 5 kohdassa tarkoitettuja korrelaatiokaupankäyntisalkkujen ulkopuolisia arvopaperistamisten luottomarginaaliriskitekijöitä korrelaatiokaupankäyntisalkun ulkopuolisiin arvopaperistamispositioihin, kuten 104 artiklan 7–9 kohdassa tarkoitetaan.
2. Ne alaluokat, joita sovelletaan korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvien arvopaperistamisten luottomarginaaliriskisiin, ovat samat kuin joita sovelletaan muun kuin arvopaperistamisen luottomarginaaliriskisiin, kuten 6 jaksossa tarkoitetaan.
Ne alaluokat, joita sovelletaan korrelaatiokaupankäyntisalkun ulkopuolisten arvopaperistamisten luottomarginaaliriskisiin, ovat tälle 6 jaksossa tarkoitettulle riskiluokalle erityisiä.
3. Ne luottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluviin arvopaperistamispositioihin, ovat seuraavat:
 - (a) deltariskitekijöitä ovat arvopaperistamisposition kohde-etuuteen liittyvän vastuun liikkeeseenlaskijoiden asianomaiset luottomarginaalien tasot, jotka määritetään asianomaisten velkainstrumenttien ja luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja kullekin seuraavista maturiteeteista: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.

- (b) ne vega-riskitekijät, joita sovelletaan optioihin, joiden kohde-etuuksina on korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvia arvopaperistamispositioita, ovat arvopaperistamisposition kohde-etuuteen liittyvän vastuun liikkeeseenlaskijoiden luottomarginaalien implisiittisiä volatiliteetteja, jotka määritetään tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja jotka on jaoteltava seuraavien maturiteettien mukaan sen vastaavan option maturiteetin mukaisesti, johon sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.
 - (c) kaarevuusriskitekijät ovat arvopaperistamisposition kohde-etuuteen liittyvän vastuun liikkeeseenlaskijoiden luottomarginaalin asianomaisia korkokäyriä, jotka ilmaistaan tämän kohdan a alakohdassa kuvatulla tavalla johdettuna eri maturiteettien luottomarginaalien tasojen vektorina. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia luottomarginaalien tasojen maturiteetteja.
4. Laitosten on laskettava arvopaperistamisposition herkkyys kullekin riskitekijälle, jota käytetään 325 h artiklassa määritetyssä kaarevuusriskikaavassa s_{ik} . Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on otettava huomioon vektorit, jotka määritetään asianmukaisten velkainstrumenttien tai luottoriskinvaihtosopimusten perusteella ja joilla on eri määrä osatekijöitä kuin samalla riskitekijällä, niin kauan kuin kyseiset vektorit vastaavat samaa liikkeeseenlaskijaa.
5. Ne luottomarginaaliriskitekijät, joita laitosten on sovellettava arvopaperistettuihin instrumentteihin, jotka eivät kuulu korrelaatiokaupankäyntisalkkuun, liittyvät etuoikeusluokan marginaaliin, eivätkä kohde-etuutena toimivan instrumentin marginaaliin, ja ovat seuraavat:
- (a) deltariskitekijät ovat asianomaisia etuoikeusluokan luottomarginaalien tasoja, jotka jaotellaan seuraavien maturiteettien mukaan etuoikeusluokan maturiteetin mukaisesti: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.
 - (b) ne vega-riskitekijät, joita sovelletaan optioihin, joiden kohde-etuuksina on korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomia arvopaperistamispositioita, ovat etuoikeusluokkien luottomarginaalien implisiittisiä volatiliteetteja, jotka jaotellaan seuraavien maturiteettien mukaan sen option maturiteetin mukaisesti, johon sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.
 - (c) kaarevuusriskitekijöiden on oltava samat kuin tämän kohdan a alakohdassa kuvataan. Kaikille kyseisille riskitekijöille on sovellettava yhteistä 6 jaksossa tarkoitettua riskipainoa.

*325 p artikla
Osakeriskitekijät*

1. Kaikkien osakeriskitekijöiden alaluokat ovat 6 jaksossa tarkoitettuja luokkia.
2. Osakkeisiin liittyviä deltariskitekijöitä, joita laitosten on sovellettava, ovat kaikki

osakkeiden spot-hinnat ja kaikki osakkeiden takaisinostosopimusten korkotasot tai osakkeiden repo-korot.

Osakeriskiä sovellettaessa erityinen osakkeiden repokäyrä muodostaa yksittäisen riskitekijän, joka ilmaistaan repokoron vektorina eri maturiteeteille. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä erilaisia repokorkojen maturiteetteja.

Laitosten on laskettava instrumentin herkkyys tälle riskitekijälle instrumentin arvon muutoksena sen hinnoittelumallin mukaisesti tuloksena, joka saadaan 1 peruspisteen muutoksesta kussakin vektorin osatekijässä. Laitosten on kuitattava herkkyydet saman osakesidonnaisen arvopaperin repokorkoa koskevaan riskitekijään riippumatta siitä, montako osatekijää kussakin vektorissa on.

3. Ne osakkeisiin liittyvät vegariskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on herkästi osakkeisiin reagoivia kohde-etuuksia, ovat osakkeiden spot-hintojen implisiittisiä volatiliteetteja, jotka on jaoteltava seuraaviin maturiteetteihin niiden vastaavien optioiden maturiteettien mukaisesti, johon sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. Osakkeiden repo-koroille ei ole vegarisktiin liittyvää pääomavaatimusta.
4. Osakkeisiin liittyvät kaarevuusriskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on herkästi osakkeisiin reagoivia kohde-etuuksia, ovat kaikki osakkeiden spot-hinnat riippumatta vastaavien optioiden maturiteetista. Osakkeiden repo-koroille ei ole kaarevuusriskivaatimusta.

*325 q artikla
Hyödykeriskitekijät*

1. Kaikkien hyödykeriskitekijöiden alaluokat ovat 6 jaksossa tarkoitettuja luokkia.
2. Hyödykkeisiin liittyvät deltariskitekijät, joita laitosten on sovellettava instrumentteihin, jotka reagoivat herkästi hyödykkeisiin, ovat kaikki hyödykkeiden spot-hinnat hyödyketyyppejä ja sopimustasoa kohti. Laitokset voivat pitää kahta hyödykkeen hintaa, jotka koskevat samaa hyödyketyyppeä ja joilla on sama maturiteetti ja sama sopimustaso, saman riskitekijän osatekijöinä, vain silloin kun toimituspaikkaa koskevat oikeudelliset käsitteet ovat identtiset.
3. Ne hyödykkeisiin liittyvät vegariskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on herkästi hyödykkeisiin reagoivia kohde-etuuksia, ovat hyödykkeiden hintojen hyödyketyypikohtaisia implisiittisiä volatiliteetteja, jotka on jaoteltava seuraaviin maturiteettiluokkiin niiden vastaavien optioiden maturiteettien mukaisesti, johon sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta. Laitosten on pidettävä herkkyyksiä, jotka kohdistuvat samaan

hyödyketyyppeihin ja jotka osoitetaan samaan maturiteettiin, yksittäisenä riskitekijänä, joka laitosten on sen jälkeen kuitattava.

4. Ne hyödykkeisiin liittyvät kaarevuusriskitekijät, joita laitosten on sovellettava optioihin, joilla on herkästi hyödykkeisiin reagoivia kohde-etuuksia, ovat ryhmä hyödykehintoja, jolla on eri maturiteetit hyödykeryhmittäin, vektorina ilmaistuna. Vektorin on sisällettävä kutakin instrumenttia kohden yhtä monta osatekijää kuin laitoksen kyseiseen instrumenttiin soveltamassa hinnoittelumallissa on muuttujina käytettäviä kyseisen hyödykkeen hintoja. Laitokset eivät saa erotella hyödykkeiden hintoja toisistaan tason tai toimituspaikan perusteella.

Instrumentin herkkyys kullekin riskitekijälle on laskettava 325 h artiklassa määritetyn kaarevuusriskikaavan s_{ik} mukaisesti. Kaarevuusriskiä sovellettaessa laitosten on pidettävä vektoreita, joilla on eri määrä osatekijöitä, samana riskitekijänä, edellyttäen, että kyseiset vektorit vastaavat samaa hyödyketyyppiä.

325 r artikla

Ulkomaanvaluuttariskiä koskevat riskitekijät

1. Ulkomaanvaluuttaa koskevilla deltariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava instrumentteihin, jotka reagoivat herkästi ulkomaanvaluuttaan, tarkoitetaan kaikkia avistakursseja seuraavien välillä: valuutta, jonka määräinen instrumentti on, ja laitoksen raportointivaluutta. Kutakin valuuttaparia kohden on yksi alaluokka, joka sisältää yhden riskitekijän ja yhden nettoherkkyyden.
2. Ulkomaanvaluuttaa koskevilla vegariskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava optioihin, joissa on kohde-etuuksia, jotka reagoivat herkästi ulkomaanvaluuttaan, tarkoitetaan kurssien implisiittisiä volatiliteetteja 1 kohdassa tarkoitettujen valuuttaparien välillä. Kyseiset kurssien implisiittiset volatiliteetit on jaoteltava seuraavien maturiteettien mukaan niiden vastaavien optioiden maturiteettien mukaisesti, joihin sovelletaan omien varojen vaatimuksia: 0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta.
3. Ulkomaanvaluuttaa koskevilla kaarevuusriskitekijöillä, joita laitosten on sovellettava optioihin, joissa on kohde-etuuksia, jotka reagoivat herkästi ulkomaanvaluuttaan, tarkoitetaan 1 kohdassa tarkoitettuja riskitekijöitä.
4. Laitosten ei tarvitse erottaa toisistaan valuutan onshore- ja offshore-variantteja minkään ulkomaanvaluuttaa koskevan delta-, vega- ja kaarevuusriskitekijän osalta.

2 ALAJAKSO:
HERKKYYDEN MÄÄRITELMÄT

325 s artikla
Deltariskiherkkyydet

1. Laitosten on laskettava yleisen korkoriskin (GIRR) deltaherkkyydet seuraavasti:
 - (a) herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat riskittömistä koroista, lasketaan seuraavasti:

$$s_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0.0001, x, y \dots) - V_i(r_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

jossa:

r_{kt} = riskittömien korkojen käyrän arvo k a maturiteetissa t ;

$V_i(.)$ = instrumentin i hinnoittelufunktio;

x, y = muut muuttujat hinnoittelufunktiossa.

- (b) herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat inflaatoriskistä ja valuuttojenvälisestä korkoperusteriskistä s_{x_j} , on laskettava seuraavasti:

$$s_{x_j} = \frac{V_i(\bar{x}_{ji} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z \dots)}{0.0001}$$

jossa:

$\bar{x}_{ji}$ = m -komponenttien vektori, kun kuvataan implisiittistä inflaatiokäyrää tai valuuttojenvälistä korkoperusteriskikäyrää tietyssä valuutassa j ja kun m on yhtä kuin inflaatioon tai valuuttojenväliseen korkoperusteriskiin liittyvien muuttujien lukumäärä instrumentin i hinnoittelumallissa;

$\bar{I}_m$ = dimension yksikkömatriisi ($1 \times m$);

$V_i(.)$ = instrumentin i hinnoittelufunktio;

y, z = muut muuttujat hinnoittelumallissa.

2. Laitosten on laskettava luottomarginaaliriskin deltaherkkyydet kaikille arvopaperistetuille ja arvopaperistamattomille positioille ($s_{cs_{kt}}$) seuraavasti:

$$s_{cs_{kt}} = \frac{V_i(cs_{kt} + 0.0001, x, y, \dots) - V_i(cs_{kt}, x, y \dots)}{0.0001}$$

jossa:

cs_{kt} = liikkeeseenlaskijan j luottomarginaali maturiteetissa t ;

$V_i(.)$ = instrumentin i hinnoittelufunktio;

x, y = muut muuttujat hinnoittelufunktiossa.

3. Laitosten on laskettava osakeriskin deltaherkkyydet seuraavasti:

- (a) herkkyydet riskitekijöille k (s_k), jotka koostuvat osakesidonnaisen arvopaperin spot-hinnasta, lasketaan seuraavasti:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 EQ_k, x, y, \dots) - V_i(EQ_k, x, y, \dots)}{0.01}$$

jossa:

k = osakesidonnainen arvopaperi;

EQ_k = kyseisen osakesidonnaisen arvopaperin spot-hinta;

$V_i(.)$ = instrumentin i hinnoittelufunktio.

x, y = muut muuttujat hinnoittelumallissa.

- (b) herkkyydet riskitekijöille, jotka koostuvat osakkeiden repokoroista, lasketaan seuraavasti:

$$s_{x_k} = \frac{V_i(\bar{x}_{ki} + 0.0001 \bar{I}_m, y, z, \dots) - V_i(\bar{x}_{ji}, y, z, \dots)}{0.0001}$$

jossa:

k = indeksi, joka kuvaa osaketta;

$\bar{x}_{ki}$ = m -komponenttien vektori, kun kuvataan repoaikarakennetta tietyn osakkeen k osalta ja kun m on yhtä kuin eri maturiteetteja vastaavien repokorkojen lukumäärä instrumentin i hinnoittelumallissa;

$\bar{I}_m$ = dimension yksikkömatriisi ($1 \times m$);

$V_i(.)$ = instrumentin i hinnoittelufunktio;

y, z = muut muuttujat instrumentin i hinnoittelumallissa.

4. Laitosten on laskettava hyödykeriskin deltaherkkyydet kullekin riskitekijälle k (s_k) seuraavasti:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 CTY_k) - V_i(CTY_k)}{0.01}$$

jossa:

k = hyödykeriskitekijä;

CTY_k = riskitekijän k arvo;

$V_i(.)$ = instrumentin i markkina-arvo riskitekijän k funktiona.

5. Laitosten on laskettava ulkomaanvaluuttariskin deltaherkkyydet kullekin ulkomaanvaluuttariskitekijälle k (s_k) seuraavasti:

$$s_k = \frac{V_i(1.01 FX_k) - V_i(FX_k)}{0.01}$$

jossa:

k = tietty ulkomaanvaluuttariskitekijä;

FX_k = riskitekijän arvo;

$V_i(.)$ = instrumentin i markkina-arvo riskitekijän k funktiona.

325 t artikla
Vegariskiherkkydet

1. Laitosten on laskettava optioriskin vegaherkkyys riskitekijälle k (s_k) seuraavasti:

$$s_k = \frac{V_i(0.01 + vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0.01}$$

jossa:

k = erityinen vegariskitekijä, joka koostuu implisiittisestä volatilitetista;

vol_k = kyseisen riskitekijän arvo ilmaistuna prosenttiosuutena;

x, y = muut muuttujat hinnoittelufunktiossa.

2. Kun on kyse riskiluokista, joissa vegariskitekijöillä on maturiteettidimensio mutta joihin ei voida soveltaa riskitekijöiden jaottelua koskevia sääntöjä, koska optioilla ei ole maturiteettia, laitosten on jaoteltava kyseiset riskitekijät pisimmän ennaltamääritetyn maturiteetin mukaan. Kyseisiin optioihin sovelletaan jäänösriskkejä koskevaa korotusta.
3. Kun on kyse optioista, joilla ei ole toteutushintaa tai rajatasoa, ja optioista, joilla on useita toteutushintoja tai rajatasoja, laitosten on sovellettava toteutushintojen ja maturiteettien jaottelua, jota käytetään sisäisesti optioiden hinnoittelussa. Myös kyseisiin optioihin sovelletaan jäänösriskkejä koskevaa korotusta.
4. Laitokset eivät laske vegariskiä 104 artiklan 7, 8 ja 9 kohdassa tarkoitetuille arvopaperistamisen etuoikeusluokille, jotka sisältyvät CTP:hen ja joilla ei ole implisiittistä volatilitettä. Kyseisille arvopaperistamisen etuoikeusluokille on laskettava delta- ja kaarevuusriskiä koskevat vaatimukset.

325 u artikla
Herkkyyslaskelmia koskevat vaatimukset

1. Laitosten on johdettava herkkyydet voittoja ja tappioita koskevassa raportoinnissaan käyttämästään hinnoittelumallista.
2. Laskiessaan deltaherkkyksiä instrumenteille, joihin sovelletaan valinnaisuutta, laitosten on oletettava, että implisiittinen volatilitetti säilyy samana.
3. Laskiessaan yleisen korkoriskin tai luottomarginaaliriskin vegaherkkyyttä laitosten on oletettava, että option kohde-etuus noudattelee joko log-normaalijakaumaa tai normaalijakaumaa hinnoittelumalleissa, joista herkkyydet johdetaan. Laskiessaan

osake-, hyödyke- tai ulkomaanvaluuttariskin vegaherkkyyttä laitosten on oletettava, että kohde-etuus noudattelee joko log-normaalijakaumaa tai normaalijakaumaa hinnoittelumalleissa, joista herkkyydet johdetaan.

4. Laitosten on laskettava kaikki herkkyydet, lukuun ottamatta vastuiden arvonnoikaisuja.

4 JAKSO

JÄÄNNÖSRISKIÄ KOSKEVA KOROTUS

325 v artikla

Jäännösriskejä koskeva omien varojen vaatimus

1. Tämän luvun 2 jaksossa vahvistettujen markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten lisäksi laitosten on sovellettava omien varojen lisävaatimuksia tämän artiklan mukaisesti instrumentteihin, joihin kohdistuu jäännösriskejä.
2. Instrumenttiin kohdistuu jäännösriskejä, jos se täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:
 - (a) sen kohde-etuus on luonteeltaan eksoottinen;
 - (b) siihen liittyy muita jäännösriskejä.
3. Laitosten on laskettava 1 kohdassa tarkoitettujen omien varojen lisävaatimukset 2 kohdassa tarkoitettujen instrumenttien bruttonimellismäärien summana kerrottuna seuraavilla riskipainoilla:
 - (a) 1,0 prosenttia, kun on kyse 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista;
 - (b) 0,1 prosenttia, kun on kyse 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista.
4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos ei saa soveltaa jäännösriskejä koskevaa omien varojen vaatimusta, kun on kyse instrumentista, joka täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:
 - (a) se on kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä;
 - (b) sille voidaan tehdä keskitetty määritys asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti;
 - (c) sillä voidaan kuitata kaikki muun kaupankäyntivaraston position markkinariskit, jolloin kyseiset kaksi täysin yhteensopivaa kaupankäyntivaraston positiota vapautetaan jäännösriskejä koskevasta omien varojen vaatimuksesta.
5. EPV laatii tekniset sääntelystandardit, joissa määritetään yksityiskohtaisemmin, mitä tarkoitetaan eksoottisella kohde-etuudella ja mihin instrumentteihin kohdistuu muita jäännösriskejä, 2 kohdan soveltamiseksi.

Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia EPV ottaa huomioon seuraavat seikat:

- (a) eksoottinen kohde-etuus kattaa vastuut, joihin ei sovelleta delta-, vega- tai kaarevuusriskikohtelua 2 jaksossa kuvatun herkkyysperusteisen menetelmän mukaisesti eikä 5 kohdassa kuvattua maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittavaa pääomaa. EPV tutkii vähintään, olisiko pitkäikäisyysriskiä, säätä, luonnonkatastrofeja ja tulevaa toteutunutta volatilitteettia pidettävä eksoottisina kohde-etuusriskeinä;
- (b) sen määrittämiseksi, mihin instrumentteihin kohdistuu muita jäännösriskejä, EPV tutkii vähintään sellaisia instrumentteja, jotka täyttävät jommankumman seuraavista perusteista:
 - (i) instrumenttiin sovelletaan vega- ja kaarevuusriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia 2 jaksossa vahvistetun herkkyysperusteisen menetelmän mukaisesti, ja instrumentti tuottaa tuottoa, jota ei voida replikoida rajallisena vanilja-optioiden lineaarisena yhdistelmänä;
 - (ii) instrumentti on arvopaperistettu positio, joka kuuluu 104 artiklan 7, 8 ja 9 kohdassa tarkoitettuun CTP:hen. Arvopaperistamattomia suojauksia, jotka kuuluvat CTP:hen, ei oteta huomioon.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [viisitoista kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5 JAKSO

MAKSUKYVYTTÖMYYSRISKIN KATTAMISEKSI VAADITTAVA PÄÄOMA

325 w artikla

Määritelmät ja yleiset säännökset

1. Maksukyvyttömyysriskiä koskevia omien varojen vaatimuksia sovelletaan vieraan ja oman pääoman ehtoihin rahoitusvälineisiin, johdannaisvälineisiin, joiden kohde-etuutena ovat mainitut välineet, ja johdannaisiin, joiden tuottoon tai käypään arvoon vaikuttaa muun vastapuolen kuin itse johdannaisvälineen vastapuolen maksukyvyttömyys. Laitosten on laskettava maksukyvyttömyysriskiä koskevat vaatimukset erikseen kullekin seuraavista instrumenteista: muut kuin arvopaperistamiset, arvopaperistamiset, jotka eivät kuulu CTP:hen, ja arvopaperistamiset, jotka kuuluvat CTP:hen. Laitoksen lopulliset maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset ovat näiden kolmen osatekijän summa.
2. Tässä jaksossa tarkoitetaan
 - (a) 'lyhyellä vastuulla' tilannetta, jossa liikkeeseenlaskijan tai liikkeeseenlaskijaryhmän maksukyvyttömyydestä aiheutuu laitokselle voittoa

riippumatta siitä, minkätyyppisestä instrumentista tai transaktiosta vastuu muodostuu;

- (b) 'pitkällä vastuulla' tilannetta, jossa liikkeeseenlaskijan tai liikkeeseenlaskijaryhmän maksukyvyttömyydestä aiheutuu laitokselle tappiota riippumatta siitä, minkätyyppisestä instrumentista tai transaktiosta vastuu muodostuu;
- (c) 'äkillisestä maksukyvyttömyydestä (jump to default, JTD) aiheutuvalla bruttomäärällä' sen tappion tai voiton arvioitua kokoa, joka vastapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuu tietylle vastuulle;
- (d) 'äkillisestä maksukyvyttömyydestä (jump to default, JTD) aiheutuvalla nettomäärällä' sen tappion tai voiton arvioitua kokoa, joka vastapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuu tietylle laitokselle sen jälkeen, kun JTD-bruttomäärät on kuitattu;
- (e) 'tappio-osuudella' (loss given default, LGD) vastapuolen tappio-osuutta instrumentista, jonka kyseinen vastapuoli on laskenut liikkeeseen, ilmaistuna osuutena instrumentin nimellismäärästä;
- (f) 'maksukyvyttömyyden riskipainoilla' prosenttiosuutta, joka vastaa kunkin vastapuolen maksukyvyttömyyden arvioitua todennäköisyyttä asianomaisen vastapuolen luottokelpoisuuden mukaisesti.

1 ALAJAKSO

MAKSUKYVYTTÖMYYSRISKIN KATTAMISEKSI VAADITTAVA PÄÄOMA MUIDEN KUIN ARVOPAPERISTAMISTEN OSALTA

325 x artikla

JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät

1. Laitoksen on laskettava JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät kullekin velkainstrumentteihin liittyvälle pitkälle vastuulle seuraavien kaavojen mukaisesti:

$$JTD_{long} = \max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$

jossa:

$V_{notional}$ = instrumentin nimellisarvo;

$P\&L_{long}$ = arvo, jolla oikaistaan voittoja ja tappioita, jotka laitos on jo ottanut huomioon käyvän arvon muuttumisen vuoksi instrumentissa, josta pitkä vastuu muodostuu. Voitot ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä ja tappiot miinusmerkkisinä;

$Adjustment_{long}$ = määrä, jolla laitoksen tappio maksukyvyttömyyshetkellä lisääntyisi tai vähenisi johdannaisvälineen rakenteen vuoksi suhteessa kohde-etuutena olevan välineen täysimääräiseen tappioon. Lisäykset ilmoitetaan arvossa $Adjustment_{long}$ plusmerkkisinä ja vähennykset miinusmerkkisinä.

2. Laitoksen on laskettava JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät kullekin velkainstrumentteihin liittyvälle lyhyelle vastuulle seuraavien kaavojen

mukaisesti:

$$JTD_{short} = \max\{LGD \cdot V_{notional} + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

jossa:

$V_{notional}$ = instrumentin nimellisarvo, joka merkitään kaavaan miinusmerkkisenä;

$P\&L_{short}$ = arvo, jolla oikaistaan voittoja ja tappioita, jotka laitos on jo ottanut huomioon käyvän arvon muuttumisen vuoksi instrumentissa, josta lyhyt vastuu muodostuu. Voitot ilmoitetaan kaavassa plusmerkkisinä ja tappiot miinusmerkkisinä.

$Adjustment_{long}$ = määrä, jolla laitoksen voitto maksukyvyttömyyshetkellä lisääntyisi tai vähenisi johdannaisvälineen rakenteen vuoksi suhteessa kohde-etuutena olevan välineen täysimääräiseen tappioon. Lisäykset ilmoitetaan arvossa $Adjustment_{short}$ plusmerkkisinä ja vähennykset miinusmerkkisinä.

3. Laitoksen on 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun laskelman tekemiseksi sovellettava seuraavaa vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden LGD-arvoa:
 - (a) 100 prosenttia, kun on kyse muiden kuin etuoikeutettujen vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineisiin liittyvistä vastuista;
 - (b) 75 prosenttia, kun on kyse etuoikeutettujen vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineisiin liittyvistä vastuista;
 - (c) 25 prosenttia, kun on kyse 129 artiklassa tarkoitettujen katettujen joukkolainojen vastuista.
4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen laskemien tekemiseksi nimellisarvo on vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen tapauksessa tämän yksikköarvo. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen laskemien tekemiseksi nimellisarvo on johdannaisvälineen tapauksessa, kun sen kohde-etuutena on vieraan pääoman ehtoinen arvopaperi, vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen yksikköarvo.
5. Oman pääoman ehtoihin rahoitusvälineisiin liittyvien vastuiden osalta laitosten on laskettava JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen kaavojen sijaan seuraavasti:

$$JTD_{long} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{long} + Adjustment_{long}\}$$

$$JTD_{short} = \max\{LGD \cdot V + P\&L_{short} + Adjustment_{short}\}$$

jossa:

V = osakkeen käypä arvo tai, kun on kyse osakejohdannaisista, johdannaisvälineen kohde-etuutena olevan osakkeen käypä arvo.

6. Laitosten on sovellettava 100 prosentin LGD-arvoa oman pääoman ehtoihin instrumentteihin 6 kohdassa tarkoitetun laskelman tekemiseksi.
7. Kun on kyse maksukyvyttömyysriskiin liittyvistä vastuista, jotka aiheutuvat

johdannaisinstrumenteista, joiden tuotto vastapuolen maksukyvyttömyystapauksessa ei liity kyseisen vastapuolen liikkeeseen laskeman tietyn instrumentin nimellisarvoon, kyseisen vastapuolen LGD-arvoon tai tämän liikkeeseen laskemaan instrumenttiin, laitosten on käytettävä vaihtoehtoisia menetelmiä, joiden avulla voidaan laskea JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät, joiden on vastattava 325 t artiklan 3 kohdassa säädettyä JTD:stä aiheutuvien bruttomäärien määritelmää.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään yksityiskohtaisemmin, miten laitosten on laskettava JTD:stä aiheutuvat määrät erityyppisille instrumenteille tämän artiklan mukaisesti ja mitä vaihtoehtoisia menetelmiä laitosten on käytettävä 7 kohdassa tarkoitettujen JTD:stä aiheutuvien bruttomäärien arvioimiseksi.

EPV toimittaa kyseiset tekniset sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [viisitoista kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 y artikla

JTD:stä aiheutuvat nettomäärät

1. Laitosten on laskettava JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kuittaamalla lyhyiden ja pitkien vastuiden JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät. Kuittaminen on mahdollista ainoastaan samaan vastapuoleen kohdistuvien vastuiden välillä, missä yhteydessä lyhyet vastuut ovat etuoikeusasemaltaan samoja tai huonompia kuin pitkät vastuut.
2. Kuittaminen on joko täydellistä tai osittaista kuittaavien vastuiden maturiteetin mukaan seuraavasti:
 - (a) kuittaminen on täydellistä, jos kaikkien kuittaavien vastuiden maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
 - (b) kuittaminen on osittaista, jos vähintään yhden kuittaavan vastuun maturiteetti on alle yksi vuosi, missä tapauksessa kunkin maturiteetiltaan alle yhden vuoden vastuun JTD-määrän kokoa porrastetaan alaspäin vastuun maturiteetin mukaisesti suhteessa yhteen vuoteen.
3. Jos kuittaminen ei ole mahdollista, JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ovat yhtä kuin JTD:stä aiheutuvat nettomäärät, kun on kyse vastuista, joiden maturiteetti on vähintään yksi vuosi. JTD:stä aiheutuvia bruttomääriä, joiden maturiteetti on alle vuosi, on porrastettava alaspäin, jotta voidaan laskea JTD:stä aiheutuvat nettomäärät. Porrastuskerroin on näiden vastuiden osalta vastuun maturiteetti suhteessa yhteen vuoteen alarajan ollessa 3 kuukautta.
4. Edellä olevan 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi sovelletaan johdannaissopimusten maturiteetteja eikä kohde-etuuksien maturiteetteja. Osakkeiden käteiskauppaan

liittyvien vastuiden maturiteetti on laitoksen oman harkintavallan mukaan joko yksi vuosi tai kolme kuukautta.

325 z artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskenta

1. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kerrotaan vastapuolen tyypistä riippumatta vastaavilla maksukyvyttömyysriskipainoilla niitä koskevan taulukossa 2 määritetyn luottoluokan mukaisesti seuraavasti:

Taulukko 2

Luottoluokka	Maksukyvyttömyysriskipaino
Luottoluokka 1	0,5 %
Luottoluokka 2	3 %
Luottoluokka 3	6 %
Luottoluokka 4	15 %
Luottoluokka 5	30 %
Luottoluokka 6	50 %
Luokittelemattomat	15 %
Maksukyvyttömyystilassa	100 %

2. Vastuut, jotka saivat 0 prosentin riskipainon luottoriskiin sovellettavalla standardimenetelmällä kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, saavat 0 prosentin maksukyvyttömyysriskipainon maksukyvyttömyysriskiä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi.
3. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät osoitetaan seuraaviin alaluokkiin: yritykset, valtiot ja paikallishallinnot/kunnat.
4. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät lasketaan kussakin alaluokassa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\max \left\{ \left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net JTD_i \right) - WtS \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net JTD_i| \right); 0 \right\}$$

jossa:

i = indeksi, joka kuvaa alaluokkaan b kuuluvaa instrumenttia;

DRC_b = maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus alaluokassa b ;

WtS = suhdeluku, joka kuvaa suojaussuhteista saatua hyötyä tietyssä alaluokassa ja

joka lasketaan seuraavasti:

$$WtS = \frac{\sum net JTD_{long}}{\sum net JTD_{long} + \sum |net JTD_{short}|}$$

Pitkien ja lyhyiden positioiden yhteenlasku arvojen DRC_b ja WtS laskemiseksi on tehtävä kaikkien alaluokassa olevien positioiden osalta riippumatta siitä, mihin luottoluokkaan kyseiset positiot on osoitettu, jolloin tulokseksi saadaan alaluokkakohtaiset maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset.

5. Lopullinen maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus muiden kuin arvopaperistamisten osalta saadaan laskemalla yhteen omien varojen vaatimukset alaluokkatasolla.

2 ALAJAKSO

MAKSUKYVYTTÖMYYSRISKIN KATTAMISEKSI VAADITTAVA PÄÄOMA ARVOPAPERISTAMISTEN OSALTA (MUU KUIN CTP)

325 aa artikla

JTD:stä aiheutuvat määrät

1. JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät ovat arvopaperistettujen vastuiden osalta näiden käyvät arvot.
2. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät määritetään kuittaamalla pitkät ja lyhyet JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät. Kuittaminen on mahdollista vain sellaisten arvopaperistettujen vastuiden välillä, joiden kohde-etuutena on sama varojen pooli ja jotka kuuluvat samaan etuoikeusluokkaan. Kuittaminen ei ole sallittua sellaisten arvopaperistettujen vastuiden välillä, joiden kohde-etuutena on erilaisia varojen pooleja, vaikka niiden kiinnittämisen- ja irrottamispisteet olisivat samat.
3. Jos olemassa olevia arvopaperistettuja vastuuta eriyttämällä tai yhdistämällä voidaan täysin replikoida muita olemassa olevia arvopaperistettuja vastuuta, lukuun ottamatta maturiteettia, kuittamiseen saa käyttää eriyttämisen tai yhdistämisen tuloksena saatuja vastuuta alkuperäisten vastuiden sijaan.
4. Jos olemassa olevia vastuuta kohde-etuutena olevissa riskikohteissa eriyttämällä tai yhdistämällä voidaan täysin replikoida olemassa olevan arvopaperistetun vastuun koko etuoikeusluokkarakenne, kuittamiseen saa käyttää eriyttämisen tai yhdistämisen tuloksena saatuja vastuuta. Jos kohde-etuutena olevia riskikohteita käytetään tällä tavoin, niitä ei saa enää ottaa huomioon muita kuin arvopaperistamisia koskevassa maksukyvyttömyysriskikohtelussa.
5. Edellä olevaa 325 y artiklaa sovelletaan sekä alkuperäisiin että replikoituihin arvopaperistettuihin vastuisiin. Merkitykselliset maturiteetit ovat arvopaperistamisen

etuoikeusluokkien maturiteetit.

325 ab artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskenta arvopaperistamisten osalta

1. Arvopaperistettujen vastuiden JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kerrotaan 8 prosentilla siitä riskipainosta, jota sovelletaan asianomaiseen arvopaperistettuun vastuuseen, mukaan lukien YLS-arvopaperistaminen, kaupankäyntivaraston ulkopuolisissa erissä II osaston 5 luvun 3 jaksossa vahvistetun menetelmähierarkian mukaisesti ja vastapuolen tyypistä riippumatta.
2. Yhden vuoden maturiteettia sovelletaan kaikkiin etuoikeusluokkiin, joiden osalta riskipainot lasketaan SEC-IRBA- ja SEC-ERBA-menetelmillä.
3. Riskipainotetut JTD:stä aiheutuvat määrät on yksittäisten arvopaperistamisten käteiskauppaan liittyvien vastuiden osalta rajattava position käypään arvoon.
4. Riskipainotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät on osoitettava seuraaviin alaluokkiin:
 - (a) yksi yhteinen alaluokka kaikille yrityksille alueesta riippumatta;
 - (b) yhteensä 44 eri alaluokkaa, jotka vastaavat yhtä alaluokkaa kullakin alueella kutakin yhtätoista määriteltä omaisuusluokkaa kohden. Kyseiset yksitoista omaisuusluokkaa ovat seuraavat: ABCP-ohjelmat, autolainat/-leasingsopimukset, asuntolainavakuudelliset arvopaperit (RMBS), luottokortit, liikekiinteistölainavakuudelliset arvopaperit (CMBS), lainavakuudelliset velkasitoumukset, CDO² (CDO-squared), pienet ja keskisuuret yritykset, opintolainat, muut vähittäislainat ja muut tukkulainat. Kyseiset neljä aluetta ovat seuraavat: Aasia, Eurooppa, Pohjois-Amerikka, ja muut alueet.
5. Arvopaperistetun vastuun osoittamiseksi johonkin alaluokkaan laitosten on käytettävä markkinoilla yleisesti käytettyä luokitusta. Laitosten on osoitettava kukin arvopaperistettu vastuu ainoastaan yhteen edellä mainituista alaluokista. Sellainen arvopaperistettu vastuu, jota laitos ei voi osoittaa kohde-etuuden tyyppin tai alueen mukaan, on osoitettava muita vähittäislainoja, muita tukkulainoja tai muita alueita koskevaan luokkaan.
6. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät lasketaan kussakin alaluokassa samalla tavalla kuin muita kuin arvopaperistettuja vastuita koskevan maksukyvyttömyysriskin yhteydessä käyttäen 325 z artiklan 4 kohdassa säädettyä kaavaa, minkä tuloksena saadaan maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus kullekin alaluokalle.
7. Lopullinen maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus muiden kuin arvopaperistettujen vastuiden osalta saadaan laskemalla yhteen omien varojen vaatimukset alaluokkatasolla.

3 ALAJAKSO
MAKSUKYVYTTÖMYYSRISKIN KATTAMISEKSI VAADITTAVA PÄÄOMA
ARVOPAPERISTAMISTEN OSALTA (CTP)

325 ac artikla
Soveltamisala

1. CTP:n osalta pääomavaatimukseen on sisällyttävä maksukyvyttömyysriski, joka koskee arvopaperistettuja vastuita ja muita kuin arvopaperistettuja suojauksia. Näitä suojauksia ei oteta huomioon muita kuin arvopaperistamisia koskevan maksukyvyttömyysriskin laskennan yhteydessä. Hajautushyötyä ei saada seuraavien välillä: muita kuin arvopaperistamisia koskeva maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittava pääoma, arvopaperistamisia (muu kuin CTP) koskeva maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittava pääoma ja arvopaperistamisia (CTP) koskeva maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittava pääoma.
2. Kun on kyse kaupankäynnin kohteena olevista muista kuin arvopaperistetuista luotto- ja osakejohdannaisista, JTD-määrät kutakin yksittäistä liikkeeseenlaskevaa oikeushenkilöä kohden on määritettävä soveltamalla läpikatsomisperiaatetta.

325 ad artikla
JTD:stä aiheutuvat määrät CTP:n osalta

1. JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät CTP:hen kuuluvien arvopaperistettujen vastuiden ja muiden kuin arvopaperistettujen vastuiden osalta ovat kyseisten vastuiden käyvät arvot.
2. N:nnen tappion tuotteita kohdellaan etuoikeusluokkiin jaettuina tuotteina seuraavien kiinnittämisen- ja irrottamispisteiden mukaisesti:
 - (a) kiinnittämispiste = $(N - 1) / \text{riskikohteet yhteensä}$;
 - (b) irrottamispiste = $N / \text{riskikohteet yhteensä}$;jossa:
'riskikohteilla yhteensä' tarkoitetaan riskikohteiden kokonaislukumäärää korissa tai poolissa.
3. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät määritetään kuittaamalla pitkät ja lyhyet JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät. Kuittaaminen on mahdollista ainoastaan sellaisten vastuiden välillä, jotka maturiteettia lukuun ottamatta ovat identtiset. Kuittaaminen on mahdollista ainoastaan seuraavissa tapauksissa:
 - (a) Indeksituotteiden osalta kuittaaminen on mahdollista eri maturiteeteissa saman indeksiperheen, -sarjan ja -etuoikeusluokan sisällä edellyttäen, että sovelletaan 325 y artiklassa vahvistettuja säännöksiä, jotka koskevat maturiteetiltaan alle yhden vuoden vastuita. Pitkät ja lyhyet JTD:stä aiheutuvat bruttomäärät, jotka ovat toistensa täydelliset replikaatit, voidaan kuitata eriyttämällä ne vastuisiin,

jotka vastaavat yhtä ainoaa riskikohdetta, käyttäen arvostusmallia. Tämän artiklan soveltamiseksi eriyttämällä arvostusmallia käyttäen tarkoitetaan sitä, että arvopaperistamisen yhteen ainoaan riskikohteeseen keskittyvä osa arvostetaan arvopaperistamisen ehdottoman ja ehdollisen arvon välisenä erotuksena olettaen, että kyseinen riskikohde tulee maksukyvyttömäksi LGD-arvon ollessa 100 prosenttia. Tällaisissa tapauksissa JTD:stä aiheutuvien bruttomäärien summa – kun eriyttämisen kautta saatu vastuu vastaa yhtä ainoaa riskikohdetta – on yhtä kuin JTD:stä aiheutuva bruttomäärä eriyttämättömän vastuun osalta.

- (b) Edellä a alakohdassa tarkoitettu eriyttämällä tapahtuva kuittaaminen ei ole sallittua uudelleenarvopaperistamisen osalta.
- (c) Indeksien ja indeksietuoikeusluokkien osalta kuittaaminen on mahdollista kaikissa maturiteeteissa saman indeksiperheen, -sarjan ja -etuoikeusluokan sisällä replikoinnin tai eriyttämisen kautta. Tässä artiklassa tarkoitetaan
 - (i) 'replikoinnilla' sitä, että yksittäisiä arvopaperistettuja indeksietuoikeusluokkia yhdistelemällä luodaan toinen etuoikeusluokka samassa indeksisarjassa tai positio sellaisessa indeksisarjassa, jota ei ole jaettu etuoikeusluokkiin (untranchet);
 - (ii) 'eriyttämällä' sitä, että indeksi replikoidaan arvopaperistamisella, jonka vastuut poolissa ovat samat kuin yhteen riskikohteeseen keskittyvät vastuut, joista indeksi muodostuu.

Jos lyhyet ja pitkät vastuut vastaavat toisiaan, lukuun ottamatta yhtä jäljellä olevaa osatekijää, kuittaus sallitaan, ja JTD:stä aiheutuvan nettomäärän on kuvastettava jäljelle jäävää vastuuta.

- (d) Saman indeksisarjan eri etuoikeusluokkia, saman indeksin eri sarjoja ja eri indeksiperheitä ei saa kuitata.

325 ae artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevan omien varojen vaatimuksen laskenta CTP:n osalta

1. JTD:stä aiheutuvat nettomäärät kerrotaan seuraavasti:
 - (a) etuoikeusluokkiin jaettujen tuotteiden osalta maksukyvyttömyysriskipainoilla, jotka vastaavat niiden 348 artiklan 1 ja 2 kohdassa määriteltyä luottoluokkaa;
 - (b) muiden kuin etuoikeusluokkiin jaettujen tuotteiden osalta 325 y artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla maksukyvyttömyysriskipainoilla.
2. Riskipainotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät osoitetaan indeksiä vastaaviin alaluokkiin.
3. Painotetut JTD:stä aiheutuvat nettomäärät lasketaan kussakin alaluokassa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$DRC_b = \max \left\{ \left(\sum_{i \in Long} RW_i \cdot net JTD_i \right) - Wt_{S_{CTP}} \cdot \left(\sum_{i \in Short} RW_i \cdot |net JTD_i| \right); 0 \right\}$$

jossa:

i = alaluokkaan b kuuluva instrumentti;

DRC_b = maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus alaluokassa b ;

WtS_{ctp} = suhdeluku, joka kuvaa suojaussuhteista saatua hyötyä tietyssä alaluokassa, laskettuna 325 z artiklan 4 kohdassa vahvistetun kaavan WtS mukaisesti käyttäen pitkiä ja lyhyitä positioita koko CTP:ssä eikä pelkästään asiaa koskevassa alaluokassa.

4. Laitosten on laskettava CTP:n maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus (DRC_{CTP}) seuraavan kaavan mukaisesti:

$$DRC_{CTP} = \max \left\{ \sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0.5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}), 0 \right\}$$

6 JAKSO

RISKIPAINOT JA KORRELAATIOT

1 ALAJAKSO

DELTA KOSKEVAT RISKIPAINOT JA KORRELAATIOT

325 af artikla

Yleistä korkoriskiä koskevat riskipainot

1. Sellaisten valuuttojen osalta, jotka eivät sisälly 325 be artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kaikkien likvidimpien valuuttojen alaluokkaan, riskittömän koron riskitekijöitä koskevat riskipainot ovat seuraavat:

Taulukko 3

Maturiteetti	0,25 vuotta	0,5 vuotta	1 vuosi	2 vuotta	3 vuotta
Riskipaino (prosenttiyksikköä)	2,4 %	2,4 %	2,25 %	1,88 %	1,73 %

Maturiteetti	5 vuotta	10 vuotta	15 vuotta	20 vuotta	30 vuotta
Riskipaino (prosenttiyksikköä)	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %

2. Yhteistä 2,25 prosentin riskipainoa sovelletaan kaikkiin inflaatiota ja valuuttojenvälistä korkoperusteriskiä koskeviin riskitekijöihin.
3. Riskittömän koron riskitekijöitä koskevat riskipainot ovat 325 be artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kaikkein likvidimpien valuuttojen alaluokkaan kuuluvien valuuttojen ja laitoksen kotimaisen valuutan osalta tämän artiklan taulukossa 3

tarkoitettut riskipainot jaettuna arvolla $\sqrt{2}$.

325 ag artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa yleisen korkoriskin osalta

1. Samassa alaluokassa oleville korkoa koskeville riskitekijöille, joilla on sama maturiteetti mutta jotka vastaavat eri käyriä, korrelaatio ρ_{kl} on 99,90 prosenttia.
2. Samassa alaluokassa oleville korkoa koskeville riskitekijöille, joilla on eri maturiteetti mutta jotka vastaavat samaa käyrää, korrelaatio on määritettävä seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\max \left[e^{\left(-\theta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}} \right)}; 40\% \right]$$

jossa:

T_k (tai T_l) = maturiteetti, joka koskee riskitöntä korkoa;

$\theta = 3 \%$.

3. Samassa alaluokassa oleville korkoa koskeville riskitekijöille, joilla on eri maturiteetti ja jotka vastaavat eri käyriä, korrelaatio ρ_{kl} on yhtä kuin 2 kohdassa täsmennetty korrelaatioparametri kerrottuna 99,90 prosentilla.
4. Riskittömiä korkoja ja inflaatiota koskeville riskitekijöille korrelaatio on 40 prosenttia.
5. Valuuttojenvälistä korkoperusteriskiä koskeville riskitekijöille ja kaikille muille yleistä korkoriskiä koskeville riskitekijöille, mukaan lukien muut valuuttojenvälistä korkoperusteriskiä koskevat riskitekijät, korrelaatio on 0 prosenttia.

325 ah artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa yleisen korkoriskin osalta

Laskettaessa eri alaluokkiin kuuluvia riskitekijöitä käytetään parametria $\gamma_{bc} = 50$ prosenttia.

325 ai artikla

Luottomarginaaliriskejä koskevat riskipainot (muut kuin arvopaperistamiset)

1. Riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin alaluokassa.

Taulukko 4

Alaluokka numero	– Luottoluok ka	Toimiala	Riskipai no (prosentt i- yksikkö ä)

1	Kaikki	Jäsenvaltion keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit	0,50 %
2	Luottoluokat 1–3	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	0,5 %
3		Alue- tai paikallisviranomaisen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	1,0 %
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	5,0 %
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	3,0 %
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	3,0 %
7		Teknologia, televiestintä	2,0 %
8		Terveystieteiden, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	1,5 %
9		Luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat jäsenvaltioissa	2,0 %
10		Luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat kolmansissa maissa	4,0 %
11	Luottoluokat 4–6	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	3,0 %
12		Alue- tai paikallisviranomaisen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	4,0 %
13		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	12,0 %

14		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	7,0 %
15		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	8,5 %
16		Teknologia, televiestintä	5,5 %
17		Terveystenhoito, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	5,0 %
18	Muu toimiala		12,0 %

2. Riskin osoittamiseksi toimialalle luottolaitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Luottolaitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija yhteen ainoaan alaluokkaan 1 kohdassa olevassa taulukossa. Sellaisen liikkeeseenlaskijan riskipositiot, jota luottolaitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 18.

325 aj artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa luottomarginaaliriskin osalta (muut kuin arvopaperistamiset)

1. Kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l samassa alaluokassa määritetään korrelaatioparametri ρ_{kl} seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{name})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(\text{name})}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat riskikohteet ovat samat, ja muussa tapauksessa 35 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyyksien k ja l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa 65 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(\text{basis})}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyydet liittyvät samoihin käyriin, ja muussa tapauksessa 99,90 prosenttia.

2. Edellä mainittuja korrelaatioita ei sovelleta 325 ai artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun alaluokkaan 18. Alaluokkaa 18 koskevan deltariskin laskukaavan osalta pääomavaatimus on yhtä kuin alaluokkaan 18 osoitettujen nettopainotettujen herkkyyksien absoluuttisten arvojen summa seuraavasti:

$$K_{b(\text{bucket } 18)} = \sum_k |WS_k|$$

325 ak artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa luottomarginaaliriskin osalta (muut kuin arvopaperistamiset)

1. Korrelaatioparametri γ_{bc} , jota sovelletaan laskettaessa herkkyyksiä eri alaluokkien välillä, määritetään seuraavasti:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(rating)} \cdot \gamma_{bc}^{(sector)}$$

jossa:

$\gamma_{bc}^{(rating)}$ on yhtä kuin 1, kun molemmilla alaluokilla on sama luottoluokka (joko 1, 2 tai 3 taikka 4, 5 tai 6), ja muussa tapauksessa 50 prosenttia. Tässä laskelmassa alaluokalla 1 katsotaan olevan sama luottoluokka kuin alaluokilla, joiden luottoluokka on 1, 2 tai 3;

$\gamma_{bc}^{(sector)}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat alaluokat liittyvät samaan toimialaan, ja muussa tapauksessa sovelletaan seuraavia prosenttiosuuksia:

Taulukko 5

Alaluokka	1, 2 ja 11	3 ja 12	4 ja 13	5 ja 14	6 ja 15	7 ja 16	8 ja 17	9 ja 10
1, 2 ja 11		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %
3 ja 12			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %
4 ja 13				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %
5 ja 14					20 %	25 %	5 %	5 %
6 ja 15						25 %	5 %	15 %
7 ja 16							5 %	20 %
8 ja 17								5 %
9 ja 10								

2. Alaluokkaa 18 koskeva pääomavaatimus lisätään pääomaan koko riskiluokan tasolla ottamatta huomioon hajautus- tai suojausvaikutuksia minkään muun alaluokan osalta.

325 al artikla

Riskipainot luottomarginaaliriskiä koskeville arvopaperistamisille (CTP)

Riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin alaluokassa.

Taulukko 6

Alaluokka – numero	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino (prosentti- yksikköä)
-----------------------	--------------	----------	--

1	Kaikki	Saamiset keskushallinnolta, mukaan lukien unionin jäsenvaltioiden keskuspankit	4 %
2	Luottoluokat 1–3	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	4 %
3		Alue- tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	4 %
4		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	8 %
5		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	5 %
6		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelutoiminta	4 %
7		Teknologia, televiestintä	3 %
8		Terveystenhoito, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	2 %
9		Unionin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat	3 %
10		Luottolaitosten liikkeeseenlaskemat katetut joukkolainat kolmansissa maissa	6 %
11	Luottoluokat 4–6	Kolmannen maan keskushallinto, mukaan lukien keskuspankit, sekä 117 artiklan 2 kohdassa ja 118 artiklassa tarkoitetut kansainväliset kehityspankit ja kansainväliset organisaatiot	13 %
12		Alue- tai paikallisviranomainen sekä julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset	13 %
13		Finanssialan yhteisöt, mukaan lukien luottolaitokset, jotka ovat keskus- tai aluehallinnon taikka paikallisviranomaisen rekisteröimiä tai perustamia, ja edistämislainojen antajat	16 %
14		Raaka-aineet, energia, teollisuustuotteet, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	10 %
15		Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi,	12 %

		hallinto- ja tukipalvelutoiminta	
16		Teknologia, televiestintä	12 %
17		Terveystenhoito, yleishyödylliset palvelut, ammatillinen ja tekninen toiminta	12 %
18	Muu toimiala		13 %

325 am artikla

Korrelaatiot luottomarginaaliriskiä koskeville arvopaperistamisille (CTP)

1. Deltariskikorrelaatio ρ_{kl} johdetaan 325 aj artiklan mukaisesti, paitsi että sovellettaessa tätä kohtaa $\rho_{kl}^{(basis)}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyydet liittyvät samoihin käyriin, ja muussa tapauksessa 99,00 prosenttia.
2. Korrelaatio γ_{bc} johdetaan 325 ak artiklan mukaisesti.

325 an artikla

Riskipainot luottomarginaaliriskiä koskeville arvopaperistamisille (muu kuin CTP)

1. Riskipainojen on oltava samat kaikille maturiteeteille (0,5 vuotta, 1 vuosi, 3 vuotta, 5 vuotta, 10 vuotta) kussakin alaluokassa.

Taulukko 7

Alaluokka – numero	Luottoluokka	Toimiala	Riskipaino (prosentti-yksikköä)
1	Etuoikeutetut & luottoluokat 1, 2 ja 3	RMBS – Prime	0,9 %
2		RMBS – Mid-Prime	1,5 %
3		RMBS – Sub-Prime	2,0 %
4		CMBS	2,0 %
5		ABS – opintolainat	0,8 %
6		ABS – luottokortit	1,2 %
7		ABS – autolainat	1,2 %
8		CLO (muu kuin CTP).	1,4 %
9	Muut kuin etuoikeutetut & luottoluokat	RMBS – Prime	1,125 %
10		RMBS – Mid-Prime	1,875 %
11		RMBS – Sub-Prime	2,5 %

12	1, 2 ja 3	CMBS	2,5 %
13		ABS – opintolainat	1 %
14		ABS – luottokortit	1,5 %
15		ABS – autolainat	1,5 %
16		CLO (muu kuin CTP).	1,75 %
17	Luottoluokat 4–6	RMBS – Prime	1,575 %
18		RMBS – Mid-Prime	2,625 %
19		RMBS – Sub-Prime	3,5 %
20		CMBS	3,5 %
21		ABS – opintolainat	1,4 %
22		ABS – luottokortit	2,1 %
23		ABS – autolainat	2,1 %
24		CLO (muu kuin CTP).	2,45 %
25	Muu toimiala		3,5 %

2. Riskin osoittamiseksi toimialalle luottolaitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelyä toimialoittain. Luottolaitosten on osoitettava kukin etuoikeusluokka johonkin 1 kohdassa olevassa taulukossa olevista alaluokista. Riskipositiot, jotka liittyvät etuoikeusluokkaan, jota luottolaitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 25.

325 ao artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa luottomarginaaliriskiä koskevien arvopaperistamisten osalta (muu kuin CTP)

1. Kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l samassa alaluokassa määritetään korrelaatioparametri ρ_{kl} seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{tranche})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{tenor})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{basis})}$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(\text{tranche})}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyysien k ja l molemmat riskikohteet kuuluvat samaan alaluokkaan ja liittyvät samaan arvopaperistamisen etuoikeusluokkaan (yli 80 prosentin päällekkäisyys teoreettisesti), ja muussa tapauksessa 40 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(\text{tenor})}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyysien k ja l molemmat pisteet ovat samat, ja

muussa tapauksessa 80 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(basis)}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyydet liittyvät samoihin käyriin, ja muussa tapauksessa 99,90 prosenttia.

- Edellä mainittuja korrelaatioita ei sovelleta alaluokkaan 25. Alaluokkaa 25 koskevan deltariskin laskukaavan osalta pääomavaatimus on yhtä kuin kyseiseen alaluokkaan osoitettujen nettopainotettujen herkkyyksien absoluuttisten arvojen summa seuraavasti:

$$K_{b(bucket\ 25)} = \sum_k |WS_k|$$

325 ap artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa luottomarginaaliriskejä koskevien arvopaperistamisten osalta (muu kuin CTP)

- Korrelaatioparametriä γ_{bc} sovelletaan herkkyyksien laskentaan eri alaluokkien välillä, ja se on 0 prosenttia.
- Alaluokkaa 25 koskeva pääomavaatimus lisätään pääomaan koko riskiluokan tasolla ottamatta huomioon hajautus- tai suojausvaikutuksia minkään muun alaluokan osalta.

325 aq artikla

Osakeriskiä koskevat riskipainot

- Riskipainot, jotka koskevat osakkeiden ja osakkeiden repokorkojen herkkyyksiä, esitetään seuraavassa taulukossa:

Taulukko 8

Alaluokka – numero	Markkina -arvo	Talouden tyyppi	Toimiala	Osakkeen spot- hintaa koskeva riskipaino (prosentti- yksikköä)	Osakkeen repokorkoa koskeva riskipaino (prosentti- yksikköä)
1	Suuri	Nouseva markkina- talous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelu- toiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut	55 %	0,55 %
2			Televiestintä, teollisuustuotteet	60 %	0,60 %

3			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	45 %	0,45 %
4			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteistöalan toiminta, teknologia	55 %	0,55 %
5		Kehittynyt talous	Kulutustavarat ja -palvelut, kuljetus ja varastointi, hallinto- ja tukipalvelu- toiminta, terveydenhuolto, yleishyödylliset palvelut	30 %	0,30 %
6			Televiestintä, teollisuustuotteet	35 %	0,35 %
7			Raaka-aineet, energia, maatalous, tuotantoteollisuus, kaivostoiminta ja louhinta	40 %	0,40 %
8			Finanssilaitokset, mukaan lukien valtion tukemat finanssilaitokset, kiinteistöalan toiminta, teknologia	50 %	0,50 %
9	Pieni	Nouseva markkina- talous	Kaikki toimialat, jotka on kuvattu alaluokissa numeroilla 1, 2, 3 ja 4	70 %	0,70 %
10		Kehittynyt	Kaikki toimialat,	50 %	0,50 %

		talous	jotka on kuvattu alaluokissa numeroilla 5, 6, 7 ja 8
11	Muu toimiala	70 %	0,70 %

2. Tämän artiklan soveltamiseksi EPV täsmentää, mitä tarkoitetaan pienellä ja suurella markkina-arvolla, 325 b artiklan mukaisesti.
3. Tämän artiklan soveltamiseksi EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitä tarkoitetaan nousevilla markkinatalouksilla ja kehittyneillä talouksilla.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [viisitoista kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Osoittaessaan riskin toimialalle luottolaitosten on käytettävä luokitusta, jota markkinoilla käytetään yleisesti liikkeeseenlaskijoiden ryhmittelemiseksi toimialoittain. Luottolaitosten on osoitettava kukin liikkeeseenlaskija johonkin 1 kohdan mukaisessa taulukossa olevista toimialaluokista ja kaikki saman teollisuudenalan liikkeeseenlaskijat samaan toimialaan. Sellaisen liikkeeseenlaskijan riskipositiot, jota luottolaitos ei kykene osoittamaan mihinkään toimialaan tällä tavalla, on osoitettava alaluokkaan 11. Kun on kyse useista maista tai toimialoista, osakkeiden liikkeeseenlaskija on osoitettava tiettyyn alaluokkaan sen merkittävimmän alueen tai toimialan perusteella, jolla se toimii.

325 ar artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa osakeriskin osalta

1. Deltariskin korrelaatioparametri ρ_{kl} on 99,90 prosenttia kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l samassa alaluokassa, kun toisessa on kyse herkkyydestä osakkeen spot-hinnalle ja toisessa herkkyydestä osakkeen repokorolle ja kun molemmat liittyvät samaan osakkeen liikkeeseenlaskijaan.
2. Muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa korrelaatioparametri ρ_{kl} kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l osakkeen spot-hinnan osalta samassa alaluokassa määritetään seuraavasti:
 - (a) 15 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse suuresta markkina-arvosta ja nousevasta markkinataloudesta (alaluokan numero 1, 2, 3 tai 4);
 - (b) 25 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse suuresta markkina-arvosta ja kehittyneestä taloudesta (alaluokan numero 5, 6, 7

tai 8);

- (c) 7,5 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse pienestä markkina-arvosta ja nousevasta markkinataloudesta (alaluokan numero 9);
 - (d) 12,5 prosenttia samassa alaluokassa oleville kahdelle herkkyydelle, kun on kyse pienestä markkina-arvosta ja kehittyneestä taloudesta (alaluokan numero 10).
3. Korrelaatioparametri ρ_{kl} kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l osakkeen repokoron osalta samassa alaluokassa määritetään b alakohdan mukaisesti.
 4. Kun on kyse samassa alaluokassa olevista kahdesta herkkyydestä WS_k ja WS_l , joista toinen koskee osakkeen spot-hintaa ja toinen osakkeen repokorkoa ja jotka liittyvät osakkeen liikkeeseenlaskijan eri riskikohteisiin, korrelaatioparametri ρ_{kl} on 2 kohdassa täsmennettyjen korrelaatioiden mukainen kerrottuna 99,90 prosentilla.
 5. Edellä mainittuja korrelaatioita ei sovelleta alaluokkaan 11. Alaluokkaa 11 koskevan deltariskin laskukaavan osalta pääomavaatimus on yhtä kuin kyseiseen alaluokkaan osoitettujen nettopainotettujen herkkyyksien absoluuttisten arvojen summa seuraavasti:

$$K_{b(\text{bucket } 11)} = \sum_k |WS_k|$$

325 as artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa osakeriskin osalta

1. Korrelaatioparametriä γ_{bc} sovelletaan herkkyyksien laskentaan eri alaluokkien välillä. Se on 15 prosenttia, kun molemmat alaluokat kuuluvat alaluokkiin 1–10.
2. Alaluokkaa 11 koskeva pääomavaatimus lisätään pääomaan koko riskiluokan tasolla ottamatta huomioon hajautus- tai suojausvaikutuksia minkään muun alaluokan osalta.

325 at artikla

Hyödykeriskiä koskevat riskipainot

Hyödykkeiden herkkyyksiä koskevat riskipainot esitetään seuraavassa taulukossa:

Taulukko 9

Alaluokka – numero	Alaluokka – nimi	Riskipaino (prosenttiyksikköä)
1	Energia – kiinteät polttoaineet	30 %
2	Energia – nestemäiset polttoaineet	35 %
3	Energia – sähkö ja päästöoikeuksien kauppa	60 %

4	Rahti	80 %
5	Metallit – muut kuin jalometallit	40 %
6	Kaasumaiset polttoaineet	45 %
7	Jalometallit (myös kulta)	20 %
8	Viljat & öljykasvit	35 %
9	Kotieläintuotanto & maidontuotanto	25 %
10	Viljellyt tuotteet, muut kuin viljat ja öljykasvit, ja muut maataloustuotteet	35 %
11	Muut hyödykkeet	50 %

325 au artikla

Korrelaatiot samassa alaluokassa hyödykeriskin osalta

1. Korrelaatioiden ottamiseksi huomioon kahta hyödykettä on pidettävä erillisinä hyödykkeinä, kun markkinoilla on kaksi sopimusta, jotka eroavat toisistaan ainoastaan sopimuksen nojalla toimitettavan kohde-etuutena olevan hyödykkeen osalta.
2. Saman alaluokan kahdelle herkkyydelle WS_k ja WS_l korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(commodity)} \cdot \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(basis)}$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(commodity)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyysien k ja l molemmat hyödykkeet ovat samat, ja muussa tapauksessa 3 kohdan taulukossa mainitut korrelaatiot samassa alaluokassa;

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ on yhtä kuin 1, kun herkkyysien k and l molemmat pisteet ovat samat, ja muussa tapauksessa 99 prosenttia;

$\rho_{kl}^{(basis)}$ on yhtä kuin 1, kun molemmat herkkyydet ovat samat sekä (i) hyödykkeen sopimustason että (ii) hyödykkeen toimituspaikan suhteen, ja muussa tapauksessa 99,90 prosenttia.

3. Korrelaatiot $\rho_{kl}^{(commodity)}$ samassa alaluokassa ovat seuraavat:

Taulukko 10

Alaluokka –	Alaluokka – nimi	Korrelaatio
-------------	------------------	-------------

numero		($\rho_{\text{commodity}}$)
1	Energia – kiinteät polttoaineet	55 %
2	Energia – nestemäiset polttoaineet	95 %
3	Energia – sähkö ja päästöoikeuksien kauppa	40 %
4	Rahti	80 %
5	Metallit – muut kuin jalometallit	60 %
6	Kaasumaiset polttoaineet	65 %
7	Jalometallit (myös kulta)	55 %
8	Viljat & öljykasvit	45 %
9	Kotieläintuotanto & maidontuotanto	15 %
10	Viljeltyt tuotteet, muut kuin viljat ja öljykasvit, ja muut maataloustuotteet	40 %
11	Muut hyödykkeet	15 %

325 av artikla

Korrelaatiot eri alaluokissa hyödykeriskin osalta

Korrelaatioparametri γ_{bc} , jota sovelletaan laskettaessa herkkyksiä eri alaluokkien välillä, on

- (a) 20 prosenttia, kun molemmat alaluokat kuuluvat alaluokkiin 1–10;
- (b) 0 prosenttia, kun jompikumpi alaluokista kuuluu alaluokkaan 11.

325 aw artikla

Valuttariskiä koskevat riskipainot

- Kaikkiin ulkomaanvaluutan herkkyysiin sovelletaan 30 prosentin riskipainoa.
- Kun on kyse valuuttapareista, jotka koostuvat eurosta ja talous- ja rahaliiton toiseen vaiheeseen osallistuvan jäsenvaltion valuutasta, ulkomaanvaluuttariskitekijöitä koskeva riskipaino on 1 kohdassa tarkoitettu riskipaino jaettuna arvolla $\sqrt{2}$.
- Niitä ulkomaanvaluuttariskitekijöitä koskeva riskipaino, jotka kuuluvat 325 be artiklan 7 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun kaikkein likvideimpien valuuttaparien alaluokkaan, on 1 kohdassa tarkoitettu riskipaino jaettuna arvolla $\sqrt{2}$.

325 ax artikla

Ulkomaanvaluttariskiä koskevat korrelaatiot

Yleistä korrelaatioparametriä γ_{bc} , joka on yhtä kuin 60 prosenttia, sovelletaan laskettaessa ulkomaanvaluutan herkkyyksiä.

2 ALAJAKSO

VEGAA JA KAAREVUUTTA KOSKEVAT RISKIPAINOT JA KORRELAATIOT

325 ay artikla

Vegaa ja kaarevuutta koskevat riskipainot

1. Edellä 1 alajaksossa tarkoitettuja deltan alaluokkia on sovellettava vegariskitekijöihin.
2. Tiettyä vegariskitekijää koskeva riskipaino k (RW_k) on määritettävä osuutena riskitekijän k käyvästä arvosta ilmentäen kohde-etuuden implisiittistä volatilitteettia 3 jakson mukaisesti.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun osuuden on oltava riippuvainen kunkin riskitekijätyypin oletetusta maksuvalmiudesta seuraavan kaavan mukaisesti:

$$RW_k = (\text{Value of risk factor } k) \times \min \left[RW_\sigma \cdot \frac{\sqrt{LH_{risk\ class}}}{\sqrt{10}}; 100\% \right]$$

jossa:

RW_σ on 55 %;

$LH_{risk\ class}$ on lakisääteinen likviditeettihorisontti, jota on käytettävä kunkin vegariskitekijän k määrittämiseksi. $LH_{risk\ class}$ vahvistetaan seuraavan taulukon mukaisesti:

Taulukko 11

Riskiluokka	$LH_{risk\ class}$
GIRR	60
Luottomarginaaliriski (muut kuin arvopaperistamiset)	120
Luottomarginaaliriski (CTP)	120
Luottomarginaaliriskiä koskevat arvopaperistamiset (muu kuin CTP)	120
Osakkeet (large cap)	20
Osakkeet (small cap)	60

Hyödykkeet	120
Ulkomaanvaluutat	40

4. Deltariskin yhteydessä 1 alajaksossa käytettäviä alaluokkia on käytettävä myös kaarevuusriskin yhteydessä, jollei tässä luvussa toisin säädetä.
5. Ulkomaanvaluuttaa koskevien kaarevuusriskitekijöiden osalta kaarevuutta koskevien riskipainojen on oltava suhteellinen siirtymä, joka vastaa 1 alajaksossa tarkoitettuja deltaa koskevia riskipainoja.
6. Yleistä korkoa, luottomarginaalia ja hyödykettä koskevien kaarevuusriskitekijöiden osalta kaarevuutta koskeva riskipaino on kunkin käyrän kaikkien pisteiden samanaikainen siirtymä sellaisen suurimman deltaa koskevan riskipainon perusteella, josta säädetään 1 alajaksossa kunkin riskiluokan osalta.

325 az artikla

Vega- ja kaarevuusriskiä koskevat korrelaatiot

1. Samassa GIRR-riskiluokan alaluokassa oleville vegariskiherkkyyksille korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \min \left[\rho_{kl}^{(option\ maturity)} \cdot \rho_{kl}^{(underlying\ maturity)}; 1 \right]$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ on yhtä kuin $e^{-\alpha \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k, T_l\}}}$, kun α on 1 %, T_k ja T_l ovat maturiteetteja optioissa, joiden osalta vegaherkkydet johdetaan, ilmaistuina vuosina;

$\rho_{kl}^{(underlying\ maturity)}$ on yhtä kuin $e^{-\alpha \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U, T_l^U\}}}$, kun α on 1 %, T_k^U ja T_l^U ovat kohde-etuuksien maturiteetteja optioissa, joiden osalta vegaherkkydet *are* johdetaan, vähennettyinä vastaavien optioiden maturiteeteilla, molemmissa tapauksissa ilmaistuina vuosina.

2. Muiden riskiluokkien samassa alaluokassa oleville vegariskiherkkyyksille korrelaatioparametri ρ_{kl} määritetään seuraavasti:

$$\rho_{kl} = \min \left[\rho_{kl}^{(DELTA)} \cdot \rho_{kl}^{(option\ maturity)}; 1 \right]$$

jossa:

$\rho_{kl}^{(DELTA)}$ on yhtä kuin deltakorrelaatio samassa alaluokassa, joka vastaa alaluokkaa, johon vegariskitekijät k ja l kohdennettaisiin;

$\rho_{kl}^{(option\ maturity)}$ määritellään 1 kohdassa.

3. Kun on kyse eri alaluokkien välisistä vegariskiherkkyyksistä jossakin riskiluokassa

(GIRR ja muut kuin GIRR), vegariskin yhteydessä on käytettävä samoja arvoja γ_{bc} koskevia korrelaatioparametrejä kuin ne, jotka on vahvistettu deltakorrelaatioille 4 jaksossa kunkin riskiluokan osalta.

4. Standardimenetelmässä ei hyväksytä hajautuksesta tai suojauksesta saatua hyötyä vega- ja deltariskitekijöiden välillä. Vega- ja deltariskivaatimukset lasketaan yhteen.
5. Kaarevuusriskiä koskevat korrelaatiot ovat 1 alajaksossa tarkoitettujen vastaavien deltariskikorrelaatioiden ρ_{kl} an γ_{bc} neliö.

1 b luku

Sisäisten mallien menetelmä

1 JAKSO

LUPA JA OMIEN VAROJEN VAATIMUKSET

325 ba artikla

Lupa käyttää sisäisiä malleja

1. Todennettuaan, että laitos täyttää 325 bi, 325 bj ja 325 bk artiklassa asetetut vaatimukset, toimivaltaiset viranomaiset myöntävät laitokselle luvan laskea omien varojen vaatimuksensa sisäisten malliensa avulla 325 bb artiklan mukaisesti sellaisen salkun osalta, jossa kaikki positiot on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, jotka täyttävät seuraavat vaatimukset:
 - (a) kaupankäyntiyksiköt on perustettu 104 b artiklan mukaisesti;
 - (b) kaupankäyntiyksiköt ovat täyttäneet 325 bh artiklassa asetetun voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen edeltävien 12 kuukauden ajan;
 - (c) kaupankäyntiyksiköt ovat täyttäneet 325 bg artiklan 1 kohdassa tarkoitettut toteutumatestausvaatimukset edeltävien 250 pankkipäivän ajan;
 - (d) kaupankäyntiyksiköt, joille on osoitettu vähintään yksi 325 bm artiklassa tarkoitetuista kaupankäyntivaraston positioista, täyttävät 325 bn artiklassa asetetut vaatimukset sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin osalta.
2. Laitoksen, jolle on myönnetty 1 kohdassa tarkoitettu lupa käyttää sisäisiä mallejaan kunkin kaupankäyntiyksikön osalta, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavaa:
 - (a) viikoittainen rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava riskimittari UES_t (unconstrained expected shortfall), joka on laskettu 5 kohdan mukaisesti kaikkien kaupankäyntiyksikössä olevien positioiden osalta, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kerran kuukaudessa;
 - (b) kuukausittaiset markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset, jotka on laskettu tämän osaston 1 a luvun mukaisesti ikään kuin laitokselle ei olisi myönnetty 1 kohdassa tarkoitettua lupaa, missä yhteydessä kaikki kaupankäyntiyksikölle osoitetut positiot katsotaan muista riippumattomiksi

erilliseksi salkuksi. Nämä laskelmat on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kuukausittain.

3. Jos jokin 1 kohdassa tarkoitetun luvan saaneen laitoksen kaupankäyntiyksiköistä ei enää täytä 1 kohdassa asetettuja vaatimuksia, laitoksen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisilleen. Kyseinen laitos ei enää saa soveltaa tätä lukua yhteenkään kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitetuista positioista, ja sen on laskettava markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset 1 a luvussa säädetyn menetelmän mukaisesti kaikkien kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden osalta seuraavasta raportointipäivästä alkaen ja niin kauan kuin se kykenee osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että kyseinen kaupankäyntiyksikkö täyttää jälleen kaikki 1 kohdassa asetetut vaatimukset.
4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa sallia laitoksen laskea edelleen markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimuksensa sisäisten malliensa avulla sellaisen kaupankäyntiyksikön osalta, joka ei enää täytä 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä. Tällaista harkintavaltaa käyttävien toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta EPV:lle ja perusteltava päätöksensä.
5. Kun on kyse kaupankäyntiyksiköille osoitetuista positioista, joiden osalta laitos ei ole saanut 1 kohdassa tarkoitettua lupaa, laitoksen on laskettava markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset tämän osaston 1 a luvun mukaisesti. Mainitussa laskelmassa kaikki kyseiset positiot on katsottava muista riippumattomiksi erilliseksi salkuksi.
6. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaavana riskimittarina käytetään kunkin kaupankäyntiyksikön osalta rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaavaa riskimittaria, joka on laskettu 325 bc artiklan mukaisesti kaikkien niiden positioiden osalta, jotka on osoitettu kyseiselle kaupankäyntiyksikölle, missä yhteydessä kyseiset positiot katsotaan muista riippumattomiksi erilliseksi salkuksi. Poiketen siitä, mitä 325 bd artiklassa säädetään, laitoksen on kunkin kaupankäyntiyksikön rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaavaa riskimittaria laskiessaan täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - (a) kaupankäyntiyksikön osittaisen odotetun tappion tason PES_t^{FC} (partial expected shortfall number) laskemiseksi käytetään stressikautta, joka 325 bd artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti on yksilöity tason PES_t^{FC} määrittämiseksi kaikille niille kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta laitokselle on myönnetty 1 kohdassa tarkoitettu lupa;
 - (b) kaupankäyntiyksikön osittaisen odotetun tappion tasojen PES_t^{RS} ja PES_t^{RC} laskemisen yhteydessä tulevien häiriöiden skenaarioita saa soveltaa ainoastaan sellaisiin kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden mallinnettaviin

riskitekijöihin, jotka kuuluvat niiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, jotka laitos on valinnut 325 bd artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tason PES_t^{FC} määrittämiseksi kaikille kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta laitokselle on myönnetty 1 kohdassa tarkoitettu lupa.

7. Jos laitos haluaa muuttaa olennaisesti tai laajentaa niiden sisäisten mallien käyttöä, joita se on saanut luvan käyttää, tai tehdä olennaisia muutoksia valitsemaansa 325 bd artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, se tarvitsee toimivaltaisilta viranomaisilta tähän erillisen luvan.

Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista muista käytön laajentamisista ja muutoksista sisäisissä malleissa, joita se on saanut luvan käyttää.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään
- (a) edellytykset sen arvioimiseksi, ovatko sisäisten mallien käytön laajennukset ja muutokset sekä 325 bd artiklassa tarkoitettujen mallinnettavien riskitekijöiden osajoukon muutokset olennaisia;
 - (b) arviointimenetelmät, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset todentavat, täyttääkö laitos 325 bi – 370 artiklassa asetetut vaatimukset.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään yksityiskohtaisesti ne poikkeukselliset olosuhteet, joissa toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitoksen käyttää edelleen sisäisiä mallejaan laskeakseen markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimuksensa sellaisen kaupankäyntiyksikön osalta, joka ei enää täytä 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 bb artikla

Omien varojen vaatimukset käytettäessä sisäisiä malleja

1. Sisäistä mallia käyttävän laitoksen on laskettava omien varojen vaatimukset salkulle, jossa kaikki positiot on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta laitokselle on myönnetty 325 ba artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupa, seuraavien arvojen summana:
- (a) suurempi seuraavista arvoista:
 - (i) jäljempänä olevan 325 bc artiklan mukaisesti laskettu odotettua tappiota

kuvaavan riskimittarin (ES_{t-1}) edellispäivän arvo,

- (ii) jäljempänä olevan 325 bc artiklan mukaisesti laskettu odotettua tappiota kuvaavien riskimittarien päivittäisten arvojen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä (ES^{avg}) kerrottuna kertoimella (m_c) 325 bg artiklan mukaisesti;

(b) suurempi seuraavista arvoista:

- (i) tämän osaston 5 jakson mukaisesti laskettu stressiskenaarion riskimittarin edellispäivän arvo (SS_{t-1}),
- (ii) tämän osaston 5 jakson mukaisesti laskettu stressiskenaarion riskimittarin päivittäisten arvojen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä (SS^{avg}).

2. Laitoksen, jolla on hallussaan positioita kaupankäyntikohteena olevissa vieraan ja oman pääoman ehtoisissa rahoitusvälineissä, jotka otetaan huomioon maksukyvyttömyyttä koskevassa sisäisessä mallissa ja osoitetaan 1 kohdassa tarkoitetuille kaupankäyntyksiköille, on täytettävä omien varojen lisävaatimus, joka vastaa suurempaa seuraavista arvoista:

- (a) tuorein maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus, joka on laskettu 3 jakson mukaisesti;
- (b) edellä a alakohdassa tarkoitettun määrän keskiarvo edeltävien 12 viikon ajalta.

2 JAKSO

YLEISET VAATIMUKSET

325 bc artikla

Odotettua tappiota kuvaava riskimittari

1. Laitoksen on laskettava 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettu odotettua tappiota kuvaava riskimittari ES_t kullekin päivälle t ja kullekin kaupankäyntivaraston positioiden salkulle seuraavasti:

$$ES_t = \rho * (UES_t) + (1 - \rho) * \sum_i UES_t^i$$

jossa:

i = indeksi, joka kuvaa viittä riskitekijän pääluokkaa, jotka on lueteltu 325 be artikkelissa olevan taulukon 13 ensimmäisessä sarakkeessa;

UES_t = rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari, joka lasketaan seuraavasti:

$$UES_t = PES_t^{RS} * \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}}, 1\right)$$

UES_t^i = rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan seuraavasti:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} * \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}}, 1\right)$$

ρ = valvojan asettama riskitekijän pääluokkien korrelaatiokerroin; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = osittaisen odotetun tappion taso, joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bd artiklan 2 kohdan mukaisesti;

PES_t^{RC} = osittaisen odotetun tappion taso, joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bd artiklan 3 kohdan mukaisesti;

PES_t^{FC} = osittaisen odotetun tappion taso, joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bd artiklan 4 kohdan mukaisesti;

$PES_t^{RS,i}$ = osittaisen odotetun tappion taso, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bd artiklan 2 kohdan mukaisesti;

$PES_t^{RC,i}$ = osittaisen odotetun tappion taso, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bd artiklan 3 kohdan mukaisesti;

$PES_t^{FC,i}$ = osittaisen odotetun tappion taso, joka koskee riskitekijän pääluokkaa i ja joka lasketaan salkun kaikille positioille 325 bd artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Määrittäessään kutakin osittaisen odotetun tappion tasoa odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin laskemiseksi 1 kohdan mukaisesti laitokset saavat soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita 325 bd artiklan mukaisesti ainoastaan siihen mallinnettavien riskitekijöiden joukkoon, joka on sovellettavissa kuhunkin osittaisen odotetun tappion tasoon.
3. Jos vähintään yhdellä salkun transaktioista on vähintään yksi mallinnettava riskitekijä, joka on jaoteltu riskitekijän pääluokkaan i 325 be artiklan mukaisesti, laitoksen on laskettava rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava riskimittari riskitekijän pääluokalle i ja käytettävä tässä yhteydessä 2 kohdassa tarkoitettua odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin kaavaa.

325 bd artikla

Osittaisen odotetun tappion tason laskenta

1. Laitoksen on laskettava kaikki 325 bc artiklan 1 kohdassa tarkoitettut osittaisen

odotetun tappion tasot seuraavasti:

- (a) osittaisen odotetun tappion tasot lasketaan päivittäin;
- (b) laskelmassa käytetään 97,5 prosentin yksisuuntaista luottamusväliä;
- (c) kaupankäyntivaraston positioiden salkun osalta osittaisen odotetun tappion taso ES_t ajankohtana t lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$PES_t = \sqrt{(PES_t(T))^2 + \sum_{j \geq 2} \left(PES_t(T, j) * \sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}} \right)^2}$$

j = indeksi, joka kuvaa viittä likviditeettihorisonttia, jotka luetellaan taulukon 1 ensimmäisessä sarakkeessa;

LH_j = likviditeettihorisonttien j pituus ilmaistuna päivinä taulukon 1 mukaisesti;

T = perusaikajänne, jossa $T = 10$ päivää;

$PES_t(T)$ = osittaisen odotetun tappion taso, joka määritetään soveltamalla tulevien häiriöiden skenaarioita 10 päivän aikajänteellä ainoastaan salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden joukkoon 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti kunkin 325 bc artiklan 2 kohdassa tarkoitetun osittaisen odotetun tappion tason osalta.

$PES_t(T, j)$ = osittaisen odotetun tappion taso, joka määritetään soveltamalla tulevien häiriöiden skenaarioita 10 päivän aikajänteellä ainoastaan salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden joukkoon 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti kunkin 325 bc artiklan 2 kohdassa tarkoitetun osittaisen odotetun tappion tason osalta, kun sen 325 be artiklan 2 kohdan mukaisesti määritetty tosiasiallinen likviditeettihorisontti on vähintään LH_j .

Taulukko 1

Likviditeettihorisontti j	Likviditeettihorisontin j pituus (päivinä)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

2. Edellä 325 bc artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen osittaisen odotetun tappion tasojen PES_t^{RS} ja $PES_t^{RS,i}$ laskemiseksi laitoksen on täytettävä 1 kohdassa vahvistettujen

vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

- (a) tason PES_t^{RS} laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita ainoastaan sellaisten salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, jonka laitos on valinnut toimivaltaisista viranomaisista kuullen siten, että ajankohtana t täyttyy seuraava edellytys summan vastatessa edeltäviä 60:ntä pankkipäivää:

$$\frac{1}{60} * \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

Laitoksen, joka ei enää täytä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaatimusta, on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille ja ajantasaistettava mallinnettavien riskitekijöiden osajoukko kahden viikon kuluessa, jotta kyseinen vaatimus täyttyy jälleen. Jos kyseinen laitos ei mainittujen kahden viikon jälkeen täytä kyseistä vaatimusta, sen on laskettava markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset joidenkin kaupankäyntiyksiköiden osalta käyttäen 1 a luvussa vahvistettua menetelmää, kunnes se voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle täyttävänsä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitun vaatimuksen;

- (b) tason $PES_t^{RS,i}$ laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita ainoastaan sellaisten salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, jotka laitos on valinnut a alakohdan tarkoituksia varten ja jotka on jaoteltu riskitekijän pääluokkaan i 325 bc artiklan mukaisesti;
- (c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava historiallisiin tietoihin keskeytymättömältä 12 kuukauden pituiselta finanssistressikaudelta, jonka laitos määrittää siten, että taso $PES_t^{RS,i}$ voidaan maksimoida. Laitoksen on tarkasteltava uudelleen kyseisen stressikauden määrittämistä vähintään kerran kuukaudessa ja ilmoitettava kyseisen uudelleentarkastelun tulos toimivaltaisille viranomaisille. Kyseisen stressikauden määrittämiseksi laitoksen on käytettävä lähtökohtana tarkkailujaksoa, joka alkaa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2007, toimivaltaisista viranomaisista kuullen;
- (d) laitoksen on kalibroitava malleihin syötettävät tasoa $PES_t^{RS,i}$ koskevat tiedot c alakohdan soveltamiseksi määrittämäänsä 12 kuukauden pituiseen stressikauteen.

3. Laskettaessa 325 bc artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja osittaisen odotetun tappion tasojä PES_t^{RC} ja $PES_t^{RC,i}$ laitoksen on täytettävä 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

- (a) tason PES_t^{RC} laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita ainoastaan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon;
- (b) tason $PES_t^{RC,i}$ laskemiseksi laitos saa soveltaa tulevien häiriöiden skenaarioita

ainoastaan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen salkun positioiden mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon;

- (c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava historiallisiin tietoihin edeltävältä 12 kuukauden pituiselta jaksolta. Kyseiset tiedot on päivitettävä vähintään kerran kuukaudessa.

4. Laskettaessa 325 bc artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja osittaisen odotetun tappion tasoja PES_t^{FC} ja $PES_t^{FC,i}$ laitoksen on täytettävä 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

- (a) tason PES_t^{FC} laskemiseksi laitoksen on sovellettava tulevien häiriöiden skenaarioita kaikkiin salkun positioiden mallinnettaviin riskitekijöihin;
- (b) tason $PES_t^{FC,i}$ laskemiseksi laitoksen on sovellettava tulevien häiriöiden skenaarioita kaikkiin salkun positioiden mallinnettaviin riskitekijöihin, jotka on jaoteltu riskitekijän pääluokkaan i 325 be artiklan mukaisesti;
- (c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin mallinnettaviin riskitekijöihin, on kalibroitava historiallisiin tietoihin edeltävältä 12 kuukauden pituiselta jaksolta. Kyseiset tiedot on päivitettävä vähintään kerran kuukaudessa. Jos hinnan volatiliteetin huomattavaa nousua ilmenee olennaisessa lukumäärässä laitoksen salkun mallinnettavia riskitekijöitä, jotka eivät kuulu 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun mallinnettavien riskitekijöiden osajoukkoon, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitosta käyttämään historiallisia tietoja edeltävää 12 kuukauden pituista kautta lyhyemmältä kaudelta, joka ei kuitenkaan saa olla edeltäviä kuutta kuukautta lyhyempi. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikista päätöksistä, joissa laitosta vaaditaan käyttämään historiallisia tietoja 12 kuukauden pituista kautta lyhyemmältä kaudelta, ja esitettävä asiaa koskevat perustelut.

5. Laskettaessa 325 bc artiklan 2 kohdassa tarkoitettua osittaisen odotetun tappion tasoa laitoksen on säilytettävä niiden mallinnettavien riskitekijöiden arvot, joihin sen ei ole tarvinnut soveltaa 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti tulevien häiriöiden skenaarioita kyseisen osittaisen odotetun tappion tason osalta.

6. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, laitos voi päättää laskea tasot $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ ja $PES_t^{FC,i}$ kerran viikossa.

*325 be artikla
Likviditeettihorisontit*

1. Laitoksen on jaoteltava kukin riskitekijä positioissa, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta sille on myönnetty 325 ba artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupa tai se on hakenut tällaista lupaa, johonkin taulukossa 2 luetelluista

riskitekijän pääluokista sekä johonkin mainitussa taulukossa luetelluista riskitekijän alaluokista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen positioiden riskitekijän likviditeettihorisontti on likviditeettihorisontti vastaavassa riskitekijän alaluokassa, johon riskitekijä on jaoteltu.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitos voi tietyn kaupankäyntiyksikön osalta päättää soveltaa taulukossa 2 luetellun riskitekijän alaluokan likviditeettihorisontin sijaan jotakin taulukossa 1 luetelluista pidemmistä likviditeettihorisonteista. Jos laitos tekee tällaisen päätöksen, asianomaista pidempää likviditeettihorisonttia sovelletaan kaikkiin kyseiselle kaupankäyntiyksikölle osoitettujen positioiden mallinnettaviin riskitekijöihin, jotka on jaoteltu kyseiseen riskitekijän alaluokkaan, jotta voidaan laskea osittaisen odotetun tappion taso 325 bd artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Laitoksen on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille, minkä kaupankäyntiyksiköiden ja riskitekijän alaluokkien osalta se päättää soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua kohtelua.

4. Laskettaessa osittaisen odotetun tappion tasoja 325 bd artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti kunkin kaupankäyntivaraston position mallinnettavan riskitekijän tosiasiallinen likviditeettihorisontti $EffectiveLH$ määritetään seuraavasti:

$$EffectiveLH = \begin{cases} SubCatLH & \text{if } Mat > LH_6 \\ \min \left(SubCatLH, \min_j \{ LH_j / LH_j \geq Mat \} \right) & \text{if } LH_1 \leq Mat \leq LH_6 \\ LH_1 & \text{if } Mat < LH_1 \end{cases}$$

jossa:

Mat = kaupankäyntivaraston position maturiteetti;

$SubCatLH$ = edellä olevan 1 kohdan mukaisesti määritetyn mallinnettavan riskitekijän likviditeettihorisontin pituus;

$\min_j \{ LH_j / LH_j \geq Mat \}$ = taulukossa ... luetellun likviditeettihorisontin pituus, joka ylittää kaupankäyntivaraston position maturiteetin mutta on kuitenkin lähimpänä tätä.

5. Taulukossa 2 olevassa ulkomaanvaluuttaa koskevassa riskitekijän pääluokassa valuuttaparit, jotka koostuvat eurosta ja jonkin talous- ja rahaliiton toiseen vaiheeseen osallistuvan jäsenvaltion valuutasta, kuuluvat kaikkein likvideimpien valuuttaparien alaluokkaan.
6. Laitoksen on todennettava vähintään kerran kuukaudessa, onko 1 kohdassa tarkoitettu jaottelu tarkoituksenmukainen.
7. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään

yksityiskohtaisemmin

- (a) menettely, jolla laitokset jaottelevat kaupankäyntivaraston positiot riskitekijän pää- ja alaluokkaan 1 kohdan soveltamiseksi;
- (b) valuutat, jotka kuuluvat kaikkein likvideimpien valuuttojen alaluokkaan taulukossa 2 olevassa korkoa koskevassa riskitekijän pääluokassa;
- (c) valuuttaparit, jotka kuuluvat kaikkein likvideimpien valuuttaparien alaluokkaan taulukossa 2 olevassa ulkomaanvaluuttaa koskevassa riskitekijän pääluokassa;
- (d) se, mitä pienellä markkina-arvolla (small cap) ja suurella markkina-arvolla (large cap) tarkoitetaan osakkeen hintaa ja volatilitteettia koskevassa alaluokassa taulukossa 2 olevassa osakkeita koskevassa riskitekijän pääluokassa.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Taulukko 2

Riskitekijän pääluokat	Riskitekijän alaluokat	Likviditeetti-horisontit	Likviditeetti-horisontin pituus (päivinä)
Korko	Kaikkein likvideimmät valuutat ja kotimaan valuutta	1	10
	Muut valuutat (paitsi kaikkein likvideimmät valuutat)	2	20
	Volatilitteetti	4	60
	Muut tyypit	4	60
Luottomarginaali	Saamiset keskushallinnolta, mukaan lukien unionin jäsenvaltioiden keskuspankit	2	20
	Katetut joukkolainat, jotka ovat unionin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden luottolaitosten liikkeeseenlaskem	2	20

	ia (Investment Grade)		
	Saamiset valtiolta (Investment Grade)	2	20
	Saamiset valtiolta (High Yield)	3	40
	Saamiset yrityksiltä (Investment Grade)	3	40
	Saamiset yrityksiltä (High Yield)	4	60
	Volatiliteetti	5	120
	Muut tyypit	5	120
Osakkeet	Osakkeen hinta (Large Cap)	1	10
	Osakkeen hinta (Small Cap)	2	20
	Volatiliteetti (Large Cap)	2	20
	Volatiliteetti (Small Cap)	4	60
	Muut tyypit	4	60
Ulkomaanvaluutta	Kaikkein likvideimmät valuuttaparit	1	10
	Muut valuuttaparit (paitsi kaikkein likvideimmät valuuttaparit)	2	20
	Volatiliteetti	3	40
	Muut tyypit	3	40
Hyödykkeet	Energian ja päästöoikeuksien hinta	2	20
	Jalometallien ja muiden	2	20

	kuin rautametallien hinta		
	Muiden hyödykkeiden hinnat (paitsi energian, päästöoikeuksien, jalometallien ja muiden kuin rautametallien hinta)	4	60
	Energian ja päästöoikeuksien hinnan volatiliteetti	4	60
	Jalometallien ja muiden kuin rautametallien hinnan volatiliteetti	4	60
	Muiden hyödykkeiden hintojen volatiliteetti (paitsi energian, päästöoikeuksien, jalometallien ja muiden kuin rautametallien hinnan volatiliteetti)	5	120
	Muut tyypit	5	120

325 bf artikla
Riskitekijöiden mallinnettavuuden arviointi

1. Laitoksen on arvioitava kuukausittain kaikkien riskitekijöiden mallinnettavuutta positioissa, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta sille on myönnetty 325 ba artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupa tai se on hakenut tällaista lupaa.
2. Laitoksen on pidettävä kaupankäyntivaraston position riskitekijää mallinnettavana, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) laitos on edeltävien 12 kuukauden aikana kyennyt määrittämään vähintään 24 todennettavissa olevaa hintaa, joihin kyseinen riskitekijä sisältyy;
 - (b) edellisestä laitoksen a alakohdan mukaisesti tekemästä todennettavissa olevien

- hintojen määrätyksestä on kulunut enintään yksi kuukausi;
- (c) riskitekijän arvon ja kunkin todennettavissa olevan hinnan, jonka laitos on määrittänyt a alakohdan mukaisesti, välillä on selkeä ja ilmeinen yhteys.
3. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi todennettavissa olevalla hinnalla tarkoitetaan mitä tahansa seuraavista:
- (a) sellaisen tosiasiallisen transaktion markkinahinta, jossa laitos on osapuolena;
 - (b) sellaisen kolmansien osapuolten toteuttaman tosiasiallisen transaktion markkinahinta, jonka hinta ja kaupantekopäivä ovat julkisia tai kolmannen osapuolen esittämiä;
 - (c) kolmannen osapuolen esittämän sitovan tarjouksen hinta.
4. Edellä olevan 3 kohdan b ja c alakohdan soveltamiseksi laitokset voivat pitää kolmannen osapuolen esittämää hintaa tai sitovaa tarjousta todennettavissa olevana hintana, jos kyseinen kolmas osapuoli suostuu esittämään toimivaltaisille viranomaisille todisteet transaktiosta tai sitovasta tarjouksesta pyynnöstä.
5. Laitos voi määrittää todennettavissa olevan hinnan useammalle kuin yhdelle riskitekijälle 2 kohdan a alakohdan soveltamiseksi.
6. Laitosten on pidettävä riskitekijöitä, jotka on johdettu useiden mallinnettavien riskitekijöiden yhdistelmästä, mallinnettavina.
7. Jos laitos pitää riskitekijää mallinnettavana 1 kohdan mukaisesti, se voi käyttää muita tietoja kuin niitä todennettavissa olevien hintojen tietoja, joiden avulla se on osoittanut riskitekijän olevan mallinnettavissa 2 kohdan mukaisesti, määrittääkseen tulevien häiriöiden skenaariot, joita sovelletaan kyseiseen riskitekijään, jotta voidaan laskea 365 artiklassa tarkoitettu osittainen odotettu tappio, edellyttäen, että kyseiset tiedot täyttävät 325 bd artiklassa vahvistetut asianmukaiset vaatimukset.
8. Laitosten on pidettävä riskitekijää mallintamattomana, jos se ei täytä 2 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä, ja laskettava tällaisia riskitekijöitä koskevat omien varojen vaatimukset 325 bl artiklan mukaisesti.
9. Laitosten on pidettävä riskitekijöitä, jotka on johdettu useiden mallinnettavien ja mallintamattomien riskitekijöiden yhdistelmästä, mallintamattomina.
10. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitos pitää alle yhden vuoden ajan mallintamattomana riskitekijää, joka täyttää kaikki 2 kohdassa asetetut vaatimukset.

325 bg artikla

Lakisääteiset toteutumatestausvaatimukset ja kertoimet

1. Laitoksen kaupankäyntiyksikkö täyttää 325 ba artiklan 1 kohdassa tarkoitettut toteutumatestausvaatimukset, jos 2 kohdassa tarkoitettujen kyseisen

kaupankäyntiyksikön ylitysten lukumäärä on VaR-luvun osalta kutakin päivää edeltävien 250 pankkipäivän ajalta enintään

- (a) 12 ylitystä, jotka on laskettu 99 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestauksen perusteella;
- (b) 12 ylitystä, jotka on laskettu 99 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon todellisten muutosten toteutumatestauksen perusteella;
- (c) 30 ylitystä, jotka on laskettu 97,5 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestauksen perusteella;
- (d) 30 ylitystä, jotka on laskettu 97,5 prosentin yksisuuntaisella luottamusvälillä salkun arvon todellisten muutosten toteutumatestauksen perusteella;

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi laitosten on laskettava päivittäiset ylitykset tekemällä toteutumatestaus oletetuille ja todellisille muutoksille salkun arvossa, jonka muodostavat kaikki kaupankäyntiyksikölle osoitetut positiot. Ylityksellä tarkoitetaan kyseisen kaupankäyntisalkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunutta muutosta, joka ylittää asiaa koskevan VaR-luvun, joka lasketaan laitoksen sisäisen mallin avulla seuraavien vaatimusten mukaisesti:

- (a) yhden päivän pitoaika;
- (b) tulevien häiriöiden skenaarioita sovelletaan 325 bh artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin kaupankäyntiyksiköiden positioita koskeviin riskitekijöihin, joita pidetään mallinnettavina 325 bf artiklan mukaisesti;
- (c) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan mallinnettaviin riskitekijöihin, kalibroidaan edeltävältä 12 kuukauden jaksolta oleviin historiallisiin tietoihin. Kyseiset tiedot on päivitettävä vähintään kerran kuukaudessa;
- (d) jollei tässä artiklassa toisin säädetä, laitoksen sisäisen mallin on perustuttava samoihin mallinnusoletuksiin, joita käytetään 325 bb artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin laskennassa.

3. Laitosten on määritettävä 2 kohdassa tarkoitettut päivittäiset ylitykset seuraavasti:

- (a) salkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestaus perustuu vertailuun salkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän päätösarvon välillä olettaen, että positiot pysyvät muuttumattomina;
- (b) salkun arvon todellisten muutosten toteutumatestaus perustuu vertailuun salkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän todellisen päätösarvon välillä, pois lukien maksut, välityspalkkiot ja nettokorkotulo;
- (c) ylityksellä tarkoitetaan tilannetta, jossa laitos ei kykene päivän osalta arvioimaan salkun arvoa tai laskemaan 1 kohdassa tarkoitettua VaR-lukua.

4. Laitoksen on laskettava 5 ja 6 kohdan mukaisesti 325 bb artiklassa tarkoitettu kerroin (m_c) salkulle, jossa kaikki positiot on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joita varten

sille on myönnetty 325 ba artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupa. Kyseinen laskelma on päivitettävä vähintään kerran kuukaudessa.

5. Kerroin m_c saadaan laskemalla yhteen arvo 1,5 ja korotus välillä 0 ja 0,5 taulukon 3 mukaisesti. Edellä 4 kohdassa tarkoitetun salkun osalta tämä korotus lasketaan niiden ylitysten lukumäärän perusteella, jotka tapahtuivat edeltävinä 250 pankkipäivänä, sellaisena kuin se on a alakohdan mukaisesti lasketussa laitoksen VaR-luvun toteutumatestauksessa, seuraavasti:

- (a) ylityksellä tarkoitetaan tilannetta, jossa salkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos ylittää asiaa koskevan VaR-luvun, joka lasketaan laitoksen sisäisen mallin avulla seuraavien vaatimusten mukaisesti:
 - (i) yhden päivän pitoaika;
 - (ii) 99 prosentin yksisuuntainen luottamusväli;
 - (iii) tulevien häiriöiden skenaarioita sovelletaan riskitekijöihin, jotka koskevat 325 bh artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen kaupankäyntiyksiköiden positioita ja joita pidetään mallinnettavina 325 bf artiklan mukaisesti;
 - (iv) tiedot, joita käytetään niiden tulevien häiriöiden skenaarioiden määrittämisessä, joita sovelletaan mallinnettaviin riskitekijöihin, kalibroidaan edeltävältä 12 kuukauden jaksolta oleviin historiallisiin tietoihin. Kyseiset tiedot on päivitettävä vähintään kerran kuukaudessa;
 - (v) jollei tässä artiklassa toisin säädetä, laitoksen sisäisen mallin on perustuttava samoihin mallinnusoletuksiin, joita käytetään 325 bb artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun odotettua tappiota kuvaavan riskimittarin laskemiseen;
- (b) ylitysten lukumäärä on yhtä kuin ylitysten lukumääristä suurempi salkun arvon oletetuissa ja todellisissa muutoksissa;
- (c) päivittäisten ylitysten määrittämiseksi laitosten on sovellettava 3 kohdassa vahvistettuja säännöksiä.

Taulukko 3

Ylitysten lukumäärä	Korotus
Alle 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33

8	0,38
9	0,42
Yli 9	0,50

6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat rajoittaa korotuksen arvoon, joka on saatu toteutumatestauksen oletetun arvonmuutoksen mukaisista ylityksistä, jos toteutumatestauksen todellisen arvonmuutoksen mukaisten ylitysten lukumäärä ei johdu sisäisen mallin puutteista.
7. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava, onko 4 kohdassa tarkoitettu kerroin tarkoituksenmukainen ja täyttääkö kaupankäyntiyksikkö 1 kohdassa tarkoitettut toteutumatestausvaatimukset. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille viipymättä, kuitenkin viimeistään viiden työpäivän kuluessa, ylityksistä, jotka on saatu niiden toteutumatestausohjelmassa, ja annettava niistä selvitys.
8. Poiketen siitä, mitä 2 ja 5 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitoksen jättää ottamatta huomioon ylitys, jos salkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää asiaan koskevan VaR-arvon, joka on laskettu kyseisen laitoksen sisäisen mallin avulla, johtuu mallintamattomasta riskitekijästä. Tällaisessa tapauksessa laitoksen on osoitettava toimivaltaisille viranomaisille, että 325 bl artiklan mukaisesti laskettu kyseiseen mallintamattomaan riskitekijään liittyvä stressiskenaariota koskeva riskimittari on suurempi kuin positiivinen erotus laitoksen salkun arvon ja asiaa koskevan VaR-luvun välillä.
9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, mitkä tekniset osatekijät on otettava huomioon laitoksen salkun arvon todellisissa ja oletetuissa muutoksissa tämän artiklan soveltamiseksi.
 EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].
 Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 bh artikla

Voittojen ja tappioiden tarkastelua koskeva vaatimus

1. Edellä olevan 325 ba artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laitoksen kaupankäyntiyksikön katsotaan täyttävän voittojen ja tappioiden tarkastelua (P&L attribution) koskevat vaatimukset minkä tahansa kuukauden aikana, jos kyseinen kaupankäyntiyksikkö täyttää tässä artiklassa asetetut vaatimukset.
2. Voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevalla vaatimuksella varmistetaan, että

laitoksen riskienmittausmalliin perustuvat teoreettiset muutokset kaupankäyntiyksikön salkun arvossa vastaavat riittävän hyvin laitoksen hinnoittelumalliin perustuvia oletettuja muutoksia kyseisen kaupankäyntiyksikön salkun arvossa.

3. Kun laitos täyttää voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen, kutakin kaupankäyntiyksikön positiota varten voidaan määrittää tarkat riskitekijät, joiden perusteella voidaan todentaa, täyttääkö laitos 325 bg artiklassa asetetun toteutumatestausvaatimuksen.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset täsmentääkseen
 - (a) kansainvälisen sääntelyn kehityssuuntauksia vastaavat tekniset perusteet, joiden avulla voidaan 2 kohdan soveltamiseksi varmistaa, että kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettiset muutokset vastaavat riittävän hyvin kaupankäyntiyksikön salkun arvon oletettuja muutoksia;
 - (b) tekniset osatekijät, jotka tämän artiklan soveltamiseksi on otettava huomioon kaupankäyntiyksikön salkun arvon teoreettisissa ja oletetuissa muutoksissa.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

325 bi artikla

Riskien mittaamista koskevat vaatimukset

1. Laitosten, jotka käyttävät sisäistä riskienmittausmallia 325 bb artiklassa tarkoitettujen markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi, on varmistettava, että kyseinen malli täyttää kaikki seuraavat vaatimukset:
 - (a) sisäisessä riskienarviointimallissa otetaan huomioon riittävä lukumäärä riskitekijöitä, kuitenkin vähintään 1 a luvun 3 jakson 1 alajaksossa tarkoitetut riskitekijät, paitsi jos laitos osoittaa toimivaltaisille viranomaisille, etteivät huomioon ottamatta jätetyt riskitekijät vaikuta olennaisesti 325 bh artiklassa tarkoitetun voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevan vaatimuksen tuloksiin. Laitoksen on kyettävä perustelemaan toimivaltaisille viranomaisille, miksi se on ottanut riskitekijän huomioon hinnoittelumallissaan muttei sisäisessä riskienmittausmallissaan;
 - (b) sisäisellä riskienmittausmallilla mitataan optioiden ja muiden tuotteiden epälineaarisuuksia, korrelaatoriskiä ja basis-riskiä. Riskitekijöitä koskevalla approksimaatioilla on kyettävä todistetusti määrittämään hyväksyttävällä tarkkuudella hallussa olevaan positioon liittyviä riskejä;
 - (c) sisäiseen riskienmittausmalliin sisältyy riskitekijöitä, jotka vastaavat korkoja kussakin valuutassa, jossa laitoksella on koron muutoksille herkkiä laitoksen taseeseen sisältyviä tai taseen ulkopuolisia positioita. Laitoksen on mallinnettava korkokäyrät käyttäen yleisesti hyväksyttyjä menetelmiä.

Tärkeimpien valuuttojen ja markkinoiden olennaista korkoriskiä mitattaessa korkokäyrä on jaettava vähintään kuuteen maturiteettiluokkaan, jotta voidaan ottaa huomioon korkojen volatiliteettivaihtelut koko korkokäyrän pituudelta, ja korkokäyrän mallintamisessa käytettävien riskitekijöiden lukumäärän on oltava oikeassa suhteessa laitoksen kaupankäyntistrategioiden luonteeseen ja monimutkaisuuteen. Mallin on myös mitattava eri korkokäyrien muutosten epätäydellisestä korrelaatiosta johtuvaa riskiä;

- (d) sisäisessä riskienmittausmallissa on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kultaa ja niitä yksittäisiä ulkomaanvaluuttoja, joiden määräisiä laitoksen positiot ovat. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten osalta huomioon otetaan niiden todelliset ulkomaanvaluuttapositiot. Laitokset voivat käyttää kolmannen osapuolen ilmoittamia, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen ulkomaanvaluuttapositioita koskevia tietoja silloin, kun kyseisen tietojen paikkansapitävyys varmistetaan asianmukaisella tavalla. yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen ulkomaanvaluuttapositiot, joista laitos ei ole tietoinen, jätetään sisäisten mallien menetelmän ulkopuolelle ja niitä kohdellaan tämän osaston 1 a luvun mukaisesti;
- (e) sisäisessä riskienmittausmallissa on käytettävä erillistä riskitekijää vähintään kaikkia niitä osakemarkkinoita varten, joilla laitoksella on merkittäviä positioita. Mallintamistekniikan kehitystason on oltava oikeassa suhteessa laitoksen toiminnan olennaisuuteen osakemarkkinoilta. Malliin on sisällyttävä vähintään yksi riskitekijä, joka kattaa järjestelmälliset muutokset osakkeiden hinnoissa ja kyseisen riskitekijän riippuvuuden yksittäisistä riskitekijöistä kullakin osakemarkkinalla. Mitattaessa olennaista osakemarkkinariskiä malliin on sisällyttävä vähintään yksi idiosynkraattinen riskitekijä kunkin oman pääoman ehtoisen vastuun osalta;
- (f) sisäisessä riskienmittausmallissa käytetään erillistä riskitekijää vähintään kunkin sellaisen hyödykkeen osalta, jonka suhteen laitoksella on hallussaan merkittäviä positioita, paitsi jos laitoksen kokonaishyödykepositio on pieni verrattuna sen kaikkiin kaupankäyntitoimintoihin, missä tapauksessa voidaan käyttää erillistä riskitekijää kunkin hyödykkeitä koskevan päätyypin osalta. Mitattaessa olennaista hyödykemarkkinariskiä mallissa on otettava huomioon samankaltaisten mutta epäidenttisten hyödykkeiden muutosten epätäydellisestä korrelaatiosta johtuva riski, maturiteettieroista aiheutuva termiinihintamuutosten riski sekä johdannais- ja käteispositioiden välinen tuottoero;
- (g) approksimaatioiden on oltava riittävän varovaisia, ja niitä saa käyttää vain, kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät, mikä koskee myös stressikausia;
- (h) mitattaessa olennaisia volatiliteettiriskejä valinnaisissa instrumenteissa sisäisessä riskienmittausmallissa on otettava huomioon implisiittisten volatiliteettien riippuvuus kaikkien toteutushintojen ja optiomaturiteettien osalta.

2. Laitos saa käyttää empiirisiä korrelaatioita riskitekijän pääluokkien sisällä ja laskiessaan 325 bc artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rajoittamatonta odotettua tappiota

kuvaavaa mittaria UES_t riskitekijän pääluokkien välillä vain, jos sen käyttämä menetelmä kyseisten korrelaatioiden mittaamiseksi on moitteeton, yhteensopiva sovellettavien likviditeettihorisonttien kanssa ja johdonmukaisesti sovellettu.

325 bj artikla
Laadulliset vaatimukset

1. Tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen riskienmittausmallin on oltava rakenteeltaan moitteeton, sitä on sovellettava johdonmukaisesti ja sen on täytettävä kaikki seuraavat laadulliset vaatimukset:
 - (a) markkinariskejä koskevien pääomavaatimusten laskemiseen käytettävä sisäinen riskienmittausmalli on kiinteästi liitettävä laitoksen päivittäiseen riskienhallintaprosessiin, ja sen perusteella on ilmoitettava toimivalle johdolle vastuisiin sisältyvistä riskeistä;
 - (b) laitoksella on oltava kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan toimivalle johdolle. Kyseisen yksikön tehtävänä on suunnitella ja toteuttaa sisäinen riskienmittausmalli. Kyseinen yksikkö suorittaa tämän luvun soveltamiseksi käytettävän sisäisen mallin ensimmäisen ja sen jälkeen toteutettavan jatkuvan validoinnin ja on vastuussa yleisestä riskienhallintajärjestelmästä. Kyseinen yksikkö laatii ja analysoi päivittäin raportteja markkinariskejä koskevien pääomavaatimusten laskemiseen käytetyn sisäisen mallin tuloksista ja kaupankäyntilimiittien osalta toteutettavien toimenpiteiden tarkoituksenmukaisuudesta;
 - (c) laitoksen ylimmän hallintoelimen ja toimivan johdon on osallistuttava aktiivisesti riskien valvontaan, ja laitoksen johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat päivittäiset raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten kaupankäyntiä hoitavien henkilöiden ottamia positioita että laitoksen kokonaisriskiä;
 - (d) laitoksella on oltava riittävästi henkilöstöä, joka kykenee käyttämään kehittyneitä sisäisiä riskienmittausmalleja ja jolla on kaupankäynnin, riskienvalvonnan, auditoinnin ja kauppohenkilöstön selviytymisen (back office) alan osaamista;
 - (e) laitoksella on oltava käytössä dokumentoituja sisäisiä toimintatapoja, menettelyjä ja valvontatoimia, joilla taataan sisäisten riskienmittausmallien toiminta kaikilta osin;
 - (f) on voitava osoittaa, että sisäisellä riskienmittausmallilla on hyväksyttävällä tarkkuudella pystytty mittaamaan riskit;
 - (g) laitoksen on riittävän usein toteutettava systemaattinen stressitestiohjelma, mukaan lukien käänteiset stressitestit, ja ohjelman on katettava sisäinen riskienmittausmalli. Toimivan johdon on tarkasteltava kyseisistä stressitesteistä saatuja tuloksia vähintään kerran kuukaudessa, ja kyseisten tulosten on oltava laitoksen ylimmän hallintoelimen hyväksymien toimintatapojen ja limiittien mukaisia. Laitoksen on toteutettava asianmukaisia toimia, jos kyseisten stressitestien tulokset osoittavat, että laitoksen kaupankäyntitoiminnasta

aiheutuu liiallisia tappioita tietyissä olosuhteissa;

- (h) laitoksen on toteutettava sisäisiä riskienmittausmalleja koskeva riippumaton tarkastus joko osana säännöllistä sisäistä tarkastustaan tai valtuuttamalla tähän tarkoitukseen ulkopuolinen yritys toimivaltaisia viranomaisia kuullen.

Sovellettaessa h alakohdassa ulkopuolisella yrityksellä tarkoitetaan yritystä, joka tarjoaa laitoksille tilintarkastus- ja konsulttipalveluja ja jonka henkilöstöllä on riittävää osaamista kaupankäyntitoimintoihin liittyvien markkinariskien alalta.

- 2. Edellä 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettu tarkastus kattaa sekä kaupankäyntiyksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toiminnot. Laitoksen on toteutettava yleisen riskienvalvontajärjestelmänsä tarkastus vähintään kerran vuodessa. Kyseisessä tarkastuksessa on arvioitava seuraavaa:

- (a) riskienhallintajärjestelmän ja -menettelyn dokumentoinnin ja riskienvalvontayksikön organisaation asianmukaisuus;
- (b) riskimittareiden sisällyttäminen päivittäiseen riskienhallintaan ja johdon tietojensaanntijärjestelmän aukottomuus;
- (c) laitoksessa noudatetut kaupankäyntiä ja kauppohenkilöstön soveltamien riskienhinnittelumallien ja arvostusmenetelmien hyväksymismenettelyt;
- (d) mallin avulla mitattujen riskien laajuus, riskienmittausjärjestelmän tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus sekä sisäiseen riskienmittausmalliin tehtävien merkittävien muutosten validointi;
- (e) positioita koskevien tietojen tarkkuus ja täydellisyys, volatilitieteetti- ja korrelaatiooletusten tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus, arvostus- ja riskiherkkyyslaskelmien tarkkuus sekä tietojen tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus approksimaatioiden tuottamiseksi, jos saatavilla olevat tiedot eivät ole riittäviä tässä luvussa asetettujen vaatimusten täyttämiseksi;
- (f) todentamismenettely, jolla laitos arvioi sisäisissä riskienmittausmalleissaan käyttämiensä tietolähteiden johdonmukaisuutta, ajantasaisuutta ja luotettavuutta, mukaan lukien kyseisten tietolähteiden riippumattomuus;
- (g) todentamismenettely, jolla laitos arvioi toteutumatestausvaatimuksia sekä voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevia vaatimuksia, jotta voidaan sisäisten riskienarviointimallien tarkkuutta;
- (h) jos tarkastuksen tekee ulkopuolinen yritys 1 kohdan h alakohdan mukaisesti, sen todentaminen, täyttääkö 325 bk artiklassa vahvistettu sisäinen validointiprosessi tavoitteensa.

- 3. Laitosten on päivitettävä tekniikoita ja käytäntöjä, joita ne käyttävät sisäisissä riskienmittausmalleissa tämän luvun soveltamiseksi, sellaisten uusien tekniikoiden ja parhaiden käytäntöjen kehityksen mukaisesti, jotka koskevat kyseisiä sisäisiä riskienmittausmalleja.

325 bk artikla
Sisäinen validointi

1. Laitoksilla on oltava käytössään menettelyt sen varmistamiseksi, että sisäisten mallien kehitysprosessista riippumattomat osapuolet, joilla on soveltuvaa pätevyyttä, ovat validoineet asianmukaisesti kaikki tätä lukua sovellettaessa käytettävät sisäiset riskienmittausmallit siten, että ne ovat käsitteellisesti moitteettomia ja mittaavat kaikkia olennaisia riskejä riittävällä tavalla.
2. Laitoksen on tehtävä 1 kohdassa tarkoitettu validointi
 - (a) kunkin sisäisen riskienmittausmallin kehittämisen ja malliin tehtävien merkittävien muutosten yhteydessä;
 - (b) säännöllisin väliajoin ja etenkin, kun markkinoilla on tapahtunut merkittäviä rakenteellisia muutoksia tai salkun koostumuksessa on tapahtunut muutoksia, jotka voivat johtaa siihen, ettei sisäinen malli enää sovellu tarkoitukseensa.
3. Laitoksen sisäisen mallin validointia ei saa rajoittaa koskemaan pelkästään toteutumatestausta sekä voittojen ja tappioiden tarkastelua koskevaa vaatimusta, vaan siihen on sisällyttävä myös vähintään
 - (a) testit, joilla todennetaan, ovatko sisäisen mallin perustana olevat oletukset asianmukaisia ja johtavatko ne riskin ali- tai yliarviointiin;
 - (b) omat sisäisen mallin validointitestit, mukaan lukien toteutumatestausta lakisääteisten toteutumatestaushjelmien lisäksi, salkkujen riskien ja rakenteen perusteella;
 - (c) oletussalkkujen käyttö sen varmistamiseksi, että sisäisellä riskienmittausmallilla voidaan selittää tiettyjä mahdollisesti ilmeneviä rakenteellisia tekijöitä, kuten hintakehityksen erkanemisesta johtuvia olennaisia riskejä (basis-riski) ja keskittymäriskiä tai approksimaatioiden käyttöön liittyviä riskejä.

325 bl artikla
Stressiskenaariota koskevan riskimittarin laskenta

1. Laitoksen on laskettava stressiskenaariota koskeva riskimittari ajankohtana t kaikille kaupankäyntivaraston positioiden mallintamattomille riskitekijöille tietyssä salkussa seuraavasti:

$$SS_t = \sqrt{\sum_m ICSS_t^m(t)} + \sum_l SS_t^l(t)$$

jossa:

m = indeksi, joka kuvaa kaikkia salkussa olevien positioiden mallintamattomia riskitekijöitä, jotka muodostavat idiosynkraattisen riskin, joka on jaoteltu luottoriskiä koskevan riskitekijän pääluokkaan 325 be artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja joiden osalta laitos on osoittanut toimivaltaisia viranomaisia kuullen,

että ne ovat korreloimattomia;

l = indeksi, joka kuvaa kaikkia salkussa olevien positioiden mallintamattomia riskitekijöitä, lukuun ottamatta niitä, jotka on kuvattu indeksillä m ;

$ICSS_t^m$ = mallintamattoman riskitekijän m stressiskenaariota koskeva riskimittari, joka on määritelty 2 ja 3 kohdan mukaisesti;

SS_t^l = mallintamattoman riskitekijän l stressiskenaariota koskeva riskimittari, joka on määritelty 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

2. Mallintamattoman riskitekijän stressiskenaariota koskevalla riskimittarilla tarkoitetaan tappiota, joka syntyy sen salkun kaikissa kaupankäyntivaraston positioissa, joka sisältää kyseisen mallintamattoman riskitekijän, jos kyseiseen riskitekijään sovelletaan tulevien häiriöiden ääriskenaariota.
3. Laitoksen on määritettävä toimivaltaisia viranomaisia kuullen asianmukaiset tulevien häiriöiden ääriskenaariot kaikkien mallinnettavien riskitekijöiden osalta.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään seuraavaa:
 - (a) se, miten laitosten on määritettävä mallinnettaviin riskitekijöihin sovellettava tulevien häiriöiden ääriskenaario ja miten niiden on sovellettava sitä kyseisiin riskitekijöihin;
 - (b) lakisääteinen tulevien häiriöiden ääriskenaario, jota laitokset, jotka eivät kykene määrittämään tulevien häiriöiden ääriskenaariota a alakohdan mukaisesti, voivat soveltaa kuhunkin 325 b artiklassa olevassa taulukossa 2 lueteltuun riskitekijän alaluokkaan, tai jonka soveltamista toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, jos ne eivät hyväksy laitoksen määrittämää tulevien häiriöiden ääriskenaariota.

Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia EPV ottaa huomioon sen, että tässä artiklassa tarkoitetun mallintamattoman riskitekijän markkinariskiä koskevien omien varojen vaatimusten tason on oltava yhtä korkea kuin se markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten taso, joka laskettaisiin tämän luvun mukaisesti, jos asianomainen riskitekijä olisi mallinnettava.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2 JAKSO

SISÄINEN MAKSUKYVYTTÖMYYSRISKIMALLI

325 bm artikla

Sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin soveltamisala

1. Kaikkiin laitoksen positioihin, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksiköille, joiden osalta laitokselle on myönnetty 325 ba artiklan 1 kohdassa tarkoitettu lupa, sovelletaan maksukyvyttömyysriskiä koskevaa omien varojen vaatimusta, jos

positiot sisältävät vähintään yhden riskitekijän, joka on jaoteltu osakkeita tai luottomarginaalia koskevaan riskitekijän pääluokkaan luokkaan 325 be artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseinen omien varojen vaatimus, joka kasvattaa riskejä, jotka otetaan huomioon 325 bb artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten mukaisesti, lasketaan laitoksen sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin avulla, jonka on täytettävä tässä jaksossa asetetut vaatimukset.

2. Vieraan tai oman pääoman ehtoisten instrumenttien liikkeeseenlaskijoista yhden on liityttävä vähintään yhteen riskitekijään kussakin 1 kohdassa tarkoitettussa positiossa.

325 bn artikla

Lupa käyttää sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia

1. Toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä laitokselle lupa käyttää sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia 325 bb artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten laskemiseksi kaikkien sellaisten 325 bm artiklassa tarkoitettujen kaupankäyntivaraston positioden osalta, jotka on osoitettu kaupankäyntiyksikölle, edellyttäen, että sisäinen maksukyvyttömyysriskimalli täyttää 325 bo, 325 bp, 325 bq, 325 bj ja 325 bk artiklan säännökset kyseisen kaupankäyntiyksikön osalta.
2. EPV antaa ohjeita 325 bo, 325 bp, 325 bq artiklassa asetetuista vaatimuksista viimeistään [kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].
3. Jos laitoksen kaupankäyntiyksikkö, jolle on osoitettu yksi tai useampi 325 bm artiklassa tarkoitetuista kaupankäyntivaraston positioista, ei täytä 1 kohdassa asetettuja vaatimuksia, markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset kaikkien positioden osalta kyseisessä kaupankäyntiyksikössä lasketaan luvussa 1 a vahvistetun menetelmän mukaisesti.

325 bo artikla

Maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset käytettäessä sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia

1. Laitoksen on laskettava maksukyvyttömyysriskiä koskevat omien varojen vaatimukset käyttäen sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia kaikkien 325 bm artiklassa tarkoitettujen positioden salkun osalta seuraavasti:
 - (a) omien varojen vaatimukset ovat yhtä kuin VaR-luku, joka vastaa salkun markkina-arvon mahdollisia tappioita, jotka johtuvat kyseisiin positioihin liittyvien liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyydestä 99,9 prosentin luottamusvälillä yhden vuoden aikajänteellä;
 - (b) edellä a alakohdassa tarkoitettulla mahdollisella tappiolla tarkoitetaan sellaista suoraa tai välillistä tappiota position markkina-arvossa, joka johtuu liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyydestä ja kasvattaa tappioita, jotka on jo otettu huomioon position arvostuksessa. Osakepositioihin liittyvä liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyys on esitettävä liikkeeseenlaskijan

osakkeen hinnan putoamisena nollaan;

- (c) laitoksen on määritettävä eri liikkeeseenlaskijoiden väliset maksukyvyttömyyskorrelaatiot käsitteellisesti moitteettoman menetelmän perusteella ja käyttäen markkinoiden luottomarginaaleja ja osakkeiden hintoja koskevia objektiivisia historiallisia tietoja vähintään 10 vuoden ajalta, mukaan lukien stressikausi, jonka laitos on yksilöinyt 325 bd artiklan 2 kohdan mukaisesti. Eri liikkeeseenlaskijoiden välisten maksukyvyttömyyskorrelaatioiden laskenta on kalibroitava yhden vuoden aikajänteeseen;
 - (d) sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on perustuttava oletukseen yhden vuoden vakaasta positiosta.
- 2. Laitoksen on laskettava maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus vähintään kerran viikossa käyttäen 1 kohdassa tarkoitettua sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia.
 - 3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a ja c alakohdassa säädetään, laitos voi korvata yhden vuoden aikajänteen kuudenkymmenen päivän aikajänteellä osakepositioihin liittyvän maksukyvyttömyysriskin laskemiseksi, jolloin osakkeiden hintojen ja maksukyvyttömyyden todennäköisyyden väliset maksukyvyttömyyskorrelaatiot on laskettava 60 päivän aikajänteellä ja osakkeiden hintojen ja joukkolainojen hintojen väliset maksukyvyttömyyskorrelaatiot yhden vuoden aikajänteellä.

325 bp artikla

Suojausten sisällyttäminen sisäiseen maksukyvyttömyysriskimalliin

- 1. Laitokset voivat sisällyttää suojauksia sisäiseen maksukyvyttömyysriskimalliinsa ja nettouttaa positiot, jos pitkät ja lyhyet positiot liittyvät samaan rahoitusvälineeseen.
- 2. Laitokset saavat sisällyttää sisäiseen maksukyvyttömyysriskimalliinsa suojaus- tai hajautusvaikutuksia, jotka liittyvät pitkiin ja lyhyisiin positioihin, joihin kuuluu eri välineitä tai saman vastapuolen arvopapereita, sekä pitkiin ja lyhyisiin positioihin eri liikkeeseenlaskijoissa, ainoastaan silloin, jos eri välineiden pitkät ja lyhyet bruttopositiot mallinnetaan selkeästi, mukaan lukien basis-riskien mallintaminen eri liikkeeseenlaskijoiden välillä.
- 3. Laitosten on mitattava sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissaan olennaiset riskit, jotka voivat toteutua suojauksen maturiteetin ja yhden vuoden aikajänteen välisenä aikana, sekä suojautumisstrategioihin sisältyvät huomattavat potentiaaliset basis-riskit jaoteltuina tuotteisiin, pääomarakenteen etuoikeusluokkiin, sisäisiin tai ulkoisiin luottoluokituksiin, maturiteettiin, aloitusajankohtaan (vintage) ja muihin eroihin niiden instrumenteissa. Laitosten on sisällytettävä suojaus kyseiseen malliin ainoastaan siinä määrin kuin se voidaan säilyttää myös vastapuolen lähestyessä maksuvelvollisuuden laukaisevaa tai muuta tapahtumaa.

325 bq artikla

Sisäistä maksukyvyttömyysriskimallia koskevat erityisvaatimukset

1. Edellä 325 bn artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on kyettävä mallintamaan sekä yksittäisten liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyys että useiden liikkeeseenlaskijoiden samanaikainen maksukyvyttömyys, ja siinä on otettava huomioon kyseisten maksukyvyttömyyksien vaikutukset malliin sisältyvien positoiden markkina-arvoihin. Tätä varten kunkin yksittäisen liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyys on mallinnettava käyttäen vähintään kahta erilaista systemaattista riskitekijää ja vähintään yhtä idiosynkraattista riskitekijää.
2. Sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa on otettava huomioon suhdannevaihtelu, mukaan lukien riippuvuussuhde palautusasteen ja 1 kohdassa tarkoitettujen systemaattisten riskitekijöiden välillä.
3. Maksukyvyttömyysriskin sisäisessä mallissa on otettava huomioon epälineaarinen vaikutus, joka aiheutuu optioista ja muista positioista, jotka reagoivat selkeän epälineaarisesti hintojen muutoksiin. Laitosten on myös otettava asianmukaisesti huomioon malliriski, joka sisältyy kyseisiin tuotteisiin liittyvien hintariskien arvostamiseen ja estimoimiseen.
4. Sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on perustuttava objektiivisiin ja ajantasaisiin tietoihin.
5. Jotta sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa voidaan simuloida liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyys, laitoksen tekemien maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevien arvioiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - (a) maksukyvyttömyyden todennäköisyyden alaraja on 0,03 prosenttia;
 - (b) maksukyvyttömyyden todennäköisyys perustuu yhden vuoden aikajänteeseen, jollei tässä jaksossa toisin säädetä;
 - (c) maksukyvyttömyyden todennäköisyys mitataan käyttäen historiallisia maksukyvyttömyystietoja, jotka kattavat vähintään viiden vuoden ajanjakson ja joita käytetään joko sellaisenaan tai yhdistelmänä käypien markkinahintojen kanssa; maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä ei saa määrittää yksinomaan käypien markkinahintojen perusteella;
 - (d) laitos, joka on saanut luvan arvioida maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä kolmannen osan II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti, on laskettava maksukyvyttömyyden todennäköisyys kolmannen osan II osaston 3 luvun 1 jaksossa vahvistetulla menetelmällä;
 - (e) laitoksen, joka ei ole saanut lupaa arvioida maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä kolmannen osan II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti, on laadittava sisäinen menetelmä tai käytettävä ulkoisia lähteitä maksukyvyttömyyden todennäköisyyden arvioimiseksi. Molemmissa

tilanteissa maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä koskevien arvioiden on täytettävä tässä artikkelissa asetetut vaatimukset.

6. Jotta sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa voidaan simuloida liikkeeseenlaskijoiden maksukyvyttömyys, laitoksen tekemien tappio-osuutta koskevien arvioiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - (a) tappio-osuutta koskevien arvioiden alaraja on 0 prosenttia;
 - (b) tappio-osuutta koskevissa arvioissa on otettava huomioon kunkin position etuoikeusluokka;
 - (c) laitos, joka on saanut luvan arvioida tappio-osuutta kolmannen osan II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti, on arvioitava tappio-osuutta kolmannen osan II osaston 3 luvun 1 jaksossa vahvistetulla menetelmällä;
 - (d) laitoksen, joka ei ole saanut lupaa arvioida tappio-osuutta kolmannen osan II osaston 3 luvun 1 jakson mukaisesti, on laadittava sisäinen menetelmä tai käytettävä ulkoisia lähteitä tappio-osuuden arvioimiseksi. Molemmissa tilanteissa tappio-osuutta koskevien arvioiden on täytettävä tässä artikkelissa asetetut vaatimukset.
7. Laitosten on osana niiden sisäisten mallien riippumatonta tarkastusta ja validointia, joita ne käyttävät tämän luvun soveltamiseksi, mukaan lukien riskienmittausjärjestelmä, toteutettava kaikki seuraavat toimenpiteet:
 - (a) todennettava, että niiden korrelaatioita ja hintojen muutoksia koskeva mallinnusmenetelmä soveltuu niiden salkulle, mukaan lukien mallin systemaattisten riskitekijöiden valinta ja painotukset;
 - (b) tehtävä stressitestejä, mukaan lukien herkkyys- ja skenaarioanalyysit, arvioidakseen sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin kvalitatiivista ja kvantitatiivista asianmukaisuutta erityisesti keskittymien käsittelyn osalta. Kyseiset testit eivät saa rajoittua ainoastaan menneisiin tapahtumiin;
 - (c) tehtävä asianmukaisia kvantitatiivisia validointeja, mukaan lukien asianmukaiset sisäisen mallintamisen viitearvot.
8. Sisäisessä maksukyvyttömyysriskimallissa on otettava asianmukaisesti huomioon liikkeeseenlaskijoihin liittyvät keskittymät ja sellaiset keskittymät, joita voi syntyä tuoteluokkien sisällä ja niiden välillä stressitilanteissa.
9. Sisäisen maksukyvyttömyysriskimallin on noudatettava laitoksen sisäisiä riskienhallintamenetelmiä, joilla tunnistetaan, mitataan ja hallitaan kaupankäyntiriskejä.
10. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat, jotta voidaan määrittää eri liikkeeseenlaskijoiden väliset maksukyvyttömyyskorrelaatio-oletukset 325 b artiklan 2 kohdan mukaisesti.
11. Laitoksen on dokumentoitava sisäiset mallinsa, jotta korrelaatio-oletukset ja muut

mallintamiseen liittyvät oletukset ovat läpinäkyvästi toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.

12. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään vaatimukset, jotka laitoksen käyttämien sisäisten menetelmien tai ulkoisten lähteiden on täytettävä arvioitaessa maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä ja tappio-osuutta 5 kohdan e alakohdan ja 6 kohdan d alakohdan mukaisesti.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [viisitoista kuukautta tämän asetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

- (85) Korvataan kolmannen osan IV osaston 2 luvun otsikko seuraavasti:

"2 luku

Positioniskejä koskevat omien varojen vaatimukset yksinkertaistetun standardimenetelmän mukaisesti".

- (86) Korvataan kolmannen osan IV osaston 3 luvun otsikko seuraavasti:

"3 luku

Ulkomaanvaluuttariskejä koskevat omien varojen vaatimukset yksinkertaistetun standardimenetelmän mukaisesti".

- (87) Korvataan kolmannen osan IV osaston 4 luvun otsikko seuraavasti:

"4 luku

Hyödykeriskejä koskevat omien varojen vaatimukset yksinkertaistetun standardimenetelmän mukaisesti".

- (88) Korvataan kolmannen osan IV osaston 5 luvun otsikko seuraavasti:

"5 luku

"Omien varojen vaatimukset käyttäen yksinkertaistettua sisäisten mallien menetelmää".

- (89) Korvataan 384 artiklan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:

"1. Laitoksen, joka ei laske vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimuksia vastapuoliensa osalta 383 artiklan mukaisesti, on laskettava salkulle vastuun arvonoikaisuriskin omien varojen vaatimus kunkin vastapuolen osalta seuraavan kaavan mukaisesti ottaen huomioon vastuun arvonoikaisujen suojaukset, jotka voidaan hyväksyä 386 artiklan mukaisesti:"

- (90) Korvataan 384 artiklan 1 kohdassa määritelmä ' EAD_i^{total} ' seuraavasti:

EAD_i^{total} = koko vastapuoliriskin vastuuarvo i (laskettuna yhteen sen nettoutusryhmissä), mukaan lukien vakuuksien vaikutus II osaston 6 luvun 3–6

jaksossa esitettyjen menetelmien mukaisesti siltä osin kuin ne soveltuvat omien varojen vaatimusten laskentaan kyseisen vastapuolen vastapuoliriskin osalta."

(91) Korvataan 390 artikla seuraavasti:

*"390 artikla
Vastuuarvon laskenta*

1. Asiakaskokonaisuuteen liittyvät vastuut määritetään laskemalla yhteen yksittäisiin kyseiseen asiakaskokonaisuuteen kuuluviin asiakkaisiin liittyvät vastuut.
2. Asiakaskohtaiset kokonaisvastuut saadaan laskemalla yhteen vastuut, jotka aiheutuvat kaupankäyntivarastosta ja muusta kuin kaupankäyntivarastosta.
3. Kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden osalta laitokset voivat
 - (a) kuitata pitkät ja lyhyet positionsa asiakkaan liikkeeseen laskemissa samoissa rahoitusvälineissä, jolloin nettopositio kussakin eri välineessä lasketaan kolmannen osan IV osaston 2 luvussa vahvistettujen menetelmien mukaisesti;
 - (b) kuitata pitkät ja lyhyet positionsa asiakkaan liikkeeseen laskemissa eri rahoitusvälineissä, kuitenkin ainoastaan, jos lyhyt positio on etuoikeusasemaltaan huonompi kuin pitkä positio tai jos positiot ovat etuoikeusasemaltaan samat.Sovellettaessa a ja b alakohtaa arvopapereita voidaan osoittaa alaluokkiin etuoikeusaseman perusteella, jotta voidaan määrittää positioiden suhteellinen etuoikeusasema.
4. Laitosten on laskettava liitteessä II tarkoitetuista sopimuksista ja sellaisista luottojohdannaissopimuksista johtuvien vastuiden arvo, jotka tehdään suoraan asiakkaan kanssa, noudattaen tapauksen mukaan jotakin niistä menettelyistä, joista säädetään kolmannen osan II osaston 6 luvun 3–5 jaksossa.

Näistä sopimuksista johtuvien kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden on myös täytettävä 299 artiklassa asetetut vaatimukset.
5. Laitosten on lisättävä asiakkaaseen liittyviin vastuihin vastuut, jotka johtuvat liitteessä II tarkoitetuista sopimuksista ja sellaisista luottojohdannaissopimuksista, joita ei tehdä suoraan kyseisen asiakkaan kanssa mutta jotka ovat kyseisen asiakkaan liikkeeseenlaskeman oman tai vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen kohde-etuuksia.
6. Vastuihin ei saa sisältyä mitään seuraavista:
 - (a) kun on kyse valuuttakauppaan liittyvistä transaktioista, vastuut, jotka muodostuvat tavanomaisen toimituksen aikana kahden arkipäivän kuluessa maksusta;
 - (b) kun on kyse arvopapereiden ostoa tai myyntiä koskevista transaktioista, riskit, jotka esiintyvät tavallisesti toimituksen aikana viiden työpäivän kuluessa maksusta tai arvopapereiden luovuttamisesta, jos tämä on aikaisemmin;

- (c) kun on kyse asiakkaille tarjotuista maksujen välityspalveluista, mukaan lukien maksupalvelujen toteuttaminen, määritykset ja toimitukset kaikissa valuutoissa tai kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, tai rahoitusvälineiden määritys- ja toimitus- ja säilytyspalveluista, rahoituksen viivästyneestä vastaanotosta ja muista asiakkaan toiminnasta aiheutuneista vastuista, jotka eivät kestä seuraavaa pankkipäivää pidempään;
- (d) kun on kyse maksujen välityspalveluista, mukaan lukien maksupalvelujen toteuttaminen, määritys ja toimitus kaikissa valuutoissa ja kirjeenvaihtajapankkitoiminnot, päivänsäiset vastuut laitoksille, jotka tuottavat näitä palveluja;
- (e) vastuut, jotka vähennetään ydinpääoman (CET1) eristä tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) eristä 36 ja 56 artiklan mukaisesti, tai mikä tahansa muu vähennys kyseisistä eristä, joka vähentää vakavaraisuussuhdelukua, joka julkistetaan 437 artiklan mukaisesti.

7. Kun kyseessä ovat asiakkaat, joihin liittyen laitoksella on transaktioiden kautta 112 artiklan m ja o alakohdassa tarkoitettuja vastuita tai vastuita sellaisten muiden transaktioiden kautta, joissa vastuu johtuu kohde-etuutena olevasta omaisuuserästä, laitoksen on asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvän kokonaisvastuun määrittämiseksi arvioitava kohde-etuuteen liittyviä vastuitaan ottaen huomioon transaktion rakenteen taloudellisen sisällön ja transaktion rakenteeseen itseensä kuuluvat riskit sen määrittämiseksi, muodostaako kyseinen rakenne lisäriskin.

8. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään

- (a) edellytykset ja menetelmät, joita käytetään määrittäessä asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen liittyvä kokonaisvastuu 7 kohdassa tarkoitettujen vastuutyyppeiden osalta;
- (b) edellytykset, joiden täytyessä 7 kohdassa tarkoitettu transaktioiden rakenne ei muodosta lisäriskiä.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 5 kohdan soveltamiseksi, miten määritellään vastuut, jotka johtuvat liitteessä II tarkoitetuista sopimuksista ja sellaisista luottojohdannaisopimuksista, joita ei tehdä suoraan asiakkaan kanssa mutta jotka ovat kyseisen asiakkaan liikkeeseenlaskeman oman tai vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen kohde-etuuksia, tarkoituksena sisällyttää ne asiakkaaseen liittyviin vastuisiin.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [9 kuukauden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”.

- (92) Lisätään 391 artiklaan kohta seuraavasti:

”Ensimmäisen kohdan soveltamiseksi komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksinä päätöksen siitä, vastaavatko kolmannen maan soveltamat vakavaraisuuden valvonta- ja sääntelyvaatimukset vähintään unionissa sovellettuja vaatimuksia. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 464 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”.

- (93) Korvataan 392 artikla seuraavasti:

*”392 artikla
Suuren asiakasriskin määritelmä*

Yhden asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden vastuuta laitokselle pidetään suurena asiakasriskinä, kun sen arvo on vähintään 10 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).”.

- (94) Korvataan 394 artikla seuraavasti:

*”394 artikla
Raportointivaatimukset*

1. Laitosten on annettava toimivaltaisille viranomaisille kustakin pitämästään suuresta asiakasriskistä, mukaan lukien 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret asiakasriskit, seuraavat tiedot:

- (a) sellaisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tunnistetiedot, jonka osalta laitoksella on suuri asiakasriski;
- (b) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo ennen kuin huomioon on otettu luottoriskin vähentäminen;
- (c) vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan tyyppi, jos sellaista on käytetty;
- (d) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo sen jälkeen, kun huomioon on otettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentäminen.

Laitokset, joihin sovelletaan kolmannen osan II osaston 3 lukua, on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen 20 suurinta asiakasriskiään konsolidoinnin perusteella, lukuun ottamatta vastuuta, jotka on vapautettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta.

Laitosten on myös ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen vastuut, joiden arvo on vähintään 300 miljoonaa euroa mutta alle 10 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen tiedot niiden 10 suurimmasta asiakasriskistä konsolidoinnin perusteella niiden laitosten ja varjopankkiyhteisöjen osalta, jotka harjoittavat pankkitoimintaa sääntelykehyksen ulkopuolella, mukaan lukien 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta vapautetut suuret asiakasriskit, seuraavasti:

- (a) sellaisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden tunnistetiedot, jonka osalta laitoksella on suuri asiakasriski;
 - (b) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo ennen kuin huomioon on otettu luottoriskin vähentäminen;
 - (c) vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan tyyppi, jos sellaista on käytetty;
 - (d) mahdollisuuksien mukaan vastuuarvo sen jälkeen, kun huomioon on otettu 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laskettu luottoriskin vähentäminen.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavin väliajoin:
- (a) jäljempänä 430 a artiklassa määriteltyjen pienten laitosten on raportoitava vuosittain;
 - (b) jollei 4 kohdasta muuta johdu, muiden laitosten on raportoitava vähintään puolivuositain.
4. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään seuraavat seikat:
- (a) edellä 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten yhtenäiset muodot ja kyseisten muotojen käyttöä koskevat ohjeet;
 - (b) edellä 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten toimittamisväli ja päivämäärät;
 - (c) edellä 3 kohdassa tarkoitettuihin ilmoituksiin sovellettavat tietotekniset ratkaisut.
- Teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa täsmennettyjen raportointivaatimusten on oltava oikeassa suhteessa laitosten kokoon ja monimutkaisuuteen sekä laitosten toiminnan luonteeseen ja toiminnan riskien tasoon. Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä kohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.
5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 2 kohdassa tarkoitettujen varjopankkiyhteisöjen tunnistamisperusteet.
- Laatiessaan kyseisiä teknisten sääntelystandardien luonnoksia EPV ottaa huomioon kansainvälisen kehityksen ja kansainvälisellä tasolla sovitut standardit varjopankkitoiminnasta sekä arvioi,
- (a) voiko laitoksen ylläpitämä suhde yksittäiseen yhteisöön tai yhteisöryhmään aiheuttaa riskejä laitoksen vakavaraisuudelle tai likviditeettiasemalle;
 - (b) voidaanko yhteisöt, joihin sovelletaan vakavaraisuus- tai likviditeettivaatimuksia, jotka ovat samankaltaisia kuin ne, joista on säädetty tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) N:o 1093/2010, jättää kokonaan tai osittain 2 kohdassa tarkoitettujen varjopankkiyhteisöjä koskevien raportointivaatimusten ulkopuolelle.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [yksi vuosi tämän muutosasetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(95) Muutetaan 395 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sen jälkeen, kun on otettu huomioon 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen, laitoksen vastuu, joka liittyy johonkin asiakkaaseen tai asiakaskokonaisuuteen, ei saa ylittää arvoltaan 25:tä prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1). Jos asiakas on laitos tai jos asiakaskokonaisuuteen kuuluu yksi tai useampi laitos, tämä arvo ei saa ylittää 25:tä prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) tai 150 miljoonaa euroa sen mukaan, kumpi näistä määristä on suurempi, edellyttäen että kaikkiin asiakaskokonaisuuden asiakkaisiin, jotka eivät ole laitoksia, liittyvien vastuuarvojen summa – sen jälkeen, kun on otettu huomioon 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – on enintään 25 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

Jos 150 miljoonan euron määrä on enemmän kuin 25 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1), vastuuarvo – sen jälkeen, kun on otettu huomioon 399–403 artiklan mukainen luottoriskin vähentäminen – ei saa ylittää kohtuullista ylärajaa laitoksen ensisijaiseen pääomaan (T1) nähden. Laitoksen on määriteltävä tämä yläraja direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa tarkoitettujen toimintalinjojen ja menettelyjen mukaisesti keskittymärisikin hallitsemiseksi ja valvomiseksi. Kyseinen yläraja saa olla korkeintaan 100 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

Toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa rajan, joka alittaa 150 miljoonaa euroa, ja niiden on ilmoitettava tästä EPV:lle ja komissiolle.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, sen jälkeen, kun on otettu huomioon luottoriskin vähentäminen 399–403 artiklan mukaisesti, direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan mukaisesti G-SII-laitokseksi määritetyn laitoksen vastuu, joka liittyy toiseen G-SII-laitokseen, ei saa ylittää arvoltaan 15:tä prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1). Laitoksen on noudatettava tällaista rajaa viimeistään 12 kuukautta sen jälkeen, kun se on yksilöity G-SII-laitokseksi.”.

(b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Tässä artiklassa säädetyt rajat voidaan ylittää laitoksen kaupankäyntivarastoon kuuluvien vastuiden osalta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) kaupankäyntivaraston ulkopuoliset vastuut kyseisen asiakkaan tai asiakaskokonaisuuden osalta eivät ylitä 1 kohdassa säädettyä ensisijaiseen pääomaan (T1) suhteutettua rajaa, jolloin ylitys syntyy täysin kaupankäyntivarastosta;
- (b) laitos täyttää 397 ja 398 artiklan mukaisesti lasketun omien varojen lisävaatimuksen 1 kohdassa säädetyin rajan ylittävältä vastuun osalta;
- (c) jos b alakohdassa tarkoitettu ylitys kestää enintään 10 päivää, kaupankäyntivarastosta johtuva kyseiseen asiakkaaseen tai

asiakaskokonaisuuteen liittyvä vastuu ei ylitä 500:aa prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1);

- (d) ylitykset, jotka ovat kestäneet pidempään kuin 10 päivää, eivät saa yhteenlaskettuna ylittää 600:aa prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1).

Aina, kun enimmäismäärä ylitetään, laitoksen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille ylityksen määrä ja kyseisen asiakkaan sekä tapauksen mukaan kyseisen asiakaskokonaisuuden nimi.”.

- (96) Muutetaan 396 artikla seuraavasti:

- (a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

- (i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos sovelletaan 395 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua 150 miljoonan euron määrää, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia, että laitoksen 100 prosentin yläraja ensisijaiseen pääomaan (T1) nähden ylittyy.”

- (i) Lisätään alakohta seuraavasti:

”Jos toimivaltainen viranomainen ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tapauksissa sallii laitoksen ylittää 395 artiklan 1 kohdassa säädetyn rajan yli kolmen kuukautta kestäväällä ajanjaksolla, laitoksen on esitettävä toimivaltaista viranomaista kuullen suunnitelma siitä, miten kyseistä rajaa noudatetaan pian uudelleen, ja toteutettava kyseinen suunnitelma toimivaltaisen viranomaisen kanssa sovitussa määräajassa. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava suunnitelman toteuttamisen seurannasta ja tarvittaessa vaadittava nopeampaa vaatimusten noudattamista.”

- (b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi EPV antaa ohjeita, joissa täsmennetään

- (a) poikkeustapaukset, joissa toimivaltainen viranomainen voi sallia, että raja ylitetään 1 kohdan mukaisesti;
 - (b) määräaika, jota pidetään asianmukaisena vaatimusten noudattamiseksi uudelleen;
 - (c) toimenpiteet, jotka toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava sen varmistamiseksi, että laitos noudattaa vaatimuksia pian uudelleen.

Kyseiset ohjeet on annettava asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti.”

- (97) Korvataan 397 artiklan taulukon 1 sarakkeessa 1 oleva ilmaisu ”hyväksyttävä pääoma” ilmaisulla ”ensisijainen pääoma (T1)”.

- (98) Muutetaan 399 artikla seuraavasti:

- (a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Laitoksen on käytettävä luottoriskien vähentämistekniikkaa vastuun laskemiseksi, jos se on käyttänyt tätä tekniikkaa luottoriskin pääomavaatimusten laskemiseksi kolmannen osan II osaston mukaisesti ja jos se täyttää tässä artiklassa asetetut edellytykset.

'Takauksen' katsotaan 400–403 artiklassa sisältävän kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla hyväksytyt muut luottojohdannaiset kuin luottoriskin vaihtolainat.”

(b) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos laitos käyttää standardimenetelmää luottoriskin vähentämistarkoituksissa, 194 artiklan 3 kohdan a alakohtaa ei sovelleta tässä kohdassa.”.

(c) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Luottoriskin vähentämismenetelmiä, jotka ovat ainoastaan niiden laitosten käytettävissä, jotka käyttävät jotakin IRB-menetelmistä, ei saa käyttää vastuuarvojen pienentämiseen suurten asiakasriskien tarkoituksissa, lukuun ottamatta vastuita, joiden vakuutena on kiinteistö 402 artiklan mukaisesti.”

(99) Muutetaan 400 artikla seuraavasti:

(a) Muutetaan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

(i) Korvataan j alakohta seuraavasti:

”j) ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyvät kaupan vastuut ja ehdot täyttäviin keskusvastapuoliin liittyvät maksukyvyttömyysrahastoon maksettavat osuudet;”.

(ii) Lisätään l alakohta seuraavasti:

”l) kriisinratkaisun kohteena olevien yhteisöjen omistusosuudet direktiivin 2014/59/EU 45 artiklan 3 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista instrumenteista ja hyväksyttävistä omien varojen instrumenteista, jotka ovat muiden samaan kriisinratkaisuryhmään kuuluvien yhteisöjen liikkeeseenlaskemia.”

(b) Poistetaan 2 kohdan k alakohta.

(c) Korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle, aikovatko ne käyttää jotakin 2 kohdassa säädetyistä vapautuksista tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, ja jos aikovat, niiden on esitettävä EPV:lle perustelut, jotka oikeuttavat kyseisten vapautusten käytön.”.

(d) Lisätään 4 kohta seuraavasti:

”4. Useamman kuin yhden 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun vapautuksen samanaikaista soveltamista samaan vastuuseen ei sallita.”

(100) Korvataan 401 artikla seuraavasti:

”401 artikla

Luottoriskien vähentämistekniikkojen käytöstä aiheutuvan vaikutuksen laskenta

1. Laskettaessa vastuiden arvoa 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laitos voi käyttää kolmannen osan II osaston 4 luvun nojalla laskettua ’täysin mukautettua vastuuarvoa’ (E*), jossa on otettu huomioon luottoriskin vähentämistekniikka, volatiliteettikorjaukset ja mahdolliset maturiteettierot, joista säädetään kolmannen osan II osaston 4 luvussa.
2. Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi laitosten on käytettävä rahoitusvakuuksia

koskevaa kattavaa menetelmää riippumatta siitä, millä menetelmällä luottoriskiä koskevat omien varojen vaatimukset lasketaan.

3. Laskiessaan vastuiden arvoa 395 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi laitoksen on tehtävä säännöllisiä stressitestejä luottoriskikeskittymilleen, myös mahdollisen hankitun vakuuden realisointiarvon osalta.

Näissä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa säännöllisissä stressitesteissä on arvioitava sellaisista markkinaolosuhteiden mahdollisista muutoksista johtuvia riskejä, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti laitoksen omien varojen riittävyyteen, ja vakuuksien realisointiin stressitilanteissa liittyviä riskejä.

Tehtävien stressitestien on oltava riittäviä ja soveltuvia kyseisten riskien arvioimiseen.

Laitosten on sisällytettävä seuraavat seikat keskittymäriskin välttämistä koskeviin strategioihinsa:

- (a) toimintatavat ja menettelyt niiden riskien varalta, joita vastuiden ja vastuiden luottosuojan maturiteettieroista aiheutuu;
- (b) toimintatavat ja menettelyt, jotka liittyvät keskittymäriskiin, joka aiheutuu luottoriskien vähentämistekniikoiden soveltamisesta ja varsinkin suurista välillisistä luottoriskeistä, esimerkiksi vakuudeksi hyväksytyjen arvopapereiden ainoaan liikkeeseenlaskijaan liittyvistä riskeistä.

4. Jos laitos vähentää asiakkaaseen liittyvää vastuuta siksi, että sovelletaan hyväksyttävää luottoriskin vähentämistekniikkaa 399 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sen on kohdeltava vastuun sitä osaa, jolla asiakkaaseen liittyvää vastuuta on vähennetty, luottosuojan tarjoajalle eikä asiakkaalle aiheutuvana osana.”.

- (101) Korvataan 403 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos asiakkaaseen liittyvä vastuu on kolmannen osapuolen takaama tai kolmannen osapuolen antaman vakuuden suojaama, laitoksen on
a) katsottava, että se osuus vastuusta, jolla on takaus, koskee takaajaa eikä asiakasta, edellyttäen, että takaajaa koskevaan vakuudettomaan vastuuseen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla;
b) katsottava, että se osuus vastuusta, jonka vakuutena on hyväksytyn vakuuden markkina-arvo, koskee kolmatta osapuolta eikä asiakasta, jos vastuu on suojattu vakuudella ja edellyttäen, että vastuun vakuudelliseen osuuteen sovellettaisiin samaa tai alhaisempaa riskipainoa kuin asiakasta koskevaan vakuudettomaan vastuuseen kolmannen osan II osaston 2 luvun nojalla.”.

- (102) Korvataan kuudennen osan I osaston otsikko seuraavasti:

”MÄÄRITELMÄT JA LIKVIDITEETTIVAATIMUKSET”.

- (103) Korvataan 411 artikla seuraavasti:

*”411 artikla
Määritelmät*

Tässä osassa tarkoitetaan

- (1) ’rahoitusalan asiakkaalla’ asiakasta, mukaan lukien muihin kuin rahoitusalan yritysryhmiin kuuluvat rahoitusalan asiakkaat, joka harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2013/36/EU liitteessä I mainittua toimintaa päätoimialanaan tai joka on jokin seuraavista:
 - (a) luottolaitos,
 - (b) sijoituspalveluyritys,
 - (c) arvopaperistamista varten perustettu erillisyyhtiö (securitisation special purpose entity, SSPE),
 - (d) yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys (collective investment undertaking, CIU),
 - (e) vaihtuvapääomainen sijoitusjärjestely,
 - (f) vakuutusyritys,
 - (g) jälleenvakuutusyritys,
 - (h) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö,
 - (i) rahoituslaitos;
- (2) ’vähittäistalletuksilla’ velkaa luonnolliselle henkilölle tai pienelle tai keskisuurelle yritykselle (pk-yritys), jos pk-yritys voidaan lukea kuuluvaksi vähittäisvastuuta koskevaan luokkaan luottoriskien standardi- tai IRB-menetelmillä, tai velkaa yhtiölle, johon voidaan soveltaa 153 artiklan 4 kohdassa säädettyä kohtelua, ja kun kyseisen pk-yrityksen tai yhtiön tekemien talletusten yhteenlaskettu määrä on 4 artiklan 1 kohdan 39 alakohdassa määritellyn asiakaskokonaisuuden perusteella enintään 1 miljoona euroa;
- (3) ’henkilökohtaisella sijoitusyhtiöllä’ yritystä tai säätiötä, jonka omistaja tai edunsaajaomistaja on luonnollinen henkilö tai toisiinsa läheisessä sidossuhteessa olevien luonnollisten henkilöiden ryhmä ja jonka ainoana tarkoituksena on omistajien omaisuuden hoito ja joka ei harjoita muuta kaupallista, teollista tai ammatillista toimintaa. Henkilökohtaisella sijoitusyhtiöllä voi olla muita oheistoimintoja, kuten omistajien varojen erottelu yrityksen varoista, omaisuuden siirtymisen helpottaminen perheen sisällä tai varojen jakamisen estäminen perheenjäsenen kuoleman jälkeen, edellyttäen, että kyseiset toiminnot liittyvät sijoitusyhtiön tärkeimpään tehtävään, joka on omistajien omaisuuden hoito;
- (4) ’talletusten välittäjällä’ luonnollista henkilöä tai yritystä, joka tekee talletuksia kolmansilta osapuolilta, mukaan lukien vähittäistalletukset ja yritysten talletukset mutta lukuun ottamatta talletuksia rahoituslaitoksilta, luottolaitoksiin maksua vastaan;
- (5) ’kiinnittämättömillä varoilla’ varoja, joihin ei sovelleta mitään oikeudellista, sopimuksellista, sääntelyllistä tai muuta rajoitusta, joka estää laitosta likvidoimasta, myymästä, siirtämästä, luokittelemasta tai yleisesti luovuttamasta kyseisiä varoja

aktiivisen suoran myynnin tai takaisinostosopimuksen kautta;

(6) 'ei-pakollisella ylivakuudella' mitä tahansa määrää varoja, joita laitos ei ole velvollinen liittämään katetun joukkolainan liikkeeseenlaskuun lakisääteisten tai sääntelyllisten vaatimusten nojalla, sopimukseen perustuvien sitoumuksien perusteella tai markkinakurisyistä, myös erityisesti silloin, kun

(a) tarjotut varat ylittävät ylivakuutta koskevat oikeudelliset, lakisääteiset tai sääntelylliset vähimmäisvaatimukset, joita sovelletaan katettuihin joukkolainoihin kansallisen lainsäädännön mukaisesti jossakin jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa;

(b) valitun ulkoisen luottoluokituslaitoksen menetelmän perusteella varat eivät ole välttämättömiä katettujen joukkolainojen senhetkisen luottoluokituksen säilyttämiseksi;

(c) varat eivät ole välttämättömiä olennaisten erillisten takausten kannalta;

(7) 'varojen kattavuutta koskevalla vaatimuksella' varojen ja velkojen suhdetta, joka määritetään katettujen joukkolainojen osalta erillisiä takauksia varten jäsenvaltion tai kolmannen maan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;

(8) 'limiittiluotoilla' vakuudellisia lainoja, jotka myönnetään asiakkaille kaupankäyntivarastoon kuuluvien vivutettujen positioiden ottamista varten;

(9) 'johdannaissopimuksilla' liitteessä II lueteltuja johdannaissopimuksia ja luottojohdannaisia;

(10) 'stressillä' laitoksen vakavaraisuuden tai likviditeettiaseman äkillistä tai vakavaa heikkenemistä sellaisten markkinaolosuhteissa tai idiosynkraattisissa tekijöissä tapahtuvien muutosten tai laitospoikaisten tekijöiden vuoksi, joiden seurauksena ilmenee olennainen riski siitä, ettei laitos kykene täyttämään sitoumuksiaan niiden erääntyessä seuraavien 30 kalenteripäivän kuluessa;

(11) 'tason 1 varoilla' varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on erittäin korkea 416 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tavalla;

(12) 'tason 2 varoilla' varoja, joiden likvidiys ja luottoluokka on korkea tämän asetuksen 416 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Tason 2 varat jaetaan edelleen tasojen 2A ja 2B varoihin delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 II osaston 2 luvun mukaisesti;

(13) 'maksuvalmiuspuskurilla' tasojen 1 ja 2 varojen määrää, joka laitoksella on hallussaan delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 II osaston mukaisesti;

(14) 'likviditeetin nettoulosvirtauksilla' määrää, joka saadaan vähentämällä laitoksen likviditeetin sisäänvirtaukset sen likviditeetin ulosvirtauksista;

(15) 'raportointivaluutalla' valuuttaa, jonka määräisenä tämän osan II, III ja IV osastossa tarkoitettut likviditeettierät on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 415 artiklan 1 kohdan mukaisesti.”.

(104) Muutetaan 412 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Laitokset eivät saa laskea likviditeetin ulosvirtauksia, likviditeetin

sisäänvirtauksia ja likvidejä varoja kahteen kertaan.”.

(b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäljempänä olevan II osaston säännöksiä sovelletaan yksinomaan 415 artiklassa säädettyjen raportointivelvollisuuksien määrittelyyn muille sijoituspalveluyrityksille kuin järjestelmän kannalta merkittävälle sijoituspalveluyrityksille.”.

(c) Lisätään uusi 4 a kohta seuraavasti:

”4 a. Jäljempänä olevassa 460 artiklassa tarkoitettua delegoitua säädöstä sovelletaan luottolaitoksiin ja järjestelmän kannalta merkittäviin sijoituspalveluyrityksiin.”.

(105) Korvataan 413 artikla seuraavasti:

”413 artikla

Pysyvää varainhankintaa koskeva vaatimus

1. Laitosten on erilaisin pysyvän varainhankinnan välinein varmistettava, että pitkän aikavälin velvoitteet täytetään asiaankuuluvasti sekä normaali- että stressitilanteissa.
2. Jäljempänä olevan III osaston säännöksiä sovelletaan yksinomaan 415 artiklassa säädettyjen raportointivelvollisuuksien määrittelyyn muille sijoituspalveluyrityksille kuin järjestelmän kannalta merkittävälle sijoituspalveluyrityksille ja kaikille laitoksille, kunnes 415 artiklassa säädetyt raportointivelvollisuudet on määritelty IV osastossa säädetyin pysyvän varainhankinnan vaatimuksen osalta ja otettu käyttöön unionissa.
3. Jäljempänä olevia IV osaston säännöksiä sovelletaan 1 kohdassa vahvistetun pysyvää varainhankinnan vaatimuksen ja 415 artiklassa vahvistettujen raportointivelvollisuuksien määrittelemiseksi luottolaitoksille ja järjestelmän kannalta merkittävälle sijoituspalveluyrityksille.
4. Jäsenvaltiot voivat säilyttää tai ottaa käyttöön kansallisia säännöksiä pysyvän varainhankinnan vaatimusten alalla, ennen kuin 1 kohdassa vahvistettuja pysyvän varainhankinnan vaatimuksia koskevia sitovia vähimmäisvaatimuksia ryhdytään soveltamaan.”.

(106) Korvataan 414 artikla seuraavasti:

”414 artikla

Likviditeettivaatimusten noudattaminen

Jos laitos ei täytä 412 artiklassa tai 413 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, mukaan lukien stressikausina, tai ennakoi, että se ei täytä kyseisiä vaatimuksia, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaisille viranomaisille ja toimitettava ilman aiheetonta viivytystä toimivaltaisille viranomaisille suunnitelma siitä, miten se aikoo täyttää tapauksen mukaan 412 artiklassa tai 413 artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset mahdollisimman pian uudelleen. Laitoksen on siihen asti, kunnes se taas täyttää vaatimukset, ilmoitettava tapauksen mukaan II, II tai IV osastossa tarkoitetut erät päivittäin kunkin päivän loppuun mennessä, ellei toimivaltainen viranomainen anna lupaa harvempaan raportointitiheyteen ja pidempään

raportointimääräaikaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää kyseisiä lupia ainoastaan laitoksen yksilöllisen tilanteen perusteella ja ottaen huomioon laitoksen toiminnan laajuuden ja monimuotoisuuden. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava vaatimusten täyttämiseen tähtäävän suunnitelman toteuttamista ja tarvittaessa vaadittava, että vaatimukset on täytettävä nopeammin.”.

(107) Korvataan 415 artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Luottolaitosten ja järjestelmän kannalta merkittävien sijoituspalveluyritysten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille IV osastossa tarkoitetut erät yhdessä ainoassa valuutassa, jonka on oltava sen jäsenvaltion valuutta, jossa niiden kotipaikka sijaitsee, riippumatta siitä, minkä valuutan määräisinä kyseiset erät tosiasiallisesti ovat. Kunnes IV osastossa säädettyä pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskeva raportointivelvollisuus ja raportointimuoto on määritelty ja otettu käyttöön unionissa, luottolaitosten ja järjestelmän kannalta merkittävien sijoituspalveluyritysten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille III osastossa tarkoitetut erät yhdessä ainoassa valuutassa, jonka on oltava sen jäsenvaltion valuutta, jossa niiden kotipaikka sijaitsee, riippumatta siitä, minkä valuutan määräisinä kyseiset erät tosiasiallisesti ovat.

Muiden kuin järjestelmän kannalta merkittävien sijoituspalveluyritysten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille II ja III osastossa sekä liitteessä III tarkoitetut erät ja niiden osatekijät, mukaan lukien niiden 416 artiklan mukainen likvidien varojen koostumus, yhdessä ainoassa valuutassa, jonka on oltava sen jäsenvaltion valuutta, jossa niiden kotipaikka sijaitsee, riippumatta siitä, minkä valuutan määräisinä kyseiset erät tosiasiallisesti ovat.

Raportoinnin on tapahduttava vähintään kerran kuukaudessa II osastossa ja liitteessä III tarkoitettujen erien osalta ja vähintään neljännesvuosittain III ja IV osastossa tarkoitettujen erien osalta.

2. Laitoksen on ilmoitettava erikseen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille raportointivaluutan määräisenä tarpeen mukaan II, III, IV osastossa ja liitteessä III tarkoitetut erät, jotka ovat sellaisten valuuttojen määräisinä, jotka on määritelty seuraavasti:

- (a) jos laitoksella on muun valuutan kuin raportointivaluutan määräisinä velkoja yhteensä vähintään 5 prosenttia laitoksen tai yhden maksuvalmiuslaryhmän kokonaisveloista, lukuun ottamatta lakisääteistä pääomaa ja taseen ulkopuolisia eriä;
- (b) jos laitoksella on direktiivin 2013/36/EU 51 artiklassa tarkoitettu merkittävä sivuliike vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jossa käytetään muuta valuuttaa kuin raportointivaluuttaa;
- (c) raportointivaluutassa, jos laitoksella on muun valuutan kuin raportointivaluutan määräisiä velkoja yhteensä vähintään 5 prosenttia sen kokonaisveloista tai yksittäisen maksuvalmiuslaryhmän kokonaisveloista, lukuun ottamatta lakisääteistä pääomaa ja taseen ulkopuolisia eriä.

3. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään seuraavat seikat:

- (a) yhtenäiset raportoinnin muodot ja tietotekniikkaratkaisut sekä niihin liittyvät määräaikoja ja viite- ja ilmoituspäivämääriä koskevat ohjeet. Raportoinnin muodon ja määräaikojen on oltava oikeassa suhteessa laitosten eri toimintojen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, ja niiden on katettava 1 ja 2 kohdan mukaisesti vaadittu raportointi;
- (b) maksuvalmiuden seurannan edellyttämä lisämetriikka, joka on suhteutettu laitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen ja jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat saada kattavan kuvan likviditeettiriski-profiilista.

EPV toimittaa komissiolle nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset a alakohdassa säädetyistä eristä viimeistään [vuoden kuluttua muutosasetuksen voimaantulosta] ja b alakohdassa säädetyistä eristä viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014.

Siihen asti, kun sitovat maksuvalmiusvaatimukset otetaan täysimääräisesti käyttöön, toimivaltaiset viranomaiset voivat edelleen kerätä tietoja kartoittamalla valvontavälineitä nykyisten kansallisten maksuvalmiusstandardien noudattamisen valvomiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

(108) Muutetaan 416 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti laitosten on ilmoitettava likvideiksi varoiksi varat, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) ne ovat kiinnittämättömiä tai ne ovat saatavilla vakuusryhmässä, jotta laitos voi käyttää niitä lisärahoituksen hankintaan sitovien mutta ei vielä rahoitettujen luottosopimusten perusteella;
- b) niitä ei ole laskenut liikkeeseen laitos itse, sen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos taikka sen emoyrityksenä toimivan laitoksen tai emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön toinen tytäryritys;
- c) niiden hinta on markkinaosapuolten yleisesti hyväksymä ja sitä voidaan helposti seurata markkinoilla, tai niiden hinta voidaan määrittää helposti laskettavalla kaavalla, joka perustuu julkisesti saatavilla oleviin tietoihin, eikä se riipu vahvoista oletuksista, kuten usein strukturoitujen tai eksoottisten tuotteiden ollessa kyseessä;
- d) ne ovat kaupankäynnin kohteena virallisesti hyväksytyssä pörssissä, taikka niillä käydään kauppaa joko aktiivisen suoran myynnin markkinoilla tai takaisinostomarkkinoilla pelkin takaisinostosopimuksin. Kyseisiä kriteereitä on tarkasteltava erikseen kunkin markkinan osalta.

Ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei sovelleta 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin varoihin.”

(b) Korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen (CIU) osakkeita tai osuuksia

voidaan käsitellä likvideinä varoina absoluuttiseen 500 miljoonan euron määrään kunkin laitoksen likvidien varojen salkussa edellyttäen, että 132 artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät ja että yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys sijoittaa korko-, luotto- tai valuuttariskiä vähentäviä johdannaisia lukuun ottamatta ainoastaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin likvideihin varoihin.

Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittava yritys käyttää tai mahdollisesti käyttää johdannaisvälineitä sallittujen sijoitusten riskien suojaamiseen, tämä ei vaikuta kyseisen yrityksen hyväksyttävyyteen. Jos 418 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut kolmannet osapuolet eivät arvosta säännöllisesti markkinahintaan yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita tai osuuksia ja toimivaltaisella viranomaisella ei ole varmuutta siitä, että laitos on kehittänyt toimivat sisäiset menetelmät ja prosessit tällaista 418 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua arvostamista varten, kyseisen yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osakkeita tai osuuksia ei käsitellä likvideinä varoina.

(c) 6. Jos likvidien varojen erä lakkaa kuulumasta likvidien varojen varantoon, laitos saa kuitenkin vielä 30 kalenteripäivän ajan lukea sen likvideihin varoihin. Jos yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavassa yrityksessä olevaan osakkeeseen tai osuuteen ei voida enää soveltaa 5 kohdassa tarkoitettua kohtelua, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen osake tai osuus voidaan kuitenkin lukea likvideihin varoihin vielä 30 päivän ajan edellyttäen, että mainittujen varojen määrä on enintään 10 prosenttia yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen kokonaisvaroista.”

(d) Poistetaan 7 kohta.

(109) Muutetaan 419 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos likvidejä varoja tarvitaan 412 artiklan vaatimuksen vuoksi perustellusti enemmän kuin kyseisiä likvidejä varoja on jossakin valuutassa saatavilla, on sovellettava yhtä tai useampaa seuraavista poikkeuksista:

a) poiketen siitä, mitä 417 artiklan f alakohdassa säädetään, likvidien varojen jakautumisen eri valuuttoihin ei tarvitse vastata likviditeetin ulosvirtauksia eri valuutoissa sen jälkeen, kun niistä on vähennetty sisäänvirtaukset;

b) vaaditut likvidit varat voidaan jäsenvaltion tai kolmansien maiden valuuttojen osalta korvata kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan keskuspankin luottosopimuksilla, jotka on tehty sopimuserusteisesti peruuttamattomasti seuraaviksi 30 päiväksi ja jotka on nostettavasta määrästä riippumatta hinnoiteltu kohtuullisesti, edellyttäen, että kyseisen jäsenvaltion tai kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset tekevät samoin ja että kyseisessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa on käytössä vastaavat raportointivaatimukset;

(c) jos tason 1 varojen määrä on vajaa, laitos voi pitää hallussaan tason 2A varoja ja mahdollista näihin varoihin sovellettavaa delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 17 artiklan mukaista ylärajaa voidaan muuttaa.”.

(b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään 2

kohdassa tarkoitetut poikkeukset, niiden soveltamisedellytykset mukaan lukien.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kuusi kuukautta muutasetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti."

(110) Muutetaan 422 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Edellä 3 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitetut määritys-, säilytys- tai käteisvarojen hoitopalvelut tai muut vastaavat palvelut kattavat kyseiset palvelut ainoastaan siinä määrin kuin kyseiset palvelut suoritetaan sellaisen vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä, jossa tallettajan riippuvuus on huomattava. Kyseiset palvelut eivät saa olla pelkästään kirjeenvaihtajapankkipalveluja tai perusarvopapereiden välityspalvelua, ja laitoksilla on oltava todisteita siitä, että asiakas ei voi nostaa laillisesti erääntyviä summia 30 päivän aikajänteellä vaarantamatta operatiivista toimintaansa.

Kunnes 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulle 'vakiintuneelle liiketoimintasuhteelle' on annettu yhtenäinen määritelmä, laitosten on itse vahvistettava kriteerit sellaisen 'vakiintuneen liiketoimintasuhteen' määrittämiseksi, jonka osalta niillä on todisteita siitä, että asiakas ei voi nostaa laillisesti erääntyviä summia 30 päivän aikajänteellä vaarantamatta operatiivista toimintaansa, ja laitosten on ilmoitettava kyseiset kriteerit toimivaltaisille viranomaisille. Yhtenäisen määritelmän puuttuessa toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa yleisiä ohjeita, joita laitosten on noudatettava määrittäessään talletuksia, jotka tallettaja pitää voimassa vakiintuneen liiketoimintasuhteen yhteydessä."

(b) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

"8. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tapauskohtaisesti luvan ulosvirtauksen alemman prosenttiosuuden soveltamiseen 7 kohdassa tarkoitettujen velkojen osalta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

(a) vastapuoli on

- (i) laitoksen emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimiva laitos tai saman emoyrityksenä toimivan laitoksen toinen tytäryritys,
- (ii) direktiivin 83/349/EY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa yhteydessä laitokseen,
- (iii) laitos, joka kuuluu samaan 113 artiklan 7 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävään laitosten suojajärjestelmään,
- (iv) edellä olevan 400 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisen ryhmän keskuslaitos tai jäsen;

(b) seuraavien 30 päivän aikana on syytä odottaa pienempää ulosvirtausta myös idiosynkraattisen ja markkinakohtaisen stressiskenaarion yhdistelmää käyttäen;

(c) vastapuoli soveltaa vastaavaa symmetristä tai konservatiivisempaa sisäänvirtausta 425 artiklasta poiketen;

(d) laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.”.

(111) Korvataan 423 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikista tehdyistä sopimuksista, joiden sopimusehdot johtavat 30 päivän kuluessa niiden luottoluokan olennaisesta heikentymisestä aiheutuviin likviditeetin ulosvirtauksiin tai ylimääräisiin vakuustarpeisiin. Kun toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että kyseiset sopimukset ovat olennaisia suhteessa laitoksen mahdollisiin likviditeetin ulosvirtauksiin, niiden on vaadittava laitosta lisäämään sellainen lisäulosvirtaus kyseisiä sopimuksia varten, joka vastaa niitä ylimääräisiä vakuustarpeita, jotka johtuvat sen luottoluokan olennaisesta heikentymisestä, kuten ulkoisen luottoluokituksen alenemisesta kolmella pykälällä. Laitoksen on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen tämän olennaisen heikentymisen laajuutta ottaen huomioon, mikä on relevanttia sen tekemien sopimusten puitteissa, ja ilmoitettava tarkastelunsa tulokset toimivaltaisille viranomaisille.

3. Laitoksen on lisättävä lisäulosvirtaus, joka vastaa vakuustarpeita, jotka johtuisivat epäsuotuisan markkinaskenaarion vaikutuksista sen johdannaistransaktioihin, jos se on olennainen.

EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, millä ehdoilla olennaisuuden käsitettä voidaan soveltaa ja millä menetelmillä lisäulosvirtausta mitataan.

EPV toimittaa kyseiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kuusi kuukautta muutasetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”.

(112) Korvataan 424 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Likviditeettisopimuksen sitova määrä, joka on annettu arvopaperistamista varten perustetuille erillisyhtiöille, jotta nämä voisivat hankkia muita omaisuuseriä kuin arvopapereita asiakkailta, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita, kerrotaan 10 prosentilla siltä osin kuin sitova määrä ylittää asiakkailta kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrän ja kun nostettavissa oleva enimmäismäärä on sopimusperusteisesti rajattu kulloinkin ostettujen omaisuuserien määrään.”.

(113) Korvataan 425 artiklan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) lainat, joiden sopimuksenmukainen päättymispäivä on määrittelemätön, otetaan huomioon 20 prosentin sisäänvirtauksena, edellyttäen että sopimus sallii laitoksen vetäytyä siitä ja pyytää maksua 30 päivän kuluessa;”.

(114) Lisätään kuudennessa osassa 428 artiklan jälkeen uusi IV osasto seuraavasti:

”VI OSASTO PYSYVÄN VARAINHANKINNAN VAATIMUS

1 LUKU

Pysyvän varainhankinnan vaatimus

428 a artikla

Kondolidoitu soveltaminen

Jos tässä osastossa säädettyä pysyvän varainhankinnan vaatimusta sovelletaan konsolidoinnin perusteella 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti, sovelletaan seuraavaa:

- (a) jos sellaisen tytäryhtiön osalta, jonka kotipaikka sijaitsee kolmannessa maassa, vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimiin sovelletaan pysyvän varainhankinnan vaatimuksen määrittelevän kyseisen kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla korkeampia prosenttiosuuksia kuin ne, jotka vahvistetaan tämän osaston 4 luvussa, ne on konsolidoitava kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen korkeampien tasojen mukaisesti;
- (b) jos sellaisen tytäryhtiön osalta, jonka kotipaikka sijaitsee kolmannessa maassa, käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimiin sovelletaan pysyvän varainhankinnan vaatimuksen määrittelevän kyseisen kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla matalampia prosenttiosuuksia kuin ne, jotka vahvistetaan tämän osaston 3 luvussa, ne on konsolidoitava kyseisen kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen matalampien tasojen mukaisesti;
- (c) kolmansien maiden varat, jotka täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 II osastossa säädetty vaatimukset ja ovat sellaisen tytäryrityksen hallussa, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, ei saa hyväksyä likvideiksi varoiksi konsolidointia varten, jos kyseisiä varoja ei voida pitää likvideinä varoina maksuvalmiusvaatimuksen vahvistavan kyseisen kolmannen maan kansallisen lainsäädännön nojalla;
- (d) ryhmiin kuuluviin sijoituspalveluyrityksiin, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä, on sovellettava 428 b artiklaa konsolidoinnin perusteella ja 413 artiklaa sekä yksittäin että konsolidoinnin perusteella. Muihin kuin järjestelmän kannalta merkittäviin sijoituspalveluyrityksiin on sovellettava edelleen sijoituspalveluyrityksiä koskevaa yksityiskohtaista pysyvän varainhankinnan vaatimusta, joka on vahvistettu jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä.

428 b artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimus

1. Edellä 413 artiklan 1 kohdassa säädetty yksityiskohtainen pysyvän varainhankinnan vaatimus lasketaan suhdelukuna tämän osaston 3 luvussa tarkoitetun, laitoksen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen ja tämän osaston 4 luvussa tarkoitetun, laitoksen vaaditun pysyvän rahoituksen välillä mitattuna yhden vuoden ajanjaksolla, ja se on ilmaistava prosenttiosuutena. Laitosten on laskettava pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa seuraavan kaavan mukaisesti:

$$\frac{\text{Available Stable Funding}}{\text{Required Stable Funding}} = \text{Net Stable Funding Ratio (\%)}$$

2. Laitosten on ylläpidettävä vähintään 100 prosentin pysyvän varainhankinnan vaatimusta.
3. Aina, kun laitoksen pysyvän varainhankinnan vaatimus alittaa tai sen voidaan kohtuudella odottaa alittavan 100 prosentin tason, 414 artiklassa säädettyä vaatimusta sovelletaan. Laitoksen on pyrittävä palauttamaan pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa 2 kohdassa tarkoitettulle tasolle. Toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, mistä syistä 2 kohdassa tarkoitettua tasoa ei ole noudatettu, ennen kuin ne toteuttavat mahdollisia valvontatoimenpiteitä.
4. Laitoksen on laskettava pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa ja huolehdittava sen seurannasta raportointivaluutan määräisenä kaikkien transaktioidensa osalta riippumatta siitä, minkä valuutan määräisiä ne tosiasiallisesti ovat, ja erikseen niiden transaktioiden osalta, jotka ovat sellaisen valuutan määräisenä, josta on tehtävä erillinen ilmoitus 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
5. Laitoksen on varmistettava, että sen velkojen valuuttayksikkö vastaa sen varojen jakautumista eri valuuttoihin. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa vaatia laitosta rajoittamaan valuuttaepätasapainoa rajoittamalla vaaditun pysyvän rahoituksen osuutta tietyssä valuutassa siten, että se voidaan kattaa käytettävissä olevalla pysyvällä rahoituksella, joka ei ole kyseisen valuutan määräinen. Kyseistä rajoitusta saa soveltaa ainoastaan sellaiseen valuuttaan, josta on ilmoitettava erikseen 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on otettava tämän kohdan mukaisesti mahdollisesti sovellettavien valuuttaepätasapainoa koskevien rajoitusten tason määrittämisessä huomioon vähintään seuraavat seikat:

- (a) se, kykeneekö laitos siirtämään käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta yhdestä valuutasta toiseen, yhdeltä lainkäyttöalueelta toiselle ja yhdestä oikeushenkilöstä toiseen ryhmänsä sisällä, tekemään valuutanvaihtosopimuksia ja hankkimaan varoja ulkomaanvaluuttamarkkinoilla pysyvän varainhankinnan vaatimusta koskevalla yhden vuoden aikajänteellä;
- (b) valuuttakurssien haitallisten vaihteluiden vaikutukset eri valuuttojen määräisiin positioihin ja käytössä olevien ulkomaanvaluuttasuojien tehokkuuteen.

Tämän artiklan mukaisesti asetettu valuuttaepätasapainon rajoitus on direktiivin 2013/36/EU 105 artiklassa tarkoitettu erityinen maksuvalmiusvaatimus.

2 LUKU

Yleiset säännöt pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskentaa varten

428 c artikla

Pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskenta

1. Jollei tässä osastossa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon varat, velat ja taseen ulkopuoliset erät bruttoperusteisesti.
2. Pysyvän varainhankinnan vaatimuksensa laskemiseksi laitosten on sovellettava tämän osaston 3 ja 4 luvussa vahvistettuja tarkoituksenmukaisia pysyvän rahoituksen kertoimia varojensa, velkojensa ja taseen ulkopuolisten eriensä kirjanpitoarvoon, jollei tässä osastossa toisin säädetä.
3. Laitokset eivät saa laskea vaadittua pysyvää rahoitusta ja käytettävissä olevaa pysyvä rahoitusta kahteen kertaan.

428 d artikla Johdannaissopimukset

1. Laitosten on sovellettava tämän artiklan säännöksiä laskeakseen vaaditun pysyvän rahoituksen määrän johdannaissopimuksia varten tämän osaston 4 luvussa tarkoitettulla tavalla.
2. Poiketen siitä, mitä 428 c artiklan 1 kohdassa säädetään, laitosten on otettava huomioon johdannaispositioiden kirjanpitoarvo nettoperusteisesti, jos kyseiset positiot sisältyvät samaan nettoutusryhmään, joka täyttää 295, 296 ja 297 artiklassa vahvistetut vaatimukset. Jos näin ei ole, laitosten on otettava huomioon johdannaispositioiden kirjanpitoarvo bruttoperusteisesti ja käsiteltävä kyseisiä johdannaispositioita omana nettoutusryhmänään tämän osaston 4 luvun soveltamiseksi.
3. Tämän osaston soveltamiseksi 'nettoutusryhmän markkina-arvolla' tarkoitetaan kaikkien nettoutusryhmään sisältyvien liiketoimien markkina-arvojen summaa.
4. Kaikki liitteessä II olevan 2 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettut johdannaissopimukset, joissa pääomamäärät vaihdetaan kokonaisuudessaan samana päivänä, on laskettava nettoperusteisesti eri valuutat huomioon ottaen, mukaan lukien sellaisen valuutan määräisenä raportoimiseksi, johon sovelletaan erillistä raportointia 415 artiklan 2 kohdan mukaisesti, myös silloin, kun liiketoimet eivät kuulu samaan nettoutusryhmään, joka täyttää 295, 296 ja 297 artiklassa vahvistetut vaatimukset.
5. Käteistä, joka on saatu vakuutena vähentämään johdannaispositiosta aiheutuvaa riskiä, on käsiteltävä sellaisena eikä sitä saa pitää talletuksena, johon sovelletaan tämän osaston 3 lukua.
6. Toimivaltaiset viranomaiset voivat asianomaisen keskuspankin suostumuksella päättää, ettei johdannaissopimusten vaikutusta tarvitse ottaa huomioon pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, mukaan lukien vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimien sekä varausten ja tappioiden määrittämisen kautta, jos kaikki

seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) kyseisten sopimusten jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;
- (b) vastapuolena on EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;
- (c) johdannaissopimukset tukevat EKP:n tai jonkun jäsenvaltion keskuspankin rahapolitiikkaa.

Jos tytäryritys, jonka pääkonttori on kolmannessa maassa, hyötyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vapautuksesta kyseisen kolmannen maan kansallisen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen vahvistavan lainsäädännön mukaisesti, kyseinen vapautus, sellaisena kuin se määritellään kolmannen maan kansallisessa lainsäädännössä, on otettava huomioon konsolidointia varten. Kolmannessa maassa sijaitseva tytäryritys ei muutoin voi hyötyä tästä vapautuksesta.

428 e artikla

Vakuudellisen luotonannon ja pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien nettoutus

Poiketen siitä, mitä 428 c artiklan 1 kohdassa säädetään, saman vastapuolen kanssa toteutetuista 192 artiklan 2 ja 3 kohdassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista johtuvat varat ja velat on laskettava nettoperusteisesti edellyttäen, että kyseiset varat ja velat ovat 429 b artiklan 4 kohdassa vahvistettujen nettoutusedellytysten mukaisia.

428 f artikla

Keskinäisesti riippuvaiset varat ja velat

1. Laitos voi toimivaltaisten viranomaisten etukäteisellä luvalla pitää omaisuuserää ja velkaa keskinäisesti riippuvaisina, edellytykset että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) laitos toimii yksinomaan pass through -yksikkönä ja kanavoi rahoituksen velasta siitä riippuvaiseksi vastaavaksi omaisuuseräksi;
 - (b) yksittäiset keskinäisesti riippuvaiset varat ja velat ovat selvästi yksilöitävissä ja niillä on sama pääomamäärä;
 - (c) omaisuuserän ja siitä riippuvaisen velan maturiteetit vastaavat suurin piirtein toisiaan niin, että omaisuuserän maturiteetin ja velan maturiteetin välillä on enintään 20 päivän viive;
 - (d) keskinäisesti riippuvaista velkaa haetaan oikeudellisen taikka säätelyyn tai sopimukseen perustuvan sitoumuksen perusteella, eikä sitä käytetä muiden varojen rahoittamiseen;
 - (e) omaisuuserästä saatavia keskeisiä maksuvirtoja ei käytetä muihin tarkoituksiin kuin keskinäisesti riippuvaisen velan takaisinmaksuun;
 - (f) kunkin keskinäisesti riippuvaisista varoista ja veloista muodostuvan parin vastapuolet eivät ole samat.
2. Varojen ja velkojen katsotaan täyttävän 1 kohdan edellytykset ja niitä pidetään

keskinäisesti riippuvaisina, jos varat ja velat liittyvät suoraan seuraaviin tuotteisiin tai palveluihin:

- (a) keskitetyt säännellyt säästöt, jos laitos on oikeudellisesti velvollinen siirtämään säännellyt talletukset keskitettyyn rahastoon, jonka on perustanut ja jota valvoo jäsenvaltion keskushallinto ja joka tarjoaa lainoja yleisen edun mukaisten tavoitteiden edistämiseksi, edellyttäen että talletusten siirto keskitettyyn rahastoon tehdään vähintään kuukausittain;
- (b) edistämislainat ja luottojärjestelyt ja likviditeettisopimukset, jotka täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 31 artiklan 9 kohdassa vahvistetut kriteerit, kun kyseessä ovat laitokset, jotka toimivat vain välittäjinä, eikä niille aiheudu rahoitusriskiä;
- (c) direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut katetut joukkolainat;
- (d) katetut joukkolainat, jotka täyttävät tapauksen mukaan 129 artiklan 4 tai 5 kohdassa käsittelylle asetetut hyväksymisperusteet, jos kohde-etuutena olevat lainat rahoitetaan maturiteetiltaan vastaavilla liikkeeseen lasketuilla katetuilla joukkolainoilla tai jos katettuihin joukkolainoihin liittyy maturiteettia vähintään yhdellä vuodella pidentäviä ehdottomia laukaisevia tekijöitä kohde-etuutena olevien lainojen voimassaoloajan päättymiseen saakka siinä tapauksessa, että uudelleenrahoitus epäonnistuu katetun joukkolainan erääntymispäivänä;
- (e) johdannaisasiakkaisiin liittyvät määritystoiminnot edellyttäen, että laitos ei takaa keskusvastapuolen toiminnan tulosta asiakkaisiinsa nähden, eikä sille tämän vuoksi aiheudu rahoitusriskiä.

428 g artikla

Laitosten suojajärjestelmiin ja osuustoiminnallisiin verkostoihin tehdyt talletukset

Jos laitos kuuluu 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään, verkostoon, jolle voidaan myöntää 10 artiklassa säädetty vapautus, tai jäsenvaltion osuustoiminnalliseen verkostoon, vaadittaessa maksettaviin talletuksiin, joita luottolaitoksella on keskuslaitoksessa ja joita pidetään talletuksen tekävän laitoksen likvideinä varoina asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan mukaisesti, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

- (a) tämän osaston 4 luvun 2 jakson mukaisesti sovellettava tarkoituksenmukainen vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin talletuksen tekävän laitoksen osalta, riippuen näiden vaadittaessa maksettavien talletusten käsittelystä tason 1, tason 2A tai tason 2B varoina delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 16 artiklan mukaisesti ja riippuen maksuvalmiusvaatimuksen laskennassa kyseisiin vaadittaessa maksettaviin talletuksiin sovelletusta asianomaisesta arvonneikkauksesta;
- (b) symmetrinen käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin talletuksen vastaanottavan keskuslaitoksen osalta.

428 h artikla

Etuuskohtelu ryhmän tai laitosten suojajärjestelmän sisällä

1. Poiketen siitä, mitä 428 g artiklassa ja tämän osaston 3 ja 4 luvussa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia sen, että laitokset

soveltavat korkeampaa käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa tai alhaisempaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa varoihin, velkoihin ja sitoviin luottojärjestelyihin ja likviditeettisopimuksiin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- (a) vastapuoli on jokin seuraavista:
 - (i) laitoksen emoyritys tai tytäryritys;
 - (ii) saman emoyrityksen toinen tytäryritys;
 - (iii) vastapuoli on direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa yhteydessä laitokseen;
 - (iv) tämän asetuksen 113 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun saman laitosten suojajärjestelmän jäsen kuin itse laitos;
 - (v) vastapuoli on keskuslaitos tai se kuuluu tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettuun verkostoon tai osuustoiminnalliseen ryhmään;
- (b) on syytä olettaa, että velka tai vastaanotettu sitova luottojärjestely tai likviditeettisopimus tarjoaa vakaamman rahoituslähteen tai että omaisuuserä tai tarjottu sitova luottojärjestely tai likviditeettisopimus edellyttää vähemmän vakaata rahoitusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä kuin sama velka, omaisuuserä tai sitova luottojärjestely ja likviditeettisopimus muiden vastapuolten kanssa;
- (c) vastapuoli soveltaa korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on symmetrinen korkeamman käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimen kanssa, tai alhaisempaa käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on symmetrinen alhaisemman vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimen kanssa;
- (d) laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet samaan jäsenvaltioon.

2. Jos laitos ja vastapuoli ovat sijoittautuneet eri jäsenvaltioihin, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 1 kohdan d alakohdassa säädettyä edellytystä, jos 1 kohdan mukaisen kriteerin lisäksi seuraavat kriteerit täyttyvät:

- (a) ryhmän yhteisöjen välillä on oikeudellisesti sitovia sopimuksia ja sitoumuksia, jotka koskevat velkaa tai omaisuuserää taikka sitovaa luottojärjestelyä tai likviditeettisopimusta;
- (b) rahoituksen tarjoajan rahoitusriskiprofiili on alhainen;
- (c) rahoituksen saajan rahoitusriskiprofiili on otettu asianmukaisesti huomioon rahoituksen tarjoajan likviditeettiriskin hallinnassa.

Toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti määrittääkseen, täyttyvätkö tässä kohdassa vahvistetut lisäkriteerit.

3 LUKU

Käytettävissä oleva pysyvä rahoitus

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

428 i artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrän laskenta

Jollei tässä luvussa toisin säädetä, käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen määrä on laskettava kertomalla velkojen ja lakisääteisen pääoman eri luokkien tai tyyppien kirjanpitoarvo tarkoituksenmukaisilla käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimilla, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti. Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kokonaismäärä on velkojen ja lakisääteisen pääoman painotettujen määrien summa.

428 j artikla

Velkojen ja lakisääteisen pääoman jäljellä oleva maturiteetti

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon velkojensa ja lakisääteisen pääomansa jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti määrittääkseen tarkoituksenmukaiset käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan tämän luvun 2 jakson mukaisesti.
2. Laitosten on otettava huomioon olemassa olevat optiot määrittääkseen velkojen tai lakisääteisen pääoman jäljellä olevan maturiteetin. Niiden on tehtävä näin sillä oletuksella, että sijoittajat käyttävät takaisinlunastusmahdollisuuden aikaisimpana mahdollisena ajankohtana. Kun optioiden käyttö on laitoksen harkintavallassa, laitoksen ja toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon maineeseen liittyvät syyt, jotka saattavat rajoittaa laitoksen mahdollisuutta olla käyttämättä optiota, ja otettava erityisesti huomioon markkinoiden odotukset siitä, että laitosten olisi lunastettava tietyt velat ennen niiden erääntymispäivää.
3. Määrittääkseen tarkoituksenmukaiset käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan tämän luvun 2 jakson mukaisesti, laitosten on, kun kyseessä ovat velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, käsiteltävä kaikkia kyseisten velkojen osuuksia, joiden maturiteetti on alle kuusi kuukautta, siten, että jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, ja osuuksia, joiden maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä, siten, että jäljellä oleva maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä.

2 JAKSO

KÄYTETTÄVISSÄ OLEVAN PYSYVÄN RAHOITUKSEN KERTOIMET

428 k artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 0 prosenttia

1. Jollei 428 l – 428 o artiklassa muuta säädetä, kaikkiin velkoihin, joiden maturiteettia

ei ole määritelty, mukaan lukien lyhyet positiot ja avoimen maturiteetin positiot, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, lukuun ottamatta seuraavia:

- (a) laskennalliset verovelat, joita on käsiteltävä sen lähimmän mahdollisen päivän mukaan, jona tällaiset velat voivat toteutua;
- (b) vähemmistöosuudet, joita on käsiteltävä noudattaen instrumentin voimassaoloaikaa.

Laskennallisiin verovelkoihin ja vähemmistöosuuksiin on sovellettava joitakin seuraavista kertoimista:

- (i) 0 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;
- (ii) 50 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi;
- (iii) 100 prosenttia, jos laskennallisen verovelan tai vähemmistöosuuden tosiasiallinen jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi.

2. Seuraaviin velkoihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia:

- (a) kaupantekopäivän maksettavat, jotka kertyvät rahoitusvälineiden, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeiden ostoista, kun toimituksen odotetaan tapahtuvan tavanomaisen toimitusjakson mukaisesti tai sellaisen ajanjakson mukaisesti, joka on tavanomainen asianomaisen vaihdon tai liiketoimien tyyppin kannalta, tai kun toimitus ei ole vielä tapahtunut mutta sen odotetaan yhä tapahtuvan;
- (b) velat, jotka luokitellaan varoista riippuvaisiksi 428 f artiklan mukaisesti;
- (c) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja jotka myöntää
 - (i) EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;
 - (ii) kolmannen maan keskuspankki;
 - (iii) rahoitusalan asiakkaat;
- (d) kaikki muut velat ja pääomaerät tai instrumentit, joita ei tarkoiteta 428 l – 428 o artiklassa.

3. Laitosten on sovellettava käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, sen erotuksen absoluuttiseen arvoon – jos se on negatiivinen – joka on kaikkien markkina-arvoltaan positiivisten nettoutusryhmien markkina-arvojen summan ja kaikkien markkina-arvoltaan negatiivisten nettoutusryhmien markkina-

arvojen summan välillä laskettaessa markkina-arvo tämän asetuksen 428 d artiklan mukaisesti.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- (a) laitosten vastapuoliltaan saamat vakuusmarginaalit on vähennettävä markkina-arvoltaan positiivisen nettoutusryhmän markkina-arvosta, jos vakuusmarginaalina saatua vakuutta pidetään tason 1 varoina delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 II osaston mukaisesti, pois lukien delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettut erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja laitokset voivat oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää ne uudelleen;
- (b) kaikki laitosten vastapuolilleen asettamat vakuusmarginaalit on vähennettävä markkina-arvoltaan negatiivisen nettoutusryhmän markkina-arvosta.

428 l artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 50 prosenttia

Poiketen siitä, mitä 428 k artiklassa säädetään, seuraaviin velkoihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 50 prosenttia:

- (a) saadut talletukset, jotka täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 27 artiklassa vahvistetut toiminnallisten talletusten kriteerit;
- (b) velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka myöntää
 - (i) jäsenvaltion tai kolmannen maan keskushallinto;
 - (ii) jäsenvaltion tai kolmannen maan alue- tai paikallisviranomaiset;
 - (iii) jäsenvaltion tai kolmannen maan julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos;
 - (iv) edellä 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut kansainväliset kehityspankit ja 118 artiklassa tarkoitettut kansainväliset organisaatiot;
 - (v) delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettut luottolaitokset;
 - (vi) yritysasiakkaat, jotka eivät ole rahoitusalan asiakkaita;
 - (vii) luotto-osuuskunnat, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan, henkilökohtaiset sijoitusyhtiöt ja asiakkaat, jotka ovat talletusten välittäjiä, sikäli kuin kyseiset velat eivät kuulu a alakohdan soveltamisalaan;
- (c) velat, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi ja jotka myöntää
 - (i) EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;
 - (ii) kolmannen maan keskuspankki;

(iii) rahoitusalan asiakkaat;

- (d) kaikki muut velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi ja joita ei tarkoiteta 428 m – 428 o artiklassa.

428 m artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 90 prosenttia

Poiketen siitä, mitä 428 k artiklassa säädetään, vaadittaessa maksettaviin vähittäistalletuksiin ja määräaikaisiin vähittäistalletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 25 artiklassa säädetyt kriteerit, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 90 prosenttia.

428 n artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 95 prosenttia

Poiketen siitä, mitä 428 k artiklassa säädetään, vaadittaessa maksettaviin vähittäistalletuksiin ja määräaikaisiin vähittäistalletuksiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 24 artiklassa säädetyt kriteerit, sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 95 prosenttia.

428 o artikla

Käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 100 prosenttia

Poiketen siitä, mitä 428 k artiklassa säädetään, seuraaviin velkoihin sekä pääomaeriin ja instrumentteihin sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia:

- (a) laitoksen ydinpääoman (CET1) erät ennen kuin on sovellettu 32–35 artiklassa edellytetyt oikaisuja, 36 artiklan mukaisia vähennyksiä sekä 48, 49 ja 79 artiklassa säädettyjä poikkeuksia ja vaihtoehtoja;
- (b) laitoksen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erät ennen kuin 56 artiklassa tarkoitetut erät on vähennetty ja ennen kuin 79 artiklaa on sovellettu;
- (c) laitoksen toissijaisen pääoman (T2) erät – ennen kuin on tehty 66 artiklassa tarkoitetut vähennykset ja ennen kuin on sovellettu 79 artiklaa – joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät odotettavissa olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;
- (d) kaikki muut mahdolliset laitoksen pääomainstrumentit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien mahdolliset instrumentit, joiden nimenomaiset optiot tai rakenteen osana olevat optiot, jos ne toteutetaan, lyhentäisivät odotettavissa olevan maturiteetin alle yhteen vuoteen;
- (e) kaikki muut mahdolliset vakuudelliset ja vakuudettomat lainat ja velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, mukaan lukien määräaikaistalletukset, jollei 428 k – 428 n artiklassa muuta säädetä.

4 LUKU

Vaadittu pysyvä rahoitus

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

428 p artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskenta

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, vaaditun pysyvän rahoituksen määrä on laskettava kertomalla varojen ja taseen ulkopuolisten erien eri luokkien tai tyyppien kirjanpitoarvo tarkoituksenmukaisilla vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimilla, joita sovelletaan 2 jakson mukaisesti. Vaaditun pysyvän rahoituksen kokonaismäärä on varojen ja taseen ulkopuolisten erien painotettujen määrien summa.
2. Varat, jotka laitokset ovat ottaneet lainaksi, myös 192 artiklan 2 ja 3 kohdassa määritellyissä vakuudellisessa luotonannossa ja pääomamarkkinalähtöisissä liiketoimissa, jotka merkitään laitosten taseeseen ja joiden edunsaajaomistajia laitokset eivät ole, on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta.
3. Varat, jotka laitokset ovat antaneet lainaksi, myös vakuudellisessa luotonannossa ja pääomamarkkinalähtöisissä liiketoimissa, jotka säilyvät laitosten taseessa ja joiden edunsaajaomistajia laitokset edelleen ovat, katsotaan tämän luvun soveltamiseksi kiinnittämättömiksi varoiksi ja niihin sovelletaan tarkoituksenmukaisia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia, joita sovelletaan tämän luvun 2 jakson mukaisesti. Muussa tapauksessa nämä varat on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta.
4. Seuraavat varat katsotaan kiinnittämättömiksi:
 - (a) ryhmässä olevat omaisuuserät, jotka ovat käytettävissä välittömästi vakuutena lisärahoituksen hankkimiseksi laitoksen saatavilla olevien sidottujen – tai jos ryhmää hoitaa keskuspankki sitomattomien – mutta vielä rahoittamattomien luottolimiittien perusteella. Tähän sisältyvät varat, jotka luottolaitos on sijoittanut keskuslaitokseen osuustoiminnallisessa verkostossa tai laitosten suojajärjestelmässä. Laitosten on oletettava, että ryhmässä olevat omaisuuserät ovat kiinnitettyjä likviditeetin lisäämiseen perustuvassa järjestyksessä, joka pohjautuu delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 2 luvussa vahvistettuun likviditeettiluokitukseen alkaen omaisuuseristä, joita ei hyväksytä maksuvalmiuspuskuriin;
 - (b) varat, jotka laitos on saanut vakuutena luottoriskin vähentämistä varten vakuudellisessa luotonannossa, vakuudellisessa rahoituksessa tai vakuuksien vaihtoon liittyvissä liiketoimissa ja jotka laitos voi luovuttaa;
 - (c) varat, jotka on liitetty ei-pakollisena ylivakuutena katetun joukkolainan liikkeeseenlaskuun.
5. Laitosten on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta varat, joihin liittyy vakuuksia, jotka katsotaan 428 k artiklan 3 kohdan b alakohdan ja

428 ag artiklan 3 kohdan mukaisesti asetetuiksi vakuusmarginaaleiksi tai 428 af artiklan a alakohdan mukaisesti asetetuiksi alkumarginaaleiksi tai b alakohdan mukaan asetetuiksi osuuksiksi keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon, muista vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennan tämän luvun mukaisista osista, jotta voidaan välttää kaksinkertainen laskenta.

6. Laitosten on sisällytettävä vaaditun pysyvän rahoituksen määrän lasketaan rahoitusvälineet, ulkomaanvaluutat ja hyödykkeet, joista on toteutettu ostotilaus. Niiden on jätettävä pois vaaditun pysyvän rahoituksen määrän laskennasta rahoitusvälineet, ulkomaanvaluutat ja hyödykkeet, joista on toteutettu myyntitilaus, edellyttäen että kyseiset liiketoimet eivät näy johdannaisina tai vakuudellisina rahoitustoimina laitosten taseessa ja että kyseiset liiketoimet näkyvät laitosten taseessa, kun ne on toimitettu.
7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat määrittää vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan taseen ulkopuolisiin eriin liittyviin vastuisiin, joita ei tarkoiteta tässä luvussa, sen varmistamiseksi, että laitoksilla on tarkoituksenmukainen määrä käytettävissä olevaa pysyvää rahoitusta niiden vastuiden osuudelle, joiden odotetaan edellyttävän rahoitusta pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä. Kyseisten kertoimien määrittämiseksi toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti otettava huomioon laitoksen maineelle aiheutuva olennainen vahinko, joka voi aiheutua, jos tästä rahoituksesta ei huolehdita.

Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle ne taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden tyypit, joiden osalta ne ovat määrittäneet pysyvän rahoituksen kertoimet, vähintään kerran vuodessa. Niiden on tässä ilmoituksessa annettava selostus menetelmästä, jota kyseisten kertoimien määrittämisessä on sovellettu.

428 q artikla

Omaisuserän jäljellä oleva maturiteetti

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, laitosten on otettava huomioon varojensa ja taseen ulkopuolisten liiketoimiensa jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti määrittäessään varoihinsa ja taseen ulkopuolisiin eriinsä tämän luvun 2 jakson mukaisesti sovellettavat tarkoituksenmukaiset vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet.
2. Kiinnitettyjen varojen osalta maturiteetti, jota käytetään määrittämään tämän luvun 2 jakson mukaisesti sovellettavat tarkoituksenmukaiset vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet, on joko omaisuserän jäljellä oleva maturiteetti tai sidonnaisuuden lähteenä olevan liiketoimen maturiteetti sen mukaan, kumpi on pidempi. Omaisuserään, jolla on kiinnityskautta jäljellä alle kuusi kuukautta, sovelletaan

vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jota sovelletaan tämän luvun 2 jakson mukaisesti samaan omaisuuserään, joka on hallussa kiinnittämättömänä.

3. Jos laitos käyttää uudelleen tai edelleenpanttaa lainaksi otetun omaisuuserän, myös 192 artiklan 2 ja 3 kohdassa määritellyissä vakuudellisessa luotonannossa ja pääomamarkkinalähtöisissä liiketoimissa, ja tämä käsitellään taseen ulkopuolella, sen liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti, jonka kautta omaisuuserä on otettu lainaksi ja jota käytetään määrittämään vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, jota sovelletaan tämän luvun 2 jakson mukaisesti, on sen liiketoimen jäljellä oleva maturiteetti, jonka kautta omaisuuserä käytetään uudelleen tai edelleenpantataan.
4. Laitosten on käsiteltävä varoja, jotka on eroteltu asetuksen (EU) N:o 648/2012 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, varojen kohde-etuuteen liittyvän riskin mukaisesti. Laitosten on kuitenkin sovellettava kyseisiin varoihin korkeampia vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimia riippuen sidonnaisuuden kestosta, jonka määrittävät toimivaltaiset viranomaiset, joiden on otettava huomioon, voiko laitos vapaasti luovuttaa tai vaihtaa tällaisia omaisuuseriä, ja riippuen laitoksen asiakkaille olevien sellaisten velkojen laina-ajasta, jotka aiheuttavat tämän erotteluvaatimuksen.
5. Omaisuuserän jäljellä olevaa maturiteettia laskiessaan laitosten on otettava huomioon optiot perustuen siihen oletukseen, että liikkeeseenlaskija toteuttaa kaikki optiot maturiteetin pidentämiseksi. Kun optioiden käyttö on laitoksen harkintavallassa, laitoksen ja toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon maineeseen liittyvät syyt, jotka saattavat rajoittaa laitoksen mahdollisuutta olla käyttämättä optiota, ja otettava erityisesti huomioon markkinoiden ja asiakkaiden odotukset siitä, että laitoksen olisi pidennettävä tiettyjen omaisuuserien maturiteettia niiden erääntymispäivänä.
6. Kun kyseessä ovat erissä maksettavat lainat, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, osuutta, jonka maturiteetti on alle kuusi kuukautta, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on alle kuusi kuukautta, ja osuutta, jonka maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä, on käsiteltävä siten, että jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on kuuden kuukauden ja alle vuoden välillä, jotta voidaan määrittää tarkoituksenmukaiset vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimet, joita sovelletaan tämän luvun 2 jakson mukaisesti.

2 JAKSO

VAADITUN PYSYVÄN RAHOITUKSEN KERTOIMET

428 r artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 0 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia:
 - (a) kiinnittämättömät varat, jotka hyväksytään tason 1 laadukkaiksi likvideiksi varoiksi delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan mukaisesti, pois lukien mainitun delegoidun asetuksen 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitetut erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset varat mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia;
 - (b) CIU:ssa olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 0 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset osakkeet ja osuudet mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia;
 - (c) kaikki keskuspankkien varannot, joita pidetään EKP:ssa tai jäsenvaltion tai kolmannen maan keskuspankissa, mukaan lukien edellytetyt varannot ja ylimääräiset varannot;
 - (d) kaikki EKP:lta tai jäsenvaltion tai kolmannen maan keskuspankilta olevat saamiset, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;
 - (e) kaupantekopäivän saamiset, jotka kertyvät rahoitusvälineiden, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeiden myynnistä, kun toimituksen odotetaan tapahtuvan tavanomaisen toimitusjakson mukaisesti tai sellaisen ajanjakson mukaisesti, joka on tavanomainen asianomaisen vaihdon tai liiketoimityypin kannalta, tai kun toimitus ei ole vielä tapahtunut mutta sen odotetaan yhä tapahtuvan;
 - (f) varat, jotka luokitellaan veloista riippuvaisiksi 428 f artiklan mukaisesti.
2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää yhdessä asianomaisen keskuspankin kanssa korkeamman vaaditun pysyvän rahoituksen kertoimen soveltamisesta edellytyihin varantoihin, ottaen erityisesti huomioon, missä laajuudessa varantovelvoitteet ovat olemassa yhden vuoden aikajänteellä, ja siten edellyttää asiaan liittyvää pysyvää rahoitusta.

Kun kyseessä ovat tytäryritykset, joiden pääkonttori on kolmannessa maassa, ja jos edellytyihin keskuspankin varantoihin sovelletaan korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa kyseisen kolmannen maan kansallisen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen vahvistavan lainsäädännön mukaisesti, kyseinen korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin on otettava huomioon

konsolidointia varten.

428 s artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 5 prosenttia

Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 5 prosenttia:

- (a) CIU:issa olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 5 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 15 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset osakkeet ja osuudet mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia;
- (b) rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutetuista 192 artiklan 2 ja 3 kohdassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista johtuvat varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, jos kyseisten varojen vakuutena on varoja, joita pidetään tason 1 varoina delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 II osaston mukaisesti, pois lukien mainitun delegoidun asetuksen 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettut erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja jos laitos voi oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää kyseisiä varoja uudelleen liiketoimen alkamisajankohdasta liiketoimen päättymisajankohtaan asti, riippumatta siitä, onko vakuus jo käytetty uudelleen. Laitosten on otettava kyseiset varat huomioon nettoperusteisesti, jos tämän asetuksen 428 e artiklan 1 kohtaa sovelletaan;
- (c) delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 31 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen, peruuttamattomien ja tietyin ehdoin peruutettavissa olevien sitovien luottojärjestelyjen ja likviditeettisopimusten nostamaton osuus;
- (d) edellä 111 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta.

428 t artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 7 prosenttia

Kiinnittämättömiin varoihin, jotka hyväksytään tason 1 erittäin laadukkaiksi katetuiksi joukkolainoiksi delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 7 prosenttia, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset varat mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia.

428 u artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 10 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 10 prosenttia:

- (a) rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutetuista 192 artiklan 2 ja 3 kohdassa määritellyistä vakuudellisesta luotonannosta ja pääomamarkkinalähtöisistä liiketoimista johtuvat varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi

kuukautta, muut kuin 428 s artiklan b alakohdassa tarkoitetut. Kyseiset varat on otettava huomioon nettoperusteisesti, jos tämän asetuksen 428 e artiklan 1 kohtaa sovelletaan;

- (b) rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutetuista liiketoimista johtuvat varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, muut kuin 428 s artiklan b alakohdassa ja tämän artiklan a alakohdassa tarkoitetut;
- (c) ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseeseen sisältyvät tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta;
- (d) edellä 111 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi.

2. Kun kyseessä ovat kaikki johdannaissopimuksista koostuvat nettoutusryhmät, joihin ei sovelleta vakuusvajesopimuksia, joissa laitokset asettavat vakuusmarginaaleja vastapuolilleen, laitosten on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 10 prosenttia, kyseisten johdannaissopimuksista koostuvien nettoutusryhmien absoluuttiseen markkina-arvoon, joka ilmaistaan ilman asetettua vakuutta, jos kyseisten nettoutusryhmien markkina-arvo on negatiivinen.

428 v artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 12 prosenttia

CIU:ssa oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 12 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 15 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 12 prosenttia, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset osakkeet ja osuudet mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia.

428 w artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 15 prosenttia

Seuraaviin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 15 prosenttia:

- (a) kiinnittämättömät varat, jotka hyväksytään tason 2A varoiksi delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 11 artiklan mukaisesti, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset varat mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia;
- (b) edellä asetuksen 111 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseen ulkopuoliset tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi.

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 20 prosenttia

1. CIU:issa oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 20 prosentin arvonalennus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 15 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 20 prosenttia, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset osakkeet ja osuudet mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia.
2. Kun kyseessä ovat kaikki johdannaissopimuksista koostuvat nettoutusryhmät, joihin sovelletaan vakuusvajesopimuksia, joissa laitokset asettavat vakuusmarginaaleja vastapuolilleen, laitosten on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 20 prosenttia, kyseisten johdannaissopimuksista koostuvien nettoutusryhmien absoluuttiseen markkina-arvoon, joka ilmaistaan ilman asetettua vakuutta, jos kyseisten nettoutusryhmien markkina-arvo on negatiivinen.
3. Laitos voi korvata 2 kohdassa vahvistetun pysyvän varainhankinnan vaatimuksen kaikkien sellaisten johdannaissopimuksista koostuvien nettoutusryhmien osalta, joihin sovelletaan vakuusvajesopimuksia, joissa laitos asettaa vakuusmarginaaleja vastapuolelleen, vaaditun pysyvän rahoituksen määrällä, joka lasketaan seuraavien välisen erotuksen absoluuttisena määränä:
 - (a) kun kyseessä ovat markkina-arvoltaan negatiiviset nettoutusryhmät ilmaistuna ilman asetettua vakuutta ja nettoutusryhmiin sovelletaan vakuusvajesopimusta, jossa laitos asettaa vakuusmarginaalin vastapuolelleen, koko riskiluokan AddOn^(a) summa laskettuna 278 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - (b) kun kyseessä ovat markkina-arvoltaan positiiviset nettoutusryhmät ilmaistuna ilman saatua vakuutta ja nettoutusryhmiin sovelletaan vakuusvajesopimusta, jossa laitos saa vakuusmarginaalin vastapuoleltaan, koko riskiluokan AddOn^(a) summa laskettuna 278 artiklan 1 kohdan mukaisesti.Tätä laskentaa varten ja jotta voidaan määrittää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin nettoutusryhmiin sisältyvien johdannaissopimusten riskipositio, laitosten on korvattava 279 c artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti laskettu maturiteettikerroin joko 279 c artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti lasketulla maturiteettikertoimella tai arvolla 1.
4. Laitokset, jotka käyttävät kolmannen osan II osaston 6 luvun 4 tai 5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä määrittääkseen johdannaissopimustensa vastuuarvon, eivät saa soveltaa tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettua pysyvän varainhankinnan vaatimusta johdannaissopimuksista koostuviin nettoutusryhmiin, joihin sovelletaan vakuusvajesopimuksia, joissa laitokset asettavat vakuusmarginaaleja vastapuolilleen,

kun kyseisten nettoutusryhmien markkina-arvo on negatiivinen.

428 y artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 25 prosenttia

Delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 13 artiklan 14 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin kiinnittämättömiin tason 2B arvopaperistamisiin on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 25 prosenttia, riippumatta siitä, noudattavatko ne mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia.

428 z artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 30 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 30 prosenttia:

- (a) delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 12 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin kiinnittämättömät laadukkaat katetut joukkolainat riippumatta siitä, noudattavatko ne mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia;
- (b) CIU:issa olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 30 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 15 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset osakkeet ja osuudet mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia.

428 aa artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 35 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 35 prosenttia:

- (a) delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 13 artiklan 14 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin kiinnittämättömät tason 2B arvopaperistamiset riippumatta siitä, noudattavatko ne mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia;
- (b) CIU:issa olevat kiinnittämättömät osakkeet tai osuudet, joille voidaan tehdä 35 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 15 artiklan 2 kohdan f alakohtaa sovellettaessa, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset osakkeet ja osuudet mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia.

428 ab artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 40 prosenttia

CIU:issa oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 40 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta delegoidun asetuksen (EU)

2015/61 15 artiklan 2 kohdan g alakohtaa sovellettaessa, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 40 prosenttia, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset osakkeet ja osuudet mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia.

428 ac artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 50 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 50 prosenttia:

- (a) kiinnittämättömät varat, jotka hyväksytään tason 2B varoiksi delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 12 artiklan mukaisesti, pois lukien mainitun delegoidun asetuksen 12 artiklan 1 kohdan a ja e alakohdassa tarkoitettut tason 2B arvopaperistamiset ja laadukkaat katetut joukkolainat, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset varat mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia;
- (b) laitoksen toisessa rahoituslaitoksessa pitämät talletukset, jotka täyttävät delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 27 artiklassa vahvistetut toiminnallisten talletusten kriteerit;
- (c) varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi ja jotka johtuvat liiketoimista seuraavien kanssa:
 - (i) jäsenvaltion tai kolmannen maan keskushallinto;
 - (ii) jäsenvaltion tai kolmannen maan alue- tai paikallisviranomaiset;
 - (iii) jäsenvaltion tai kolmannen maan julkisyhteisö tai julkisoikeudellinen laitos;
 - (iv) edellä 117 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut kansainväliset kehityspankit ja 118 artiklassa tarkoitettut kansainväliset organisaatiot;
 - (v) delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettut luottolaitokset;
 - (vi) muut kuin rahoitusalan yritykset, vähittäisasiakkaat ja pk-yritykset;
 - (vii) luotto-osuuskunnat, joille toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan, henkilökohtaiset sijoitusyhtiöt ja asiakkaat, jotka ovat talletusten välittäjiä, sikäli kuin kyseiset varat eivät kuulu tämän kohdan b alakohdan soveltamisalaan;
- (d) varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi ja jotka johtuvat liiketoimista seuraavien kanssa:
 - (i) EKP tai jonkun jäsenvaltion keskuspankki;
 - (ii) kolmannen maan keskuspankki;
 - (iii) rahoitusalan asiakkaat;
- (e) ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseeseen sisältyvät tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta alle yksi vuosi;
- (f) kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään kuusi kuukautta mutta

alle yksi vuosi, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin tämän asetuksen 428 ad – 428 ag artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan kiinnittämättömään omaisuuserään sovellettavaa korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa;

- (g) kaikki muut varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle yksi vuosi, jollei tämän asetuksen 428 r – 428 ab artiklassa toisin säädetä.

428 ad artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 55 prosenttia

CIU:issa oleviin kiinnittämättömiin osakkeisiin tai osuuksiin, joille voidaan tehdä 55 prosentin arvonleikkaus laskettaessa maksuvalmiusvaatimusta delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 15 artiklan 2 kohdan h alakohdan mukaisesti, on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 55 prosenttia, riippumatta siitä, noudattavatko kyseiset osakkeet ja osuudet mainitun delegoidun asetuksen 8 artiklassa vahvistettuja toiminnallisia vaatimuksia ja 17 artiklassa vahvistettuja maksuvalmiuspuskurin koostumusta koskevia vaatimuksia.

428 ae artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 65 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 65 prosenttia:

- (a) kiinnittämättömät lainat, joiden vakuutena on asuinkiinteistö, tai kiinnittämättömät asuntolainat, jotka ovat luottosuojan tarjoajan täysin takaamia, kuten 129 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetaan, ja joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, edellyttäen että kyseisille lainoille annetaan enintään 35 prosentin riskipaino kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti;
- (b) kiinnittämättömät lainat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien rahoitusalan asiakkaille myönnettyt lainat ja 428 r – 428 ac artiklassa tarkoitettut lainat, edellyttäen että kyseisille lainoille annetaan enintään 35 prosentin riskipaino kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti.

428 af artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 85 prosenttia

Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 85 prosenttia:

- (a) kaikki varat, myös käteisvarat, jotka on asetettu alkumarginaalina johdannaissopimuksille, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 ag artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan kiinnittämättömään omaisuuserään sovellettavaa korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa;
- (b) kaikki varat, myös käteisvarat, jotka on asetettu osuutena keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon, paitsi jos kyseisille varoille osoitettaisiin korkeampi vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin 428 ag artiklan mukaisesti, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä, missä tapauksessa sovelletaan kiinnittämättömään omaisuuserään sovellettavaa korkeampaa vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa;

- (c) kiinnittämättömät lainat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi, pois lukien rahoitusalan asiakkaille myönnettyt lainat ja 428 r – 428 ae artikkelissa tarkoitetut lainat, ja jotka eivät ole yli 90 päivää erääntyneitä ja joille annetaan yli 35 prosentin riskipaino kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti;
- (d) ulkomaankaupan rahoitukseen liittyvät taseeseen sisältyvät tuotteet, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
- (e) kiinnittämättömät arvopaperit, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi ja jotka eivät ole maksukyvyttömyystilassa 178 artiklan mukaisesti ja joita ei hyväksytä likvideiksi varoiksi delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 10–13 artiklan mukaisesti;
- (f) kiinnittämättömät pörssissä noteeratut osakkeet, joita ei hyväksytä tason 2B varoiksi delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 12 artiklan mukaisesti;
- (g) hyödykkeet, joilla käydään fyysistä kauppaa, mukaan lukien kulta mutta pois lukien hyödyke johdannaiset.

428 ag artikla

Vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, joka on 100 prosenttia

1. Seuraaviin varoihin sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia:
 - (a) kaikki kiinnitetyt varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on vähintään yksi vuosi;
 - (b) kaikki muut varat kuin 428 r – 428 af artikkelissa tarkoitetut, mukaan lukien rahoitusalan asiakkaille myönnettyt lainat, joiden jäljellä oleva sopimuksenmukainen maturiteetti on vähintään yksi vuosi, järjestämättömät lainat, lakisääteisestä pääomasta vähennetyt erät, käyttöomaisuus, osakkeet, joilla ei käydä kauppaa pörssissä, säilytetty osuus, vakuutusvarat, maksukyvyttömyystilassa olevat arvopaperit.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, varoihin, jotka on kiinnitetty vähintään yhdeksi vuodeksi epätavanomaisiin väliaikaisiin toimiin, jotka EKP tai jäsenvaltion keskuspankki toteuttaa toimeksiantonsa täyttämiseksi ajankohtana, jona rahoitusmarkkinoilla on laajalti ongelmia tai markkinoilla on poikkeuksellisia makrotaloudellisia haasteita, voidaan soveltaa alennettua pysyvän rahoituksen kerrointa.
 Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä asianomaisen keskuspankin suostumuksella tarkoituksenmukainen vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota sovelletaan kyseisiin kiinnitettyihin varoihin, eikä tämä kerroin saa olla alhaisempi kuin vaaditun pysyvän rahoituksen kerroin, jota tämän jakson mukaisesti sovellettaisiin kyseisiin varoihin, jos ne olisivat hallussa kiinnittämättöminä.
3. Laitosten on sovellettava vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 100 prosenttia, erotukseen – jos se on positiivinen – joka on kaikkien markkina-

arvoltaan positiivisten nettoutusryhmien markkina-arvojen summan ja kaikkien markkina-arvoltaan negatiivisten nettoutusryhmien markkina-arvojen summan välillä 428 d artiklan mukaisen laskelman tekemiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun laskentaan sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- (a) laitosten vastapuoliltaan saamat vakuusmarginaalit on vähennettävä markkina-arvoltaan positiivisen nettoutusryhmän markkina-arvosta, jos vakuusmarginaalina saatua vakuutta pidetään tason 1 varoina delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 II osaston mukaisesti, pois lukien mainitun delegoidun asetuksen 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettut erittäin laadukkaat katetut joukkolainat, ja laitokset voisivat oikeudellisesti ja toiminnallisesti käyttää ne uudelleen;
- (b) kaikki laitosten vastapuolilleen asettamat vakuusmarginaalit on vähennettävä markkina-arvoltaan negatiivisen nettoutusryhmän markkina-arvosta.”

(115) Korvataan seitsemäs osa seuraavasti:

”SEITSEMÄS OSA VELKAANTUNEISUUS

429 artikla

Vähimmäisomavaraisuusasteen laskenta

1. Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusasteensa tämän artiklan 2–4 kohdassa esitettyjä menetelmiä noudattaen.
2. Vähimmäisomavaraisuusaste on laskettava niin, että laitoksen pääoman määrä jaetaan laitoksen vastuiden kokonaismäärällä, ja se on ilmaistava prosentteina.
Laitosten on laskettava vähimmäisomavaraisuusaste raportoinnin viitepäivämääränä.
3. Sovellettaessa 2 kohtaa pääoman määrällä tarkoitetaan ensisijaista pääomaa (T1).
4. Sovellettaessa 2 kohtaa vastuiden kokonaismäärä on seuraavien erien vastuuarvojen summa:
 - (a) varat, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja sopimuksia, luottojohdannaisia ja 429 e artiklassa määriteltyjä positioita, jotka on laskettu 429 b artiklan 1 kohdan mukaisesti;
 - (b) liitteessä II luetellut sopimukset sekä luottojohdannaiset, mukaan lukien taseen ulkopuoliset sopimukset ja luottojohdannaiset, jotka on laskettu 429 c ja 429 d artiklan mukaisesti;
 - (c) arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien, myös taseen ulkopuolisten, vastapuoliriskiä koskevat korotukset, jotka on laskettu 429 e artiklan mukaisesti;
 - (d) taseen ulkopuoliset erät, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja sopimuksia, luottojohdannaisia, arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia sekä 429 d ja 429 g artiklassa määriteltyjä positioita, jotka on laskettu 429 f artiklan mukaisesti;
 - (e) toimitusta odottavat tavanomaiset (regular-way) ostot tai myynnit, jotka on laskettu 429 g artiklan mukaisesti.Laitosten on käsiteltävä pitkän toimitusajan liiketoimia tapauksen mukaan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdan mukaisesti.
Laitokset voivat vähentää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua summasta taseeseen sisältyviin ja taseen ulkopuolisiin eriin tehtyjen yleisten luottoriskioikaisujen kokonaismäärän niin, että alaraja on 0.
5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdan d alakohdassa säädetään, sovelletaan seuraavaa:
 - (a) johdannais sopimukseen, joka katsotaan taseen ulkopuoliseksi eräksi 4 kohdan d alakohdan mukaisesti mutta jota kohdellaan johdannaisena sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti, sovelletaan 4 kohdan b alakohdassa säädettyä käsittelyä;
 - (b) jos määräytösapuolena toimivan laitoksen asiakas tekee johdannaistransaktion

suoraan keskusvastapuolen kanssa ja laitos takaa kyseisestä transaktiosta johtuvien, keskusvastapuoleen liittyvien asiakkaansa kaupankäyntivastuiden suorituskyvyn, laitoksen on laskettava takauksesta johtuva vastuunsa 4 kohdan b alakohdan mukaisesti ikään kuin laitos olisi tehnyt transaktion suoraan asiakkaan kanssa, myös käteisellä katettavan vakuusmarginaalin saannin tai tarjonnan osalta.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä käsittelyä sovelletaan myös laitokseen, joka toimii ylemmän tason asiakkaana taaten asiakkaansa kaupankäyntivastuiden suorituskyvyn.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan b alakohtaa ja toista alakohtaa laitokset voivat pitää sidoksissa olevaa yhteisöä asiakkaana ainoastaan, jos kyseiseen yhteisöön ei sovelleta vakavaraisuussäätelyn mukaista konsolidointia tasolla, jolla 92 artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädettyä vaatimusta sovelletaan.

6. Sovellettaessa tämän artiklan 4 kohdan e alakohtaa ja 429 g artiklaa 'tavanomaisella ostolla tai myynnillä' tarkoitetaan arvopaperin ostoa tai myyntiä sellaisella sopimuksella, jonka ehtojen mukaan arvopaperi on luovutettava sen ajan kuluessa, jota yleisesti noudatetaan kyseisillä markkinoilla lainsäädäntöön tai vakiintuneeseen tapaan perustuen.

429 a artikla

Vastuumäärän ulkopuolelle jätetyt vastuut

1. Poiketen siitä, mitä 429 artiklan 4 kohdan a alakohdassa säädetään, laitos voi jättää vastuumäärän ulkopuolelle seuraavat vastuut:
- (a) laitoksen ydinpääoman (CET1) eristä 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti vähennetyt määrät;
 - (b) edellä 429 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun pääoman määrän laskennassa vähennetyt varat;
 - (c) vastuut, joille annetaan 0 prosentin riskipaino 113 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
 - (d) jos laitos on julkinen kehitysluottolaitos, sellaisista varoista aiheutuvat vastuut, jotka ovat saamia aluehallinnoilta, paikallisviranomaisilta taikka julkisyhteisöiltä tai julkisoikeudellisilta laitoksilta ja liittyvät julkisen sektorin investointeihin;
 - (e) vastuut, jotka aiheutuvat edistämislainojen siirtämisestä toisille luottolaitoksille, jotka myöntävät edistämislainan;
 - (f) vientiluotoista aiheutuvien vastuiden taatut osat, jotka täyttävät molemmat seuraavat edellytykset:
 - (i) takuun antaa vientitakuulaitos tai keskushallinto;
 - (ii) vastuun taattuun osaan sovelletaan 0 prosentin riskipainoa 114 artiklan 4 kohdan tai 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

- (g) jos laitos on ehdot täyttävän keskusvastapuolen määrittäjäosapuoli, kyseisen laitoksen kaupankäyntivastuut edellyttäen, että ne määritetään mainitun ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä ja että ne täyttävät 306 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty edellytykset;
- (h) jos laitos on ylemmän tason asiakas monitasoisessa asiakasrakenteessa, kaupankäyntivastuut, jotka liittyvät määrittäjäosapuoleen tai yhteisöön, joka on kyseisen laitoksen ylemmän tason asiakas, edellyttäen että 305 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät ja että laitosta ei vaadita korvaamaan asiakkaalleen mahdollisia tappioita, jotka aiheutuvat, jos joko määrittäjäosapuoli tai ehdot täyttävä keskusvastapuoli tulee maksukyvyttömäksi;
- (i) haltuun uskotut varat, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
 - (i) ne kirjataan laitokseen taseeseen kansallisten yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti, kuten direktiivin 86/635/EY 10 artiklassa säädetään;
 - (ii) ne täyttävät asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavan kansainvälisen tilinpäätösstandardin (International Accounting Standard) IAS 39 kirjaamatta jättämisestä koskevat kriteerit;
 - (iii) ne täyttävät tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti sovellettavan kansainvälisen tilinpäätösstandardin (International Financial Reporting Standard) IFRS 10 konsolidoimattomuutta koskevat kriteerit;
- (j) vastuut, jotka täyttävät kaikki seuraavat edellytykset:
 - (i) ne ovat vastuita julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle;
 - (ii) niitä käsitellään 116 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
 - (iii) ne johtuvat talletuksista, jotka laitoksella on lakisääteinen velvollisuus siirtää i alakohdassa tarkoitettulle julkisyhteisölle tai julkisoikeudelliselle laitokselle yleisen edun mukaisten investointien rahoittamista varten;
- (k) ylimääräiset vakuudet, jotka on asetettu kolmikantasopimusagenteille ja joita ei ole annettu lainaksi;
- (l) jos laitos katsoo vastapuolelleen käteisenä maksetun vakuusmarginaalin sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti saatavaksi, kyseinen omaisuususerä edellyttäen, että 429 c artiklan 3 kohdan a–e alakohdan mukaiset edellytykset täyttyvät;
- (m) perinteisestä arvopaperistamisesta peräisin olevat arvopaperistetut vastuut, jotka täyttävät 243 artiklassa säädetty merkittävän riskinsiirron ehdot.

2. Sovellettaessa 1 kohdan d alakohtaa julkisella kehitysluottolaitoksella tarkoitetaan laitosta, joka täyttää kaikki seuraavat edellytykset:

- (a) se on jäsenvaltion keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen perustama julkisoikeudellinen laitos;
 - (b) sen toiminta on rajattu yksilöityjen rahoituksellista, sosiaalista tai taloudellista yleistä etua koskevien tavoitteiden edistämiseen muussa kuin kilpailutarkoituksessa kyseistä laitosta sääntelevien lakien ja määräysten mukaisesti. Tätä varten yleistä etua koskeviin tavoitteisiin voi kuulua rahoituksen tarjoaminen edistämisen ja kehittämistarkoituksessa tietyille taloudellisen toiminnan sektoreille tai asianomaisen jäsenvaltion maantieteellisille alueille;
 - (c) sen tavoitteena ei ole voittojen tai markkinaosuuden maksimointi;
 - (d) jollei valtiontukisäännöistä muuta johdu, keskushallinnolla, aluehallinnolla tai paikallisviranomaisella on velvollisuus suojella luottolaitoksen elinkelpoisuutta tai suoraan tai välillisesti taata vähintään 90 prosenttia luottolaitoksen omien varojen vaatimuksista, varainhankinnan vaatimuksista tai vastuista;
 - (e) se ei saa ottaa vastaan direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tai mainitun direktiivin täytäntöönpanevassa kansallisessa lainsäädännössä määritellyjä suojattuja talletuksia.
3. Laitokset eivät saa soveltaa 1 kohdan g ja h alakohdassa säädettyä käsittelyä, jos 429 artiklan 5 kohdan viimeisessä alakohdassa säädetty edellytys ei täyty.

429 b artikla

Varojen vastuuarvon laskenta

1. Laitosten on laskettava varojen vastuuarvo, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja sopimuksia, luottojohdannaisia ja 429 e artiklassa määritellyjä positioita, seuraavia periaatteita noudattaen:
- (a) varojen vastuuarvoilla tarkoitetaan 111 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritellyjä vastuuarvoja;
 - (b) reaali- tai rahoitusvakuutta, takausta tai ostettua luottoriskin vähentämistä ei saa käyttää varojen vastuuarvojen pienentämiseen;
 - (c) varoja ei saa nettouttaa veloilla;
 - (d) arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia ei saa nettouttaa.
2. Laitoksen tarjoama cash pooling- eli konsernitilijärjestely ei 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa riko kyseisessä kohdassa säädettyä edellytystä, jos ja vain jos järjestely täyttää molemmat seuraavista edellytyksistä:
- (a) cash pooling -järjestelyn tarjoava laitos siirtää järjestelyyn sisältyvän yhteisöryhmän useiden yksittäisten tilien kredit- ja debitsaldot ('alkuperäiset tilit') yhdelle ainoalle erilliselle tilille, minkä myötä alkuperäisten tilien saldot nollaantuvat;
 - (b) laitos toteuttaa tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettut toimet päivittäin.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, cash pooling -järjestely, joka ei täytä kyseisen kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä mutta täyttää kyseisen kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen, ei riko 1 kohdan c alakohdassa säädettyä edellytystä edellyttäen, että järjestely täyttää kaikki seuraavat lisäedellytykset:
- (a) laitoksella on laillisesti toimeenpantavissa oleva oikeus kuitata alkuperäisten tilien saldot yhdelle tilille tehtävällä siirrolla milloin tahansa;
 - (b) alkuperäisten tilien saldojen välillä ei ole maturiteettieroja;
 - (c) laitos perii tai maksaa korkoa alkuperäisten tilien kokonaissaldon perusteella;
 - (d) laitoksen toimivaltaisen viranomaisen katsoo, että alkuperäisten tilien saldot siirretään riittävän usein tarkoituksena sisällyttää ainoastaan cash pooling -järjestelyn kokonaissaldo vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävään vastuumäärään.
4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan d alakohdassa säädetään, laitokset voivat laskea saman vastapuolen kanssa suoritettujen arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien käteissaatavien ja -maksettavien vastuuarvon nettoperusteisesti ainoastaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- (a) liiketoimilla on sama nimenomainen lopullinen toimituspäivä;
 - (b) oikeus kuitata vastapuolen saamiset vastapuolen veloilla on laillisesti toimeenpantavissa kaikissa seuraavissa tilanteissa:
 - (i) tavanomaisessa liiketoiminnassa;
 - (ii) maksulaiminlyönti-, maksukyvyttömyys- ja konkurssitilanteessa;
 - (c) vastapuolet aikovat käyttää nettoperusteista toimitusta tai samanaikaista toimitusta taikka liiketoimiin sovelletaan toimitusjärjestelmää, jonka tulos vastaa funktionaalisesti nettotoimitusta.
5. Sovellettaessa 4 kohdan c alakohtaa laitokset voivat katsoa, että toimitusjärjestelmän tulos vastaa funktionaalisesti nettotoimitusta, ainoastaan, jos kyseisen järjestelmän kohteena olevien toimien kassavirtojen nettotulos vastaa toimituspäivänä nettotoimituksen kohteena olevaa yksittäistä nettomäärää ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- (a) liiketoimet hoidetaan saman toimitusjärjestelmän kautta;
 - (b) toimitusjärjestelyjä tuetaan käteisvaroilla tai päivänsisäisillä luottojärjestelyillä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että liiketoimien toimitus tapahtuu pankkipäivän loppuun mennessä;
 - (c) arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien arvopaperivelvoitteisiin liittyvät mahdolliset ongelmat eivät häiritse käteissaatavien ja -maksettavien nettotoimituksen loppuunsaattamista.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdan edellytys täyttyy ainoastaan siinä tapauksessa, että minkä tahansa arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen epäonnistuminen toimitusjärjestelmässä voi viivästyttää ainoastaan vastaavan maksusuoritusvelvoitteen toimitusta tai voi luoda asiaan liittyvän luottojärjestelyn tukeman velvoitteen toimitusjärjestelmää kohtaan.

Jos arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen arvopaperivelvoite epäonnistuu toimitusjärjestelmässä toimitusjakson lopussa, laitosten on erotettava tämä liiketoimi ja sen vastaava maksusuoritusvelvoite nettoutusryhmästä ja käsiteltävä niitä bruttoperusteisesti.

6. Sovellettaessa 2 ja 3 kohtaa 'cash pooling -järjestelyllä' tarkoitetaan järjestelyä, jossa usean yksittäisen tilin kredit- tai debitsaldot yhdistetään käteisvarojen tai likviditeetin hallintaa varten.

429 c artikla

Johdannaisten vastuuarvon laskenta

1. Laitosten on laskettava liitteessä II lueteltujen sopimusten sekä luottojohdannaisten, mukaan lukien taseen ulkopuoliset erät, vastuuarvot kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jaksossa säädettyä menettelyä noudattaen.

Määrittäessään vastuuarvoa laitokset voivat ottaa 295 artiklan mukaisesti huomioon uudistamissopimusten ja muiden nettoutussopimusten vaikutukset. Laitokset eivät saa ottaa huomioon tuotteiden ristikkäisnettoutusta mutta ne voivat nettouttaa 272 artiklan 25 alakohdan c alakohdassa tarkoitettuun tuoteluokkaan kuuluvia tuotteita ja luottojohdannaista, kun ne kuuluvat 295 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevan sopimuksen soveltamisalaan.

Laitosten on sisällytettävä vastuumäärään myydyt optiot silloinkin, kun niiden vastuuarvo voidaan asettaa nollaan 274 artiklan 5 kohdassa säädetyn käsittelyn mukaisesti.

2. Jos johdannaissopimukseen liittyvien vakuuksien antaminen pienentää varojen määrää sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti, laitosten on kumottava kyseinen pienennys.
3. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa laitokset, jotka laskevat johdannaissopimusten jälleenhankinta-arvon 275 artiklan mukaisesti, voivat hyväksyä ainoastaan vastapuolilta käteisenä saadun vakuusmarginaalin 275 artiklassa tarkoitettuna vakuusmarginaalina, jos vakuusmarginaalia ei ole jo katsottu sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti vastuuarvon pienennykseksi ja jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) sellaisten liiketoimien osalta, joita ei määritetä ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä, vastaanottavan vastapuolen saamaa käteistä ei ole eroteltu;
 - (b) vakuusmarginaali lasketaan ja vaihdetaan vähintään päivittäin markkinahintaan

arvostettujen johdannaispositioiden perusteella;

- (c) saatu vakuusmarginaali on sen valuutan määräinen, joka täsmennetään johdannaissopimuksessa, hallitsevassa päänettoutussopimuksessa tai ehdot täyttävässä päänettoutussopimuksessa olevassa luottotukiliitteessä tai joka määritellään ehdot täyttävän keskusvastapuolen kanssa tehdyssä mahdollisessa nettoutussopimuksessa;
- (d) saatu vakuusmarginaali vastaa koko summaa, joka olisi tarpeen johdannaissopimuksen markkinahintaan perustuvan riskin mitätöimiseksi vastapuoleen sovellettavan kynnyksen ja sovellettavien siirron vähimmäismäärien mukaan;
- (e) laitoksen ja kyseisen sopimuksen vastapuolen välinen johdannaissopimus ja vakuusmarginaali kuuluvat yhden nettoutussopimuksen piiriin, jota laitos voi käsitellä riskien alentajana 295 artiklan mukaisesti.

Jos ensimmäistä alakohdtaa sovellettaessa laitos antaa käteisvakuuden vastapuolelle ja kyseinen vakuus täyttää kyseisen alakohdan a–e alakohdassa säädetty edellytykset, laitoksen on pidettävä kyseistä vakuutta vastapuolelle asetettuna vakuusmarginaalina ja sisällytettävä se jälleenhankinta-arvon laskentaan.

Sovellettaessa ensimmäisen kohdan b alakohdtaa laitoksen on katsottava täyttäneen kyseisessä alakohdassa säädetyn edellytyksen, jos vakuusmarginaali vaihdetaan sitä kaupankäyntipäivää, jona johdannaissopimus tehtiin, seuraavan kaupankäyntipäivän aamuna, edellyttäen että vaihto perustuu sopimuksen arvoon sen kaupankäyntipäivän lopussa, jona sopimus tehtiin.

Jos sovellettaessa ensimmäisen alakohdan d alakohdtaa aiheutuu vakuutta koskeva kiista, laitokset voivat hyväksyä vaihdetun muun kuin kiistanalaisen vakuuden määrän.

- 4. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa laitokset eivät saa sisällyttää saatua vakuutta 272 artiklan 12 a alakohdassa määritellyn NICAn laskentaan, paitsi jos kyseessä ovat asiakkaiden kanssa tehdyt johdannaissopimukset, jotka ehdot täyttävä keskusvastapuoli määrittää.
- 5. Sovellettaessa tämän artiklan 1 kohtaa laitosten on asetettava sen kertoimen arvo yhteen, jota käytetään tulevaisuuden potentiaalisen vastapuoliriskin laskennassa 278 artiklan 1 kohdan mukaisesti, paitsi jos kyseessä ovat asiakkaiden kanssa tehdyt johdannaissopimukset, jotka ehdot täyttävä keskusvastapuoli määrittää.
- 6. Laitokset voivat tämän artiklan 1 kohdasta poiketen käyttää kolmannen osan II osaston 6 luvun 4 tai 5 jaksossa säädettyä menetelmää liitteessä II olevassa 1 ja 2 kohdassa lueteltujen sopimusten vastuuarvon määrittämiseen, kuitenkin ainoastaan, jos ne käyttävät kyseistä menetelmää myös näiden sopimusten vastuuarvon määrittämiseen 92 artiklassa säädettyjen omien varojen vaatimusten täyttämistä varten.

Kun laitokset soveltavat jotakin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua menetelmää,

ne eivät saa vähentää saadun marginaalin määrää vastuumäärästä.

429 d artikla

Asetettujen luottojohdannaisten vastuuarvon laskentaa koskevat lisäsäännökset

1. Edellä 429 c artiklassa säädetyn kohtelun lisäksi laitosten on sisällytettävä asetettujen luottojohdannaisten vastuuarvon laskentaan efektiiviset nimellismäärät, joihin asetetuissa luottojohdannaissa viitataan ja joista vähennetään mahdolliset käyvän arvon negatiiviset muutokset, jotka on sisällytetty ensisijaiseen pääomaan (T1) kyseisten asetettujen luottojohdannaisten osalta.

Laitosten on laskettava asetettujen luottojohdannaisten efektiivinen nimellismäärä oikeaisemalla kyseisten johdannaisten nimellismäärä ilmentämään niistä sopimuksista aiheutuvaa tosiasiallista riskiä, joita vivutetaan tai muutoin parannetaan liiketoimen rakenteella.

2. Laitokset voivat vähentää ostettujen luottojohdannaisten efektiivisen nimellismäärän¹ kohdan mukaisesti lasketusta vastuuarvosta osittain tai kokonaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) ostetun luottojohdannaisten jäljellä oleva maturiteetti on yhtä pitkä tai pitempi kuin asetetun luottojohdannaisten jäljellä oleva maturiteetti;
 - (b) ostettuun luottojohdannaiseen sovelletaan muutoin samoja tai varovaisempia olennaisia ehtoja kuin vastaavaan asetettuun luottojohdannaiseen;
 - (c) ostettua luottojohdannaista ei ole ostettu vastapuolelta, joka altistaisi laitoksen 291 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritellylle wrong-way -erityisriskille;
 - (d) jos asetetun luottojohdannaisten efektiivisestä nimellismäärästä vähennetään mahdolliset käyvän arvon negatiiviset muutokset, jotka on sisällytetty laitoksen ensisijaiseen pääomaan (T1), ostetun luottojohdannaisten efektiivisestä nimellismäärästä vähennetään mahdolliset käyvän arvon positiiviset muutokset, jotka on sisällytetty ensisijaiseen pääomaan (T1);
 - (e) ostettu luottojohdannaisten ei sisälly liiketoimeen, jonka laitos on määrittänyt asiakkaan puolesta tai jonka laitos on määrittänyt roolissaan ylemmän tason asiakkaana monitasoisessa asiakkaiden palvelun rakenteessa ja jonka osalta efektiivinen nimellismäärä, johon vastaavassa asetetussa luottojohdannaissa viitataan, jätetään vastuumäärän ulkopuolelle tapauksen mukaan 429 a artiklan g tai h alakohdan mukaisesti.

Laskettaessa PFE 429 c artiklan 1 kohdan mukaisesti laitokset voivat jättää nettoutusryhmän ulkopuolelle sen osuuden asetetusta luottojohdannaista, jota ei kuitata tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ja jonka osalta efektiivinen nimellismäärä sisällytetään vastuumäärään.

3. Sovellettaessa 2 kohdan b alakohtaa 'olennaisella ehdolla' tarkoitetaan mitä tahansa luottojohdannaisten piirrettä, joka on olennaisen luottojohdannaisten arvostuksen kannalta, mukaan lukien etuoikeusjärjestys, valinnaisuus, maksuvelvollisuuden

laukaisevat tapahtumat, kohde-etuutena oleva referenssiomaisuuserä tai referenssiomaisuuserien ryhmä sekä kohde-etuutena oleva referenssiomaisuus tai referenssiomaisuuden ryhmä, lukuun ottamatta luottojohdannaisen nimellismäärää ja jäljellä olevaa maturiteettia.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa kaksi referenssinimeä voivat olla sama nimi vain, jos ne viittaavat samaan oikeushenkilöön.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan b alakohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää referenssinimien ryhmälle ostettuja luottojohdannaisia kuittaamaan kyseiseen ryhmään sisältyviä yksittäisten referenssinimien luottojohdannaisia, jos referenssiomaisuuserien ryhmä ja etuoikeusjärjestys ovat molemmissa liiketoimissa samat.
5. Laitokset eivät saa vähentää asetettujen luottojohdannaisen efektiivistä nimellismäärää, jos ne ostavat luottosuojan tuottojenvaihtosopimuksen avulla ja kirjaavat saadut nettomaksut nettotuloiksi mutta eivät kirjaa vastaavaa asetetun luottojohdannaisen arvon alentumista ensisijaiseen pääomaan.
6. Jos on kyse referenssiomaisuuden ryhmälle ostetuista luottojohdannaisista, laitokset voivat vähentää ostettujen luottojohdannaisien efektiivisen nimellismäärän yksittäisen referenssiomaisuuden luottojohdannaisien efektiivisestä nimellismäärästä 2 kohdan mukaisesti vain, jos ostettu suoja vastaa taloudellisesti suojan ostamista erikseen kullekin ryhmään kuuluvalla yksittäisellä erällä.
7. Sovellettaessa tätä artiklaa 'asetetulla luottojohdannaisella' tarkoitetaan mitä tahansa rahoitusvälinettä, jonka välityksellä laitos tehokkaasti tarjoaa luottosuojaa, mukaan lukien luottoriskinvaihtosopimukset, tuottojenvaihtosopimukset ja optiot, jos laitoksella on velvoite tarjota luottosuojaa optiosopimuksessa täsmennetyin ehdoin.

429 e artikla

Arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien vastapuoliriskiä koskevat korotukset

1. Sen lisäksi, että arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien, myös taseen ulkopuolisten, vastuuarvo on laskettava 429 b artiklan 1 kohdan mukaisesti, laitosten on sisällytettävä vastuumäärään tapauksen mukaan tämän artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti määritetty vastapuoliriskiä koskeva korotus.
2. Laitosten on laskettava sellaisissa vastapuolen kanssa toteutettavissa liiketoimissa, jotka eivät ole 206 artiklassa säädetty edellytykset täyttävän päänettoutussopimuksen alaisia, korotus (E_i^*) liiketoimikohtaisesti seuraavan kaavan mukaan:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

jossa

i = indeksi, joka kuvaa liiketoimea;

E_i = vastapuolelle liiketoimessa i lainattujen arvopapereiden tai käteisen käypä arvo;

C_i = vastapuolelta liiketoimelle i saadun käteisen tai arvopapereiden käypä arvo.

Laitokset voivat asettaa E_i^* :n nolllaksi, jos E_i on vastapuolelle lainattu käteinen eikä asiaan liittyvään käteissaatavaan voida soveltaa 429 b artiklan 4 kohdassa säädettyä nettoutuskäsittelyä.

3. Laitosten on laskettava sellaisissa vastapuolen kanssa toteutettavissa liiketoimissa, jotka ovat 206 artiklassa säädetty edellytykset täyttävän päänettoutussopimuksen alaisia, korotus (E_i^*) sopimustoimikohtaisesti seuraavan kaavan mukaan:

$$E_i^* = \max \left\{ 0, \sum_i E_i - \sum_i C_i \right\}$$

jossa

i = indeksi, joka kuvaa nettoutussopimusta;

E_i = vastapuolelle päänettoutussopimuksen i alaisia liiketoimia varten lainattujen arvopapereiden tai käteisen käypä arvo;

C_i = päänettoutussopimuksen i alaiselta vastapuolelta saadun käteisen tai arvopapereiden käypä arvo.

4. Sovellettaessa 2 ja 3 kohtaa ilmaisu 'vastapuoli' sisältää myös kolmikantasopimusagentit, jotka saavat vakuuden talletuksena ja hallitsevat vakuutta kolmikantaliiketoimien tapauksessa.
5. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää 222 artiklassa säädettyä menettelyä edellyttäen, että ne noudattavat sovellettavan riskipainon 20 prosentin alarajaa, määrittääkseen korotuksen, jota sovelletaan arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin, mukaan lukien taseen ulkopuoliset erät. Laitokset voivat käyttää tätä menetelmää ainoastaan silloin, kun ne käyttävät sitä myös laskeakseen kyseisten liiketoimien vastuuarvon 92 artiklan 1 kohdan a–c alakohdan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseksi.
6. Jos sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti takaisinostotransaktioon sovelletaan myyntikirjanpitoa, laitoksen on kumottava kaikki myyntiin liittyvät kirjanpitomerkinnot.
7. Jos laitos toimii asiamiehenä kahden osapuolen välillä jossakin arvopapereilla toteutettavassa rahoitustoimessa, mukaan lukien taseen ulkopuoliset arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet, laitoksen vastuumäärän laskentaan sovelletaan seuraavaa:
- (a) jos laitos maksaa jollekin arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen osapuolelle korvauksen tai takauksen, jonka määrä rajoittuu osapuolen lainaksiantaman arvopaperin tai käteisen ja lainaajan antaman vakuuden arvon

väliseen erotukseen, laitoksen on sisällytettävä vastuumäärään vain tapauksen mukaan 2 tai 3 kohdan mukaisesti määritetty korotus;

- (b) jos laitos ei maksa korvausta tai takausta millekään osapuolelle, liiketoimea ei saa sisällyttää vastuumäärään;
- (c) jos laitokseen kohdistuu liiketoimen kohde-etuutena olevaan arvopaperiin tai käteiseen liittyvä taloudellinen riski, joka ylittää korotuksen kattaman vastuun, sen on sisällytettävä vastuumäärään myös riskin aiheuttaneen arvopaperin tai käteisen kokonaismäärä;
- (d) jos asiamiehenä toimiva laitos maksaa kummallekin arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen osapuolelle korvauksen tai takauksen, laitoksen on laskettava vastuumääränsä a–c alakohdan mukaisesti erikseen kummankin liiketoimessa mukana olevan osapuolen osalta.

429 f artikla

Taseen ulkopuolisten erien vastuuarvon laskenta

1. Laitosten on laskettava taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo, lukuun ottamatta liitteessä II lueteltuja sopimuksia, luottojohdannaisia, arvopapereilla toteutettavia rahoitustoimia ja 429 d artiklassa määriteltyjä positioita, 111 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Kun sitoumus liittyy toisen sitoumuksen antamiseen, laitosten on 166 artiklan 9 kohdan mukaisesti käytettävä pienempää kahdesta yksittäiseen sitoumukseen liittyvästä luottovasta-arvokertoimesta.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat vähentää taseen ulkopuolisen erän luottoriskiä vastaavasta määrästä erityisten luottoriskioikaisujen vastaavan määrän. Laskentaan sovelletaan alarajaa, joka on nolla.
3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitosten on sovellettava 10 prosentin luottovasta-arvokerrointa 111 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin taseen ulkopuolisiin eriin, joiden riski on alhainen.

429 g artikla

Toimitusta odottavien tavanomaisten ostojen ja myyntien vastuuarvon laskenta

1. Laitosten on käsiteltävä käteisvaroja, jotka liittyvät tavanomaisiin myynteihin, ja arvopapereita, jotka liittyvät tavanomaisiin ostoihin, ja jotka säilyvät taseessa toimituspäivään saakka, 429 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisina varoina.
2. Laitosten, jotka sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti soveltavat kaupantekopäivään perustuvaa kirjaamista toimitusta odottaviin tavanomaisiin ostoihin ja myynteihin, on peruutettava toimitusta odottavien tavanomaisten myyntien käteissaatavien ja toimitusta odottavien tavanomaisten ostojen käteismaksettavien välinen, kyseisen kehyksen mukaisesti sallittu netoutus. Sen jälkeen kun laitokset ovat peruuttaneet kirjanpidollisen netoutuksen, ne voivat tehdä

kuittauksen näiden käteissaatavien ja -maksettavien välillä, jos niin asiaan liittyvät tavanomaiset myynnit kuin ostotkin toimitetaan luovutus maksua vastaan -periaatteella.

3. Laitosten, jotka sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti soveltavat toimituspäivään perustuvaa kirjaamista toimitusta odottaviin tavanomaisiin ostoihin ja myynteihin, on sisällytettävä vastuumäärään tavanomaisiin ostoihin liittyvien sitoumusten yhteenlaskettu nimellisarvo.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa laitokset voivat kuitata tavanomaisiin ostoihin liittyvien sitoumusten yhteenlasketun nimellisarvon toimitusta odottaviin tavanomaisiin myynteihin liittyvien käteissaatavien yhteenlasketulla nimellisarvolla vain, jos niin tavanomaiset ostot kuin myynnit toimitetaan luovutus maksua vastaan -periaatteella.

430 artikla Raportointivaatimus

1. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisilleen tässä osassa säädetty vähimmäisomavaraisuusaste. Jäljempänä 430 a artiklassa määriteltyjen pienten laitosten on toimitettava vuosittain ja kaikkien muiden laitosten on toimitettava, jollei 2 kohdasta muuta johdu, vuosittain tai useammin vähimmäisomavaraisuusastetta koskevat ilmoitukset.
2. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, jotta voidaan määrittää yhdenmukaiset raportointimallit, ohjeet kyseisten mallien käytöstä, raportointitiheys ja -ajankohdat sekä tietotekniset ratkaisut 1 kohdassa säädettyä raportointivaatimusta varten.

Teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa täsmennettyjen raportointivaatimusten on oltava oikeassa suhteessa laitosten kokoon ja monimutkaisuuteen sekä laitosten toiminnan luonteeseen ja toiminnan riskien tasoon.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [12 kuukauden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

- (116) Korvataan kahdeksas osa seuraavasti:

”KAHDEKSAS OSA

LAITOSTEN TIEDONANTOVELVOLLISUUS

I OSASTO

YLEISET PERIAATTEET

430 a artikla

Määritelmät

Tässä osassa sekä 13, 99, 100, 394 ja 430 artiklassa tarkoitetaan:

(1) ’suurella laitoksella’ laitosta, joka täyttää jonkin seuraavista edellytyksistä:

- (a) laitos on määritetty maailmanlaajuiseksi järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi (’G-SII-laitokset’) direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti;
- (b) laitos on määritetty muuksi järjestelmän kannalta merkittäväksi laitokseksi (’O-SII-laitokset’) direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti;
- (c) laitos on sijaintijäsenvaltiossaan yksi kolmesta suurimmasta laitoksesta varojen kokonaisarvolla mitattuna;
- (d) laitoksen varojen kokonaisarvo laitoksen konsolidoidun aseman perusteella on vähintään 30 miljardia euroa;
- (e) laitoksen varojen kokonaisarvo on vähintään 5 miljardia euroa ja laitoksen kokonaisvarojen osuus laitoksen sijaintivaltion BKT:stä on keskimäärin vähintään 20 prosenttia kuluvaan vuotuista tietojen julkistamisjaksoa edeltävällä neljän vuoden jaksolla;

(2) ’suurella tytäryrityksellä’ tytäryritystä, joka voidaan katsoa 1 kohdassa määritellyksi suureksi laitokseksi;

(3) ’listaamattomalla laitoksella’ laitosta, joka ei ole laskenut liikkeeseen arvopapereita, jotka otetaan kaupankäynnin kohteeksi jonkin jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla, kuten direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa määritellään;

(4) ’pienellä laitoksella’ laitosta, jonka varojen arvo on keskimäärin enintään 1,5 miljardia euroa kuluvaan vuotuista tietojen julkistamisjaksoa edeltävällä neljän vuoden jaksolla.

431 artikla

Julkistamisvaatimukset ja -käytänteet

1. Laitosten on julkistettava II ja III osastossa tarkoitetut tiedot tässä osastossa vahvistettujen säännösten mukaisesti, jollei 432 artiklassa tarkoitetuista poikkeuksista muuta johdu.
2. Laitosten on julkistettava toimivaltaisten viranomaisten III osastossa tarkoitetuille instrumenteille ja menetelmille kolmannen osan nojalla antamat luvat.
3. Laitosten ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon on hyväksyttävä muodolliset toimintatavat tässä osassa säädettyjen julkistamisvaatimusten noudattamiseksi ja

otettava käyttöön sisäiset prosessit, järjestelmät ja valvontaperiaatteet sen todentamiseksi, että laitos julkistaa tiedot asianmukaisesti ja tässä osassa vahvistettujen vaatimusten mukaisesti. Laitoksen ylimpään hallintoelimeen tai toimivaan johtoon kuuluvan vähintään yhden jäsenen on todistettava kirjallisesti, että kyseinen laitos on julkistanut tämän osan nojalla vaaditut tiedot tässä kohdassa tarkoitettujen toimintatapojen sekä sisäisten prosessien, järjestelmien ja valvontaperiaatteiden mukaisesti. Tässä kohdassa tarkoitettu kirjallinen todistus on sisällytettävä laitoksen tiedonantoihin.

Laitoksilla on oltava käytössä toimintatavat myös sen todentamiseksi, antavatko niiden julkistamat tiedot markkinaosapuolille kattavan käsityksen niiden riskiprofiilista. Jos laitokset havaitsevat, että tämän osan nojalla julkistettavat tiedot eivät anna markkinaosapuolille asianmukaista kuvaa riskiprofiilista, niiden on julkistettava tämän osan mukaisesti julkistettavien tietojen ohella lisätietoja. Sen estämättä, mitä edellä säädetään, laitosten tarvitsee julkaista ainoastaan sellaiset tiedot, jotka ovat 432 artiklassa tarkoitettuja olennaisia tietoja ja jotka eivät ole liikesalaisuuksia tai luottamuksellisia tietoja.

4. Kaikkien määrällisten tietojen mukana on oltava laadulliset kuvaukset ja muut täydentävät tiedot, jotka voivat olla tarpeen, jotta kyseisten tietojen käyttäjät voivat saada käsityksen määrällisistä tiedoista, erityisesti mahdollisista merkittävistä muutoksista esitettävissä tiedoissa verrattuna edellisellä kerralla esitettyihin tietoihin.
5. Laitosten on vaadittaessa perusteltava luottoluokitusta koskevat päätöksensä luottihakemuksen esittäneille pk-yrityksille ja muille yrityksille ymmärrettävällä tavalla, pyydettyä kirjallisesti. Perusteluista aiheutuvien hallinnollisten kulujen on oltava suhteessa luoton suuruuteen.

432 artikla

Ei-olennaiset tiedot ja liikesalaisuutena tai luottamuksellisena pidettävät tiedot

1. Laitokset voivat jättää julkistamatta yhden tai useamman II ja III osastossa luetelluista tiedoista, jos tällaista tietoa ei pidetä olennaisena, paitsi jos kyseessä on 435 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 437 artiklassa ja 450 artiklassa säädetty julkistaminen.

Tietoja on pidettävä julkistamisen kannalta olennaisina, jos niiden pois jättäminen tai virheellinen esittäminen voisi muuttaa kyseisten tietojen käyttäjän arviota tai päätöstä tai vaikuttaa niihin käyttäjän tehdessä kyseisiin tietoihin perustuvia taloudellisia päätöksiä.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, miten laitosten on sovellettava olennaisuutta II ja III osaston julkistamisvaatimuksiin.

2. Laitokset voivat lisäksi jättää julkistamatta yhden tai useamman II ja III osastossa tarkoitetuista tiedoista, jos tietoja pidetään tämän kohdan mukaisesti

liikesalaisuuksina tai luottamuksellisina, paitsi jos kyseessä on 437 ja 450 artiklassa säädetty julkistaminen.

Tietoja on pidettävä laitosten liikesalaisuuksina, jos niiden julkistaminen heikentäisi laitosten kilpailuasemaa. Liikesalaisuuksiin voi kuulua tuotteita tai järjestelmiä koskevia tietoja, joiden jakaminen kilpailijoiden kanssa alentaisi laitoksen tekemien sijoitusten arvoa.

Tietoja on pidettävä luottamuksellisina, jos asiakkaat tai muut vastapuolisuhteet velvoittavat laitokset säilyttämään kyseiset tiedot luottamuksellisina tai, poikkeustapauksissa ja toimivaltaisen viranomaisen ennakkohyväksynnällä, jos kyseiset tiedot voivat merkittävällä tavalla vaikuttaa laitoksen kilpailuasemaan.

EPV antaa asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita siitä, miten laitosten on sovellettava liikesalaisuutta ja luottamuksellisuutta II ja III osaston julkistamisvaatimuksiin.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa poikkeuksellisissa tapauksissa kyseessä olevan laitoksen on ilmoitettava tietoja julkistaessaan, että tiettyjä tietoja ei ole annettu, ilmoitettava syy tähän ja julkaistava yleistietoja tiedonantovelvollisuuden kohteena olevasta asiasta, paitsi jos kyseistä tiedonantovelvollisuuden kohteena olevaa asiaa on itsessään pidettävä liikesalaisuutena tai luottamuksellisena.

433 artikla

Tietojen julkistamisen tiheys ja laajuus

Laitosten on julkistettava II ja III osastossa vaaditut tiedot 433 a – 433 c artiklassa vahvistetulla tavalla.

Vuosittain julkistettavat tiedot on julkaistava samana päivänä, jona laitos julkaisee tilinpäätöksensä, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

Puolivuosittain ja neljännesvuosittain julkistettavat tiedot on julkaistava samana päivänä, jona laitos tapauksen mukaan julkaisee kyseistä ajanjaksoa koskevan tilinpäätösraportoinnin, tai mahdollisimman pian sen jälkeen.

Aikaviiveen tämän osan nojalla julkaistavien tietojen ja asianomaisten tilinpäätösten välillä on oltava kohtuullinen, eikä se saa milloinkaan ylittää toimivaltaisten viranomaisten direktiivin 2013/36/EU 106 artiklan mukaisesti asettamaa ajanjaksoa.

433 a artikla

Suurten laitosten tiedonantovelvollisuudet

1. Suurten laitosten on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot vähintään seuraavin väliajoin:
 - (a) kaikki tämän osan nojalla edellytetyt tiedot vuosittain;
 - (b) jäljempänä 439 artiklan e ja f alakohdassa, 442 artiklan e alakohdan 1 alakohdassa ja 3 alakohdassa, 444 artiklan e alakohdassa, 448 artiklan a ja b alakohdassa, 449 artiklan k–m alakohdassa, 451 artiklan a ja b alakohdassa, 451 a artiklan 2 ja 3 kohdassa, 452 artiklan f alakohdassa, 453 artiklan

- f alakohdassa ja 455 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot puolivuositain;
- (c) jäljempänä 437 artiklan a alakohdassa, 438 artiklan c alakohdassa ja 442 artiklan c alakohdassa tarkoitetut tiedot sekä 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit neljännesvuositain.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, suurten laitosten, jotka ovat muita kuin G-SII-laitoksia ja jotka ovat listaamattomia laitoksia, on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot vähintään seuraavin väliajoin:
- (d) kaikki tämän osan nojalla edellytetyt tiedot vuosittain;
- (e) jäljempänä 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit puolivuositain.
3. Suurten laitosten, joihin sovelletaan 92 a – 92 b artiklaa, on julkistettava 437 a artiklan nojalla vaaditut tiedot puolivuositain, lukuun ottamatta 447 artiklan h alakohdassa tarkoitettuja keskeisiä mittareita.

433 b artikla

Pienten laitosten tiedonantovelvollisuudet

1. Pienten laitosten on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot vähintään seuraavin väliajoin:
- (a) vuosittain:
- (i) jäljempänä 435 artiklan 1 kohdan a, e ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot;
- (ii) jäljempänä 435 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot;
- (iii) jäljempänä 450 artiklassa tarkoitetut tiedot;
- (iv) tapauksen mukaan 437 a artiklan a alakohdassa, 438 artiklan c alakohdassa, 439 artiklan e ja f alakohdassa, 442 artiklan c alakohdassa ja e alakohdan 1 ja 3 alakohdassa, 444 artiklan e alakohdassa, 448 artiklan a ja b alakohdassa, 449 artiklan k–m alakohdassa, 451 artiklan a ja b alakohdassa, 451 a artiklan 2 ja 3 kohdassa, 452 artiklan f alakohdassa, 453 artiklan f alakohdassa ja 455 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot;
- (b) jäljempänä 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit puolivuositain.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, pienten laitosten, jotka ovat listaamattomia laitoksia, on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot vähintään vuosittain:
- (a) jäljempänä 435 artiklan 1 kohdan a, e ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot;
- (b) jäljempänä 435 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot;
- (c) jäljempänä 450 artiklassa tarkoitetut tiedot;

(d) jäljempänä 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit.

433 c artikla

Muiden laitosten tiedonantovelvollisuudet

1. Laitosten, joihin ei sovelleta 433 a tai 433 b artiklaa, on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot vähintään seuraavin väliajoin:
 - (a) kaikki tässä osassa säädetty tiedot vuosittain;
 - (b) jäljempänä 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit vähintään puolivuositain.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, muiden laitosten, jotka ovat listaamattomia laitoksia, on julkistettava jäljempänä esitetyt tiedot vähintään seuraavin väliajoin:
 - (a) jäljempänä 435 ja 450 artiklassa, 437 artiklan a alakohdassa, 438 artiklan c alakohdassa, 439 artiklan e ja f alakohdassa, 442 artiklan 1 ja 3 kohdan c ja e alakohdassa, 444 artiklan e alakohdassa, 448 artiklan a ja b alakohdassa, 449 artiklan k–m alakohdassa, 451 artiklan a ja b alakohdassa, 451 a artiklan 2 ja 3 kohdassa, 452 artiklan f alakohdassa, 453 artiklan f alakohdassa ja 455 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot vuosittain;
 - (b) jäljempänä 447 artiklassa tarkoitetut keskeiset mittarit puolivuositain.

434 artikla

Julkistamistavat

1. Laitosten on julkistettava kaikki II ja III osastossa vaaditut tiedot sähköisessä muodossa ja yhden viestintäkanavan kautta tai yhdessä paikassa. Yhden viestintäkanavan tai yhden paikan on oltava erillinen asiakirja, joka tarjoaa vakavaraisuutta koskevien tietojen helposti saatavilla olevan tietolähteen kyseisten tietojen käyttäjille, tai laitoksen tilinpäätökseen tai tilinpäätösraportointiin sisällytettävä tai liitettävä erillinen osio, joka sisältää vaaditut tiedot ja jonka kyseiset käyttäjät voivat helposti tunnistaa.
2. Laitosten on julkaistava verkkosivustollaan, tai jos verkkosivustoa ei ole, jossakin muussa tarkoituksenmukaisessa paikassa tämän osan mukaisesti julkistettavien tietojen arkisto. Arkiston on oltava saatavilla ajan, joka ei saa olla lyhyempi kuin kansallisessa lainsäädännössä laitosten tilinpäätösraportointiin sisällytettyjen tietojen säilyttämiselle asetettu ajanjakso.
3. Sovellettaessa tätä artiklaa 'tilinpäätösraportoinnilla' viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY³⁰ 4 ja 5 artiklaan.

³⁰

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

434 a artikla
Yhtenäiset julkistamismuodot

1. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joissa täsmennetään yhtenäiset julkistamismuodot ja asiaan liittyvät ohjeet ja joiden mukaisesti II ja III osaston nojalla vaaditut julkistamiset on tehtävä.

Yhtenäisissä julkistamismuodoissa on esitettävä riittävän kattavat ja vertailukelpoiset tiedot, jotta tietojen käyttäjät voivat arvioida laitosten riskiprofiileja ja sitä, ovatko ne osasta yksi osaan seitsemän vahvistettujen vaatimusten mukaisia. Tietojen vertailukelpoisuuden helpottamiseksi teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa on pyrittävä säilyttämään julkistamismuotojen johdonmukaisuus tietojen julkistamista koskevien kansainvälisten standardien kanssa.

Julkistettavien tietojen on oltava tarvittaessa taulukkomuodossa.

2. EPV toimittaa 1 kohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [30 päivänä kesäkuuta 2019].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.

II OSASTO

LÄPINÄKYVYYDEN JA TIETOJEN JULKISTAMISEN TEKNISET KRITEERIT

435 artikla
Riskienhallintatavoitteiden ja -käytänteiden julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava riskienhallintatavoitteensa ja -käytänteensä erikseen kunkin riskiluokan osalta, mukaan lukien tässä osastossa tarkoitettut riskit, 433 a, 433 b ja 433 c artiklassa säädetyllä tavalla. Julkistettavaan tietoihin on sisällyttävä
 - (a) näiden riskiluokkien hallinnassa sovellettavat strategiat ja prosessit;
 - (b) asianomaisen riskienhallintatoiminnon rakenne ja organisaatio, myös tiedot laitoksen perustamis- ja hallintoasiakirjojen mukaisesta riskienhallintatoiminnon hyväksynnästä, valtuuksista ja vastuuvollisuudesta;
 - (c) riskien raportoinnissa ja mittaamisessa sovellettavien järjestelmien laajuus ja sisältö;
 - (d) käytänteet, joilla suojaudutaan riskeiltä ja vähennetään niitä, sekä strategiat ja prosessit, joilla seurataan jatkuvasti suojaus- ja vähentämismenetelmien tehokkuutta;
 - (e) ylimmän hallintoelimen hyväksymä, asianomaisen laitoksen riskienhallintajärjestelyiden riittävyttä koskeva julistus, jossa vakuutetaan, että käytössä olevat riskienhallintajärjestelmät ovat laitoksen profiiliin ja strategiaan nähden riittävät;

- (f) ylimmän hallintoelimen hyväksymä lyhyt riskilausuma, jossa kuvataan tiivistetysti asianomaisen laitoksen liiketoimintastrategiaan liittyvä kokonaisriskiprofiili. Lausumassa on annettava seuraavat tiedot:
- (i) keskeiset suhdeluvut ja numerotiedot, joista ulkoiset sidosryhmät saavat kattavan näkemyksen laitoksen riskienhallinnasta, mukaan lukien se, miten laitoksen riskiprofiili ja ylimmän hallintoelimen vahvistama riskien sietoraja vaikuttavat toisiinsa;
 - (ii) tiedot ryhmänsisäisistä liiketoimista ja lähipiirin kanssa toteutetuista liiketoimista, joilla voi olla olennainen vaikutus konsolidoidun ryhmän riskiprofiiliin.

2. Laitosten on julkistettava seuraavat hallinto- ja ohjausjärjestelmiä koskevat tiedot sekä niihin vähintään vuosittain tehtävät säännölliset päivitykset 433 a, 433 b ja 433 c artiklassa säädetyllä tavalla:

- (a) ylimmän hallintoelimen jäsenten hoidettavana olevien johtotehtävien määrä;
- (b) ylimmän hallintoelimen jäsenten valinnassa noudatettava toimintamalli sekä jäsenten tosiasiallinen osaaminen, taidot ja asiantuntemus;
- (c) ylimmän hallintoelimen jäsenten valinnassa noudatettava monipuolisuuteen tähtäävä toimintamalli ja sen tavoitteet ja asiaankuuluvat päämäärät sekä tiedot siitä, missä määrin kyseiset tavoitteet on saavutettu;
- (d) tieto siitä, onko laitos perustanut erillisen riskikomitean ja kuinka monta kertaa riskikomitea on kokoontunut;
- (e) kuvaus riskejä koskevien tietojen kulusta ylimmälle hallintoelimelle.

436 artikla

Soveltamisalan julkistaminen

Laitosten on julkistettava tähän asetukseen sisältyvien vaatimusten soveltamisalasta seuraavat tiedot:

- (a) sen laitoksen nimi, johon tämän asetuksen mukaisia vaatimuksia sovelletaan;
- (b) täsmäytys sovellettavan tilinpäätössäännösten mukaisesti laaditun konsolidoidun tilinpäätöksen ja sääntelynmukaista konsolidointia koskevien vaatimusten mukaisesti ensimmäisen osan II osaston 2 ja 3 jakson nojalla laaditun konsolidoidun tilinpäätöksen välillä. Kyseisessä täsmäytyksessä on esiteltävä erot tilinpäätös- ja vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin soveltamisalan välillä ja kuhunkin perimetriin kuuluvat oikeushenkilöt. Vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin piiriin kuuluvien oikeushenkilöiden esittelyssä on kuvattava, onko kyseiset oikeushenkilöt konsolidoitu täysin vai osittain ja onko kyseisissä oikeushenkilöissä olevat omistussuhteet vähennetty omista varoista;
- (c) nykyiset tai odotetut olennaiset, käytännölliset tai oikeudelliset esteet, jotka haittaavat omien varojen nopeaa siirtoa tai vastuiden maksamista emoyrityksen ja sen tytäryritysten välillä;
- (d) kokonaismäärä, jolla todelliset omat varat alittavat konsolidoinnin ulkopuolisilta kaikilta tytäryrityksiltä vaaditun, sekä kyseisen tytäryrityksen tai kyseisten

tytäryritysten nimet;

- (e) tapauksen mukaan olosuhteet, joissa käytetään 7 artiklassa tarkoitettua poikkeusta tai 9 artiklassa säädettyä yksilöllistä konsolidointimenetelmää.

437 artikla

Omien varojen julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat omia varojaan koskevat tiedot:

- (a) ydinpääoman (CET1) erien, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erien, toissijaisen pääoman (T2) erien sekä laitoksen omiin varoihin 32–35 artiklan, 36, 56 ja 66 artiklan mukaisesti sovellettavien suodattimien ja vähennysten täydellinen täsmäytys laitoksen tarkastettuun tilinpäätökseen sisältyvään taseeseen;
- (b) kuvaus laitoksen liikkeeseen laskemien, ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) luettavien instrumenttien keskeisistä ominaisuuksista;
- (c) kaikkien ydinpääomaan (CET1), ensisijaiseen lisäpääomaan (AT1) ja toissijaiseen pääomaan (T2) kuuluvien instrumenttien kaikki ehdot ja edellytykset;
- (d) seuraavien luonteen ja määrän julkistaminen kustakin erikseen:
 - (i) kukin 32–35 artiklan mukaisesti omiin varoihin sovellettava suodatin;
 - (ii) kukin 36, 56 ja 66 artiklan mukaisesti tehty vähennys;
 - (iii) erät, joita ei ole vähennetty 47, 48, 56, 66 ja 79 artiklan mukaisesti;
- (e) kuvaus kaikista rajoituksista, joita sovelletaan tämän asetuksen mukaisessa omien varojen laskennassa, ja niistä instrumenteista, omiin varoihin sovellettavista suodattimista ja vähennyksistä, joihin kyseisiä rajoituksia sovelletaan;
- (f) jos vakavaraisuussuhteet lasketaan käyttämällä muulla kuin tässä asetuksessa säädetyltä perustalta määritettyjä omien varojen osatekijöitä, kattava selostus kyseisten vakavaraisuussuhteiden laskentaperustasta.

437 a artikla

Omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien vaatimusten julkistaminen

Laitosten, joihin sovelletaan 92 a tai 92 b artiklaa, on julkistettava seuraavat tiedot omista varoistaan ja hyväksyttävistä veloistaan:

- (a) niiden omien varojen ja hyväksyttävien velkojen koostumus, maturiteetti ja keskeiset piirteet;
- (b) hyväksyttävien velkojen luokitus velkojen hierarkiassa;
- (c) edellä 72 b artiklassa tarkoitettujen hyväksyttävien velkojen kunkin liikkeeseenlaskun kokonaismäärä ja se kyseisten liikkeeseenlaskujen määrä, joka sisällytetään hyväksyttävien velkojen eriin 72 b artiklan 3 kohdassa täsmennetyissä rajoissa;
- (d) edellä 72 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu poissuljettujen velkojen kokonaismäärä.

438 artikla

Omien varojen vaatimusten ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot, jotka koskevat tämän asetuksen 92 artiklan ja direktiivin 2013/36/EU 73 artiklan noudattamista laitoksissa:

- (a) tiivistelmä laitoksen soveltamista menetelmistä, joilla arvioidaan laitoksen sisäisen pääoman riittävyyttä nykyisten ja tulevien toimintojen jatkuvuuden kannalta;
- (b) direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun vakavaraisuuden arviointiprosessin perusteella asetetut omien varojen lisävaatimukset;
- (c) asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tulokset laitoksen sisäisestä pääoman riittävyyden arviointimenettelystä;
- (d) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja vastaavat 92 artiklan mukaisesti määritetyt omien varojen vaatimukset jaoteltuna kolmannessa osassa esitettyihin eri riskiluokkiin ja tapauksen mukaan selitys siitä, millainen vaikutus omien varojen ja riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan aiheutuu pääomavaatimusten alarajojen soveltamisesta ja siitä, ettei eriä vähennetä omista varoista;
- (e) riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä kullekin 153 artiklan 5 kohdassa esitettyssä taulukossa 1 tarkoitetulle erityiskohteiden rahoituksen alaryhmälle ja 155 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmille;
- (f) vakuutusyrityksessä, jälleenvakuutusyrityksessä tai vakuutusholdingyhtiössä pidettyjen omien varojen instrumenttien vastuuarvo ja riskipainotetut vastuuerät, joita laitokset eivät vähennä omista varoistaan 49 artiklan mukaisesti, kun ne laskevat pääomavaatimuksensa yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoinnin perusteella;
- (g) direktiivin 2002/87/EY 6 artiklan ja liitteen I mukaisesti laskettu finanssiryhmän täydentävien omien varojen vaatimus ja vakavaraisuussuhde, jos sovelletaan kyseisessä liitteessä vahvistettua menetelmää 1 tai 2;
- (h) sisäisten mallien käytöstä aiheutuvat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän vaihtelut nykyisellä raportointikaudella verrattuna edeltävään raportointikauteen, myös nämä vaihtelut selittävien keskeisten tekijöiden esittely;
- (i) jos laitoksilla on lupa käyttää sisäisiä malleja, hypoteettinen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä, joka saataisiin, jos asianomaisiin vastuihin käytettäisiin sovellettavaa standardimenetelmää.

439 artikla

Vastuiden, joihin kohdistuu vastapuoliriski, julkistaminen

Laitosten on annettava vastuistaan, joihin kohdistuu kolmannen osan II osaston 6 luvussa tarkoitettu vastapuoliriski, seuraavat tiedot:

- (a) kuvaus menetelmistä, joita käytetään vastapuoliriskin osalta sisäisen pääoman kohdentamisessa ja luottolimiittien asettamisessa, myös menetelmät, joilla nämä limiitit asetetaan keskusvastapuoliin liittyville vastuille;
- (b) kuvaus toimintatavoista, jotka liittyvät takauksiin ja muihin luottoriskiä vähentäviin tekijöihin, kuten toimintatavat, joita käytetään vakuuksien turvaamisessa ja

luottorahastojen perustamisessa;

- (c) kuvaus sellaisiin vastuisiin sovellettavista menettelytavoista, joihin kohdistuu 291 artiklassa määritelty wrong-way-riski;
- (d) saatujen ja asetettujen eroteltujen ja erottamattomien vakuuksien määrä vakuustyypeittäin, jaoteltuna edelleen vakuuksiin, joita on käytetty johdannaisiin ja arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin, ja sen vakuuden määrä, joka luottolaitoksen tulisi antaa, jos sen luottoluokitusta alennettaisiin;
- (e) johdannaisten ja arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien käypä positiivinen bruttoarvo, nettoutuksesta saatava hyöty, nykyhetken nettoutettu luottoriski, hallussa olevat vakuudet ja johdannaisiin liittyvä nettoluottoriski johdannaistyyppin ja arvopapereilla toteutettavan rahoitustoimen tyyppin mukaan. Tätä alakohtaa sovellettaessa nykyhetken nettoutettu luottoriski on johdannaistransaktioihin ja arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin liittyvä luottoriski sen jälkeen, kun oikeudellisesti täytäntöönpanokelpoisista nettoutussopimuksista ja vakuussopimuksista saatavat edut on otettu huomioon;
- (f) johdannaistransaktioita koskevat mittarit: vastuuarvot sitä ennen ja sen jälkeen, kun on määritetty luottoriskin vähentämisen vaikutus, sellaisena kuin se on määritettynä kolmannen osan II osaston 6 luvun 3–6 jaksossa vahvistettujen menetelmien mukaisesti, soveltuva menetelmä käyttäen, jaoteltuna kolmannen osan II osaston 6 luvun 3, 4 ja 5 jaksossa vahvistettujen menetelmien mukaisiin jälleenhankinta-arvoon ja potentiaalsiin tuleviin osatekijöihin;
- (g) arvopapereilla toteutettavat rahoitustoimet: vastuuarvot sitä ennen ja sen jälkeen, kun on määritetty luottoriskin vähentämisen vaikutus, sellaisena kuin se on määritettynä kolmannen osan II osaston 4 ja 6 luvussa, soveltuva menetelmä käyttäen;
- (h) luottojohdannaissuojan nimellisarvo ja nykyhetken luottoriskin jakautuminen luottoriskin tyyppin mukaan;
- (i) luottojohdannaistransaktioiden nimellismäärät ja käypä arvo. Luottojohdannaistransaktiot on jaoteltava luottojohdannaisiin, joita käytetään laitoksen omaan lainasalkkuun liittyviin tarkoituksiin, ja luottojohdannaisiin, joita käytetään välitystarkoituksiin, ja tuotetyypin mukaan. Kunkin tuoteryhmän sisällä luottojohdannaistransaktiot on jaoteltava edelleen ostetun ja myydyn luottosuojan mukaan;
- (j) alfan estimaatti, jos laitos on saanut toimivaltaisilta viranomaisilta luvan käyttää omaa alfan estimaattia 284 artiklan 9 kohdan mukaisesti;
- (k) jos laitokset käyttävät kolmannen osan II osaston 6 luvun 4–5 jaksossa vahvistettuja menetelmiä, tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvä johdannaisiin liittyvän liiketoiminnan koko laskettuna tapauksen mukaan 273 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

440 artikla

Vastasyklisen pääomapuskureiden julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat tiedot siitä, miten ne noudattavat direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvussa tarkoitettua vastasyklisen pääomapuskurin vaatimusta:

- (a) laitoksen luottoriskien riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän maantieteellinen jakautuminen, jota käytetään laitoksen vastasyklisen pääomapuskurin laskennan perusteena;
- (b) laitoskohtaisen vastasyklisen pääomapuskurin määrä.

441 artikla

Maailmanlaajuisen järjestelmällisen merkittävyyden indikaattoreiden julkistaminen

Laitosten, jotka on direktiivin 2013/36/EU 131 artiklan mukaisesti määritetty maailmanlaajuisiksi järjestelmän kannalta merkittäviksi (G-SII) laitoksiksi, on julkistettava vuosittain niiden indikaattoreiden arvot, joita laitosten tulosten määrittämiseen on käytetty mainitussa artiklassa tarkoitettua määritysmenetelmää noudattaen.

442 artikla

Luotto- ja laimentumisriskin julkistaminen

Laitosten on julkistettava niihin kohdistuvasta luotto- ja laimentumisriskistä seuraavat tiedot:

- (a) kirjanpidossa käytettävät määritelmät erääntyneisyydelle ja varojen arvon alentumiselle;
- (b) kuvaus yleisten ja erityisten luottoriskioikaisujen määrittämisessä käytetyistä menetelmistä ja tekniikoista;
- (c) tiedot järjestettyjen, järjestämättömien ja laiminlyötyjen vastuiden määrästä ja laadusta, mukaan lukien niihin liittyvä kertynyt arvon alentuminen, varaukset ja käyvän arvon negatiiviset muutokset, jotka johtuvat luottoriskistä, ja saatujen vakuuksien ja rahoitustakausten määrät;
- (d) erääntyneiden vastuiden ikäjakauma kirjanpidossa;
- (e) niin maksukyvyttömyystilassa olevien kuin maksukykyisten vastuiden brutto- ja nettomääräiset kirjanpitoarvot, kertyneet yleiset ja erityiset luottoriskioikaisut sekä näille vastuille kertyneet lopulliset luottotappiot ja niiden jakautuminen maantieteellisen alueen ja toimialan tyypin mukaan;
- (f) maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden, vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden ja taseen ulkopuolisiin eriin liittyvien vastuiden bruttomäärän mahdolliset muutokset, mukaan lukien ainakin tiedot näiden vastuiden alku- ja loppusaldoista ja mahdollisten maksukykyiseen tilaan palanneiden tai luottotappioiksi kirjattujen vastuiden bruttomäärästä sekä lainojen ja vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden erittely jäljellä olevan maturiteetin mukaan.

443 artikla

Kiinnitettyjen ja kiinnittämättömien varojen julkistaminen

Laitosten on julkistettava tiedot kiinnitetyistä ja kiinnittämättömistä varoistaan. Tätä varten laitosten on käytettävä vastuuryhmittäin ilmaistua kirjanpitoarvoa jaoteltuna omaisuuserän laadun mukaan sekä kiinnitettyjen ja kiinnittämättömien varojen kirjanpitoarvon kokonaismäärän mukaan. Julkistettaessa kiinnitettyjä ja kiinnittämättömiä varoja koskevia tietoja ei saa paljastaa EKPJ:n keskuspankkien antamaa hätätilanteisiin liittyvää maksuvalmiusapua.

444 artikla

Standardimenetelmän käytön julkistaminen

Niiden laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuseriensä yhteismäärän kolmannen osan II osaston 2 luvun mukaisesti, on ilmoitettava seuraavat tiedot kustakin 112 artiklassa esitetystä vastuuryhmästä:

- (a) valittujen ulkoisten luottoluokituslaitosten ja vientitakuulaitosten nimet sekä perusteet julkistamisjaksolla tehdyille valittujen laitosten mahdollisille muutoksille;
- (b) vastuuryhmät, joihin kunkin ulkoisen luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen luokituksia sovelletaan;
- (c) kuvaus prosessista, jolla liikkeeseenlaskijakohtaisia ja arvopaperikohtaisia luokituksia kohdistetaan omaisuuserille, jotka eivät kuulu kaupankäyntivarastoon;
- (d) kunkin valitun luottoluokituslaitoksen tai vientitakuulaitoksen ulkoisten luottoluokitusten sijoittaminen kolmannen osan II osaston 2 luvussa vahvistettuja luottoluokkia vastaaviin riskipainoihin ottaen huomioon, että tietoa ei tarvitse ilmoittaa, jos laitokset noudattavat EPV:n julkistamaa standardiluokittelua;
- (e) vastuuarvot ja vastuuarvot sen jälkeen, kun jokaiseen kolmannen osan II osaston 2 luvussa vahvistettuun luottoluokkaan on sovellettu luottoriskin vähentämismenetelmää, sekä omista varoista vähennetyt vastuuarvot.

445 artikla

Markkinariskille altistumista standardimenetelmää sovellettaessa koskevien tietojen julkistaminen

Laitosten, jotka laskevat omien varojen vaatimuksensa kolmannen osan IV osaston 1 a luvun mukaisesti, on julkistettava kokonaisuutena vaatimus, herkkyyssperusteisten menetelmien mukaisia mittareita koskevat pääomavaatimukset, maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittava pääoma ja jäännösriskkejä koskevat omien varojen vaatimukset seuraavien instrumenttien osalta:

- (a) rahoitusvälineet, jotka eivät ole kaupankäyntivarastoon kuuluvia arvopaperistamisinstrumentteja, jaoteltuina riskien tyyppin mukaan ja mainiten erikseen maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittavan pääoman;
- (b) korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuulumattomat arvopaperistamisinstrumentit mainiten erikseen luottomarginaaliriskin kattamiseksi vaadittavan pääoman ja maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittavan pääoman;
- (c) korrelaatiokaupankäyntisalkkuun kuuluvat arvopaperistamisinstrumentit mainiten erikseen luottomarginaaliriskin kattamiseksi vaadittavan pääoman ja maksukyvyttömyysriskin kattamiseksi vaadittavan pääoman.

446 artikla

Operatiivisten riskien hallinnan julkistaminen

Laitosten on julkistettava operatiivisten riskien hallinnastaan muun muassa seuraavat tiedot:

- (a) operatiivisesta riskistä kymmenen viime vuoden aikana kertyneet kokonaistappiot eritellen aiemmat tappiot vuosikohtaisesti ja mainiten erikseen tappiot, joiden määrä ylittää miljoona euroa;
- (b) miljoona euroa ylittävien tappioiden lukumäärä, kyseisiin tappioihin kolmen viime

vuoden aikana liittyvät kokonaismäärät ja viiden suurimman tappion kokonaismäärät;

- (c) omien varojen vaatimusten laskennan indikaattorit ja komponentit jaoteltuna asianomaisen liiketoimintaindikaattorin mukaan.

447 artikla

Keskeisten mittareiden julkistaminen

Laitosten on julkistettava seuraavat keskeiset mittarit taulukkomuodossa:

- (a) laitosten omien varojen koostumus ja laitosten omien varojen vaatimukset laskettuna 92 artiklan mukaisesti;
- (b) kokonaisriskin määrä laskettuna 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- (c) tapauksen mukaan sen ydinpääoman (CET1) määrä, joka laitoksilla on oltava direktiivin 2013/36/EU 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti;
- (d) se laitosten yhteenlaskettu puskurivaatimus, joka laitoksilla on oltava direktiivin 2013/36/EU VII osaston 4 luvun mukaisesti;
- (e) edellä 429 artiklan mukaisesti laskettu laitosten vähimmäisomavaraisuusaste;
- (f) laitosten maksuvalmiusvaatimuksen keskimäärä tai keskimäärät tapauksen mukaan kullekin asianomaisen julkistamisjakson vuosineljännekselle, laskettuna delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 mukaisesti ja perustuen kuukausittaisiin lukuihin;
- (g) laitosten pysyvän varainhallinnan vaatimus laskettuna 428 b artiklan mukaisesti;
- (h) laitosten omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vaatimus laskettuna 92 a ja 92 b artiklan mukaisesti ja jaoteltuna tapauksen mukaan kunkin kriisinratkaisun kohteena olevan ryhmän tasolla.

448 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomiin positioihin kohdistuvan korkoriskin julkistaminen

1. [Kaksi vuotta vakavaraisuusasetusta muuttavan asetuksen voimaantulosta] alkaen laitosten on julkistettava seuraavat määrälliset ja laadulliset tiedot riskeistä, joita aiheutuu korkojen potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat niin oman pääoman taloudelliseen arvoon kuin kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista saatavaan nettokorkotuloon direktiivin 2013/36/EU 84 artiklassa ja 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulla tavalla:
 - (a) oman pääoman taloudellisen arvon muutokset laskettuna direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa kuudessa valvonnallisessa häiriöskenaariossa kuluvalle ja edellisellä julkistamisjaksolla;
 - (b) nettokorkotulon muutokset laskettuna direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuissa kuudessa valvonnallisessa häiriöskenaariossa kuluvalle ja edellisellä julkistamisjaksolla;
 - (c) kuvaus mallinnuksen ja parametrien keskeisistä perusoletuksista, joita ei tarkoiteta tämän artiklan 2 kohdassa ja direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 a kohdan b alakohdassa ja joita käytetään laskettaessa oman pääoman

taloudellisen arvon ja nettokorkotulon muutoksia tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti;

- (d) selitys tämän kohdan a ja b alakohdan mukaisesti julkistettujen riskimittareiden merkityksestä ja kyseisten riskimittareiden mahdollisista merkittävistä vaihteluista edellisen raportointipäivän jälkeen;
- (e) kuvaus siitä, miten laitokset määrittävät, mittaavat, vähentävät ja hallitsevat kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimistaan aiheutuvaa korkoriskiä toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tarkastelua varten direktiivin 2013/36/EU 84 artiklan mukaisesti, mukaan lukien:
 - (i) kuvaus erityisistä riskimittareista, joilla laitokset arvioivat oman pääomansa taloudellisen arvon ja nettokorkotulonsa muutoksia;
 - (ii) kuvaus mallinnuksen ja parametrien keskeisistä perusoletuksista, joita käytetään laitosten sisäisten mittausten järjestelmissä ja jotka poikkeavat direktiivin 2013/36/EU 98 artiklan 5 a kohdassa ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista yhteisistä mallinnuksen ja parametrien perusoletuksista laskettaessa oman pääoman taloudellisen arvon ja nettokorkotulon muutoksia kuudessa valvonnallisessa skenaariossa, myös näiden erojen perustelut;
 - (iii) kuvaus korkoriskin häiriöskenaarioista, joilla laitokset arvioivat kyseisiä korkoriskejä;
 - (iv) kyseisiltä korkoriskeiltä suojautumisen vaikutuksen kirjaaminen, mukaan lukien sisäiset suojaukset, jotka täyttävät tämän asetuksen 106 artiklan 3 kohdassa säädetty vaatimukset;
 - (v) maininta siitä, kuinka usein kyseisiä korkoriskejä arvioidaan;
- (f) kuvaus näiden riskien yleisistä riskienhallinta- ja -vähentämisstrategioista.

- 2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, 1 kohdan c alakohdassa ja e alakohdan i–iv alakohdassa säädettyjä vaatimuksia ei sovelleta laitoksiin, jotka käyttävät direktiivin 2013/36/EU 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vakio menetelmää.
- 3. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään yhteiset mallinnuksen ja parametrien perusoletukset; laitosten on otettava nämä perusoletukset huomioon 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun nettokorkotulon laskennassa.

EPV toimittaa kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

449 artikla

Arvopaperistamispositioihin liittyvien vastuiden julkistaminen

Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti tai omien varojen vaatimuksensa 337 tai 338 artiklan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:

- (a) kuvaus laitosten arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamistoiminnoista, mukaan lukien kyseisiin toimintoihin liittyvät laitosten riskienhallinta- ja sijoitustavoitteet, laitosten rooli arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamistransaktioissa ja se, missä määrin laitokset käyttävät näitä transaktioita siirtääkseen arvopaperistettujen vastuiden luottoriskin kolmansille osapuolille;
- (b) niiden riskien tyyppi, joille laitokset altistuvat arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamistoiminnoissaan asianomaisten arvopaperistamispositioiden etuoikeusluokan mukaan erottaen toisistaan seuraavat:
 - (i) laitosten itse alulle panemiin transaktioihin sisältyvä riski;
 - (ii) kolmansien osapuolten alulle panemiin transaktioihin sisältyvä riski;
- (c) kuvaus laitoksen toimintatavoista, joiden mukaisesti käytetään suojausta ja takauksen luonteista suojaa vähentämään hallussa oleviin arvopaperistamis- ja uudelleenarvopaperistamispositioihin liittyviä riskejä, mukaan lukien tiedot olennaisista suojauksen vastapuolista riskityypeittäin;
- (d) menetelmät, joita laitos soveltaa laskiessaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärää arvopaperistamistoiminnoissaan, myös niiden arvopaperistamispositioiden tyypit, joihin kutakin menetelmää sovelletaan;
- (e) luettelo arvopaperistamista varten perustetuista erillisyhtiöistä (SSPE), jotka kuuluvat johonkin seuraavaan ryhmään, ja kuvaus kyseisiin erillisyhtiöihin liittyvien sellaisten vastuiden tyypeistä, jotka liittyvät laitosten taseeseen sisältyviin ja taseen ulkopuolisiin eriin:
 - (i) arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt (SSPE), jotka hankkivat laitosten alulle panemia vastuuta;
 - (ii) laitosten tukemat arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt (SSPE);
 - (iii) arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt (SSPE) ja muut oikeushenkilöt, joille laitokset tarjoavat arvopaperistamiseen liittyviä palveluja, kuten neuvontaa tai omaisuuden hoito- tai hallintapalveluja;
 - (iv) arvopaperistamista varten perustetut erillisyhtiöt (SSPE), jotka kuuluvat laitosten vakavaraisuussääntelyn mukaisen konsolidoinnin soveltamisalaan;
- (f) luettelo kaikista oikeushenkilöistä, joiden osalta laitokset ovat julkistaneet

antaneensa tukea kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti;

- (g) luettelo oikeushenkilöistä, jotka ovat sidoksissa laitoksiin ja sijoittavat laitosten alulle panemiin arvopaperistamisiin tai laitosten tukemien arvopaperistamista varten perustettujen erillisyhtiöiden (SSPE) liikkeeseen laskemiin arvopaperistamispositioihin;
- (h) tiivistelmä laitosten kirjanpitoikänteistä arvopaperistamistoiminnoissa, mukaan lukien tapauksen mukaan erottelu arvopaperistamispositioiden ja uudelleenarvopaperistamispositioiden välillä;
- (i) arvopaperistamisessa käytettyjen ulkoisten luottoluokituslaitosten nimet sekä vastuutyypit, joihin kunkin laitoksen luokituksia sovelletaan;
- (j) tarvittaessa kuvaus kolmannen osan II osaston 5 luvussa tarkoitettua sisäisen arvioinnin menetelmästä (mukaan lukien sisäisen arviointiprosessin rakenne sekä sisäisen arvioinnin ja i alakohdan mukaisesti julkistetun ulkoisen luottoluokituslaitoksen antamien ulkoisten luottoluokitusten suhde), sisäisen arviointiprosessin valvontamekanismeista (mukaan lukien riippumattomuudesta ja vastuuvollisuudesta) ja sisäisen arviointiprosessin tarkastelusta, niiden vastuiden tyypeistä, joihin sisäistä arviointiprosessia sovelletaan, ja stressitekijöistä, joita käytetään erillisten takausten tason määrittelyssä;
- (k) seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:
 - (i) laitosten arvopaperistamien jäljellä olevien vastuiden kirjanpitoarvo (perinteinen ja synteettinen arvopaperistaminen ja arvopaperistaminen, jossa laitokset toimivat ainoastaan järjestäjinä, on eriteltävä). Selvytyden vuoksi todettakoon, että tässä alakohdassa arvopaperistetuilla vastuilla tarkoitetaan ainoastaan niitä arvopaperistettuja vastuuta, joiden osalta laitokset ovat siirtäneet asiaan liittyvän merkittävän luottoriskin kolmannen osan II osaston 5 luvun mukaisesti;
 - (ii) arvopaperistamista odottavien omaisuuserien kokonaismäärä;
 - (iii) arvopaperistettujen vastuiden yhteismäärä sekä kirjatut myyntivoitot ja -tappiot kuluvalle jaksolla;
- (l) seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:
 - (i) hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistamispositioiden kokonaisarvo ja asiaan liittyvät riskipainotetut omaisuuserät ja pääomavaatimukset jaoteltuna perinteisiin ja synteettisiin arvopaperistamisiin sekä arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuihin ja edelleen jaoteltuna tarkoituksenmukaisiin riskipaino- tai pääomavaatimusluokkiin kunkin pääomavaatimusten laskennassa sovelletun lähestymistavan osalta;
 - (ii) hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistamispositioiden yhteismäärä jaoteltuna perinteisiin ja synteettisiin transaktioihin ja arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuihin, jotka vähennetään omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin

riskipainoa;

- (m) laitosten arvopaperistamien kaupankäyntivarastoon kuulumattomien vastuiden osalta arvopaperistettujen arvoltaan alentuneiden ja erääntyneiden omaisuuserien arvo ja laitosten kuluneen kauden aikana kirjaamat tappiot, molemmat jaoteltuina vastuutyypeittäin.

450 artikla

Palkitsemisjärjestelmien julkistaminen

1. Laitosten on 433 a, 433 b ja 433 c artiklassa säädetyllä tavalla julkistettava seuraavat tiedot palkitsemisjärjestelmästä ja -käytänteistään niiden henkilöstöryhmien osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on merkittävä vaikutus laitoksen riskiprofiiliin:
- (a) tiedot palkitsemisjärjestelmän määrittelyssä käytetystä päätöksentekoprosessista sekä palkitsemista valvovan pääasiallisen elimen tilikauden aikana järjestämien kokousten määrä, mukaan lukien tarvittaessa tiedot palkitsemisvaliokunnan kokoonpanosta ja valtuuksista, palkitsemisjärjestelmän määrittelyssä apuna käytetystä ulkopuolisesta konsultista ja asianomaisten sidosryhmien roolista;
 - (b) tiedot henkilöstön palkkojen ja henkilöstön suoritusten välisestä suhteesta;
 - (c) tärkeimmät tiedot palkitsemisjärjestelmän rakennepiirteistä, mukaan lukien tiedot suoritusten arvioinnissa käytetyistä perusteista ja riskiperusteisista palkkioiden määrän muutoksista, lykkäämiskäytänteistä ja palkkioiden maksamisperusteista;
 - (d) direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti vahvistetut palkitsemisen kiinteiden ja muuttuvien osien suhteet;
 - (e) tiedot suoriutumisperusteista, joita sovelletaan osakkeita, optioita tai palkitsemisen muuttuvia osia myönnettäessä;
 - (f) palkitsemisen mahdollisten muuttuvien osien ja muiden luontoisetujen määrittämisessä sovellettavat keskeiset parametrit ja perusteet;
 - (g) yhteenlasketut määrälliset tiedot palkitsemisesta jaoteltuna liiketoiminta-alueittain;
 - (h) yhteenlasketut määrälliset tiedot palkitsemisesta toimivan johdon ja niiden henkilöstön jäsenten osalta, joiden toiminnalla on merkittävä vaikutus laitosten riskiprofiiliin; tiedoista on käytävä ilmi
 - (i) tilikauden palkkioiden määrät jaettuna kiinteisiin ja muuttuviin osiin (myös kuvaus kiinteistä osista), ja kyseisten palkkioiden saajien lukumäärä;
 - (ii) palkitsemisen muuttuvien osien määrät ja muodot jaettuna käteiseen, osakkeisiin, osakesidonnaisiin rahoitusvälineisiin ja muihin välinetyyppeihin, eroteltuna etukäteen maksetun ja lykätyn osuuden mukaan;

- (iii) lykättyjen palkkioiden määrät edellisiltä tuloskausilta, jaettuna määrään, joka on tarkoitus maksaa kyseisellä tilikaudella, ja määrään, joka on tarkoitus maksaa tulevana vuosina;
- (iv) lykättyjen palkkioiden se määrä, joka on tarkoitus maksaa tilikaudella, joka maksetaan tilikauden aikana ja jota on alennettu suorituksen arvioinnin jälkeen;
- (v) palkitsemisen muuttuvien osien taattu määrä tilikauden aikana ja kyseisten palkkioiden saajien lukumäärä;
- (vi) edellisten tilikausien erorahat, jotka on maksettu kuluvalle tilikaudella;
- (vii) tilikauden aikaisten erorahojen määrät jaettuna etukäteen maksettuihin ja lykättyihin määriin, näiden erorahojen saajien lukumäärä sekä suurin yhdelle henkilölle maksettu tällainen korvaus;
- (i) niiden henkilöiden lukumäärä, joiden palkitsemiseen on käytetty tilikauden aikana 1 miljoonaa euroa tai enemmän; 1 miljoonan euron ja 5 miljoonan euron välille sijoittuvat palkkiot esitetään jaoteltuina ryhmiin 500 000 euron välein ja 5 miljoonaa euroa tai sen ylittävät palkkiot jaoteltuina ryhmiin 1 miljoonan euron välein;
- (j) asianomaisen jäsenvaltion tai toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kunkin ylimmän hallintoelimen tai toimivan johdon jäsenen palkan ja palkkioiden kokonaismäärä;
- (k) tieto siitä, onko laitokseen sovellettu direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 3 kohdassa säädettyä poikkeusta.

Sovellettaessa k alakohtaa laitosten, joihin on sovellettu tällaista poikkeusta, on ilmoitettava, onko tämä tehty direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 3 kohdan a ja/vai b alakohdan perusteella. Niiden on myös ilmoitettava, mihin palkitsemisperiaatteisiin ne soveltavat poikkeusta tai poikkeuksia, niiden henkilöstön jäsenten lukumäärä, joihin poikkeusta tai poikkeuksia sovelletaan, ja palkkioiden kokonaismäärä jaettuna kiinteisiin ja muuttuviin osiin.

2. Kun kyseessä ovat suuret laitokset, tässä artikkelissa tarkoitetut määrälliset tiedot laitoksen koko ylimmän hallintoelimen palkkioista on asetettava myös yleisön saataville, missä yhteydessä on eroteltava liikkeenjohtoon osallistuvien ja muiden jäsenten palkkiot.

Laitosten on noudatettava tässä artikkelissa asetettuja vaatimuksia tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon ja sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 95/46/EY soveltamista.

451 artikla

Vähimmäisomavaraisuusasteen julkistaminen

1. Laitosten on julkistettava 429 artiklan mukaisesti lasketusta

vähimmäisomavaraisuusasteestaan ja ylivelkaantumisriskin hallinnastaan seuraavat tiedot:

- (a) vähimmäisomavaraisuusaste ja se, kuinka laitokset ovat soveltaneet 499 artiklan 2 ja 3 kohtaa;
 - (b) vastuiden kokonaismäärän jakautuminen sekä vastuiden kokonaismäärän täsmäyttäminen tilinpäätöksissä julkaistujen asiaankuuluvien tietojen kanssa;
 - (c) tarvittaessa 429 a artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti taseesta pois kirjattujen haltuun uskottujen erien määrä;
 - (d) ylivelkaantumisriskin hallintaan käytettävien prosessien kuvaus;
 - (e) kuvaus tekijöistä, jotka ovat vaikuttaneet vähimmäisomavaraisuusasteeseen sinä aikana, johon julkistettu vähimmäisomavaraisuusaste viittaa.
2. Edellä 429 a artiklan 2 kohdassa määriteltyjen julkisten kehitysluottolaitosten on julkistettava vähimmäisomavaraisuusaste oikaisematta 429 artiklan 8 kohdan mukaisesti määritettyä vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävää vastuumäärää.

451 a artikla

Luottolaitoksia ja järjestelmän kannalta merkittäviä sijoituspalveluyrityksiä koskevien maksuvalmiusvaatimusten julkistaminen

1. Luottolaitosten ja järjestelmän kannalta merkittävien sijoituspalveluyritysten on julkistettava tiedot maksuvalmiusvaatimuksestaan, pysyvän varainhankinnan vaatimuksestaan ja likviditeettiriskin hallinnastaan tämän artiklan mukaisesti.
2. Luottolaitosten ja järjestelmän kannalta merkittävien sijoituspalveluyritysten on julkistettava seuraavat tiedot maksuvalmiusvaatimuksestaan laskettuna komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/61³¹ mukaisesti:
 - (a) laitosten maksuvalmiusvaatimuksen keskimäärä tai keskimäärät perustuen kuluvan julkistamisjakson kunkin vuosineljänneksen kuukausittaisiin lukuihin;
 - (b) laadukkaiden likvidien varojen asianmukaisten arvonleikkausten soveltamisen jälkeinen kokonaismäärä, joka sisällytetään maksuvalmiuspuskuriin delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 II osaston mukaisesti ja kuvaus kyseisen maksuvalmiuspuskurin koostumuksesta;
 - (c) katsaus likviditeetin ulos- ja sisäänvirtauksista ja likviditeetin nettoulosvirtauksista laskettuna delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 III osaston mukaisesti.
3. Luottolaitosten ja järjestelmän kannalta merkittävien sijoituspalveluyritysten on

³¹ Komission delegoitu asetukset (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

julkistettava seuraavat tiedot pysyvän varainhankinnan vaatimuksestaan laskettuna tämän asetuksen kuudennen osan IV osaston mukaisesti:

- (a) laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimuksen vuosineljänneksen lopun luvut laskettuna tämän asetuksen kuudennen osan IV osaston 2 luvun mukaisesti asianomaisen julkistamisjakson kullekin vuosineljännekselle;
 - (b) katsaus vaaditusta pysyvästä rahoituksesta laskettuna tämän asetuksen kuudennen osan IV osaston 4 luvun mukaisesti;
 - (c) katsaus käytettävissä olevasta pysyvästä rahoituksesta laskettuna tämän asetuksen kuudennen osan IV osaston 3 luvun mukaisesti.
4. Luottolaitosten ja järjestelmän kannalta merkittävien sijoituspalveluyritysten on julkistettava järjestelyt, järjestelmät, prosessit ja strategiat, jotka on otettu käyttöön likviditeettiriskin tunnistamiseksi, mittaamiseksi, hallitsemiseksi ja valvomiseksi direktiivin 2013/36/EU 86 artiklan mukaisesti.

III OSASTO

EHDOT YKSITTÄISTEN INSTRUMENTTIEN TAI MENETELMIEN KÄYTÖLLE

452 artikla

Luottoriskiin sovellettavan IRB-menetelmän käytön julkistaminen

1. Laitosten, jotka laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän luottoriskiin sovellettavalla sisäisten luottoluokitusten menetelmällä eli IRB-menetelmällä, on julkistettava seuraavat tiedot:
 - (a) toimivaltaisen viranomaisen lupa menetelmälle tai myönnetty siirtymäaika;
 - (b) kun kyseessä ovat 147 artiklassa tarkoitetut vastuuryhmät, kokonaisvastuuarvon prosenttiosuus kullekin vastuuryhmälle, johon sovelletaan kolmannen osan II osaston 2 luvussa säädettyä standardimenetelmää tai kolmannen osan II osaston 3 luvussa säädettyä IRB-menetelmää, sekä se osa kustakin vastuuryhmästä, johon sovelletaan vaiheittaisen käyttöönoton suunnitelmaa (roll-out-suunnitelmaa). Jos laitokset ovat saaneet luvan soveltaa omia LGD-lukujaan ja luottovasta-arvokertoimiaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan, niiden on julkistettava erikseen kokonaisvastuuarvon prosenttiosuus kullekin asianomaisen luvan piiriin kuuluvalla vastuuryhmälle. Sovellettaessa tätä alakohtaa laitosten on käytettävä 166 artiklassa määriteltyä vastuuarvoa;
 - (c) perustelut ja tiedot seuraavista:
 - (i) sisäisten luokitusjärjestelmien rakenne ja prosessi, hyväksyttyjen mallien keskeiset piirteet sekä sisäisten ja ulkoisten luokitusten suhde;
 - (ii) sisäisten estimaattien käyttö laitoksissa muuhun kuin riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskemiseen kolmannen osan II osaston 3 luvun mukaisesti;
 - (iii) luottoriskin vähentämisjärjestelmien hallinta- ja kirjausprosessi;
 - (iv) luottoriskimallien kehittämisessä, hyväksymisessä ja myöhemmässä muuttamisessa mukana olevien toimintojen rooli;
 - (v) luottoriskimalleihin liittyvän raportoinnin laajuus ja keskeinen sisältö;
 - (d) tapauksen mukaan seuraavat tiedot kustakin 147 artiklassa tarkoitetusta vastuuryhmästä:
 - (i) taseeseen sisältyvät vastuuarvot;
 - (ii) taseen ulkopuoliset vastuuarvot ennen asianomaisen luottovasta-arvokertoimen soveltamista ja sen jälkeen;
 - (iii) taseeseen sisältyvät ja taseen ulkopuoliset vastuuarvot asianomaisten

luottoriskin vähentämistoimien soveltamisen jälkeen;

- (iv) jos laitokset ovat saaneet luvan soveltaa omia LGD-lukujaan ja luottovasta-arvokertoimiaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan, asianomaisen luvan piiriin kuuluvat i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetut vastuuarvot;
 - (e) kuvaus mahdollisista malliparametreista tai malleihin syötettävistä tiedoista, jotka ovat olennaisia käsityksen saamiseksi riskipainotuksesta riittävän monen vastapuoliluokan osalta;
 - (f) tiedot tekijöistä, jotka vaikuttivat tappioihin edellisen julkistamisjakson aikana;
 - (g) laitoksen estimaattien vertailu toteutuneisiin lukuihin pidemmällä aikavälillä julkistaen erikseen seuraavat tiedot:
 - (i) tappioestimaatit verrattuna toteutuneisiin tappioihin kussakin vastuuryhmässä erikseen maksukykyisten ja maksukyvyttömyystilassa olevien vastuiden osalta, esittäen tarkoituksenmukaiset tiedot toteutumatestauksessa käytetystä tarkastelujaksosta ja tosiasiallisten tappioiden määrittelyssä käytetyistä mittareista. Tässä alakohdassa tarkoitetut tiedot on julkistettava kunkin 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun vähittäisvastuuryhmän osalta riittävältä ajanjaksolta niin, että sisäisten luokitusprosessien toimivuutta voidaan arvioida tarkoituksenmukaisesti jokaisen ryhmän osalta;
 - (ii) PD-estimaatit verrattuna tosiasialliseen maksukyvyttömyysasteeseen kunkin vastuuryhmän osalta, julkistaen erikseen PD-vaihteluvälin, keskimääräisen PD:n, velallisten lukumäärän edellisen julkistamisjakson lopussa ja julkistamisjaksolla, maksukyvyttömien vastapuolten lukumäärän, mukaan lukien uudet maksukyvyttömät vastapuolet, ja vuotuisen keskimääräisen maksukyvyttömyysasteen;
 - (iii) jos laitokset käyttävät omia LGD- tai CF-estimaattejaan, tiedot toteutuneiden LGD-lukujen ja luottovasta-arvokerrointen vertailusta tässä artikkelissa esitetyissä kvantitatiivista riskienarviointia koskevissa tiedoissa annettuihin estimaatteihin.
2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tiedot on annettava erikseen seuraavien vastuuryhmien osalta:
- (a) valtiot ja keskuspankit;
 - (b) laitokset;
 - (c) yritykset (mukaan lukien pk-yritykset), erityiskohteiden rahoitus ja ostetut yrityssaamiset;
 - (d) vähittäisvastuut kaikkien niiden alaryhmien osalta, joita 154 artiklan 1–4 kohdan mukaiset korrelaatiot vastaavat; ja
 - (e) osakkeet.

453 artikla

Luottoriskien vähentämistekniikkojen käytön julkistaminen

Laitosten, jotka käyttävät luottoriskin vähentämistekniikoita, on julkistettava seuraavat tiedot:

- (a) tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien nettoutuksessa sovelletut käytänteet ja prosessit sekä tieto siitä, kuinka paljon laitokset niitä käyttävät;
- (b) hyväksyttävien vakuuksien arviointi ja hallinta;
- (c) kuvaus laitoksen hankkimien vakuuksien päätyypeistä;
- (d) takausten ja luottosuojana käytettyjen luottojohdannaisten osalta takaajien ja luottojohdannaisten vastapuolten päätyypit ja luottokelpoisuus;
- (e) käytetty luottosuoja ja analyysi mahdollisista keskittymistä, jotka voivat haitata luottosuojan tehokkuutta;
- (f) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän tai IRB-menetelmän mukaisesti, kokonaisvastuuarvo, jolla ei ole mitään hyväksyttävää luottosuojaa, ja kokonaisvastuuarvo, jolla on hyväksyttävä luottosuoja volatiliteettikorjausten soveltamisen jälkeen. Tämän alakohdan mukaisesti esitettävät tiedot on annettava erikseen kunkin vastuuryhmän osalta ja kunkin 155 artiklassa oman pääoman ehtoisiin vastuille säädetyn menetelmän osalta;
- (g) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän tai IRB-menetelmän mukaisesti, vastuiden, joilla on hyväksyttävä luottosuoja, vakuudellinen määrä. Tämän alakohdan mukaisesti esitettävät tiedot on annettava erikseen kunkin vastuuryhmän osalta;
- (h) vastaava luottovasta-arvokerroin ja vastuuseen yhdistyvä luottoriskin vähentäminen sekä luottoriskin vähentämismenetelmien vaikutus korvausvaikutusten kanssa ja ilman niitä;
- (i) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän standardimenetelmän mukaisesti, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ja kyseisen riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän ja vastuuarvon välinen suhde sen jälkeen kun on sovellettu vastaavaa luottovasta-arvokerrointa ja vastuuseen yhdistyvää luottoriskin vähentämistä. Tämän alakohdan mukaisesti esitettävät tiedot on annettava erikseen kunkin vastuuryhmän osalta;
- (j) jos laitokset laskevat riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän IRB-menetelmän mukaisesti, riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä ennen kuin on otettu huomioon luottojohdannaisten luottoriskin vähentämisen vaikutus ja sen jälkeen. Jos laitokset ovat saaneet luvan soveltaa omia LGD-lukujaan ja luottovasta-arvokertoimiaan riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärän laskentaan, niiden on julkistettava tämän alakohdan mukaiset tiedot erikseen kullekin asianomaisen luvan piiriin kuuluvalla vastuuryhmällä.

454 artikla

Kehittyneiden mittausmenetelmien käyttöä operatiivisen riskin yhteydessä koskevien tietojen julkistaminen

Laitosten, jotka soveltavat 321–324 artiklan mukaisia kehittyneitä mittausmenetelmiä laskettaessa operatiivista riskiä koskevaa omien varojen vaatimusta, on annettava tiedot vakuutusten ja muiden riskinsiirtomekanismien käytöstä riskien vähentämiseksi.

455 artikla

Sisäisten markkinariskimallien käyttö

1. Laitosten, joille niiden toimivaltainen viranomainen on 325 ba artiklan mukaisesti antanut luvan käyttää laitoksen sisäisiä malleja markkinariskeihin liittyvien omien varojen vaatimusten laskemiseksi, on julkistettava riskien määrän laskemiseksi käytettyjen eri sisäisten mallien laajuus, keskeiset piirteet ja mallinnuksessa tehdyt keskeiset valinnat niiden keskeisten mallien osalta, joita käytetään konsolidoidulla tasolla ensimmäisen osan II osaston mukaisesti. Näiden laitosten on selitettävä, missä määrin nämä sisäiset mallit edustavat kaikkia konsolidoidulla tasolla käytettyjä malleja.
2. Tapauksen mukaan laitosten on 104 b artiklan mukaisesti julkistettava yksitellen keskeisten kaupankäyntiyksikköjen osalta ja yhteenlaskettuna muiden kaupankäyntiyksikköjen osalta seuraavat tiedot:
 - (a) seuraavien erien korkein, alhaisin ja keskiarvo raportointikaudella:
 - (i) 325 ba artiklan 2 kohdan a alakohdassa määritetty rajoittamattoman odotetun tappion mittari;
 - (ii) markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset, jotka laskettaisiin tämän osaston 1 a luvun mukaisesti, jos laitoksille ei olisi annettu lupaa käyttää sisäisiä mallejaan asianomaiseen kaupankäyntiyksikköön 325 ba artiklan 2 kohdan b alakohdassa määritetyllä tavalla;
 - (b) odotetun tappion mallit:
 - (i) toteutumatestauksissa havaittujen ylitysten lukumäärä edeltäviltä 250 pankkipäivältä;
 - (ii) voittojen ja tappioiden tarkastelulle asetettujen vaatimusten rikkoutumisten ('P&L attribution breaches') lukumäärä edeltäviltä 12 kuukaudelta.
3. Laitosten on julkistettava erikseen seuraavat 325 bb artiklassa määritetyt omien varojen vaatimuksen osatekijät:
 - (a) rajoittamatonta odotettua tappiota kuvaava mittari tuoreimpien riskimittareiden osalta; ja
 - (b) edellisten 12 viikon riskimittareiden keskiarvo kunkin seuraavan osalta;

- (i) odotettua tappiota kuvaava riskimittari;
- (ii) stressiskenaariota kuvaava riskimittari riskitekijöille, joita ei voida mallintaa;
- (iii) maksukyvyttömyysriskiä koskeva omien varojen vaatimus;
- (iv) edellä i, ii ja iii alakohdassa lueteltujen mittareiden välisumma 12 viikon keskiarvolle niin, että välisumma sisältää sovellettavan kertoimen;
- (v) kokonaispääomavaatimus.”

(117) Lisätään 456 artiklaan k alakohhta seuraavasti:

”k) kahdeksannen osan II ja III osastossa säädettyjen julkistamisvaatimusten muuttaminen, jotta voidaan ottaa huomioon julkistamista koskevien kansainvälisten standardien kehittyminen tai muutokset.”

(118) Muutetaan 460 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti, jotta 412 artiklan 1 kohdassa asetettu yleinen vaatimus voidaan määrittää yksityiskohtaisesti. Tämän kohdan mukaisesti hyväksytty delegoitu säädös perustuu kuudennen osan II osaston ja liitteen III mukaisesti ilmoitettaviin eriin, ja siinä määritetään, missä olosuhteissa toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä laitoksille täsmälliset sisään- ja ulosvirtaustasot laitoksiin kohdistuvien erityisten riskien huomioon ottamiseksi, ja siinä noudatetaan 2 kohdassa säädettyjä kynnysarvoja.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 muuttamiseksi tai korvaamiseksi tämän asetuksen 8 artiklan 3 kohdan sekä 411, 412, 413, 416, 419, 422, 425, 428 a, 428 f, 428 g, 428 k – 428 n, 428 p, 428 r, 428 s, 428 t, 428 v – 428 ad, 428 af, 428 ag ja 451 a artiklan soveltamiseksi.”

(b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti 428 f artiklan 2 kohdassa säädetyn tuotteita ja palveluja koskevan luettelon muuttamiseksi, jos se katsoo, että muihin tuotteisiin tai palveluihin suoraan liittyvät varat ja velat täyttävät 428 f artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset.

Komissio antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen viimeistään [kolme vuotta kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen].”

(119) Lisätään 473 artiklan jälkeen uusi 473 a artikla seuraavasti:

*”473 a artikla
IFRS 9:n käyttöönotto*

1. [Tämän artiklan soveltamisen alkamispäivä + viisi vuotta] saakka laitokset, jotka laativat tilinpäätöksensä asetuksen (EY) N:o 1606/2002 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien mukaisesti, voivat lisätä ydinpääomaansa (CET1) tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketun määrän kerrottuna 3 kohdassa vahvistetulla sovellettavalla kertoimella.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu määrä on laskettava komission asetuksen (EU) /2016⁽³²⁾ 5.5.5 kohdan mukaisesti määritettyinä 12 kuukaudelta odotettavissa olevina luottotappioina ja komission asetuksen (EU) /2016⁽¹⁾ 5.5.3 kohdan mukaisesti määritettyinä rahoitusvälineen tappiota koskevan vähennyserän määränä, joka vastaa koko voimassaoloajalta odotettavissa olevia tappioita.
3. Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitettua määrää sovelletaan seuraavia kertoimia:
 - (a) 1 ajanjaksolla [tämän artiklan soveltamisen alkamispäivä]–[tämän artiklan soveltamisen alkamispäivä + 1 vuosi - 1 päivä];
 - (b) 0,8 ajanjaksolla [tämän artiklan soveltamisen alkamispäivä + 1 vuosi]–[tämän artiklan soveltamisen alkamispäivä + 2 vuotta - 1 päivä];
 - (c) 0,6 ajanjaksolla [tämän artiklan soveltamisen alkamispäivä + 2 vuotta]–[tämän artiklan soveltamisen alkamispäivä + 3 vuotta - 1 päivä];
 - (d) 0,4 ajanjaksolla [tämän artiklan soveltamisen alkamispäivä + 3 vuotta]–[tämän artiklan soveltamisen alkamispäivä + 4 vuotta - 1 päivä];
 - (e) 0,2 ajanjaksolla [tämän artiklan soveltamisen alkamispäivä + 4 vuotta]–[tämän artiklan soveltamisen alkamispäivä + 5 vuotta - 1 päivä].

Laitosten on sisällytettävä omista varoista annettaviin tietoihin määrä, joka on lisätty niiden ydinpääomaan (CET1) 1 kohdan mukaisesti.”

(120) Muutetaan 493 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Edellä 387–403 artiklassa säädettyjä suuria asiakasriskejä koskevia säännöksiä ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovellettu sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/22/ETY⁽¹⁾ ja joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta tai rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 kohdassa.”

³²

Komission asetus (EU) 2016/2016, annettu ... päivänä ...kuuta 2008, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti (EUVL L ..., .., s. ..).

(b) Lisätään 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Poiketen siitä, mitä 395 artiklassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia sen, että laitokset hankkivat jonkin 400 artiklan 1 kohdan a, c, d ja e alakohdassa säädetyn vastuun, joka on jonkin jäsenvaltion valuutan määräinen ja rahoitettu jonkin jäsenvaltion valuutassa, kun ensin on otettu huomioon luottoriskin alentamisen vaikutus 399–403 artiklan mukaisesti, seuraaviin arvoihin saakka:

- (a) 100 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2018 saakka;
- (b) 75 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2019 saakka;
- (c) 50 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) 31 päivään joulukuuta 2020 saakka.

5. Edellä 400 artiklan 1 kohdan a, c, d ja e alakohdassa tarkoitetut vastuut, jotka ovat jonkin jäsenvaltion valuutan määräisiä ja rahoitettu jonkin jäsenvaltion valuutassa ja jotka laitokset hankkivat ennen 22 päivää marraskuuta 2016, vapautetaan 395 artiklan soveltamisesta.”

(121) Korvataan 494 artikla seuraavasti:

”494 artikla

Siirtymäsäännökset – omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimus

1. Poiketen siitä, mitä 92 a artiklassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana laitosten, jotka on määritetty kriisinratkaisun kohteena oleviksi yhteisöiksi ja jotka ovat G-SII-laitoksia tai G-SII-laitoksen osia, on aina täytettävä seuraavat omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimukset:
 - (a) 16 prosentin riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä;
 - (b) 6 prosentin ei-riskiperusteinen suhdeluku, joka edustaa laitoksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja ilmaistuna prosenttiosuutena 429 artiklan 4 kohdan mukaisesti lasketusta vastuiden kokonaismäärästä.
2. Poiketen siitä, mitä 72 b artiklan 3 kohdassa säädetään, 1 päivän tammikuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisellä ajalla 72 b artiklan 3 kohdassa tarkoitetut hyväksyttävät velkainstrumentit voidaan sisällyttää hyväksyttävien velkojen eriin niin, että niiden osuus on 2,5 prosenttia 92 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä.”

(122) Lisätään 494 artiklan jälkeen 494 a artikla seuraavasti:

”494 a artikla

Erillisyhtiöiden kautta tehtyjen liikkeeseenlaskujen vapauttaminen uusista säännöksistä määräajaksi

1. Poiketen siitä, mitä 52 artiklassa säädetään, pääomainstrumentteja, joita laitos ei laske suoraan liikkeeseen, pidetään ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteina 31 päivään joulukuuta 2021 saakka vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) edellä 52 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, lukuun ottamatta edellytystä, jonka mukaan laitos laskee instrumentit suoraan liikkeeseen;
 - (b) instrumentit laskee liikkeeseen yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;
 - (c) tulot ovat kyseiselle laitokselle välittömästi ja rajoituksetta saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetyt edellytykset.
2. Poiketen siitä, mitä 63 artiklassa säädetään, pääomainstrumentteja, joita laitos ei laske suoraan liikkeeseen, tai etuoikeudeltaan huonompia lainoja, joita laitos ei suoraan nosta, pidetään toissijaisen pääoman (T2) instrumentteina 31 päivään joulukuuta 2021 saakka vain, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) edellä 63 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset, lukuun ottamatta edellytystä, jonka mukaan laitos laskee instrumentit suoraan liikkeeseen;
 - (b) instrumentit laskee liikkeeseen tai etuoikeudeltaan huonommat lainat nostaa yhteisö, joka kuuluu ensimmäisen osan II osaston 2 luvun nojalla konsolidoinnin piiriin;
 - (c) tulot ovat kyseiselle laitokselle välittömästi ja rajoituksetta saatavilla sellaisessa muodossa, joka täyttää tässä kohdassa säädetyt edellytykset.”

(123) Korvataan 497 artikla seuraavasti:

”497 artikla

Keskusvastapuoliin liittyvistä vastuista aiheutuvat omien varojen vaatimukset

1. Jos kolmannen maan keskusvastapuoli hakee asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan mukaista tunnustusta, laitokset voivat pitää kyseistä keskusvastapuolta ehdot täyttävänä keskusvastapuolena alkaen päivämäärästä, jona keskusvastapuoli esitti EAMV:lle hakemuksen tunnustuksen saamiseksi, ja päättyen johonkin seuraavista päivämääristä:
 - (a) jos komissio on jo antanut asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen sen kolmannen maan osalta, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut, ja kyseinen säädös on tullut voimaan, kaksi vuotta hakemuksen jättämispäivästä;
 - (b) jos komissio ei ole vielä antanut asetuksen (EU) N:o 648/2012 25 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöstä sen kolmannen maan osalta, johon keskusvastapuoli on sijoittautunut, tai jos tällainen säädös ei ole vielä

tullut voimaan, aiempi kahdesta seuraavasta päivämäärästä:

- (i) kaksi vuotta täytäntöönpanosäädöksen voimaantulosta;
- (ii) viisi vuotta hakemuksen jättämispäivästä.

2. Siihen saakka kun 1 kohdassa määritelty määräaika päättyy, jollei kyseisessä kohdassa tarkoitettulla keskusvastapuolella ole maksukyvyttömyysrahastoa eikä sellaista sitovaa järjestelyä määritysosapuoltensa kanssa, jonka ansiosta se voi käyttää määritysosapuoliltaan saamansa alkumarginaalin tai osan siitä ennakkoon rahastoitujen osuuksien tapaan, laitoksen on korvattava 308 artiklan 2 kohdan mukainen kaava omien varojen vaatimuksen (K_i) laskemiseksi seuraavalla kaavalla:

$$K_{CM_i} = \max \left\{ K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM}; 8\% \cdot 2\% \cdot IM_i \right\}$$

jossa

i = indeksi, joka kuvaa määritysosapuolta;

IM_i = määritysosapuolen i keskusvastapuolelle asettama alkumarginaali;

IM = keskusvastapuolen asetuksen (EU) N:o 648/2012 89 artiklan 5 a kohdan mukaisesti laitokselle ilmoittama alkumarginaalin kokonaismäärä.”

- (124) Korvataan 498 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Tässä asetuksessa säädettyjä, omien varojen vaatimuksia koskevia säännöksiä ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovellettu direktiiviä 93/22/ETY ja joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen tarjoamisesta tai rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2014/65/EU liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9, 10 ja 11 kohdassa.”

- (125) Poistetaan 499 artiklan 3 kohta.

- (126) Korvataan 501 artikla seuraavasti:

*”501 artikla
Pk-yrityksiin liittyvien vastuiden oikaisu*

1. Riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä pk-yrityksin liittyville vastuille oikaistaan seuraavien kaavojen mukaisesti:

(iv) jos $E' \leq 1\,500\,000$ euroa, $RW^* = RW \cdot 0,7612$;

(v) jos $E' > 1\,500\,000$ euroa, $RW^* =$ vähintään $\{RW; 1\,500\,000 \text{ euroa}\} \cdot 0,7612$
+ enintään $\{0; RW - 1\,500\,000\} \cdot 0,85$;

jossa

RW^* = riskipainotettujen vastuuerien mukautettu yhteismäärä pk-yritykseen liittyvän vastuun osalta;

E' = määrä, jonka velallinen asiakas tai asiakaskokonaisuus ovat yhteensä velkaa laitokselle tai emoyrityksille ja sen tytäryrityksille, mukaan lukien

maksukyvyttömyystilassa olevat vastuut, mutta lukuun ottamatta sellaisia saamisia tai ehdollisia saamisia, joiden vakuudeksi on asetettu asuinkiinteistöjä;

RW = toisen osan II osaston ja tämän artiklan mukaisesti laskettu riskipainotettujen vastuuerien yhteismäärä pk-yritykseen liittyvän vastuun osalta.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi:

- (a) pk-yritykseen liittyvä vastuu on luokiteltava kuuluvaksi joko vähittäissaamisten tai yrityssaamisten tai kiinteistövakuudellisten vastuiden ryhmään. Laiminlyötyjä vastuuta ei oteta huomioon;
- (b) pk-yritykset määritellään mikroyritysten sekä pienten ja keski suurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetun komission suosituksen 2003/361/EY³³ mukaisesti. Mainitun suosituksen liitteessä olevassa 2 artiklassa luetelluista perusteista otetaan huomioon ainoastaan vuosiliikevaihto.”

(127) Lisätään 501 a, 501 b ja 501 c artikla seuraavasti:

”501 a artikla

Luottoriskiin liittyvien pääomavaatimusten oikaisu, kun kyseessä ovat saamiset yhteisöiltä, jotka hallinnoivat tai rahoittavat sellaisia rakenteita tai tiloja, järjestelmiä ja verkostoja, jotka tarjoavat tai tukevat olennaisia julkisia palveluja

- 1. Luottoriskiä koskevat pääomavaatimukset, jotka on laskettu kolmannen osan II osaston mukaisesti, on kerrottava kertoimella 0,75 edellyttäen, että vastuu täyttää kaikki seuraavat kriteerit:
 - (a) vastuu sisältyy joko yritysten omaisuuserien luokkaan tai erityisrahoitusvastuiden luokkaan, lukuun ottamatta maksukyvyttömyystilassa olevia vastuuta;
 - (b) kyseessä on saaminen yhteisöltä, joka perustettiin erityisesti rahoittamaan tai hallinnoimaan sellaisia rakenteita tai tiloja, järjestelmiä ja verkostoja, jotka tarjoavat tai tukevat olennaisia julkisia palveluja;
 - (c) velan takaisinmaksu perustuu pääasiassa rahoitettavien omaisuuserien tuottamaan tuloon eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan tuottamaan tuloon;
 - (d) velallinen voi vastata taloudellisista velvoitteistaan myös hankeriskin kannalta olennaisissa vakavissa stressitilanteissa;
 - (e) velallisen tuottamat rahavirrat ovat ennustettavissa ja kattavat kaikki lainan tulevat takaisinmaksut laina-aikana;
 - (f) vastuun uudelleenrahoitusriski on alhainen tai riittävästi rajoitettu;
 - (g) sopimusjärjestelyt tarjoavat luotonantajille korkean suojelun tason, mukaan lukien seuraavat:
 - (i) jos velallinen ei saa tulojaan useiden käyttäjien maksamista maksuista,

³³

EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

- sopimusjärjestelyiden on sisällettävä määräykset, joilla suojataan tehokkaasti luotonantajia tappioilta, jotka aiheutuvat siitä, että osapuoli, joka sitoutuu hankkimaan velallisen tarjoamat tavarat tai palvelut, päättää hankkeen;
- (ii) velallinen on varautunut riittävien kokonaan käteisvaroina olevien varalla olevien varojen tai korkean luokituksen saaneiden takaajien takaamien muiden rahoitusjärjestelyjen avulla kattamaan vararahoitus- ja käyttöpääomavaatimukset tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien koko käyttöiän ajan;
 - (iii) luotonantajalla on merkittävä vaikutusvalta velallisen omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon;
 - (iv) luotonantajilla on turvanaan infrastruktuuriin liittyvän liiketoiminnan kannalta kriittisiin omaisuuseriin ja sopimuksiin kohdistuva vakuus sovellettavan lainsäädännön sallimissa määrin tai vaihtoehtoiset mekanismit asemansa turvaamiseksi;
 - (v) oma pääoma on pantattu luotonantajille niin, että ne voivat ottaa yhteisön haltuunsa maksukyvyttömyystilanteessa;
 - (vi) operatiivisen nettokassavirran käyttöä pakollisten maksujen jälkeen hankkeesta muihin tarkoituksiin kuin velkasitoumusten hoitoon on rajoitettu;
 - (vii) velallisen kykyä toteuttaa luotonantajia mahdollisesti haittaavia toimintoja rajoitetaan sopimusperusteisesti, mukaan lukien niin, ettei uutta lainaa voida myöntää ilman nykyisten luotonantajien suostumusta;
- (h) velvoite on etuoikeudeltaan parempi kuin kaikki muut vaateet paitsi lakisääteiset vaateet ja johdannaissovimusten vastapuolten vaateet;
- (i) jos velallinen on rakennusvaiheessa, pääomasijoittajan on täytettävä seuraavat kriteerit, tai jos pääomasijoittajia on useampi kuin yksi, pääomasijoittajien ryhmän on kokonaisuudessaan täytettävä seuraavat kriteerit:
- (i) pääomasijoittajilla on kokemusta infrastruktuurihankkeiden menestyksekkäästä valvonnasta, ne ovat taloudellisesti vakaita ja niillä on asiaan liittyvää asiantuntemusta;
 - (ii) pääomasijoittajien maksukyvyttömyysriski on alhainen tai pääomasijoittajien maksukyvyttömyydestä aiheutuu velalliselle vähäinen merkittävien tappioiden riski;
 - (iii) käytössä on riittävät mekanismit, joilla pääomasijoittajien ja luotonantajien edut voidaan sovittaa yhteen;
- (j) velallisella on riittävät suojatoimenpiteet hankkeen saattamiseksi päätökseen

sovitun eritelmän, talousarvion tai valmistumispäivämäärän mukaan, myös vahvat suoritustakuut;

- (k) jos operatiiviset riskit ovat olennaiset, niitä hallitaan asianmukaisesti;
- (l) velallinen käyttää testattua teknologiaa ja suunnittelua;
- (m) kaikki tarvittavat luvat ja hyväksymiset on saatu;
- (n) velallinen käyttää johdannaisia vain riskienvähentämistarkoituksissa.

2. Sovellettaessa 1 kohdan e alakohtaa tuotettuja kassavirtoja ei pidetä ennakoitavissa olevina, jollei olennainen osa tuloista täytä seuraavia edellytyksiä:

- (a) jokin seuraavista kriteereistä täyttyy:
 - (i) tulot ovat saatavuusperusteisia;
 - (ii) tuloihin sovelletaan tuottoprosentin sääntelyä;
 - (iii) tuloihin sovelletaan ota tai maksa -sopimusta;
 - (iv) tuotoksen taso tai käyttö ja hinta täyttävät kukin jonkin seuraavista kriteereistä:
 - se on säänneltyä,
 - se on sopimuksissa määritelty,
 - se on riittävän ennustettavaa, koska kysyntäriski on alhainen;
- (b) jos velallinen ei saa tulojaan useiden käyttäjien maksamista maksuista, osapuolen, joka sitoutuu hankkimaan velallisen tarjoamat tavarat tai palvelut, on oltava jokin seuraavista:
 - (i) keskushallinto, aluehallinto tai paikallisviranomainen;
 - (ii) julkisyhteisö tai julkisoikeudelliset laitos, jolle ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, joka on vähintään 3;
 - (iii) yritys, jolle ulkoinen luottoluokituslaitos on antanut luottoluokituksen, joka on vähintään 3;
 - (iv) yhteisö, joka on korvattavissa ilman merkittävää muutosta tulojen tasossa ja ajoituksessa.

3. Laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille infrastruktuurihanketta hoitaviin yhteisöihin liittyvien tämän artiklan mukaisesti laskettujen vastuiden kokonaismäärä kuuden kuukauden välein.

4. Komissio laatii viimeistään [kolme vuotta voimaantulosta] kertomuksen siitä, miten tässä asetuksessa säädetyt omien varojen vaatimukset vaikuttavat antolainaukseen infrastruktuurihanketta hoitaville yhteisöille, ja toimittaa kertomuksen mahdollisine

lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. EPV antaa 4 kohtaa varten komissiolle kertomuksen seuraavista:

- (a) analyysi siitä, miten antolainaus infrastruktuuri- ja hankerahoituksen markkinoilla on kehittynyt ja millä edellytyksillä 4 kohdassa tarkoitettulla kaudella;
- (b) analyysi 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen tosiasiallisesta riskialttiudesta kokonaisen suhdannekierron aikana;
- (c) tässä asetuksessa säädettyjen omien varojen vaatimusten sekä a ja b alakohdan mukaisten analyysien tulosten välinen johdonmukaisuus.

501 b artikla

Markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset

- 1. [Soveltamisen alkamispäivä + 3 vuotta] saakka laitosten, jotka käyttävät kolmannen osan IV osaston 1 a ja 1 b luvuissa vahvistettuja menetelmiä laskeakseen markkinariskejä koskevan omien varojen vaatimuksen, on kerrottava kyseisten menetelmien mukaisesti lasketut markkinariskiä koskevat omien varojen vaatimukset 65 prosentin kertoimella.
- 2. EPV valvoo, onko laitosten unionissa kolmannen osan IV osaston 1 a ja 1 b luvussa vahvistettujen menetelmien mukaisesti laskemien markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten taso asianmukainen, ja antaa viimeistään [soveltamisen alkamispäivä + 2 vuotta] komissiolle kertomuksen mahdollisuudesta muuttaa näiden menetelmien kalibrointia. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava vähintään seuraavia:
 - (a) kun kyseessä ovat yleisimmät laitosten kaupankäyntivarastoon luokiteltavat rahoitusvälineet unionissa, onko markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten taso, jonka laitokset laskevat kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa vahvistetun menetelmän mukaisesti, liiallinen verrattuna markkinariskejä koskeviin omien varojen vaatimuksiin, jotka laitokset laskevat 325 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetun menetelmän mukaisesti;
 - (b) kun kyseessä ovat yleisimmät laitosten kaupankäyntivarastoon luokiteltavat rahoitusvälineet unionissa, onko markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten taso, jonka laitokset laskevat kolmannen osan IV osaston 3 luvussa vahvistetun menetelmän mukaisesti, liiallinen verrattuna markkinariskejä koskeviin omien varojen vaatimuksiin, jotka laitokset laskevat kolmannen osan IV osaston 7 luvussa vahvistetun menetelmän mukaisesti;
 - (c) kun kyseessä ovat yleisimmät laitosten kaupankäyntivarastoon luokiteltavat rahoitusvälineet unionissa, onko markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimuksen taso, jonka laitokset laskevat kolmannen osan IV osaston 2 luvussa vahvistetun menetelmän mukaisesti, liiallinen verrattuna markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimuksen tasoon, jonka laitokset laskevat kolmannen osan IV osaston 3 luvussa vahvistetun menetelmän mukaisesti;

mukaisesti;

3. Siirretään komissiolle kolmen vuoden ajaksi kolmannen osan IV osaston 1 a ja 1 b luvussa säädettyjen menetelmien soveltamisen alkamispäivästä valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 462 artiklan mukaisesti 1 kohdassa tarkoitetun käsittelyn soveltamisen pidentämiseksi tai kyseisessä kohdassa tarkoitetun kertoimen muuttamiseksi, jos se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi ja ottaen huomioon 2 kohdassa tarkoitetun raportin, kansainvälisen sääntelyn muutokset ja unionin finanssi- ja pääomamarkkinoiden erityispiirteet.
4. Jos edellisessä alakohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä ei anneta esitetyssä määräajassa, 1 kohdassa säädetyn käsittelyn soveltaminen päättyy.

501 c artikla

Niitä sijoituspalveluyrityksiä koskeva poikkeus, jotka eivät ole järjestelmän kannalta merkittäviä

Sijoituspalveluyritykset, jotka eivät ole 4 artiklan 1 kohdan 139 alakohdassa määriteltyjä järjestelmän kannalta merkittäviä sijoituspalveluyrityksiä, voivat edelleen soveltaa tämän asetuksen säännöksiä sellaisina kuin ne olivat [muutosasetuksen voimaantuloa edeltävä päivä], edellyttäen että kyseiset sijoituspalveluyritykset ilmoittavat aikomuksestaan soveltaa tätä artiklaa asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään [päivämäärä vahvistettava – ennen soveltamista].

501 d artikla

Poikkeus raportointivaatimuksista

Poiketen siitä, mitä 99, 100, 101, 394, 415 ja 430 artiklassa säädetään, tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivän ja kussakin kyseisissä artikloissa tarkoitettussa teknisessä standardissa täsmennetyn ensimmäisen ilmoituksen antamispäivän välisellä ajanjaksolla laitokset voivat valintansa mukaan olla raportoimatta tiedot muodossa, joka esitetään täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 680/2014 sisältyvissä malleissa, jos kyseisiä malleja ei ole päivitetty niin, että ne olisivat tämän asetuksen säännösten mukaiset.”

(128) Korvataan 507 artikla seuraavasti:

”507 artikla

Suuret asiakasriskit

EPV valvoo 390 artiklan 6 kohdassa sekä 400 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettujen poikkeusten käyttöä ja esittää viimeistään [vuosi muutosasetuksen voimaantulosta] komissiolle kertomuksen, jossa arvioidaan, millaisia määrällisiä vaikutuksia olisi kyseisten poikkeusten poistamisella tai raja-arvon asettamisella niiden käytölle. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti jokaisen kyseisissä artikloissa säädetyn poikkeuksen osalta seuraavia:

- (a) kussakin jäsenvaltiossa poikkeuksen saaneiden suurten asiakasriskien määrä;
- (b) poikkeusta kussakin jäsenvaltiossa käyttävien laitosten lukumäärä;
- (c) kussakin jäsenvaltiossa poikkeuksen saaneiden vastuiden kokonaisarvo.”

(129) Lisätään 510 artiklaan 4–7 kohta seuraavasti:

”4. EPV valvoo liitteessä II lueteltuihin johdannaissopimuksiin sekä luottojohdannaisiin liittyvän rahoitusriskin kattavan vaaditun pysyvän rahoituksen määrää pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä, erityisesti 428 u artiklan 2 kohdassa ja 428 x artiklan 2–4 kohdassa esitettyä tulevaa rahoitusriskiä näiden sopimusten osalta, ja esittää komissiolle kertomuksen mahdollisuudesta hyväksyä riskiherkempi mittari viimeistään [kaksi vuotta kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen]. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava vähintään seuraavia:

- (a) standardimenetelmän käytön tarkoituksenmukaisuus mitattaessa kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jaksossa esitettyjä vastapuoliriskejä tai niiden osatekijöitä johdannaissopimusten tulevan rahoitusriskin laskemiseksi;
- (b) mahdollisuus erottaa vakuudelliset ja vakuudettomat johdannaissopimukset toisistaan;
- (c) mahdollisuus poistaa tai korvata 428 u artiklan 2 kohdassa ja 428 x artiklan 2–4 kohdassa säädetty vaatimus;
- (d) mahdollisuus muuttaa laajemmin johdannaissopimusten käsittelyä laskettaessa pysyvän varainhankinnan vaatimusta, kuten 428 d artiklassa, 428 k artiklan 3 kohdassa, 428 u artiklan 2 kohdassa, 428 x artiklan 2–4 kohdassa, 428 af artiklan a ja b alakohdassa ja 428 ag artiklan 3 kohdassa on esitetty, jotta voidaan paremmin kattaa näihin sopimuksiin liittyvä rahoitusriski pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä;
- (e) ehdotettujen muutosten vaikutus laitosten johdannaissopimusten osalta vaaditun pysyvän rahoituksen määrään.

5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti, jotta voidaan muuttaa liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten sekä luottojohdannaisten käsittelyä kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, jos se katsoo sen tarkoituksenmukaiseksi ottaen huomioon, millainen vaikutus nykyisellä käsittelyllä on laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimukseen, ja jotta voidaan paremmin ottaa huomioon näihin liiketoimiin liittyvä rahoitusriski pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä. Tätä varten komissio ottaa huomioon 4 kohdassa tarkoitettun kertomuksen, kansainvälisillä foorumeilla mahdollisesti kehitetyt kansainväliset standardit ja unionin pankkialan monimuotoisuuden.

Komissio antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun delegoidun säädöksen viimeistään [kolme vuotta kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen].

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä ei anneta tai komissio ei vahvista liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten sekä luottojohdannaisten käsittelyn oikeellisuutta pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa viimeistään [kolme vuotta kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen], tämän asetuksen 428 x artiklan 2 kohdassa säädettyä vaatimusta sovelletaan kaikkiin laitoksiin ja kaikkiin liitteessä II lueteltuihin johdannaissopimuksiin sekä

luottojohdannaisiin niiden ominaispiirteistä riippumatta ja 428 u artiklan 2 kohdan ja 428 x artiklan 3 ja 4 kohdan säännöksiä ei enää sovelleta.

6. EPV valvoo vakuudellisen luotonantoon ja pääomamarkkinalähtöisiin liiketoimiin liittyvän rahoitusriskin kattavan vaaditun pysyvän rahoituksen määrää, mukaan lukien näissä liiketoimissa vastaanotettuihin tai annettuihin varoihin liittyvä rahoitusriski sekä rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettaviin vakuudettomiin liiketoimiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, liittyvä rahoitusriski, ja esittää komissiolle kertomuksen tämän käsittelyn tarkoituksenmukaisuudesta viimeistään [kaksi vuotta kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen]. Kyseisessä kertomuksessa on arvioitava vähintään seuraavia:

- (a) mahdollisuus soveltaa korkeampia tai alhaisempia pysyvän rahoituksen kertoimia rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettuihin vakuudelliseen luotonantoon ja pääomamarkkinalähtöisiin liiketoimiin ja rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettuihin vakuudettomiin liiketoimiin, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, jotta voidaan paremmin ottaa huomioon niiden rahoitusriski pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä ja mahdolliset leviämisvaikutukset rahoitusalan asiakkaiden välillä;
- (b) mahdollisuus soveltaa 428 s artiklan b alakohdassa säädettyä käsittelyä vakuudelliseen luotonantoon ja pääomamarkkinalähtöisiin liiketoimiin, joiden vakuutena on muuntuyppisiä varoja;
- (c) mahdollisuus soveltaa vakaan rahoituksen kertoimia taseen ulkopuolisiin eriin, joita käytetään vakuudellisessa luotonannossa ja pääomamarkkinalähtöisissä liiketoimissa, vaihtoehtona 428 q artiklan 3 kohdassa säädetylle käsittelylle;
- (d) seuraavien välisen epäsymmetrisen käsittelyn tarkoituksenmukaisuus: rahoitusalan asiakkaiden myöntämät sellaiset velat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja joihin 428 k artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti sovelletaan käytettävissä olevan pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 0 prosenttia, ja rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutetuista liiketoimista johtuvat sellaiset varat, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja joihin 428 s artiklan b alakohdan ja 428 u artiklan a ja b alakohdan mukaisesti sovelletaan vaaditun pysyvän rahoituksen kerrointa, joka on 5 prosenttia tai 10 prosenttia;
- (e) vakuudellisen luotonannon ja pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien, erityisesti kun liiketoimet toteutetaan rahoitusalan asiakkaiden kanssa ja jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, osalta käyttöönotettujen korkeampien tai alhaisempien pysyvän rahoituksen kertoimien vaikutus näissä liiketoimissa vakuutena vastaanotettujen varojen, erityisesti valtion ja yritysten joukkovelkakirjalainojen, markkinalikviditeettiin;
- (f) laitosten liiketoimien osalta vaadittuun vakaaseen rahoitukseen ehdotettujen muutosten vaikutus, erityisesti vakuudellisen luotonannon ja pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien osalta, kun jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta ja liiketoimet toteutetaan rahoitusalan asiakkaiden kanssa, jos näissä liiketoimissa vastaanotetaan vakuutena valtion

joukkovelkakirjalainoja.

7. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 462 artiklan mukaisesti, jotta voidaan muuttaa vakuudellisen luotonannon ja pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien käsittelyä, mukaan lukien näissä liiketoimissa vastaanotettujen tai annettujen varojen käsittely ja rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettavien sellaisten vakuudettomien liiketoimien käsittely, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen laskennassa, jos se katsoo sen tarkoituksenmukaiseksi ottaen huomioon, millainen vaikutus nykyisellä käsittelyllä on laitosten pysyvän varainhankinnan vaatimukseen, ja jotta voidaan paremmin ottaa huomioon näihin liiketoimiin liittyvä rahoitusriski pysyvän varainhankinnan vaatimuksen yhden vuoden aikajänteellä. Tätä varten komissio ottaa huomioon 6 kohdassa tarkoitetun kertomuksen, kansainvälisillä foorumeilla kehitetyt kansainväliset standardit ja unionin pankkialan monimuotoisuuden.

Komissio antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun delegoidun säädöksen viimeistään [kolme vuotta kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen].

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua delegoitua säädöstä ei anneta tai komissio ei vahvista vakuudellisen luotonannon ja pääomamarkkinalähtöisten liiketoimien käsittelyn, mukaan lukien näissä liiketoimissa vastaanotettujen tai annettujen varojen käsittely ja rahoitusalan asiakkaiden kanssa toteutettavien sellaisten vakuudettomien liiketoimien käsittely, joiden jäljellä oleva maturiteetti on alle kuusi kuukautta, oikeellisuutta viimeistään [kolme vuotta kuudennen osan IV osastossa säädetyn pysyvän varainhankinnan vaatimuksen soveltamisen alkamispäivän jälkeen], liiketoimiin sovellettu 428 s artiklan b alakohdassa tarkoitettu pysyvän rahoituksen kerroin korotetaan 10 prosenttiin ja 428 u artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettu pysyvän rahoituksen kerroin korotetaan 15 prosenttiin.”

(130) Poistetaan 511 artikla.

(131) Lisätään 519 a artikla seuraavasti:

”519 a artikla

Markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset

1. EPV antaa viimeistään [viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta] komissiolle kertomuksen seuraavien asianmukaisuudesta:

- (a) menetelmät, joita laitokset käyttävät määrittääkseen herkkyydet markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi kolmannen osan IV osaston 1 a luvussa säädetyllä standardimenetelmällä;
- (b) kolmannen osan IV osaston 325 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun yksinkertaistetun standardimenetelmän käyttö markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskemiseksi;
- (c) edellä 325 bf artiklassa säädetty riskitekijöiden mallinnettavuuden arviointi;
- (d) edellä olevan 325 bg artiklan edellytykset, jotka määrittelevät toteutumatestausvaatimusten noudattamisen.

Kyseisen kertomuksen perusteella komissio voi tehdä lainsäädäntöehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on otettava huomioon se,
 - (a) missä määrin herkkyyksien käyttö aiheuttaa vaihtelevuutta, kun laitokset laskevat markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset standardimenetelmällä;
 - (b) missä määrin lisäerittelyistä olisi hyötyä herkkyyksien laskennassa käytetyissä hinnoittelumallien oletuksissa sen varmistamiseksi, että markkinariskejä koskevat omien varojen vaatimukset ovat tarkoituksenmukaiset.
 3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on otettava huomioon se,
 - (a) voidaanko yksinkertaistettu standardimenetelmä säilyttää ja kalibroida uudelleen, jotta saavutetaan vastaava omien varojen vaatimusten taso;
 - (b) voidaanko yksinkertaistettu standardimenetelmä korvata jollakin uudella yksinkertaistetulla menetelmällä markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa ottaen huomioon kansainvälisen sääntelyn kehittyminen, kun samalla varmistetaan, että markkinariskejä koskevien omien varojen vaatimusten laskennassa käytettävällä uudella yksinkertaistetulla menetelmällä ei aiheuteta lisää tarpeetonta monimutkaisuutta laitoksille, jotka voivat sitä käyttää.
 4. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on otettava huomioon 325 bf artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu edellytys ja se, onko tämä edellytys linjassa riskitekijän likviditeettihorisontin kanssa.
 5. Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettussa kertomuksessa on otettava huomioon se,
 - (a) missä määrin value-at-risk-arvo (VaR) voidaan korvata tarkoituksenmukaisemmalla riskimittarilla toteutumatestaessa riskimittaria, joka on laskettu mallinnettavissa olevia riskitekijöitä varten, ja miten tuolloin määriteltäisiin kertoimet uudelleen tarkoituksenmukaisemman riskimittarin perusteella;
 - (b) onko 325 bg artiklan 8 kohdassa tarkoitettu poikkeus tarkoituksenmukainen.”
- (132) Lisätään kymmenenteen osaan II a osasto seuraavasti:

”II a osasto

Säntöjen täytäntöönpano

”519 b artikla

Noudattamisen apuväline

1. EPV kehittää sähköisen välineen, jonka tarkoituksena on helpottaa tämän asetuksen ja direktiivin 36/2013/EU noudattamista laitoksissa ja tämän asetuksen ja direktiivin 36/2013/EU täytäntöönpanemiseksi annettujen teknisten sääntelystandardien, teknisten täytäntöönpanostandardien, ohjeiden ja mallien noudattamista laitoksissa.
 2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun välineen on mahdollistettava vähintään se, että kukin laitos
 - (a) löytää nopeasti asiaan liittyvät säännökset, joita on noudatettava suhteessa laitoksen kokoon ja liiketoimintamalliin;
 - (b) seuraa muutoksia, joita tehdään lainsäädäntöön sekä asiaan liittyviin täytäntöönpanosäännöksiin, ohjeisiin ja malleihin.”
- (133) Muutetaan liite II tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 muutokset

Muutetaan asetus (EU) N:o 648/2012 seuraavasti:

- (1) Korvataan 50 a artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Keskusvastapuolen on laskettava oletettu pääoma (K_{CCP}) seuraavasti:

$$K_{CCP} = \sum_i EAD_i \cdot RW \cdot capital\ ratio$$

jossa

i = indeksi, joka kuvaa määritysosapuolta;

EAD_i = määritysosapuoleen i liittyvä keskusvastapuolen vastuuerä, mukaan lukien määritysosapuolen omat liiketoimet keskusvastapuolen kanssa, määritysosapuolen takaamat asiakkaan liiketoimet ja kaikki keskusvastapuolen hallussa olevien vakuuksien arvot, myös näitä liiketoimia vastaan ennakkoon rahoitettu maksukyvyttömyysrahastoon rahastoitu määritysosapuolen maksu, joka liittyy arvostukseen sääntelyn mukaisen raportointipäivän lopussa ennen päivän viimeisen vakuuspyynnön mukaisen vakuuden vaihtamista;

RW = 20 prosentin riskipaino;

vakavaraisuussuhde = 8 prosenttia.”

- (2) Korvataan 50 b artikla seuraavasti:

”50 b artikla

K_{CCP}:n laskentaa koskevat yleiset säännöt

Edellä 50 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua K_{CCP}:n laskentaa varten sovelletaan seuraavaa:

- (a) keskusvastapuolten on laskettava niiden vastuiden arvo, jotka niillä on määritysosapuoltensa osalta, seuraavasti:
- (i) asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista aiheutuvien vastuiden osalta keskusvastapuolen on laskettava arvo mainitun asetuksen kolmannen osan II osaston 6 luvun 3 jaksossa vahvistetun menetelmän mukaisesti käyttämällä 10 pankkipäivän riskivakuusjaksoa;
 - (ii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan b alakohdassa luetelluista sopimuksista ja liiketoimista aiheutuvien vastuiden osalta keskusvastapuolen on laskettava arvo (EAD_i) seuraavalla kaavalla:

$$EAD_i = \max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\}$$

jossa

i = indeksi, joka kuvaa määritysosapuolta;

$EBRM_i$ = vastuuarvo ennen riskin vähentämistä eli sama kuin keskusvastapuolella määritysosapuolen i osalta oleva vastuuarvo, joka aiheutuu kaikista kyseisen määritysosapuolen kanssa toteutetuista sopimuksista ja liiketoimista, jotka on laskettu ottamatta huomioon kyseisen määritysosapuolen asettamaa vakuutta;

IM_i = määritysosapuolen i keskusvastapuolelle asettama alkumarginaali;

DF_i = ennakoon rahoitettu maksukyvyttömyysrahastoon rahastoitu määritysosapuolen i maksu.

Kaikki tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa olevan kaavan arvot liittyvät arvostukseen päivän päättyessä ennen päivän viimeisen vakuuspyynnön mukaisen vakuuden vaihtamista;

- (iii) asetuksen (EU) N:o 575/2013 301 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitetuissa tilanteissa keskusvastapuolen on laskettava kyseisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen liiketoimien arvo tämän artiklan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti ja määritettävä $EBRM_i$ mainitun asetuksen kolmannen osan V osaston mukaisesti.

Sovellettaessa tämän artiklan a alakohdan i ja ii alakohtaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 285 artiklan 3 kohdan a alakohdassa vahvistettua poikkeusta ei sovelleta.

Sovellettaessa tämän artiklan a alakohdan ii alakohtaa keskusvastapuolen on käytettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 223 artiklassa täsmennettyä menetelmää, johon kuuluu mainitun asetuksen 224 artiklassa vahvistettuja valvojan määrittämiä vakioarvon leikkauksia, vastuuarvon laskemiseksi;

- (b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalaan kuuluvien laitosten osalta nettoutusryhmät ovat samat kuin mainitun asetuksen 272 artiklan 4 alakohdassa;
- (c) jos keskusvastapuolella on yhteen tai useampaan keskusvastapuoleen liittyviä

vastuita, sen on käsiteltävä tällaiset vastuut ikään kuin ne olisivat määrittösapuoliin liittyviä vastuita ja sisällytettävä näiltä keskusvastapuolilta saatu mahdollinen vakuus tai saadut ennakkoon rahastoidut osuudet $K_{CCP:n}$ laskentaan;

- (d) jos keskusvastapuolella on käytössä määrittösapuoltensa kanssa sitovat sopimusjärjestelyt, joiden ansiosta se voi käyttää osaa määrittösapuoliltaan saamastaan alkumarginaalista tai koko alkumarginaalin ikään kuin kyseessä olisivat ennakkoon rahastoidut osuudet, keskusvastapuolen on pidettävä kyseistä alkumarginaalia ennakkoon rahastoituna osuutena 1 kohdan mukaista laskentaa varten, eikä alkumarginaalina;
- (e) jos vakuus koskee tiliä, joka sisältää useamman kuin yhden 301 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tyyppisen sopimuksen tai liiketoimen, keskusvastapuolten on jaettava tapauksen mukaan määrittösapuoltensa tai asiakkaidensa asettama alkumarginaali suhteessa kyseisentyyppisten sopimusten ja liiketoimien vastuuarvojen summaan, jotka on laskettu a alakohdan mukaisesti, ottamatta alkumarginaalia laskennassa huomioon;
- (f) jos keskusvastapuolella on useampi kuin yksi maksukyvyttömyysrahasto, sen on suoritettava laskenta kunkin maksukyvyttömyysrahaston osalta erikseen;
- (g) jos määrittösapuoli tarjoaa asiakkaille määrittöspalveluja ja määrittösapuolen asiakkaiden liiketoimet ja vakuudet pidetään määrittösapuolen omasta liiketoiminnasta erillisillä alatileillä, keskusvastapuolten on laskettava EAD_i erikseen kullekin alatilille ja laskettava määrittösapuolen kokonais- EAD_i asiakkaiden alatilien vastuuarvojen ja määrittösapuolen oman liiketoiminnan alatilin vastuuarvojen summana;
- (h) jos f alakohtaa sovellettaessa DF_i :tä ei jaeta asiakkaiden alatilien ja määrittösapuolen oman liiketoiminnan alatilien kesken, keskusvastapuolten on jaettava DF_i alatilikohtaisesti sen mukaan, mikä on kyseisen alatilin alkumarginaalin osuus suhteessa määrittösapuolen asettamaan tai sen puolesta asetettuun alkumarginaaliin;
- (i) keskusvastapuolet eivät saa suorittaa 50 a artiklan 2 kohdan mukaista laskentaa, jos maksukyvyttömyysrahasto kattaa ainoastaan käteistransaktiot.”
- (3) Poistetaan 50 c artiklan 1 kohdan d ja e alakohta.
- (4) Poistetaan 50 d artiklan c alakohta.
- (5) Korvataan 89 artiklan 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 497 artiklassa vahvistetun siirtymäkauden aikana kyseisessä artiklassa tarkoitetun keskusvastapuolen on sisällytettävä tietoihin, jotka sen on raportoitava tämän asetuksen 50 c artiklan 1 kohdan mukaisesti, asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 140 alakohdassa tarkoitetun määrittösapuoliltaan saamansa alkumarginaalin kokonaismäärä, kun molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- (a) keskusvastapuolella ei ole maksukyvyttömyysrahastoa;
- (b) keskusvastapuolella ei ole käytössä sellaista sitovaa järjestelyä määrittösapuoltensa kanssa, jonka ansiosta se voi käyttää

määritysosapuoliltaan saamansa koko alkumarginaalin tai osan siitä ennakkoon rahastoitujen osuuksien tapaan.”

3 artikla

Voimaantulo ja soveltamispäivä

1. Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
2. Tätä asetusta sovelletaan [kahden vuoden kuluttua sen voimaantulopäivästä] seuraavin poikkeuksin:
 - (a) edellä 4 kohdan b alakohdassa, 7–9 kohdassa sekä 12–40 kohdassa olevia säännöksiä, jotka liittyvät omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevien uusien vaatimusten käyttöönottoon, sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019;
 - (b) edellä 119 kohdassa olevia säännöksiä, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 473 a artiklan muutoksia, sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja